

TEISIPÄEV, 13 NOVEMBER 2007

ISTUNGIT JUHATAB: HANS-GERT PÖTTERING

President

1. Istungi algus

(Istung algas kell 9.00.)

2. 2008. eelarveaasta üldeelarve projekt (muudatusettepanekute projektide esitamise tähtaeg) (vt protokoll)

3. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

4. Komisjoni 2008. aasta õigusloome- ja tööprogramm (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni 2008. aasta õigusloome- ja tööprogrammi arutelu.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud parlamendi president, järgmised 12 kuud on Euroopale otsustava tähtsusega, mis puutub meie tulevase efektiivsusesse, meie kohta maailmas ja meie kodanike usaldust meie võimekusse nende ootusi täita. Meil on igati põhjust enesekindlad olla. Lissaboni leping oli väga teretulnud, nagu ka viis, kuidas me selleni jõudsime. Me ei kaldunud hetkekski kõrvale peamisest eesmärgist, milleks on nende mehhanismide loomine, mis on Euroopa Liidu tuleviku jaoks vajalikud. Me olime oma ülesannetes äärmiselt sihikindlad.

Majanduskasvu suurendamist ja töökohtade loomist silmas pidades on meie majanduskava samas tulemusi andnud, aidates meil toime tulla sel aastal asetleidnud vapustustega. Me tegeleme tähtsate küsimustega energiast rändeni, tööhõivest arenguabini Aafrikas ja mõne nädala pärast on meil Balis võimalus täita oma globaalset rolli võitluses kliimamuutusega.

Lühidalt öeldes, Euroopa Liit täidab endale võetud kohustusi. Ta suutis üle saada meid 2005. aastal tabanud ülraskest olukorrast. Kahetasandiline strateegia, mille komisjon aastal 2006 välja pakkus ja mis institutsioonidevahelisse kokkuleppesse panustades keskendub konkreetsetele tulemustele kodanike jaoks, on juba tulemusi andnud.

Ma usun, et Euroopa Liit on 2008. aastaks end täiesti kogunud. Meil tuleb seda kõige tõhusamal viisil ära kasutada, täites oma kohustusi, viies ellu juba menetluses olevaid ettepanekuid põhiküsimustes, pidades sammu uute algatustega samal ajal pikaajalistel eesmärkidel silma peal hoides. Lisaks sellele peame me kindlasti toetama ja edendama põhiseaduse lepingu ratifitseerimisprotsessi ning oma kodanikele näitama, mis on Euroopa Liidul 2009. aasta parlamendivalimisteks valmistudes välja pakkuda.

Seepärast olen tänulik käesoleva võimaluse eest rääkida sellest, mis komisjonil on kavas 2008. aasta edukuse nimel teha, esitledes teile komisjoni õigusloome- ja tööprogrammi aastaks 2008. Ma tahan tänada Euroopa Parlamenti aktiivse osaluse eest selle programmi väljatöötamisel. Eriti suurel määral aitas meie programmi kujundamisele kaasa komisjonide esimeeste konverentsil koostatud ja esimeeste konverentsil heaks kiidetud kokkuvõttev

raport. Mitmed komisjoni ettepanekud vastavad täielikult teie kokkuvõtvast raportis esitatud prioriteetidele.

Kuid kõigepealt räägiksin ma mõne sõnaga 2007. aasta programmi elluviimisest.

Möödunud aastal samal ajal arutasime me käesolevaks aastaks eesmärgiks seatud strateegiliste algatuste nimekirja. Nimetades siinkohal ainult mõningaid kõige silmatorkavamaid algatusi, hõlmas see tervet rida keskse tähtsusega meetmeid nagu strateegiline energiaülevaade, äsjased tööjõu rändega seotud ettepanekud, kaitstud pindlikkus, veiniturk ning turule juurdepääs.

Järgmise kuu lõpuks on kõik strateegilised algatused vastu võetud, ühe erandiga. Selleks on aastekvootidega kauplemise direktiiv, mille ma otsustasin ühe kuu võrra, jaanuarisse, edasi lükata. Eesmärgiks on mitte häirida Balis toimuvaid olulise tähtsusega läbirääkimisi, kuna ma soovin, et Euroopa Liit oleks seal esindatud ühtsena. See annab meile ka aega lõpetada vajalikud konsulteerimised seoses sellega, kuidas saavutada Euroopa Liidu kokkulepitud eesmärgid kasvuhoonegaaside ja taastuvenergeetika valdkonnas. Ma usun, et te nõustute, et see on mõistlik lahendus ja võidab meile aega, kuna ettevalmistusperiood annab meile kindlasti paremad võimalused liikmesriikidega üksmeelele jõuda.

Lisaks strateegilistele algatustele on meil järgmiseks 18 kuuks ette nähtud mitmed prioriteetsed algatused. Mitmed neist lähevad juba käiku. Järgmiste nädalate jooksul tehakse ettepanekud hüpoteeklaenude, kaubanduskaitsevahendite ja autode süsinikdioksiidiheite vähendamise kohta. Aasta lõpuks peaks olema eesmärkidest täidetud 70% ja 18 kuu pärast juunis ligikaudu 100%.

Tuleviku jaoks valmistumise seisukohalt on aasta 2007 otsustav. Järgmisel nädalal käivitame me nimelt mitmed Euroopa Liidu majanduse ja sotsiaalse tuleviku jaoks olulised ettepanekud. Ühtse turu läbivaatamine muudab ühtse turu tugevamaks, innovatiivsemaks ja konkurentsivõimelisemaks, tuues otseselt kasu nii tarbijatele kui ettevõtjatele ning aidates Euroopal üleilmastumisega parimal viisil toime tulla. Koos sellega võtame me vastu dokumendi, milles käsitletakse võimaluste, juurdepääsu ja solidaarsuse edendamist 21. sajandi Euroopas ja millele tuleval aastal lisandub teatis kaasajastatud sotsiaalmeetmete kava kohta.

Me pöörame eriti tõsist tähelepanu sellele, kuidas kasutada Lissaboni lepingut ja selle protokolle üldhuviteenuste edasiarendamisel ja sellele, kuidas saaks uute võimaluste abil oluliselt tõsta nende teenuste osakaalu kõigi eurooplaste elukvaliteedi parandamisel.

Ma ootan pikisilmi Euroopa Parlamendi ja komisjoni vastukaja ühtse turu läbivaatamise ja sotsiaalse visiooni kohta. Usun, et koos annavad need meile majandus- ja sotsiaalvaldkonna tegevuskava peamistes valdkondades edasiliikumiseks vajaliku tasakaalu. Need näitavad, et Euroopa käsutuses olevad vahendid on õiged ja annavad meie kodanikele üleilmastumisega kohanemiseks ja selle kujundamiseks kindla aluse.

Järgnevalt keskendun ma komisjoni 2008. aasta õigusloome- ja tööprogrammile. See on meie poliitiline programm aastaks 2008. Selles on loetletud meie peamised algatused ja see tugineb meie poolt võetud kohustusele luua Euroopa kodanikele lisandväärtust. Me oleme püüdnud tugevdada niihästi poliitilist sisu kui protsesse.

Nagu aastal 2007, koondatakse ka 2008. aasta tööprogrammis tähelepanu teatud arvule uutele poliitilistele algatustele, sealhulgas kaheteistkümnesse paketti liigitatud 26 strateegilist

algatust, mida komisjon kavatseb aasta jooksul ellu rakendada ja neljakümne üheksaks paketi liigitatud 61 prioriteetset algatust, mis lastakse käiku 12–18 kuu jooksul.

Meie algatustes keskendutakse viiele valdkonnale, millel on otsene tähtsus kõikide jaoks Euroopas – majanduskasv ja tööhõive, jätkusuutlik Euroopa, rände haldamine, kodanike esikohale seadmine ning Euroopa üleilmse partnerina. Me oleme ka otsustanud suurendada oma kohustusi parema õigusloome osas ja tagame lubatud tulemuste saavutamise.

Oleme rahuloluga märganud, et Euroopa Parlamendi kokkuvõttes raportis ollakse nõus keskse tähtsusega põhivaldkondadega, mis me aastaks 2008 kindlaks määrasime. Meie eesmärkide elluviimiseks on vaja tihedat koostööd institutsioonide vahel ja liikmesriikide vahel. Mitmetes teie raportis kirjas olevates valdkondades on konkreetsed algatused juba käigus või planeeritakse vastu võtta veel 2007. aastal.

Mul on hea meel märkida, et järgmiseks aastaks on programmi võetud mitmed algatused, mis on Euroopa Parlamendi huvikeskmes.

Olgu siinkohal nimetatud mõned põhivaldkonnad: Lissaboni majanduskasvu- ja tööhõivestrategia, mis püsib jätkuvalt meie eesmärkide keskmes jõukama, keskkonnateadlikuma ja sotsiaalselt sidusama Euroopa Liidu kujundamisel, kliimamuutus tänavuaastase rõhuasetusega leevendusmeetmetele, mida täiendab uus lähenemisviis kliimamuutusega kohanemiseks, transpordisektori keskkonnasõbralikumaks muutmine, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tegevust reguleeriv väikeettevõtete õigusakt (Small Businesses Act), mis on tegelikult nende jaoks ette nähtud meetmete pakett, õigusaktid tarbijakaitse tugevdamiseks lepinguliste õiguste ja uue tarbijate tulemustabeli osas, õiguskaitse kättesaadavuse parandamine kodanike jaoks, Euroopa õiguskeskkonna parandamine koos parema õigusloome strateegilise läbivaatamisega.

Tööprogrammis ühtivad suurel määral komisjoni ja parlamendi arvamus tegutsemisvajaduse ja edasiste suundumuste kohta.

Vastab tõele, et kokkuvõttes raportis on mõned ettepanekud, millele me praegusel hetkel ei saa kindlat vastust anda. Näiteks töötame me aktiivselt intellektuaalse omandi ja finantsteenustega, aga praegu on ennatlik rääkida, kui ambitsioonikad on konkreetsed algatused.

Jäätmekäitluse osas proovime toime tulla pigem tegevuskavas tõstatatud küsimustega jäätmeid käsitlevate õigusaktide parema rakendamise kohta, kui tegeleda uute algatustega.

Rõhutaksin siinjuures, et uute algatuste nimistust puuduvad küsimused ei ole kõrvale jäetud. Komisjoni oluline töö ühenduse õigusaktide rakendamisel, programmide elluviimisel ja rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimisel jätkub ning seda tõstetakse esile programmi muudes peatükkides. Samuti püütakse kajastada enamiku komisjoni tegevusvaldkondade mitmeaastast iseloomu asjalisatud peatükis uute poliitikavaldkondade kujundamise kohta.

Ühtlasi oleme lisanud tööprogrammi teabevahetusprioriteedid, aga selles osas on üks uuendus, me nimelt teeme muudele institutsioonidele ettepaneku seoses rea prioriteetidega, mida võiks edendada koos.

See ei tähenda tsentraliseerimist, täiesti vastupidi. Me usume, et ühine arusaam prioriteetidest on hüppelauaks kontseptsioonile kohalikule tasandile liikumisest, kohaldades teabevahetustööd kõige paremini Euroopa Liidu eri piirkondade vajadustele. Usume, et partnerlus teabevahetuse valdkonnas on selles osas otsustava tähtsusega, kui me tõepoolest Euroopat tema kodanikele lähendada tahame.

Komisjon ootab huviga elavat ja viljakat arutelu, mis näitab tööprogrammi strateegilist mõõdet ning on tähendusrikas poliitiline sõnum kodanikele. Aasta 2008 saab Euroopale otsustavaks aastaks. Tuginedes aastal 2007 tehtud suurepärasele koostööle suudavad Euroopa Komisjon ja Euroopa Parlament koos olukorda parandada ning olen kindel, et nad muudavad aasta 2008 Euroopa jaoks edukaks.

(Aplaus)

President. – Härra komisjoni president, sooviksin samuti soojalt tervitada kõiki täna arutelul viibivaid komisjoni liikmeid.

Hartmut Nassauer, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Härra president, daamid ja härrad. Komisjoni president, olles eelmisel aastal kuulnud teie ähvardavaid sõnu siin täiskogus viibijate arvu kohta, on siin täna rohkem parlamendi kui komisjoni liikmeid ning ma usun, et olete seda rahuldustundega märganud. Fraktsiooni PPE-DE nimel sooviksime teid julgustada järgmisel, uue lepingu ratifitseerimise jaoks üliolulisel aastal, kasutama komisjoni kõige tähtsamat pädevust, nimelt õigust esitada Euroopa jaoks õigusloomega seotud ettepanekuid nii, et oleks tagatud kodanikele tõsist muret valmistavate küsimuste tõhus käsitlemine ja teie käsutuses olevate võimaluste kasutamine lõhe vähendamiseks kodanike ja Euroopa Liidu vahel.

Toetame teie üldist lähenemisviisi, mis on esitatud teie programmis, samuti seatud prioriteete, alates majanduskasvust ja töökohtade loomisest, mille edu on Euroopa sotsiaalse ühtekuuluvuse kindlustamiseks ülioluline, kuni paljude teiste üksikasjaliste aspektideni, sealhulgas ränne ja teadusuuringud. Minu kolleegid keskenduvad üksikutele küsimustele.

Tervitame asjaolu, et olete tõesti hakanud tegelema erinevate ettepanekutega, mis tehti struktureeritud dialoogis komisjonidega. Seda dialoogi peaks meie meelest isegi tihendama. Meile meeldiks, kui teie kava ei kataks mitte ainult 2009. aasta paari esimest kuud, vaid kajastaks võib-olla kaheaastast tsüklit, mida võiks aasta kaupa edasi arendada. Meie meelest puudub otsene ajakava, samuti näeme teie programmi ja eelarvemenetluse vahel lünka, mis oleks mõistlik täita.

Kavatsete esitada kokku 79 õigusloomega seotud algatust ja umbes sama palju õigusloomega mitteseotud tegevusi. Kui vaatame seda seoses teie esitatud kavatsusega vähendada bürokraatiat, siis ei ole ma päris kindel, kas tegevus teenib eesmärki. Õigusaktide hulgas, mille tühistamisest olete teatanud, on märkimisväärselt palju selliseid, mis oleksid nagunii aegunud. Sellel määral kõlab bürokraatia vähendamine rohkem ilusa, kuid ebausaldusväärse jutuna, kui tõelise ja tõhusa eesmärgi saavutamisena.

Järgmine aasta on uue lepingu aasta. Teil on võimalus – ja ma olen kindel, et leping jõustub – ühendada leping oma programmiga juba praeguses faasis. Lissaboni leping toob endaga olulisi uusi elemente, nagu töökindlus, läbipaistvus ja demokraatia. See toob samuti kaasa meile eluliselt olulise elemendi, subsidiaarsuse põhimõtte, millele soovitan tähelepanu pöörata. Euroopas on algamas uus arutelu subsidiaarsuse üle ja peamine partner selles arutelus olete teie, härra komisjoni president, ja teie komisjon.

Paar päeva tagasi puhkes mõnes Saksamaa piirkonnas protest puuvilja- ja õunaveinide küsimuses. Ma ei taha üldist reaktsiooni sellele küsimusele detailselt arutada, kuid härra komisjoni president, lubage küsida, milline vaim valitseb üldisemalt valitsuses, mis ühe bürokraatliku hoobiga tühistab piirkondlikud traditsioonid, mis ulatuvad sajandite taha, ning teeb seda nii külmal ja intensiivsel viisil? Selline lähenemisviis on probleem ja see on teie probleem, härra komisjoni president. See on probleem teie komisjoniga. Teil on uue

lepingu vaimus võimalus luua subsidiaarsuse uus kultuur. See on komisjoni suur võimalus saavutada laiemalt elanikkonna seas suurem üksmeel, ja see on võimalus, mida meie fraktsioonis PPE-DE julgustame teid täiel määral kasutama.

(Aplaus)

Hannes Swoboda, *fraktsiooni PSE nimel. - (DE)* Austatud parlamendi president ja komisjoni president, volinikud, daamid ja härrad, lubage ka mul teid oma fraktsiooni nimel soojalt tervitada. Palju sellest, mida komisjoni president on rääkinud ja mis sisaldub selles dokumendis, on saavutanud meie heakskiidu. Soovin keskenduda kahele meie silmis üliolulisele punktile. Leiate need programmi lõpuosast. Oleksin näinud neid hea meelega alguses, kuid asukoht tekstis ei muuda neid vähem tähtsamaks.

Esimene on teabevahetus. Ma võin härra Nassaueri öeldut ainult toetada. Me peame kodanikele edastama selge sõnumi selle kohta, mida tähendab Euroopa ning mida püüame oma erinevate õigusloomega seotud ettepanekute esitamisega saavutada, vastasel juhul raiskame aega. Ma olen väga rahul lähenemisviisiga teabevahetuse küsimusele, mis samuti on proua asepresidendi kätes, ja tema esitatud ettepanekutega, mis kujutavad parlamendi ühist lähenemisviisi. Siiski on küsimus ka keeles, mida kodanikega suheldes kasutame ning kuidas edastame sõnumit selle kohta, mida üritame teha.

Eelmisel aastal tegelesime mitmete õigusloomega seotud punktidega, mis parandasid tarbijate õiguslikku seisundit, eriti telekommunikatsioonisektoris ja teistes sektorites. Siiski ei ole me veel suutnud oma kodanikke rahuldavalt veenda, et töötame nende hüvanguks ega ole mingi eliitühik, kes tegutseb kusagil kaugel Brüsselis. Me peame rohkem sellega tegelema. Proua asepresident, ma loodan, et räägite paari sõnaga arutelu lõpus, millised on teie kavad nimetatud küsimustes, sest see on meie ühine eesmärk ja sõnum, mida peame 2008. aastal eelkõige edastama.

Dokumendi lõpus peab samuti leiduma veel üks tähtis lause. See räägib sotsiaalsetest probleemidest ja ELi sotsiaalsest mõõtmest üleilmastumise kontekstis, täpsemalt töökohtadest, rändest ja kodanike muredest. Austatud komisjoni president, kahjuks ei leidu teie esitatud dokumendis neile küsimustele palju vastuseid. See ei puuduta ainult sotsiaalküsimuste volinikku, kes teeb samuti head tööd. Seda mõõdet peab komisjon käsitlema tervikuna. See on tõesti küsimus komisjoni presidendile. Ka tema peab keskenduma sotsiaalse Euroopa saavutamisele.

Siin on palju valdkondi ja ma soovin viidata neist ainult kahele. Üks neist on rahvusvaheline kaubandus. Kas pole skandaalne, et Euroopas leidub ikka ettevõtteid, kes kasutavad Indias ja teistes maades lapstööjõudu? Mida me selles osas ette võtame? Olukord tekitab Euroopas hirmu ja süvendab vaesust. Erinevad uurimused kinnitavad: lapstööjõu kasutamine suurendab vaesust meie kaubanduspartneriteks olevates maades. Teisisõnu peab kaubanduspoliitika sisaldama sotsiaalset mõõdet, võib-olla sotsiaalklauslite abil.

(Aplaus)

Sisserändepoliitikaga seoses kõneletakse teie dokumendis integreeritud lähenemisviisi kohta rände. Kas poleks parem öelda: „ei mingit rännet ilma integratsioonita”? Kas komisjon ei oleks tõesti saanud edastada selgemat ja ühemõttelisemat sõnumit? Eile arutlesime sel teemal volinik Frattiniga. Tema esimesed märkused näiteks romi elanike kohta Roomas ei olnud eriti lootustandvad. Tema eilsed mõtteavaldused olid palju selgemad ja kasulikumad. Kas asi ei ole mitte selles, et oleme romide küsimuse kõrvale jätnud mitte ainult uutes, vaid ka vanades liikmesriikides?

Merkel ja Sarkozy ütlevad: ei mingit rändepoliitikat ilma integratsioonipoliitikata. Kindlasti on see lähenemisviis, mille komisjon oleks pidanud üle võtma juba ammu? Ma kahtlen selles, et Sarkozy ja Merkel mõtlevad integratsioonist kõneldes sama, mida meie, sotsiaaldemokraadid. Sellele vaatamata on põhisõnum täiesti õige ja komisjon peab siin palju selgema lähenemisviisi üle võtma.

(Aplaus)

Paremäärmusluse vastu võitlemine ei ole seega ainult probleemi käsitlemine ideoloogilisel tasandil, küsimus on muidugi ka sotsiaalne. Meie ühiskonnas leidub endiselt töötust, sotsiaalset tõrjutust ja ühiskonnastaseid elemente, mida paremäärmuslik liikumine kasutab ära oma Euroopa vastu suunatud kampaaniates. Sel põhjusel peab Euroopa ja Euroopa Komisjon siinkohal meetmeid võtma.

Minu kolleeg, Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni esimees härra Schulz on tihti öelnud, et me tahame sotsiaalset Euroopat. See on meie peamine eesmärk ja see peaks olema ka selle programmi peamine eesmärk. Te olete öelnud, et me saame muuta 2008. aasta Euroopa jaoks suureks. Meie usume, et 2008 peaks olema suurepärase aasta sotsiaalse Euroopa jaoks. Härra komisjoni president, minu palve teile oleks: palun juhtige sotsiaalse Euroopa saavutamist!

(Aplaus)

Andrew Duff, *fraktsiooni ALDE nimel* . – Härra president, tegemist on poliitilise programmiga, mis sobib eelseisvale aastale, mida iseloomustab seoses reformilepingu protsessi lõpuleviimise ja Schengeni viisaruumi ning euroala laienemisega integratsioonitempo dramaatiline kiirenemine.

Kuid meie põhiülesandeks on lepingu jõustamise ettevalmistamine ja selles osas on liberaalidel kaks põhilist muret. Kõigepealt peaks vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala väljakujundamisel kolmanda samba esimesega integreerimine olema nii kiire ja ulatuslik kui võimalik.

Teiseks, rääkides ühisest välis- ja julgeolekupoliitikast, töötab välisteenistuse moodustamiseks esmaklassilise kokkuleppe saavutamine nõukogu, komisjoni ja parlamendi vahel tulla kaunis põnev ja üsna keeruline.

Selleks et selgitada ja põhjendada lepingut riikide parlamentidele ja avalikkusele peaksime me rohkem rõhutama ühtse turu sotsiaalset ja kultuurilist mõõdet, nagu näiteks rändepoliitikat ning samuti võitlust kliimamuutuse vastu. Need aspektid aitavad meil lepingut propageerida.

Ühise põllumajanduspoliitika läbivaatamine tuleks selle poliitikavaldkonna kaasrahastamise mehhanismi laiendamise kaudu seostada otseselt tulevase finantssüsteemi reformiga.

Lõpetuseks oleks mul hea meel kuulda volinike kolleegiumi hinnangut president Sarkozy kavale moodustada eraldi „tarkade klubi“ Euroopa tuleviku arutamiseks.

Pierre Jonckheer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel* – (FR) Härra president, komisjoni president, volinikud, te olete meile esitanud 26 strateegilist ja 61 prioriteetset algatust. Ma ei kavatse nelja minuti jooksul neid kõiki kommenteerida. Sellistel aruteludel peab alati mees pidama, et komisjonil on ühenduse otsustusprotsessis vastutus ja üsna eriline roll. Teie käes on õigusloome algatuse monopol ja teie kasutate oma võimu, valides erinevate paranduste vahel, tulgu need siis parlamendist või nõukogust. Mis puudutab ühenduse õigusloomet,

on teil sellise tulemuse jaoks, mida me suudame saavutada, tohutu vastutus. Ma võin seetõttu kinnitada et, nagu ikka, on Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsioon oma toetuses sellele ühenduse toimingule erakondade seas ilmselt kõige üksmeelsem, sest ma usun, et komisjonile on usaldatud keeruline ülesanne vastandada mitte ainult riiklikke huvisid, vaid ka erinevate riikide valitsuste tundlikke kohti.

Et jõuda kohe asja tuumani, soovin esitada kolm punkti. Esimene on energiapoliitika – 2007 on olnud tähtis aasta. Anti välja Nobeli rahupreemia ja märtsis toimunud Euroopa Ülemkogul võeti vastu rida eesmärke, mis meie silmis oleksid võinud ambitsioonikamad olla, kuid mida me vaatamata sellele toetasime. 2008 saab olema täideviimise aasta, nagu te olete juba märkinud. See nõuab meiepoolset tõelist valvsust. Me olime sõidukite heitgaaside küsimuse tulemustes tõeliselt pettunud. Me usume, et teie lähenemisviis biokütustele ignoreerib seda tüüpi tehnoloogia kahjulikku mõju meie keskkonnale. Arvame, et saastekvootidega kauplemise süsteemi teises faasis peaksime liikuma pakkumise süsteemi poole, mitte vabalt jagama midagi, mis kujuneb mitte rohkemaks kui uueks finantsvaraks. Me oleme mõnevõrra üllatunud, et teie avaldused transpordipoliitika kulude arvessevõtmise kohta küündivad ainult metodoloogiliste uuringuteni. Mulle tundub, et majandusteadlased on selle üle arutlenud vähemalt 15 aastat ja komisjon võiks eeskujuks võtta hea riikliku kogemuse.

Me usume samuti, et sellist mõtteviisi peaks kohandama energiapoliitika kõikidele aspektidele ning te peaksite vastu seisma mõttele kasutada liiga palju nn pehmeid vahendeid, selleks, et rahuldada erinevaid lobitöid või täita erinevaid riiklikke taotlusi. Me peame kasutusele võtma piiravad vahendid, sest autotööstuse näide tõestab, et vabatahtlikud kokkulepped tegelikult ei toimi. Mis puudutab taastuvenergiat, siis me ei usu, et liikmesriikide vahel paindlike lepete kasutuselevõtmine on väga hea mõte. Igaüks peaks tegema oma osa.

Teine teema, millest soovin rääkida, on sisserändepoliitika. See on üks valdkond, mille suhtes teil on ülim vastutus. Mulle meenub Kofi Annani aastaid tagasi Euroopa Parlamendis peetud kõne. Oleks suurepärane, kui Euroopa Liit võidaks eduka sisserändepoliitika eest Nobeli rahupreemia. Me loodame selle peale, et sisserändepoliitika, mis sisaldub teie programmis ning mille elluviimine on juba alanud, ei lõpe kõikides liikmesriikides tavaliste biomeetriliste passide kasutuselevõtmisega. Ma arvan, et see mitte ainult ei tekitaks katastroofilist olukorda meil, vaid kahjustaks ELi usaldusväarsust ülejäänud maailma silmis.

Viimane teema, mille tahaksin tõstatada, ja see üllatab mind, härra Barroso, et teie plaanis ei ole midagi räägitud rahvusvaheliste finantsturgude kohta. Kui te tahate, et ühenduse kodanikud või vähemalt suurem osa neist oleksid üleilmastumise ja selle küsimuste suhtes positiivsemalt meelestatud, siis ei tohi Euroopa Liit, eriti komisjon ennast finantsturgude olukorrast, jätkuvast maksuparadiiside uurimisest ning meie võimetusest arutleda euro, Hiina jüüani ja USA dollari vahelise vahetuskursi probleemide üle distantseerida.

Ma usun, et inimesed ootavad Euroopa Liidult laiahaardelisi algatusi, mis kindlustaks, et finantsturud töötavad majanduse ja ühiskonna hüvanguks, mitte vastupidi. Mulle on meelde tuletatud arutelusid, mida parlament pidas sel teemal käesoleva parlamendi ametiaja alguses. Paljud inimesed näivad nüüd oma sihi silmist kaotanud olevat. Sel põhjusel pean oluliseks, et taasalgataksite parlamendi toetusel niisuguse algatuse.

Francis Wurtz, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR)

Härra president, komisjoni president, volinikud, daamid ja härrad, kuulasin koos teiste parlamendiliikmetega härra Barroso juttu tähelepanelikult.

Ta esitas komisjoni strateegilised eesmärgid, milles esikohal olid muidugi majanduskasv ja tööhõive.

Siiski märkasin, et nii nagu komisjoni teatisest, nii puudus ka esitlusest midagi, mille kohta sooviksin nüüd komisjoni presidendilt üksikasjalisemalt küsida.

Kas vastab tõele, et volinike kogu arutas 23. oktoobril härra Mandelsoni poolt esitatud ettepanekut, mis puudutas seda, et Euroopa ettevõtted on viinud tootmise kolmandatesse riikidesse, kus palgatasemed on madalad? Selle ettepaneku eesmärk oli ilmselt nimetatud ettevõtete vabastamine dumpinguvastasest tollimaksust, mida rakendatakse ühendusse eksporditavate toodetele, mille hinnad on nende tavaväärtusest oluliselt madalamad.

Kas vastab tõele, et see ettepanek saavutas suure toetuse ning komisjon teeb selles küsimuses ametliku otsuse pärast 5. detsembrit?

Kuidas vastate neile, kes näevad selles meetmes rahalist toetust tootmise ümberpaigutamiseks? Kas ei ole selline käik täiesti vastuolus täna arutatavate komisjoni teatise lõigetega, seal hulgas alljärgneva:

Hiljutised uuringud näitavad, et Euroopa Liidu kodanike peamiseks mureks on Euroopa Liidu sotsiaalne mõõde üleilmastumise kontekstis, eelkõige töökohad ja hirm töötuse ees. Või samuti: „Üldise konkurentsivõime meetmeid käsitlev kava annab panuse kestvasse majanduskasvu ja töökohtade loomisesse kodumaal”.

(FR) Miks ei olnud teie esitluses, komisjoni teatises 2008. aasta õigusloomeprogrammi kohta ega muudes seotud projektides mainitud olulisi poliitilisi küsimusi, nagu tööhõive edendamine ELis, tööstuspoliitika ning veel üldisemalt, praegusest üleilmastumise nähtusest tulenev kasu ühendusele?

Lõpetuseks, kas vastab tõele, et nähes ette suurt segadust, mida see teema parlamendi ja nõukogu hääletusel võib tekitada, kavatsete te seadusandjatest mööda minna, valides selle asemel suunised?

Ma usun, et meie fraktsioon ei ole siin ainus, kes ootab teilt nendele küsimustele selgeid vastuseid; kui me neid ei saa, siis peab igaüks meist kaaluma kõige asjakohasemat reaktsiooni. Kui teile meeldis viis, kuidas täiskogus ühendati jõud võitluseks Bolkesteini direktiivi vastu, siis naudite kindlasti Mandelsoni määruse tekitatavat protestikisa.

Brian Crowley, *fraktsiooni UEN nimel*. – Härra president, teie loal alustaksin oma kõnet iiri keeles.

(GA) Ma nõustun komisjoni kavandatud õigusloome- ja tööprogrammiga. Komisjon püüab eelkõige toetada töökohtade loomist ja arengut Euroopas, aidata ELi võitluses kliimamuutuse probleemiga, saavutada ühist rändepoliitikat, tekitada ELi kodanikes uhkustunnet oma elukoha üle ning kindlustada, et EL käitub kogu maailmas hea jõuna.

Muidugimõista on üleilmastumise küsimus teema, millele meil ei tule keskenduda mitte üksnes lühiajaliselt aastal 2008, vaid mitme järjestikuse aasta vältel ja omalt poolt tervitan eelkõige komisjoni algatusi, mis valmistavad Euroopat ette üleilmastumise positiivsete ja negatiivsete mõjude ja tagajärgedega toimetulemiseks.

Kõikjal maailmas võib näha ohtu demokraatiale ja meie elluviidavad meetmed peavad tagama, et me mitte ainult ei anna hädasolijaile toetust ja abi, vaid edendaksime ka demokraatia ja õigusriigi väärtusi ning võimude lahususe põhimõtet. Viimastel nädalatel oleme näinud, kuidas Pakistanis, Gruusias ja muudes maailma piirkondades tekivad demokraatlikule valitsemisele uued vastupanuvormid, uued ohud ajakirjandusvabadusele ja mis veelgi tähtsam, nendes süsteemides surutakse maha inimeste tahe olla kuulda võetud ja tunnustatud.

Jätkev kriisiolukord maailmas, eelkõige arenguriikides seoses AIDSi ja HIV levikuga, nõuab üha enam leidlikkust ja uusi lahendusi, kuidas kõige paremini kõnealuseid piirkondi puudutavate probleemidega toime tulla.

Vaadates tulevikku, eriti lähemasse tulevikku, teeb mulle muret eelkõige üks küsimus ja see on maksustamise küsimus Euroopa Liidus. Paljud meist on tõsiselt mures komisjonist tulevate ettepanekute pärast, mis puudutavad äriühingute tulumaksu, konsolideeritud ühtset tulumaksubaasi ning eriti mõne voliniku järeleandmatut soovi suruda läbi ettepanekuid, mille läbiviimiseks komisjon ei oma meie arvates – minu ja teiste arvates siin täiskogul – mitte mingisugust õiguslikku alust.

Mul on hea meel, et Lissaboni reformilepingu kohaselt nõuavad maksustamise küsimused siiski ühehäälselt otsust. Mul on hea meel, et mingisuguseid muudatusi ei saa teha, ilma et 27 liikmesriigi valitsused sellega nõustuksid.

Euroopas on tähtis tagada konkurentsile olemasolu mitte ainult majanduse ja keskkonna, vaid ka maksustamise seisukohast. Maksukonkurents on tervistav ja me vajame kinnitust selle kohta, et esitatavad ettepanekud ei kahjustaks majanduskasvu ja suurenevat tööhõivet, mis on Euroopa rahvastele väga vajalik. Vaadates Ameerikat, on isegi seal osariikide vahel maksukonkurents ja see tundub hästi toimivat.

Viimane asi, mida ma tahaksin rõhutada, on tulevikku ja edasiminekut silmas pidades see, et Euroopa rahvad ei oota meilt rohkem bürokraatiat, nad ei oota meilt rohkem määrusi. Nad tahavad visiooni ja kiiret reageerimist tõelistele probleemidele, millega nad igapäevaselt kokku puutuvad, mitte mingeid iidseid abstraktseid ideoloogiaid, mis jäävad nüüd loodetavasti minevikku.

Jens-Peter Bonde, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – (DA) Härra president, täna toimuvad Taanis valimised. Ma loodan, et uues Taani parlamendis on liikmed, kes võtavad vaevaks komisjoni iga-aastaseid programme ja ELi õigusloomega seotud ettepanekuid lugeda ning neid arvesse võtta. Sest see on EL, kes määrab kindlaks meie seadused, ning on kurb kogeda valimisvõitlust, kus lihtsalt ei arutleta õigusloome üle. Taanis, vastupidiselt, on toimunud arutelud munitsipaal- ja regionaalküsimustes, nagu näiteks toitlustamine lasteaedades, haridus ja haiglad. Taani panust ELi õigusloomeprotsessi ei ole valitud rahvaesindajate seas arutatud; demokraatia valitsemise vormina on kokku kuivamas.

Ideaalis peaks komisjoni iga-aastast programmi arvestatama kõikide riikide parlamentide kõikides spetsialistide komisjonides ning sellega seoses peaksid kõik pooled võtma seisukoha, mida peaks otsustama ELi tasandil ja mis peaks jääma riikide pädevuse alla. Läheduse ja vajalikkuse juhtimisseadmeid, või kasutades eurokeelt, subsidiaarsust ja proportsionaalsust peaks arutama riikide parlamentides kõigepealt seoses iga-aastase programmiga, sellest tulenevalt siis, kui komisjon esitab erinevaid õigusloomega seotud ettepanekuid. See võiks ühendada riikide parlamente ELiga ja kaasata kodanikke enne, kui nad saavad dekreedid Brüsselist, mis on lubanud järgida riikide parlamentide nõuandeid,

mida juhtub siiski harva. Riikide parlamendid magavad töö juures ja see on masendav neile, kes parlamentide eest võitlevad, aga on hea meel näha korraga nii palju volinikke.

Frank Vanhecke, *fraktsiooni ITS nimel.* – (NL) Härra president, siin esitatud tööprogramm näitab täpselt kui lihtsalt suhtub ametlik Euroopa üliolulisse terminisse „subsidiaarsus”.

Komisjon eeldab seega, jätkates kooskõlas härra Frattini varasemate algatustega, kindlat jurisdiktsiooni tööjõurände õigusliku aspekti üle, samal ajal kui minu silmis on see ainuüksi liikmesriikide pädevuses.

Komisjon avaldab Euroopa kodanikele survet minu silmis väga vaieldava vastusega demograafilise väljakutsele – massiline töötajate sisseränne väljastpoolt Euroopat –, millel puudub igasugune demokraatlik toetus või meie oma Euroopa kodanike nõusolek.

Lubage mul väga selgelt väljendada: isegi seaduslik uus sisserändelaine, koos jätkurände ja nn perede taasühinemisega kaasnevaga, muudab käesolevad ja juba väga tõsised integratsiooni probleemid veel suuremaks, rääkimata ajude äravoolust, mida me päritolumaade puhul kahjuks praegu häbitult lubame.

See on ajal, ja ma tahan seda rõhutada, mil Euroopas elab juba miljoneid ja miljoneid väljastpoolt Euroopat saabunud endisi sisserändajaid, mõned neist kolmas või isegi neljas põlvkond, kes on endiselt töötud ja on end vaevu harinud tasemeni, kus neid saab integreerida, veel enam sarnaseks muuta – tööliklass sotsiaalsete tagatiste alusel.

On tähelepanuväärne, et komisjon on samuti enda peale võtnud liikmesriikide hariduspoliitikasse süvenemise. Teatisest „Partnerlus Euroopa asjadest teavitamisel”, millele tööprogrammis viidatakse, avaldub tegelikult, et komisjon hakkab uurima, kuidas koolid saaksid kõige paremini anda oma õpilastele võtmeoskusi, aidata neil kujuneda vastutustundlikeks kodanikeks koos põhiliste euroopalike väärtustega. Ma kujutlen: kas valgustatud Euroopa ametnikud hakkavad meile tulevikus ütleva, mida peame mõtlema ja kuidas käituma? Kas suur vend Euroopa on juba käeulatuses?

Komisjon väidab, et asetab oma Euroopa kodanikud esikohale, kuid reaalsuses on tihti valmis käituma nagu keiser või *keizer-koster* – pahandatud õpetaja viibutava sõrme ja vangutava peaga. Härra Barroso käis sel aastal isiklikult Hollandis, et öelda: aitab nüüd sellest, ärge referendumi pärast muretsege, teil on viimane aeg võtta vastu Euroopa põhiseaduse lepingu põhialused.

Sel viisil pingutavad need samad suured Euroopa demokraadid kindlustamiseks, et meie kodanikel ei oleks võimalust avaldada oma arvamust ei pseudo-põhiseaduse ega Türgi võimaliku liitu vastuvõtmise suhtes. Mis puudutab minu koduriiki, siis on härra Barroso koos teiste Euroopa juhtivate ametnikega rõõmuga valmis tulema ja õpetama, kuidas lahendada probleeme Flandria ja Valloonia vahel, vaevumata isegi välja uurima, mis seal toimub.

Lõpetuseks ütlen, ja ma kardan, et see ei ole esimene ega ka mitte viimane kord siin istungisaalis, et ametlik Euroopa ilmselt ei hoolitse demokraatia ega subsidiaarsuse eest, samuti ei taga see Euroopa ja liikmesriikide vahel selget ja täpset võimustusüsteemi. Sel põhjusel ei üllata mind, et see nn reformileping on mõnede kosmeetilistele parandustele vaatamata eelmise põhiseaduse lepinguga identne ning on seega ainult maskeeritud versioon täiesti loetamatust, tumedast ja looritatud dokumendist, mis muudab kodanike poolt kontrollitava demokraatia normaalse toimimise täiesti võimatuks.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Härra president, *o sonho europeo*, Euroopa unistus, *der Europäische Traum!* Ma arvan, et suurem osa eurooplastest omab sellest üsna selget ettekujutust ning on üldiselt üksmeelne selle suhtes, milline see olema peaks. Miks sel juhul suhtutakse komisjoni nii paljudes riikides usaldamatusega? Te ütlete, et see on seotud teabevahetusega. Paljud kodanikud, isegi need, kes peavad neid probleeme mööduvateks, ütlevad siiski: ei, see on seotud kindlate projektidega ja Lissaboni strateegiaga ning selle ilmse ebaõnnestumisega kuni praeguse ajani.

Härra Swoboda sõnul puudub sotsiaalne mõõde, ja ma pean tunnustama, et selles küsimuses on tal õigus. Härra Duff on siiski samal ajal öelnud, et sotsiaalne mõõde peab põhiseaduse lepingus – vabandust, te nimetate seda reformilepinguks – olema keskpunktis. See on kõik väga tore, aga kus seal selle kohta midagi räägitakse? Millises vormis on see leping tegelikult loetav ja kus seal räägitakse põhilistest demokraatia põhimõtetest, nagu näiteks võimude lahusus? Kui te tegelikult tegite seda, mida lubasite ja mida ilmselt kavatsete, nimelt edastada sõnumit tõhusalt ja rakendada oma kavatsusi kindlate andmetega tõendatavalt, siis ei muutu teabevahetus nii suureks probleemiks.

Euroopa Kontrollikoja president pakkus teile eile õhtul väga selget algust. Ta nimetas esimest korda väga täpse numbri: üksnes struktuurifondidest on valesti välja makstud 4 miljardit eurot. Lubage tsiteerida: „Kõige sagedasemad vead olid ebasobivad investeeringu-taotlused, pakkumistomingute ebaõnnestunud läbiviimine, samuti tõendite puudumine, mis toetaksid üldkulude või personalikulude arvestamist. Järelevalve- ja kontrollisüsteemid olid liikmesriikides üldiselt ebatõhusad või keskmiselt tõhusad ja komisjon säilitab ainult mõõdukalt tõhusa järelevalve nende funktsioneerimise üle.”

Te peate tegutsema! Palun ärge püüdke parandada teabevahetust selle kohta, mida te ei tee! See läheb paratamatult valesti.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud parlamendi president, tänan kõiki fraktsioone huvitavate ja väljakutsuvate tähelepanekute eest. Tahaksin kõigepealt vastata mõnele küsimusele täpsemalt ja jätkata siis üldiste kommentaaridega.

Ma tahaksin tänada härra Nassauerit meie prioriteetide toetamise eest. Mis puutub põhiküsimusse, subsidiaarsuse põhimõttesse, millest härra Nassauer rääkis, lubage mul märkida, et me oleme tema poolt esiletõstetud eesmärgile sama pühendunud kui ta ise, ehk täpsemalt – eesmärgile luua Euroopas uus subsidiaarsuskultuur ja olla eeskujuks. Ma olen sellele tõepoolest pühendunud. Ma ei eelda, et me oleksime täiuslikud. Mõnikord on raske muuta juurdunud tavasid, kuid me liigume õiges suunas. Kui ka tehakse vigu, mis mõnikord juhtub, me püüame neid parandada. Hiljuti mainitud *Apfelwein* on selles osas hea näide ja me peaksime omaks võtma, et vahel ei ole võimalik vastuvõetavate õigusaktide kõiki tagajärgi ette näha.

Tahan teile kinnitada, et nii mina kui minu siinviibivad kolleegid oleme pühendunud subsidiaarsuse põhimõttele. Me püüame praegu kõikides oma algatustes järgida, et konkreetne õigusloomeline algatus – mõju hindamine ja ettepanekute kvaliteet – oleks paigas.

Tahaksin esile tõsta, et 26 strateegilisest algatusest, mida ma välja kuulutasin, on ainult 8 õigusloomelise iseloomuga, 61 prioriteetses algatusest on seda ainult 28, nii et 87 algatusest kokku on ainult 36 õigusloomelise iseloomuga. Lisaks sellele võtame me 30 ettepanekut tagasi.

Rääkides uuest subsidiaarsuskultuurist, tahan ma öelda, et vajan teie abi kodanikele selgitamisel, et selle eesmärk on Euroopa Liitu tugevdada, mitte nõrgendada, muuta tema institutsioonid demokraatlikumaks ja suurendada nende aruandekohustust ning mitte järele anda neile, kes Euroopat ja Euroopa Liitu populistlikult ja demagoogiliselt ründavad. See ei ole minu arusaam subsidiaarsuse põhimõttest. Mõnes liikmesriigis öeldakse vahel, et komisjon või Euroopa Parlament ei tohiks subsidiaarsuse põhimõtet arvestades niisuguseid programme esitada, kuna see subsidiaarsuse põhimõttega vastuolus. Kui nad ei soovi Euroopa Liidu tegutsemist küsimustes, kus oleks vaja otsustada Euroopa tasandil, siis ma usun, et just see ei ole kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Toon teile hiljutise näite. Nagu te teate, võtsime me märtsikuus Euroopa Ülemkogus vastu mõned väga olulised ideed energia ja keskkonna küsimustes, nimelt kuidas kaitsta ennast kliimamuutuse vastu. Me võtsime näiteks vastu üldised omandisuhete eraldamise põhimõtted. See oli Euroopa Ülemkogu otsus. Siiski olen ma mõnes liikmesriigis kuulnud kommentaare, et komisjon ei peaks omandisuhete eraldamist nõudma, kuna see on subsidiaarsuse põhimõttega vastuolus. Ma pean ütleva, et ei ole sellega nõus. Tegelikult on see vastuseis tõelise energia siseturu loomise ja kliimamuutuse vastase jõulise poliitika olulisele arendamisele Euroopas. See ei ole kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Selles osas me vajame teie abi. Me vajame teie abi, et selgitada, millal on vaja Euroopa tasandil tegutsemist ja teie kriitikat, kui te leiate, et seda ei ole vaja, nii et me saaksime osa õigusaktidest vajadusel loobuda.

Ma tulen hiljem tagasi härra Swoboda märkuse juurde teabevahetuspoliitika kohta, aga ma usun, et tal on õigus. Me tegutseme selle nimel koos asepresident Wallströmi ja kogu volinike kolleegiumiga juba praegu. Kuid meie põhimõte on partnerlused. Olgem ausad, me ei suudaks kõike üksinda ära teha. Ma mõtlen meie all Euroopa institutsioone – komisjoni ja Euroopa Parlamenti. Me vajame kõikide tasandite, nii riiklike kui piirkondlike tasandite, juhtide aktiivset osalemist. See on subsidiaarsuse põhimõtte seisukohast oluline. Näiteks on äärmiselt suur roll Saksamaa liidumaadel ja valdaval osal meie liikmesriikide piirkondadest ning mina ja minu kolleegid oleme käinud tegemas selgitustööd riigiparlamentides ja mõnikord ka eri piirkondades kõikjal Euroopas. Ma käisin hiljuti Poolas, kus ma ütlesin selgelt, et Euroopa ei ole mitte nemad kusagil Brüsselis või Strasbourgis, Euroopa oleme meie kõik, kogu Euroopas, see on meie ühine vastutus. Ma rõhutan veel kord, kui te tahate kodanikke Euroopa idee suhtes motiveerida, tuleb paradigmat muuta, tuleb neid prioriteete nendega jagada, mitte mõelda ametnikest Brüsselis või Strasbourgis, kes muudele kodanikele ette kirjutavad, mida tohib ja mida ei tohi teha.

Oleme siin maininud sotsiaalset mõõdet. Mul ei ole mõistagi võimalik valgustada selle kõiki aspekte. Tahaksin siiski lisada, et meie programmis on selles valdkonnas palju nii õigusloomelise kui ka mitte õigusloomelise iseloomuga algatusi. Me tahame eelkõige viia lõpule Euroopa ühiskonna sotsiaalse tegelikkuse hindamise, et saada ettekujutus, kuidas 21. sajandi Euroopas edendada võimalusi, juurdepääsu ja solidaarsust. See tasandab teed uuele sotsiaalmeetmete kavale ja loob raamistiku dünaamilisele ja ajakohasele lähenemisviisile Euroopa Liidu poliitika elluviimiseks kaasaegses Euroopa ühiskonnas.

Komisjon teeb ettepaneku muuta Euroopa töönõukogude direktiivi, et need ümberkorraldusteks ette valmistada. Veel üks õigusakt käsitleb rasedate olukorda ja selle eesmärk on täiustada olemasolevaid emaduse kaitsmise sätteid, et töö-, era- ja pereelu paremini kokku sobitada.

Üks algatus puudutab avatud kooskõlastusmeetodi süvendamist sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse valdkondades. Sellega käib kaasas soovitus tööturult kõige enam kõrvale tõrjutud inimeste aktiivse kaasamise kohta, mis keskendub kolmele sambale – töövõimalused ja kutseõpe, sisetulekutoetus ning parem juurdepääs kvaliteetteenustele. Kõik need algatused viiakse läbi üldise Lissaboni majanduskasvu- ja tööhõivestrategie kontekstis.

Komisjon võtab vastu ka teatise muutuste prognoosimise ja juhtimise kohta, käivitades ettevõtete ümberkorralduste prognoosimise osas Euroopa tööturu osapooltega peetavate läbirääkimiste teise etapi. Need on ainult mõned näited meie pühendumisest Euroopa sotsiaalmeetmete kavale.

Härra Duff, mõistetavalt jagan ma täielikult teie seisukohta, et lepingu jõustamine on esmatähtis, samuti leian ma, et Euroopa sotsiaalset ja kultuurilist mõõdet tuleks rohkem esile tuua. Ma teen kõik endast sõltuva, et selgitada, et me vajame Euroopas tugevat siseturgu, aga Euroopa on midagi enam kui turg ning ma arvan, et te nõustute, et see on ka ühine eesmärk.

Mis puudutab president Sarkozy ettepanekut tarkade meeste klubi kohta, mille suhtes te minu arvamust küsisite, siis komisjon arutas seda küsimust. Loomulikult oleme me iga algatuse poolt, mis soodustab arutelusid ja järelemõtlemist Euroopa tuleviku üle. Tõeliste demokraatidena me armastame arutelusid. Võib-olla pingutame me üle, aga me armastame arutleda, meile meeldivad ideed ja mõttevahetus. Seega ma arvan, et president Sarkozy algatust tuleks näha ühe osana taoliste arutelude ja mõttetegevuse edendamisest. Komisjoni huvides on siiski kindlaks teha, et see algatus, juhul kui Euroopa Ülemkogu selle heaks kiidab, ei kahjusta meie jõupingutusi arendada edasi Lissaboni lepinguga saavutatud edu ja veelgi enam, et see ei kahjustaks lepingu ratifitseerimist.

See peab olema selgeks tehtud. Sellepärast on meie arvamus, et kõnealune töörühm, kui Euroopa Ülemkogu selle heaks kiidab, ei algataks uut institutsioonilist arutelu. Ma arvan, et see ei oleks arukas ning seega ma palun tarkadel meestel (ja loodetavasti ka naistel!) olla piisavalt targad ja mitte avada uut institutsioonilist arutelu, vaid keskenduda pigem tulevikuvisionile Euroopast 20 või 30 aasta pärast. See on väga tähtis ja miks mitte pidada selle üle head arutelu?

Me ei tohiks laskuda ka negatiivsetesse aruteludesse Euroopa piiride geograafiliste piirangute üle. See võib olla lahkarvamusi tekitav ning ei tohiks kahjustada Euroopa tasandil käimasolevaid protsesse nagu eelarve läbivaatamine ja laienemisläbirääkimiste normaalne kulg. See on oluline institutsioonide kaitsmise seisukohalt. Meil on käimas igasuguseid arutelusid, kuid olgem ausad, meil on institutsioonid. Meil on Euroopa Parlament, komisjon, Euroopa Ülemkogu ja lõppkokkuvõttes on institutsioonid vastutavad, mitte „targad mehed” või „nutikad noored” nagu me võib-olla eelistame öelda, kuid nad võivad meie arutelusid stimuleerida.

Ühtlasi tuleks niisuguse töörühma raporti ajastamist meie arvates hoolikalt kaaluda. Selleks on ehk kohane 2009. aasta lõpp.

komisjoni president . (FR) – Härra Jonckheer, tänan kommentaaride eest, eriti seoses ühenduse meetodi ja fraktsiooni Vets/ALE toetusega sellele. Me oleme selle suhtes väga tähelepanelikud. Te märkasite kahtlemata, et reformilepingu – Lissaboni leping – arutamise ajal tehti katseid ühenduse protsessi nõrgestada. Komisjonil õnnestus tulemuslikus koostöös parlamendiga vältida kõike, mis võiks ühenduse süsteemi põhimõtetele väljakutse esitada.

Ütlesite, et 2007 on olnud suurele üritusele, nimelt võitlusele kliimamuutuse vastu, tähtis aasta, ning meie komisjonis ja ELis oleme uhked, et oleme saanud sellele kaasa aidata. Tõesti, komisjoni roheline raamat kindlustas aluse sellele kokkuleppele, milleni jõuti märtsis toimunud Euroopa Ülemkogul. Euroopa Liit võib algatuse üle uhke olla ja ta kavatseb jõupingutusi jätkata, eriti seoses eeloleva Bali konverentsiga ning hiljuti toimunud ja otsustavateks osutunud sündmuste kiiluvees, nagu kõrgetasemeline kohtumine New Yorgis ja G8 Heiligendamis. Tegutsetakse, pidades silmas uue protsessi algatamist, mis viib loodetavasti 2009. aasta Kopenhaageni kohtumise ajaks Kyoto-järgse režiimi loomiseni aastani 2012. See on tõesti ambitsioonikas eesmärk. Nii või teisiti, me oleme teadlikud tõsiasjast, et peame oma partnereid selles suunas motiveerima.

Tulles rände teema juurde, ütlete, et Euroopa Liit peaks saama Nobeli rahupreemia. Euroopa Liitu võiks samamoodi tunnustada ka tegevuse eest teistes valdkondades. Ma leian, et Euroopa Liit on kaua aega Nobeli rahupreemiat väärinud, sest kui tuleb kõne alla maailma rahukogemus, on vähesed piirkonnad enam pädevad kui Euroopa Ühendus, praegune Euroopa Liit. Lubage tuua üks näide. Sel kuul sõidan Singapuri ASEANi tippkohtumisele ja see assotsiatsioon kutsus mind seetõttu, et otsib inspiratsiooni, toetudes meie piirkondliku integratsiooni kogemusele, et töötada rahu, majanduskasvu ja sotsiaalse arengu hüvanguks. Peaksime tundma uhkust, et oleme maailmas teistele eeskujuks ning me peame selle nimel lakkamatult töötama.

Rände teemal soovin vastata mitmetele küsimustele, mida parlamendiliikmed on esitanud. Ma olen seda korduvalt öelnud ning ütlen siin uuesti: minu meelest on 27 rändepoliitikat Euroopas absurd. Meil on ühendatud ala ning peab seega olema ühine lähenemisviis. Olgem ausad: mõned liikmesriigid on selle vastu. Me jääme siiski endale kindlaks, sest integreeritud alal on suurem tõenäosus seista silmitsi probleemidega, millega Itaalia on hiljuti pidanud silmitsi seisma, kaasa arvatud teatud Rumeenia kodanike poolt tekitatud probleemid. Tõde on, et vajame Euroopasse suuremat, mitte väiksemat sisserännet.

Seetõttu vajame vastutustundlikku sisserändepoliitikat, mis põhineks kahel aspektil. Esiteks peame olema resoluutsed turvalisuse teemal, võideldes avalikult igasuguse ekspluateerimisega töökohtades ning kaotades ebaseadusliku tööturu. Sel põhjusel toetame täielikult asepresident Frattini algatust võtta vastu direktiiv, mis muudaks kuriteoks ELi territooriumil ebaseaduslikult viibiva inimese töölevõtmise, direktiivi eesmärgiks on ära hoida selliste töötajate ärakasutamist ning purustada sellega seotud kuritegelikud võrgustikud. Me peame tõsiselt suhtuma ebaseaduslikku sisserändesse ja tegevustesse, mis varjavad kindlaid võrgustikke, mis on tihti kuritegelikud jõugud, sest need rühmitused ei ole seotud mitte ainult ebaseadusliku sisserändega, vaid ka uimasti- ja inimkaubanduse ning teiste organiseeritud kuritegevuse liikidega.

Samal ajal peame vastu võtma avatud, suuremeelse ja ühendatud lähenemisviisi probleemile, kuidas integreerida kõigepealt ühenduse kodanikke ja seejärel üldisemalt neid, kes kuuluvad erinevatesse ümberasujate rühmadesse. Meil peab olema julgust öelda, et see on ülesanne, mida tuleb jagada. Euroopa institutsioonide roll on paika panna alusstruktuur, kuid kui asi läheb praktiliseks, kes hakkab kohapealse integratsiooniprotsessi eest hoolitsema? Mitte Euroopa Parlament ega komisjon, vaid riikide valitsused, piirkonnad, kohalikud asutused, valitsusvälised organisatsioonid, mõnikord isegi kirikud, tõesti kõik, kes on koha peal ja kelle ülesanne on integratsiooni soodustada. Kõik see on suur väljakutse.

Te mainisite Kofi Annani. Ma olen temaga mitmel puhul seda teemat arutanud. Kui on valdkond, mis on ülemaailmses kavas nõrgalt reguleeritud, siis on see ränne. Me oleme tõesti maailmakaubanduse ja keskkonna jaoks maha märkinud teatud organisatoorsed

põhimõtted. Hämmastav on märkida, et ränne, mis on maailma jaoks üks suuremaid väljakutseid, on ala, kus jääb puudu rahvusvahelisest organiseeritusest. Ma toetan teie ettepanekut, et me Euroopa Liidus – eriti seetõttu, et oleme eriline juhtum, mis puudutab integratsiooni ja liikumisvabadust – peame teatud põhimõtete edendamisel kahekordseid jõupingutusi tegema, sest Euroopa ja laiema maailma seisab silmitsi ksenofoobia, populistlike liikumiste ja mineviku negatiivsete jõududega, kes on vastu nendele põhimõtetele – nimelt humanism ja külalislahkus –, mida meie alal hoiame. Me peame äärmuslikest positsioonidest hoiduma ning töötama ratsionaalse, õiglase ja edasiviiva lähenemisviisi suunas.

(Aplaus)

Härra Wurtz, te küsisite mitmeid küsimusi kaubanduse kaitsevahendite kohta. Ma viitasin kõigepealt neile vahenditele oma kõnes, öeldes, et me tutvustame mitmeid selle ala algatusi üsna varsti. Lubage öelda, et me toetame väga tõhusate mehhanismide loomist kaubandushuvide kaitseks ja ebaausa tegevuse vastase kaitse kindlustamist. Sel põhjusel otsime praegu mitmeid võimalusi vahendite veel tõhusamaks muutmiseks. Veel enam, me teeme seda läbipaistval viisil. Hiljuti leidis aset laiaulatuslik konsulteerimine, mis keskendus selle kindlustamisele, et meie ettevõtted, eriti väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, oleksid rahvusvahelise konkurentsiga hakkama saamiseks paremini varustatud. Me kavatsime asjakohased otsused vastu võtta detsembris.

Peaks olema laialt tuntud fakt, et Euroopa ettevõtted on kõige rahvusvahelisemad maailmas. Euroopa tootmis- ja turustusahelad laiuvad igal pool maailmas ega ole piiratud ainult liikmesriikidega. Me usume, et niisugune äriühendus rahvusvahelisel turul on Euroopa konkurentsivõime, majanduskasvu ja töökohtade allikas. Ma võin kinnitada, et meil ei ole kavas auhinnata ega doteerida neid Euroopa ettevõtteid, kes otsustavad oma tegevuse kolmandatesse riikidesse ümber paigutada või viivad sinna osa tootmisest. Kuigi, ma olen täiesti aus, öeldes, et me ei sanktsioneerime ega karista neid Euroopa ettevõtteid, kes on kõige globaalsemad ja konkurentsivõimelisemad maailmas. Me vajame seetõttu kaubanduskaitse vahendeid, mis on kindlad ja läbipaistvad. Vaatame oma vahendid üle, et kasutusele võtta tugevamad meetmed – meie kavatsus ei ole tõesti kunagi neid nõrgendada – rakendades neid vastavalt uutele üleilmastumise oludele.

Ma ei kavatsen üleilmastumise teemal rohkem peatuda. Homme arutame dokumenti, mida me esitlesime viimasele Euroopa Ülemkogule ja ühendusele laiemalt ja mis käsitleb Euroopale lisandväärtuse loomist ning üleilmastumise vormimise parima tulemuse saavutamise vahendeid. Me oleme väga teadlikud vajadusest kaitsta Euroopa huvisid kogu maailmas, kaitsta oma huvisid ilma proteksionismi sulgumata, mõista ja julgeda öelda Euroopa inimestele, et kui me oma ukseid sulgeme, oleme esimesed, kes selle pärast kannatavad. See ei ole kerge, aga seda peab tegema. Euroopa on maailma suurim eksportija. See saab olema ennasthäviv ja meie huvide vastane suund, kui me valime proteksionismi tee. Oluline on välja mõelda, kuidas hoida ukseid avali, olemata naiivne, kuidas säilitada ja isegi laiendada üleilmsete turgude lahtiolekut, samas kaitstes oma huve, sealjuures arvestades meie tööhõivesektori probleeme.

komisjoni president . – Härra Crowley, täna teid toetuse eest meie üldisele programmile. Lubage mul selle konkreetse punkti kohta, mis teile muret teeb, selgitada maksustamise alaseid algatusi.

Nagu te teate, on komisjon juba mõnda aega tegelenud üldise konsolideeritud maksubaasi probleemidega. See on väga keeruline valdkond ja liikmesriikide seisukohad on selles küsimuses väga erinevad. Ma tean, et see teema on delikaatne liirimaal, samuti teistes

liikmesriikides. Tavaliselt viib komisjon läbi mõju hindamise, et enne ametlike ettepanekute tegemist probleeme analüüsida ja näha, missugune on võimalike eri lahenduste eeldatav mõju. Kõik teavad seda ja on täiesti asjakohane, et komisjon seda 2008. aasta tööprogrammis kajastab.

Aga ma olen teiega nõus, et mis tahes õigusaktide vastuvõtmisel maksustamise küsimustes on ühehäälsus reformilepingus reeglilik. Seega ma arvan, et teie muret on arvesse võetud.

Ma usun, et olen kommenteerinud enamikku teie huvitavatest märkustest. Aga ma koondasin enam tähelepanu kõige poleemilisematele küsimustele. Tahaksin veel lisada, et me võime siin näha Euroopa seisukohalt teatud konsensust. Ma usun, et see konsensus institutsioonide vahel on tugevam, kuigi parteid on neile omaselt mõneti lahkarvamusel, ja ma loodan, et see konsensus on tugevam ka meie väga mitmepalgelise liidu erinevate osade vahel.

Minu meelest ei ole see vähima ühisnimetajaga konsensus. See tuleneb kolmest tegurist. Esiteks on paljusid praegusel ajal meie ees seisvaid probleeme väga raske ületada. Kliimamuutus, rändeprobleemid ja vaesuse oht kogu maailmas, need kõik on selged probleemid. Pole tähtis, kas te olete vasaktiivas, paremal või tsentris, kas te olete Euroopa põhja või lõunaosast, vanast või uuest, väikesest või suurest liikmesriigist, need on ühised probleemid, mida me saame ainult koos lahendada.

Teiseks peab saama üha selgemaks, et Euroopa Liit on nende küsimuste lahendamise keskmes. Üksikute liikmesriikide tegevus saab küll teatud määral edasi viia, aga saab järjest selgemaks, et Euroopa mõõde on asendamatu.

Me peame muidugi jälgima, mis on Euroopa mõõtme rakendamiseks kohane tase – subsidiaarsuse põhimõtte küsimus, mille mõned teie hulgast tõstatasid – kuid ma usun, et me oleme üksmeelel, et ka kõige suuremad liikmesriigid ei suuda üksi nende väljakutsetega toime tulla ja meil on vaja võtta üleeuroopalisi kohustusi.

Lõpuks ma usun, et need jõupingutused, mis kõik institutsioonid on dialoogi ja koostöö arendamiseks teinud, on hakanud vilja kandma. Me raiskame vähem energiat üksteisega võistlemiseks ja keskendume rohkem sellele, kuidas oma kodanikke teenida, pannes alati rõhku just kodanike huvidele. Tugev liit, jah, kuid tugev mitte selleks, et institutsioonid oleks tugevad, vaid et anda meie kodanikele konkreetseid tulemusi – see on meie programm. Ma usun, et nüüd, 50 aastat hiljem, on meie unikaalse liidu loonud esiisade geniaalne idee sama tugev kui varem.

Ma ootan väga tihedat koostööd parlamendiga, kui me hakkame siin kogunenud ettepanekuid ellu viima, analüüsime konkreetseid meetmeid ja töötame edaspidiseks välja uue tegevuskava.

Omalt poolt kinnitan teile koos volinike kolleegiumiga, et me tahame töötada lojaalselt ja dünaamiliselt koos parlamendiga.

(Aplaus)

ISTUNGIT JUHATAB: Edward McMILLAN-SCOTT

Asepresident

Majanduskasv ja töökohad

Piia-Noora Kauppi, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Härra juhataja, ma tahaksin rääkida komisjoni töökava majanduse aspektist, mitte ainult sellepärast, et see on majandus- ja rahanduskomisjoni tegevusvaldkond, vaid ka sellepärast, et see on äärmiselt oluline Lissaboni strateegia elluviimiseks.

Komisjon peab olema jätkuvalt aktiivne finantsteenuste ühtse turu kujundamisel. See on väga aktuaalne. Esiteks, äsjased finantsvapustused näitasid, kui tähtis on tugev finantsreguleerimine. Teiseks, finantsmaailm on üha enam läbi põimunud. Me peame lähenema oma põhilistele liitlastele ülemeremaadest. Transatlantilise turu algatused käivitasid väga tähtsa protsessi, mis on kapitaliturgude jaoks eriti oluline.

Mõned aastad tagasi käivitati edukalt teedrajava tähtsusega õigusloomeprotsess, Lamfalussy menetlus. See on ELis esimene katse liikuda laialdasemalt teisese õiguse juurde. Kuigi esimesed selle menetlusega seotud kogemused on positiivsed, on tähtis jätkata institutsioonidevahelise usalduse loomist. Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni vahelised töösuhted on selle protsessi seisukohalt väga olulised.

Mis puutub selle elluviimisse, siis Lamfalussy menetlus on tugev protsess, mida sidusrühmad tervitavad. See on veel algstaadiumis ja areneb pidevalt. Seetõttu ei ole seda praeguses arengufaasis vaja veel põhjalikult parandada, mida ei soovi ka enamik sidusrühmadest. Pigem tuleks seda eesmärgipäraselt kohendada, eelkõige 3. tasandi komisjonidel, kes saavad asja rahvusvahelise koostöö osas väga palju paremaks muuta ja selgitada.

Lõpetuseks tahaksin öelda maksude kohta, et komisjon peab siin säilitama oma aktiivse positsiooni. Kuigi maksustamise valdkond võib näida keeruline ja me kõik teame, et see nõuab ühehäälsust, peame julgema siiski ka selles valdkonnas algatusi välja tuua.

Heaks uuenduseks on tõhus koostöö ning tähtsad on ka muud komisjoni töökavas maksustamise valdkonna kohta käivad punktid.

Harlem Désir, *fraktsiooni PSE nimel*. – (FR) Austatud parlamendi president ja komisjoni president, ma usun, et Euroopa rahvastel on Euroopa integratsiooni sotsiaalse mõõtme suhtes kõrged ootused ning selle sotsiaalse samba tugevdamine on komisjoni strateegias nõrk, et mitte öelda puuduv osa.

Me peame lõpetama majanduskasvu strateegia, ühisturu loomise ning sotsiaalse samba tugevdamise omavahelise vastandamise. See on võtmetegur Euroopa rahvaste toetamiseks, samuti väga oluline tingimus Lissaboni strateegia õnnestumiseks ja Euroopa Liidu konkurentsivõime ja majandusliku tõhususe tugevdamiseks.

Selles suhtes on rabav kontrast teadlikkusega kliimamuutuse esitatud väljakutsetest, mis pärineb eelmise aasta kevade tippkohtumiselt, ning tõepoolest, komisjoni töökavas kavandatud prioriteedid sisaldavad sellest rohkem kui ühe jälje. Me oleme kaugel samasuguse entusiasmi näitamisest, mis puudutab sotsiaalse kaasatuse esitatud väljakutsete vastuvõtmist ja vajadust luua Euroopa, mis töötaks kõigi heaks, Euroopa, mis on võimeline looma mitte ainult rohkem, vaid ka paremaid töökohti.

Kavatsuse deklaratsioone ja mitmeid viiteid on siin ja seal, sissejuhatuses ja preambulas, kuid neid esineb vaevalt tegevusprogrammis, ega ole neid ka õigusloomega seotud algatustes.

Võtame näiteks elukestva õppe, mida on mainitud ja mis kuulub tööturu reformi uue poliitika edu juurde ning on ülioluline, kui me tahame saavutada õiglast ja tõhusat kaitstud paindlikkuse süsteemi. Ometi ei ole seal ühtegi suurt ja ambitsioonikat programmi, mis

oleks sarnane näiteks vana Erasmuse kavaga, mis mitte ainult ei kanna vilja, vaid on ennast tõestanud väga tõhusa ühendusena, mille kaudu saavad ELi kodanikud tunnustada ja tunnustada Euroopa Liidu tööd.

Tegevusettepanekud, mis puudutavad sotsiaalse tõrjutuse ja vaesusega võitlemist ja sotsiaalse kaitse edendamist, on põhiliselt piiratud õigusloomega mitteseotud algatustega.

Kahetseme ka arengu puudumist tööaja direktiivis ja osalise tööaja direktiivis. Samamoodi seoses maksustamisega ei saa me mainimata jätta tõelise ühise maksustamise alase algatuse vajadust – mida parlament on toetanud ja millega seotud volinik on töötanud – selles mõttes ei liigu me ikka veel õiglasema ühisturu poole.

Lõpetuseks, ootame kannatamatusega kahte teie poolt esitatud algatust. Esimene puudutab Euroopa töö nõukogu direktiivi läbivaatamist, mida parlament nõuab alates 2001. aastast, teine, mida te mainisite, puudutab rasedus- ja sünnituspuhkust.

Tahaksin lõpetuseks viidata kahele ummikseisu näitele, mis tunduvad meile täiesti arusaamatud ja vastuvõetamatud: need puudutavad esiteks üldise majandushuvi teenuseid, teiseks avalikke sotsiaalteenuseid.

Pärast paljusid valgeid ja rohelisi raamatuid, teateid, kohtuvaidlusi Euroopa Kohtus, Regioonide Komitee ning Majandus- ja Sotsiaalkomitee mitmeid selgeid ja korduvaid nõudmisi, ning kuigi liikmesriigid saavutasid nõukogus konsensuse Lissaboni lepingusse uue artikli lisamise osas, et tagada selge alus õigusloomega seotud algatustele – otsustades koos parlamendiga –, ei ole avalike teenuste osas, mis on üldhuviteenused, ikka mingeid konkreetseid ettepanekuid tulemas.

Avalikud teenused paiknevad meie sotsiaalmudeli keskmes. Euroopa elanikud ootavad selgitust, et konkurentsieeskirju ja ühisturu reegleid ei suruta neile äkki peale. Härra juhataja, te peaksite parlamendile selles küsimuses algatuse esitama.

Elizabeth Lynne, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Härra juhataja, ma tervitan paljusid aspekte komisjoni tööprogrammist. Mul on eriti hea meel näha, et komisjonil on kavas jätkata konkreetse horisontaalse direktiiviga, mis tuleneb artiklist 13, et võidelda diskrimineerimise vastu seoses juurdepääsuga kaupadele ja teenustele. Ehkki ma oleksin tahtnud näha konkreetseid direktiive kõikides sektorites, on see siiski edasiminekuks. Mina ja minu kolleegid oleme seda kaua oodanud ja ma loodan selles komisjoniga tihedalt koostööd teha.

Ma tervitan samuti komisjoni kavatsust anda välja teatis haiglanakkuste kohta. Meil tuleks koostada Euroopa tasandil eeskiri, et arvestades liikmesriikide vahel valitsevaid erinevusi, tagada heade tavade jagamine ja kõrgemad standardid. Ma tahaksin näha ka muudatuse sisseviimist 2000. aasta bioloogiliste mõjurite direktiivi, et kaitsta tervishoiutöötajaid HIV ja hepatiit C nakkuste eest süstlatorkevigastuste tagajärjel. Taolisi vigastusi on üle kogu ELi igal aastal üle miljoni ja mul on kahju, et 2008. aasta tööprogrammi ei ole selles valdkonnas meetmeid ette nähtud. Ma soovin väga, et komisjon vastavalt parlamendi nõudmisele selle muudatusettepanekuga nii pea kui võimalik tegelema hakkaks.

Tervise ja tööohutuse õigusaktide osas tahaksin öelda, et mul on hea meel, et enne uute õigusaktide väljatoomist tehakse mõju hindamine. Kuid ma palun, et jälgitaks ka seda, kuidas olemasolevaid õigusakte rakendatakse.

Konrad Szymański, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL)

Härra juhataja, olen rõõmus energeetikapoliitika tähtsuse üle komisjoni kavades. Sellegipoolest tahaksin juhtida tähelepanu tasakaalu saavutamise vajadusele keskkonnaalaste ja strateegiliste eesmärkide vahel. On väga lihtne kehtestada uusi keskkonnamakse ja lihtne nõuda paremaid keskkonnastandardeid ehituses ja tööstuses, kuid see ei lahenda siiski meie energiajulgeoleku probleemi. Nõutavad on kriisis energiasolidaarsusele rakendatavad poliitilised meetmed.

Ühisturu põhimõtteid peaks kiiresti rakendatama energiaettevõtete omanike suhtes, kes samuti kontrollivad jagamist. See on eriti oluline juhul, kui omanikud on pärit kolmandatest riikidest, nagu Venemaa, kus subsidiaarsuse põhimõtet ei rakendata välisinvesteeringute valdkonna suhtes.

Majandusliku šantaaži ohuga riigid on rohkem altid kandma keskkonnaprogrammide kulusid, kui programmid käivad käsikäes Euroopa energiajulgeoleku jaoks tähtsate strateegiliste lahendustega. Mulle jääb mulje, et me ei ole suutnud selles valdkonnas tasakaalu saavutada.

Nigel Farage, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – Härra juhataja, Jose Manuel Barroso kõlab täna hommikul nagu mõni halb Esimese maailmasõja kindral – teeme sedasama, mis möödunud nädalal, kuigi see ei toiminud.

Siin ei tunnustata üldse seda, et see mudel lihtsalt ei toimi. Kuidas me saame rääkida majanduskasvust ja töökohtadest tunnistamata, et kõnealune suurepärase, muinasjutuline Lissaboni strateegia on täielik katastroof? Me ei ole ühtegi eesmärki saavutanud. Kuid ikkagi räägime me kasvust ja töökohtadest, aga mida me siis teeme? Kas me dereguleerime? Kas paneme selle koorma tööstuse õlgadele? Ei midagi taolist.

Kuidas saab härra Barroso rääkida kõnetoolis jätkusuutlikust Euroopast, kui meil on ikka veel sama ühine kalanduspoliitika. Me viskame 50% püütud kaladest surnult merre tagasi ja klammerdume siiski kvoodisüsteemi külge.

Parim on siiski see idee, et käesolevas komisjoni programmis asetatakse kodanikud esikohale. See on naeruväärne! Kui te tahaksite kodanikud esikohale tõsta, peaksite te austama nende arvamust. Te oleksite pidanud kuulama, mida prantslased ja hollandlased ütlevad ning andma neile selle uue lepinguga võimaluse vabadel ja avalikel referendumitel öelda, kas nende visioon Euroopa tulevikust on sama mis teil.

Te ei tee midagi sellist. Te peidate pead liiva alla. Te teesklete, et midagi ei toimu ja tegelikult hävitate sellega Euroopa Liidu, kuna rahva halvaksapanu suureneb veelgi.

László Surján (PPE-DE). - (HU) Täna sõna andmise eest, härra juhataja. Daamid ja härrad, fraktsiooni PPE-DE liikmed, kes on huvitatud eelarve küsimustest, on olnud üldiselt rahul, kiites heaks komisjoni kavad 2008. aastaks, ning Jose Manuel Barroso on edastanud selge sõnumi, mis peegeldab poliitilist pühendumist. Siiski on töökava ise üsna lõputu soovinimekiri. Kui me arutaksime õigusloomega seotud programmi ja iga-aastast poliitilist strateegiat kohe aasta alguses, võttes need kokku, siis saaks eelarvet kujundada vastavalt meie eesmärkidele, mitte eesmärke vastavalt eelarvele.

Parlament on pühendunud Galileo programmile ja Euroopa Tehnoloogiainstituudile ning ootab, et komisjon ja nõukogu langetaksid neis küsimustes otsuse, mis teenib Euroopa kodanike huve. Lõpetuseks tahaksin rõhutada, et komisjon mitte ainult ei teeni majanduskasvu ja töökohtade loomist paljude programmide kaudu, vaid ka kasutab maksumaksja raha vastutustundlikult ning nõuab samasugust vastutust ka liikmesriikidelt.

Kiidan heaks tõsiasja, et tõsiste kuritarvituste ilmnedes on komisjon valmis kõnealustesse liikmesriikidesse maksed katkestama. Loodetavasti ei pea seda rasket sammu tegema, kuid kõik, valitsused ja Euroopa kodanikud peaksid teadma, et selle abi eesmärk on arendada vähemarenenud piirkondi, ja et majanduskasv ja töökohtade loomine ei kasvata libekeelte ning parasiitide pangasaldot. Komisjon võib selles valdkonnas loota parlamendi tugevale toetusele ja koostööle. Täna tähelepanu eest.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Härra juhataja, mul on hea meel, et majanduskasvu ja tööhõive küsimused asetsevad komisjoni 2008. aasta prioriteetide seas esikohal.

See on märk mõistmisest, et täielikku tööhõivet ja Euroopa sotsiaalsele mudelile tunnuslikku laiaulatuslikku sotsiaalhoolekannet ei ole võimalik saavutada ilma kiire ja jätkusuutliku majanduskasvuta. Komisjoni dokument on kahjuks pettumust tekitav, sest selles puudub detailsus. Olukorda ei saa parandada korratud viidetega mantratele nagu „teadmispõhine ühiskond” ja „kaitstud paindlikkus”, samas kui Lissaboni strateegia jääb suuresti paberile.

Nõutav on kindel ja veendunud tegevus, et julgustada Euroopa ühiskondi olema aktiivsemad tööturul, eemaldama tõkked ühisturu sees, eriti tööjõu vaba liikumise ja teenuste valdkonnas, ja looma soosivamaid tingimusi ettevõtjatele.

Euroopa on maailmas esikohal sotsiaalses ja keskkonna kaitstes. Euroopa kasvupotentsiaal on siiski madal ning ei võimalda tal oma positsiooni säilitada. Tegevus peaks peamiselt keskenduma hariduse edendamisele ja tööks vajaliku paindlikkuse ja valmisoleku suurendamisele. Me peame eemalduma patroneerivast sotsiaalpoliitikast, mis põlistab tegevusetust, ja liikuma sotsiaalpoliitika suunas, mis premeerib aktiivsust tööturul.

Ühisvaluuta mängib majandusliku konkurentsi loomisel olulist rolli. Ma tervitan euroala laienemist Sloveeniasse, Küprosele ja Martale. Kuigi kindlatele euroalaga liitumist püüdlevatele uutele liikmesriikidele rakendatud eristav kohtlemine peaks andma põhjust muretsemiseks. Leedu on näide, mis tahes selliste vigade ilmumine tulevikus võib olla kahjulik kõigepealt euroalale.

Me usume, et Euroopa Komisjon esitab meile kindlad ettepanekud, pidades silmas toetust tööhõivele ja majanduskasvule, et tagada sellega kõrge ja pidevalt tõusev elustandard ühendatud Euroopas.

Andreas Schwab (PPE-DE). - (DE) Austatud parlamendi president ja komisjoni president, daamid ja härrad, mis puutub fraktsiooni PPE-DE, siis on järgmise aasta eesmärgid siseturu ja tarbijakaitse valdkonnas väga selged. Esiteks tahame tõkete ja takistuste eemaldamise kaudu näha siseturu täielikuks muutumist. Seetõttu, härra Kyprianou, toetame teie ettepanekut tervishoiuteenuste direktiivile, mis põhineb artiklil 25, millega võib omaks võtta väga üldise lähenemisviisi tervishoiusektorile. Tervitame samuti fakti, et härra McCreevy ja tema juhitud peadirektoraat vaatab avaliku hanke järgnevaid aspekte järeelmeetmetena teenuste direktiivile.

Teiseks tahame näha võrreldavate tarbijakaitse standardite kehtestamist kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides, ning proua Kuneva, tervitame väga teie ülevaadet kõikidest antud valdkonnaga seotud ELi õigusaktidest. Oleme rahul, et saame ettekandele toetudes tegutseda kahes direktiivi raames, esiteks horisontaalse instrumendi ja seejärel kontrolli direktiivi raames, mis katab kõik ülejäänud käsitletavat valdkonnad.

Kolmandaks tahame aidata saavutada olukorda, kus meil on ELis lõpuks selgemad ja lihtsamad reeglid, mida on seetõttu ka vähem. Pöördun teie poole, härra Verheugen, jälgime

sellest vaatenurgast väga tähelepanelikult kõiki kaupade vaba liikumisega seotud ettepanekuid. Mänguasjade ohutuse direktiiv võetakse vastu, nagu ka ehitustoodete direktiiv, ning olen kindel, et näeme liikumist ka seoses veo- ja kaitsekaupadega. Loodame siin teha tõelise edasimineku. Ootame samuti väga teie kauaoodatud uurimust tarbekaupade märgistuse kohta.

Säästev Euroopa

John Bowis, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Härra president, tänan komisjoni.

Komisjoni poliitika on Lissabon. Parlamendi poliitika on Lissabon, aga Lissabon ei toimi. Me tahame teada miks, me tahame näha edasiminekut ja me tahame, et seiret tugevdatakse. President Barroso rääkis auhindadest. Meil võiks olla igal aastal antav Barroso auhind saavutuste eest liikmesriikidele, kelle edu on kõige tähelepanuväärsem. Miks mitte neid natuke ergutada?

Me soovime edasiminekut mõnes programmis kirjasolevates asjades. Muidugi tahame me seda saastekvootidega kauplemises, et see ei lükkuks edasi rohkem kui üks kuu, millele härra Barroso viitas. Enesestmõistetavalt tahame me edasiminekut kliimamuutuse valdkonnas. Me tahame edasiminekut nii selles, mida saab teha heidete õigusliku piiramisega, kui selles, mis on võimalik saavutada üksikisikute stimuleerimisega, nii et ökomärgise laadsed ettepanekud tuleks käiku lasta.

Me soovime ka edasiminekut patsientide teavitamises – härra Verheugeni ettepanek. Me tahame näha edusamme patsientide liikuvuse ja piiriülese tervishoiuteenuse küsimustes. Sellega on kiire. Vastasel korral otsustavad juristid meie eest poliitika üle. Me soovime, et see läheks käiku koos meetmetega patsiendi ohutuse ja ametialase meditsiiniteabe kohta, töö kohta haiglanakkustega, töö kohta ravimite võltsimise vastu jms. Me soovime ka vaimse tervise kohta käivat ettepanekut, mida on lubatud, aga mis ei ole veel välja tulnud. Seda lubati käesoleval aastal. Tehkem seda. See on oluline samm.

Sel nädalal on esimene Maaailma Diabeedipäev. Seda toetab ÜRO, kuid samuti liikmesriigid, nõukogu ja parlament. Komisjon võiks ka omalt poolt toetada edasiminekut selles küsimuses, nemad näevad samuti seda monumenti, mille me homme siinsamas parlamendi õuel avame. See võiks olla meeldetuletuseks meie soovist tegutseda, et toetada paljusid perekondi ja eriti lapsi, kes selle raskelt kurnava haiguse tõttu kannatavad.

Linda McAvan, *fraktsiooni PSE nimel*. – Härra juhataja, mul on väga hea meel, et kliimamuutus on eelseisval aastal jäänud komisjoni põhiliste prioriteetide hulka. Meil on selles osas vaja veel palju saavutada ja me peaksime sellele keskenduma.

Ma mõistan, miks volinik Dimas lükkab edasi saastekvootidega kauplemise süsteemi ja energiapaketi muude osade avalikustamise järgmisesse aastasse, kuid ma loodan, et see ei tähenda, et me oleme kliimamuutuse osas otsusekindlust kaotamas. Washingtonis ja mujalgi võib märgata teatud määral skeptilisust selles suhtes, kui tõsiselt Euroopa Liit suhtub kliimamuutusesse. Oleks tõesti piinlik, kui ajal mil Washingtonis saavutatakse selles küsimuses nii vabariiklaste kui demokraatide leeri läbimurre, kui toimuvad muutused Austraalias ning Hiina ja India on valmis alustama dialoogi, komistame meie oma kliimamuutuse kohta käiva reformipaketi otsa.

Märtsikuus toimus küll tippkohtumine, aga eesmärkidest rääkimisest ei piisa. Me peame hakkama neid rakendama. Me ei saa ainult arutleda kliimamuutuse üle, me peame tegutsema.

Komisjon ei saa teha seda üksi. Ta peab saama tuge Euroopa valitsustelt ja tuleval aastal on oodata ränka arutelu jõupingutuste jagunemise üle. Ma loodan, et parlament on sellesse arutellusse kaasatud, mitte kõrvaltvaataja rollis ja me ootame võimalust selles kaasa lüüa.

Samuti on tarvis täiskogu toetust ja ma tahan opositsioonile ja liberaalidele öelda, et möödunud kuul toimunud autodega seotud arutus vedasite te meid kliimamuutuse küsimuses komisjoni ettepanekuid nõrgendades alt. Täna ennelõunal seisab lennunduse heitkoguste näol ees uus proovikivi ja ma loodan, et seekord paneme me kokku tugeva paketi.

Härra Barroso viitas tarkade meeste, tarkade inimeste klubile, mida härra Sarkozy tahab ellu kutsuda. Ma olen nõus, et nad ei tohiks sekkuda institutsioonilise reformi käiku, aga miks nad ei võiks teostada järelevalvet saavutuste üle, et Euroopa tegelikult täidaks oma lubadusi. Sel moel saaksime me tugevdada oma sidet kodanikega, millest on nii palju räägitud.

Fiona Hall, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Härra juhataja, ma tervitan rõhuasetust Euroopa energiapoliitika jätkusuutlikkuse tähtsusele 2008. aasta tööprogrammis.

President Barroso rääkis transpordisektori rohelisemaks muutmisest ja see on muidugi oluline. Kuid minu jaoks on šokeeriv statistika, mis näitab, et me kulutame Euroopas 40% energiast hoonete kütmiseks, jahutamiseks ja valgustamiseks, kuigi meil on vajalik tehnika hoonete konstrueerimiseks, millel energianõudlus praktiliselt puudub.

Sellest lähtuvalt on minu üleskute komisjonile vaadata järgmisel aastal põhjalikult läbi ehitiste energiatõhususe direktiiv – strateegiliste algatuste punkti 2 alapunkti c. Selleks on vaja kaht asja. Kõigepealt tuleks karmistada uute hoonete suhtes kehtestatud minimaalseid energiatõhususe nõudeid. Me peaksime väga kiiresti liikuma passiivmaja või süsinikuvaba standardi poole, millel energianõudlus puudub. Euroopas on hakatud ehitama tuhandeid passiivmaju, kuid kahjuks ainult vähestes riikides ja piirkondades.

Teiseks peame me lahti saama 1 000 m² piirangust ja laiendama selle direktiivi kohaldamisala kõigile kütmist või jahutamist vajavatele hoonetele. See tähendab, et kõik hooned, mis kuuluvad renoveerimisele, renoveeritakse kõrgema energiatõhususe standardi järgi. Me peame pöörama tähelepanu energiakulule ka olemasolevates hoonetes, mitte ainult uusehitistes, sest 75% praegu olemasolevatest hoonetest on alles ka aastal 2050.

Parlamendisaadikud on tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis arutanud komisjoni energiatõhususe tegevuskava ja mulle tundub, et parlamendil jätkub poliitilist tahet ehitiste energiatõhususe direktiiv põhjalikult läbi vaadata. Ma loodan, et me võime kindlad olla, et järgmisel aastal esitab komisjon kõnealusel valdkonnas mõned tugevad ettepanekud, nii et me saaksime lõpetada tarbetu energiaraiskamise hoonetes.

Adamos Adamou, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (EL) Härra juhataja, tervitame samuti komisjoni tarmukaid jõupingutusi, õigusloomega seotud programmi ja töökava. Töökavas tuuakse välja vajadus võtta kasutusele keskkonnasõbralikumad meetmed transpordisektoris; tõstetakse esile ELi strateegilist energiaülevaadet, bioloogilise mitmekesisuse vähenemist ja merekeskkonna strateegiat.

Me tunnustame ELi siiaani antud olulist panust kliimamuutuse vastu võitlemisse, millest paljud liikmed on juba kõnelenud. Minu ainus kommentaar, mis puudutab nõustumist kliimamuutuse vältimatu perioodiga, mille peame kaasa tegema, on see, et ma ei ole sellega nõus. Selle asemel et nõustuda, peaksime avaldama survet oma partneritele, et nad järgiksid

Kyoto protokoll ja peaksid kinni Kyoto-järgsetest kokkulepetest vähendada kasvuhoonegaaside heidet. Meie, eurooplased, peaksime ka tegutsema oma sõnade kohaselt.

Euroopa Komisjon tõstab samuti esile tervist ning esitab mitmeid õigusloomega seotud ja mitteseotud pakette. Meditsiiniline kindlustus, tervishoiuteenuste kvaliteet, ravimid, elundite siirdamised, harvaesinevad haigused ja uuenduslikud tehnoloogiad krooniliste haiguste vastu võitlemiseks on teemade seas, mida komisjon kavatses oma töökavva lisada. Komisjoni eesmärgid on väga ambitsioonikad, aga me peame ära ootama nende peenemad üksikasjad.

Lõpetuseks pean mainima tervishoiuteenuste direktiivi. Millistel tingimustel saab patsientide ja tervishoiutöötajate vaba liikumine olema lubatud? Kuidas saame vältida ebaproportsionaalset koormust tervishoiufondidele? Need on vaid mõned küsimustest, millega peame seoses uue direktiiviga arvestama.

Giles Chichester (PPE-DE). - Härra juhataja, ma tervitan komisjoni tööprogrammi ja ootan huviga seda, kuidas EL hakkab oma äärmiselt ambitsioonikaid kasvuhoonegaasi heidete ja energiaalaseid eesmärke täitma.

Ma olin hiljuti Washingtonis ja kohtusin Kongressi liikmetega. Nad on äärmiselt huvitatud meie saastekvootidega kauplemise süsteemist ja räägivad meeleldi saastekvootidega kauplemisest, aga nad on meie auhnete plaanide suhtes võrdlemisi umbusklikud.

Ma ootan huviga ka seda, kuidas me ühiselt teaduse valdkonda edasi arendama hakkame. Kuna president Barroso ei ole enam saalis, ei hakka ma Euroopa Tehnoloogiainstituudi kohta arvamust avaldama ja lähen kohe väikeettevõtteid käsitleva õigusakti juurde (komisjoni teatis väikeettevõtete kohta), sest väikeste äriühingute sektoril on selle ettepaneku suhtes väga suured ootused. Kuid ma pean ütleva, et minu päritoluriigis võib see segadust tekitada, kuna mitte-õigusloomealase meetme kirjeldamine õigusaktina on Ühendkuningriigi mõiste kohaselt oksüümoron.

Väikesed äriühingud on meie majanduse, innovatsiooni, paindlikkuse ja töökohtade loomise seisukohalt eluliselt tähtsad ja neid tuleb toetada. Kuid mis puutub väikeettevõtetesse, siis Euroopa Liidu tasandil on kombeks, et me oleme kanged sõnades, aga nõrgad tegudes.

Karin Scheele (PSE). - (DE) Härra juhataja, jätkusuutliku Euroopa kese kujuneb muu hulgas meie prioriteedist kaitsta kliimat. Täna on palju viidatud ulatuslikule bürokraatiale, ülereguleerimisele ja subsidiaarsuse põhimõtte kuritarvitamisele. Samuti on selgeks tehtud, et need väited tõusevad eranditult siis, kui uus reegel või seadus on soovimatu. Tõhusa kliimakaitse seisukohast on selge, et kui me oleksime 10 aastat tagasi sõidukite CO₂ heite reeglid omaks võtnud, oleks Euroopa Liit praegu paremal positsioonil ega peaks tundma survet saavutada tõhus kliimakaitse, mida nõutakse.

Euroopa Komisjoni mitmetest hinnangutest ilmneb samuti, et ühe meie otsustest, nimelt CO₂ heite vähendamise 20% võrra aastaks 2020, võib ellu viia, järgides õigusakte, mis on juba põhimääruses, seega on minu küsimus komisjonile järgmine: milliseid samme astutakse, et jälgida olemasolevate õigusaktide rakendamist?

Minu teine küsimus puudutab geneetiliselt muundatud organismidest tuleneva riski hindamist, mida samuti mainitakse komisjoni töökavas. Minu küsimus on: milliseid parandusi üritab komisjon selles valdkonnas teha? Nagu me kõik teame arvukatest aruteludest, siis on see üks paljudest kriitilistest kohtadest meie töös ja selle valdkonnaga seotud õigusloomes.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Härra president, volinik, ühtekuuluvus ja regionaalpoliitika toimivad, toetudes määrustele, millega lõime 2006. aastal seitsmeaastase raamprogrammi. Majanduskasvu ja tööhõive jaoks, eelkõige Lissaboni eesmärkidele, eraldati kokku 350 miljardit eurot, pidades silmas kindlat sihtmärki.

See kõik võib olla hea ja tore, võite väita, kuid mis puudub? Tunnen järgmise aasta kavas puudust viiendast ühtekuuluvuspoliitika aruandest, seda lubati 2008. aasta juuniks. Aruandes tuleb panna alus ühtekuuluvuspoliitika pikaajalisele kohandamisele ning meie piirkondade ja linnadega seotud kavadele. Meie liikmesriikides on suund taasriigistamisele, millele parlament tugevalt vastu seisab, kuna see katab paljusid poliitikavaldkondi, nagu teadus- ja arendustegevus, innovatsioon, piirkondlik ühtekuuluvus ja maaelu poliitika.

Selles kontekstis soovin pöörduda volinike Hübneri ja Potočniki poole. Fraktsioon PPE-DE algatas arutelu lühikest perioodi hõlmava lähenemisviisi üle, mille kuulamine parlamendis toimus eelmisel nädalal, selleks et teemasse põhjalikumalt süüvida ning tuua järgnevatel aastatel kodanikud ja piirkonnad tähelepanu keskpunkti.

Lõpetuseks, härra juhataja, katse muuta uut solidaarsusfondi paindlikumaks on nõukogu poolt takistatud, ning me sooviksime seal läbimurret näha. Mis puudutab komisjoni, siis on vaja palju rohkem toetust.

Lutz Goepel (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, soovin väga lühidalt reastada minu jaoks kõige olulisemad sellest töökavast tulenevad punktid. Aasta 2008 võtmeteema on kahtlemata ühise põllumajanduspoliitika tervisekontroll. 2003. aasta ÜPP reformi peaks läbi vaatama ja lihtsustama, selles nõustume me kõik, ning raportöörina loodan, et tähtsat panust, mida me parlamendis nimetatud omaalgatuslikku raportisse anname, võetakse arvesse järgnevas õigusloomega seotud ettepanekus. Tervisekontrolli abil peame leidma ühise põllumajanduspoliitika õige suuna ajaks pärast 2013. aastat.

Järgmine projekt on kavandatud roheline raamat põllumajandustoodete kvaliteedi kohta. Kvaliteet peab muutuma põllumajanduses veel suuremaks keskpunktiks, ning see kehtib ka kolmandatest riikidest imporditavatele põllumajandustoodetele, mis peavad vastama samadele standarditele, mida on kohaldatud ELi tootjate suhtes.

Mulle meeldib väga algatus edendada puuviljade tarbimist koolides. Oleme fraktsioonis PPE-DE selle eest kaua võidelnud ning oleme rahul, et komisjon algatusega tegelema hakkab. Teised 2008. aasta võtmeteemad, nagu piimapakett, 2008.–2009. aasta eelarve läbivaatamine, ELi loomatervishoiu strateegia ning vähem eelistatud aladele antava toetuse läbivaatamine kindlustavad selle, et parlamendil igav ei hakka!

Mathieu Grosch (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, transpordi ja liikuvuse teemat vaadeldakse loomulikult ka 2008. aasta töökavas prioriteedina. Muidugi on meil siin väga selged väljakutsed. Me peame seadma 2008. aasta prioriteete, mille hulgas on majanduslik tõhusus, mõju keskkonnale ning tarbijate õigused ja nende ohutus – kõiki neid teemasid saab siin ainult põgusalt puudutada.

Näiteks lennujaamade turvakontrolli reeglid võeti kasutusele vastuseks omal ajal väga aktuaalsete sündmuste tekitatud pingele. Arvame fraktsioonis PPE-DE, et küsimusega seotud direktiivi võiks nüüd läbi vaadata. Mis puudutab reisija õigusi, siis võiks seda teemat käsitleda lõplikult, kui me tahame samuti rahvusvaheliste bussireisijate õigustele üksikasjalikumalt keskenduda. See tähendaks, et Euroopas oleksid reisija õigused tagatud iga transpordiliigi puhul, nii õhu-, raudtee- kui ka maanteetranspordi puhul.

Mis puudutab üleeuroopalisi võrgustikke, siis see on teema, mida oleme viimastel kuudel palju arutanud. Siin peame muidugi silmitsi seisma erilise olukorraga: liiga vähe raha ja palju projekte, eriti nüüd, kui nõukogu on viimastel nädalatel teatanud mitmest uuest projektist. Arvame, et üleeuroopaliste võrgustike teema suhtes peab 2008. aastal selged otsused vastu võtma ja piiriüleseid teid tuleb käsitleda absoluutse prioriteedina, nii et kaoksid nn pudelikaelad ning oleks võimalik tõhusalt rakendada mitmeliigilise transpordi põhimõtteid.

Kiirele otsusele peab ja võib jõuda, võttes arvesse neid riike, kus kaasfinantseerimine on juba loodud ning projekte on tehnilisel tasandil hästi alustatud.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). - (ES) Härra juhataja, fraktsiooni PPE-DE liikmed näevad komisjoni ühise kalanduspoliitika ettepanekutes mitmeid küsimusi, mida komisjon ei ole suutnud järjekindlalt käsitleda nii kiiresti, kui ta oleks pidanud. Piisab sellest, kui öelda, et oleme mõne aasta jagu maha jäänud Atlandi ookeanil kasutatavate tehniliste meetmete uue määruse väljatöötamisega: see on kalanduse juhtimise peamine aspekt, mille me lootsime kindlustada aastaks 2008, sest see oleks ühise kalanduspoliitika parim mõeldav panus õigusaktide lihtsustamise suunas.

Samuti soovime, et komisjon teeks algust täpsete suuniste väljaandmisega, kuidas ta kavatses rakendada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse mudelit ELi kalandusettevõtetes, eriti mitme liigi püügiga tegelevates ettevõtetes. Me peame oluliseks teatavaid õigusloomega seotud ettepanekuid kalandustoodete ökomärgistamiseks, sest sellega paraneb märgatavalt nimetatud toodete jälgitavus ja antakse tagatised ebaseaduslikust kalapüügist saadud toodete tarbimise ja turustamise vältimiseks.

Lõpetuseks, tulenevalt komisjoni teatest, et ta kavatses taanduda lepingu projektist Tansaaniaga, pean edastama kalandussektori poolt nõude, et komisjon peab tegema kõik võimaliku, et jätkata läbirääkimisi selle riigiga: neil on elujõuline tuunipüügilaevastik koos püügikohtadega selles Aafrika piirkonnas, mis on tagatud külgnevate eksklusiivsete majandustsoonidega sõlmitud mitmete lepingutega.

Ühtne lähenemisviis rändele

Manfred Weber, fraktsiooni PPE-DE nimel. - (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, kuigi me arutame programmi aastaks 2008, soovin alustada teie tähelepanu juhtimisega suurtele edusammudele, mida viimaste kuude jooksul oleme teinud sisepoliitikas, ja ma soovin selle eest tänada volinik Frattinit. Meil on Schengen ja selle nädala täiskogu istungil oleme jõudsalt edasi liikunud Prümi lepinguga, viisainformatsioonisüsteemiga (VIS) ja andmekaitsega. See on suur edu.

Siiski ei saa me seda nii jätta. Järgnema peab praktiline tegevus. Praktikas on meie kõigi võtmeprioriteet saavutada olulist edu SIS II-ga. Meile fraktsioonis PPE-DE valmistab peamiselt muret see, et Schengeni ala laienemise suurele edule on järgnenud jõuetus ja see, et mitmed liikmesriigid on vajumas tegevusetuse staadiumi. Me ei saa seda lubada. SIS II peab olema meie järgmise aasta üks olulisemaid projekte.

Õigusloome valdkonnas soovin taas põgusalt käsitleda piiride turvalisust. Siin peame arutama, kas välispiiride kaitse hindamist peaks tulevikus teostama Frontexi agentuur, mitte enam Schengeni liikmesriikide enda hindamismeeskonnad. Selle eest peaks vastutama Frontex.

Ma palun komisjonil ilmutada vaprust rännet puudutavate ettepanekute osas, et tegelikult määratleda Euroopa lisandväärtus. Kui esitatakse ettepanek kõrge kvalifikatsiooniga töötajatele sinise kaardi väljastamise kohta, siis ei peaks selle ettepanekuga ainult kinnistama riikide eeskirju ning nimetama neid ühiseks, vaid see peab olema tõeliselt kogu Euroopa ettepanek. Sama kehtib võitluses terrorismi vastu. Kui luuakse lennureisijate andmete edastamise süsteem, siis ei saa see koosneda 27 erinevast eeskirjast, mille võime otsekohe kokku panna, vaid me vajame tõesti Euroopa ettepanekut.

Claudio Fava, *fraktsiooni PSE nimel*. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, me ei saa nõustuda mitme president Barroso väljaütlemisega, eriti kui ta ütleb, et komisjon suhtub ebaseaduslikku sisserändesse karmilt, kuid integratsiooni väga heldelt ja toetavalt.

Kindlasti nõustume direktiiviga, mille alusel saab karistada kolmandatest riikidest sisserändajaid ebaseaduslikult palkavaid tööandjaid, kuid me ei leia programmist märke nendest õigusloomega seotud meetmetest seadusliku sisserände kohta, millest asepresident Frattini eelnevalt kõneles. Ei mainita ka direktiivi hooajatöötajate ja kõrge kvalifikatsiooniga töötajate kohta ega seaduslike rändekanalite avamist kolmandate riikide kvalifitseerimata töötajatele, kes praegu moodustavad ELis sisserändajate enamuse. Me peame nimetatud meetmeid vajalikuks, vähemalt selleks, et võidelda ekspluateerimise vastu ja avalikustada maksustamata tööjõu kasutamine.

Viide ühtsele ja üldisele lähenemisviisile on hea ning kõik on kindlasti nõus, et peame vältima 27 erinevat rändepoliitikat, kuid me loodame saada rohkem usaldusväärset teavet programmis välja kuulutatud Euroopa piiride järelevalvesüsteemi kohta. Härra juhataja, lõpetuseks soovin meenutada, et mitmeid neid teemasid käsitletakse uue Lissaboni lepingu alusel alates 1. jaanuarist 2009 kaasotsustamismenetluse korras, millega ka täiskogu võtab endale koos nõukogu ja komisjoniga täieliku õigusloomega seotud vastutuse. Ilmselt oleks kasulik valmistada ette pinda paremaks koostööks ELi institutsioonide vahel.

Sarah Ludford, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Härra juhataja, ma tahaksin tõstatada küsimuse, mis on väga sarnane sellele, millest härra Fava äsja rääkis. Nimelt jäetakse rõhutamata asjaolu, et ELi poliitika vajab seadusliku rände olemasolu. Me kuulsime volinik Frattini ettepanekuid, kuid me peame avaldama liikmesriikidele suuremat survet, et nad reageeriksid nendele ettepanekutele, sest ülesanne saada Euroopa Liidule kõikehõlmav ja hästi korraldatud seadusliku sisserände süsteem peaks olema sama oluline kui võitlus kliimamuutusega. See on paljude muude majanduslike ja sotsiaalsete küsimustega väga tihedalt seotud.

Tuleks korraldada peaministrite tippkohtumine, millel mitte üksnes ei käsitleta ELi pädevust, vaid keskendutakse nii rändevooegade juhtimise kui integratsiooni osas ka parimate tavade vahetamisele. Pean tunnustama, et ma kahtlen komisjoni rõhuasetuses korduvrände positiivsetele aspektidele. Ma usun, et sellest kujuneb samalaadne probleem nagu meil oli aastaid tagasi *Gastarbeiteritega*. Ma ei usu, et see toimiks. Inimesed ei tarvitse enam lahkuda, kuigi nad alguses arvasid, et nad seda teevad.

Tahaksin veel kõneleda kavandatud piiriületussüsteemist ja elektroonilise reisiloga seotud andmekaitse probleemist. Ma ei tea, mida elektrooniline reisiluba viisainfosüsteemile annaks ja ootan, et volinik Frattini annaks nende kavade kohta rohkem teavet.

Jan Tadeusz Masiel, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Härra juhataja, volinik, 2004. ja 2007. aasta laienemised, mille käigus ühines liiduga 12 uut riiki, on nüüd selja taga. Aeg on

keskenduda kõigi 27 riigi kodanike integreerimisele ja seada Euroopale ühine suund ja ühised väljakutsed.

Komisjoni programmi üks punkt on kodanike esikohale seadmine. Seda silmas pidades tuleks edasisse laienemisesse suhtuda ettevaatlikult ja asjakohase kaalutlemisega. Kodanike tahte vastast laienemist tuleks vältida, ma pean silmas Türgit.

Nagu härra Barroso osutas, puudub meil ühine sisserändepoliitika. Ma usun, et vastuvõetud põhimõtte hõlmab kontrollitud ja hoolikalt valitud sisserännet, nagu see on Ameerika Ühendriikides. Lõppude lõpuks ei ole sisseränne ainult lahendus teatavatele tööturgu või pensione puudutavatele asjaoludele, see hõlmab inimesi, kellega me peame koos elama aastasadu. Me peame välja valima isikud, kellele integreerumine Euroopa ühiskonda on pigem meeldiv kui pealesurutud olukord.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Härra juhataja, sisserändajad on Euroopale kasulikud, kuid tänapäeva Euroopas ksenofoobia pigem kasvab kui väheneb. Itaalia näide on kõigil värskelt meeles. Minu kodumaal Kreekas nägi Euroopa Parlamendi delegatsioon hiljuti oma silmaga armetuid tingimusi, milles Samose saarel peetakse kinni sadu sisserändajaid ja varjupaigataotlejaid. Nimetatud kinnipidamiskeskuse lubasid esimehed viivitamatult sulgeda, kuid see on senini avatud, hoolimata rahvusvahelise valitsustevälise organisatsiooni raportist, milles mõistetakse hukka ebaseaduslike sisserändajate piinamine. Õnnetuseks komisjon ei keskendu praeguses ohtlikus õhkkonnas sisserände positiivsete aspektide edendamisele, vaid reageerib kunstlikult tekitatud hirmuõhkkonnale teatavates sektorites.

Te esitate probleemi peamise rõhuasetusega poliitikale ning see on teataval määral kallutatud. Loomulikult on vaja võidelda ebaseadusliku sisserände vastu. Me vajame solidaarsust riikidega, mis võtavad vastu väga suuri sisserändajate vooge. Euroopa tasandil on vaja asjakohaseid tagasivõtulepinguid ja ühtset euroopalikku sisserändajate põhiõiguste kaitset. Sisserändajaid ei saa saata tagasi hädaohtu ja viletsusse. Euroopa vajab tõsist välis- ja majanduspoliitikat, et rahumeelsete, kuid rangete meetmetega võidelda rände peamiste algpõhjustega, nagu vaesus ja sõda. Loomulikult on eelkõige vaja mitmekülgset poliitikat sisserändajate integreerimiseks meie ühiskondadesse.

Selle asemel võrdsustakse teie programmis sisseränne kuritegevusega. Volinikud, te rõhutate eriti, et sisserändepoliitikate raamistikku integreeritud Euroopa piirikontrolli süsteem tõstab Schengeni ala sisejulgeolekut ebaseadusliku sisserände, terrorismi jms ennetamise abil. Kuid milline seos on julgeolekul sisserändega või tõepoolest ebaseadusliku sisserändega? Milline seos on sellel terrorismiga? Ma kardan, et seostades üldsuse teadvuses ja Euroopa poliitikates need valupunktid sisserändega, mängite te ELi paremäärmslike jõudude mängu.

Palun kõrvaldage oma strateegilistest dokumentidest need ohtlikud suhtumised. Kahtlemata leidub sisserändajate seas kurjategijaid, samuti nagu on kurjategijaid ka inglaste, sakslaste ja kreeklaste seas, kuid sisserändajate ainus tegelik süütegu on olla sündinud vaeses või sõdadest räsitud piirkonnas.

Kodanike esikohale seadmine

Ingeborg Gräßle, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, komisjoni 2008. aasta õigusloome- ja tööprogramm on eelarvekontrolli vaatepunktist pettumus, sest programmis lihtsalt ei kajastu eelarvekontrolliga seotud võtmeteemad ja probleemid.

Võib väita, et programm käsitleb jooksvat juhtimist, kuid meid teeb murelikuks see: kui vaatame viimase paari aasta „jooksvat juhtimist”, on selge, et probleemide lahendamiseks oleks komisjon pidanud vastu võtma jooksvast juhtimisest kaugeleulatuvama tegevuskava.

Tõenäoliselt ei saavuta me mingisugust edu kinnitava avalduse suhtes, kuigi selles küsimuses peaks komisjon avaldama liikmesriikidele tugevat survet. Teil on meie toetus selles küsimuses, siiski ei näe me teid tegutsemas. Selle tagajärjel te ilmselt ei suuda oma kohustusi täita: kohustusi, mille komisjoni president isiklikult komisjoni nimel võttis. Ta töötas edasiliikumist positiivse kinnitava avalduse suunas. Eilsest õhtust alates teame, et oleme selle saavutamisest vähemalt sama kaugel kui kõigil eelnevatel aastatel.

Mis puudutab kohustuste täitmist, siis meie arvates puudub tõsine lähenemisviis küsimusele. Muide, sama kehtib ka komisjoni õigusloomeprogrammi kohta. Te peaksite olema maailmameistrid praktilises elluviimises, aga mitte kavandamises! 2007. aastal oli kavas 200 õigusakti kodifitseerimine, tegelikult on tänase päeva seisuga neist parlamendile esitatud vaid 23, ja ainult kuus väljakuulutatud 43 uuest aktist on siiani esitatud.

Sellest tulenevalt kerkib küsimus: miks me üldse räägime sellest programmist, kui te seda ellu ei vii? Peate 2008. aastal tõesti paremini tegutsema

Bárbara Dührkop Dührkop, *fraktsiooni PSE nimel*. – (ES) Härra juhataja, soovin avaldada komisjonile tänu. Tööprogramm ei ole ainult põhimõtete deklaratsioon, vaid eriomaste poliitikate elluviimise vahend.

Siiski, väärtuslik on ka iga väiksemgi püüe neid ellu viia, ja ma tunnen, et käesoleva tööprogrammi tõelised väärtused on algatused, mis asetavad Euroopa kodanikud tähelepanu keskmesse: näiteks algatused, mis puudutavad patsientide ohutust, tervishoiuteenuste kvaliteeti või perekonna- ja tööelu paremat ühitamist, nagu härra Barroso oma kõnes rääkis. Me oleksime meelsasti näinud seda tööprogrammi osana sama põhjalikult kirjapanduna.

Ilmselt on siiski suurim väärtus ettepanek võtta vastu direktiiv diskrimineerimise vastu võitlemise kohta kõigis liikmesriikides. Me vajame nimetatud direktiivi käesoleval võrdsete võimaluste aastal, sest see peab näitama, et diskrimineerimine ei ole ainult sotsiaalne, moraalne ja poliitiline eksimus, vaid ka inimressursside raiskamine.

Reformilepinguga sätestatakse, et EL peab lisaks sotsiaalsele ühtekuuluvusele julgustama ka diskrimineerimise vältimist. Järelikult on vaja õigeid direktiive, sest kõik Euroopa riigid peavad tagama kaitse diskrimineerimise vastu võrdsel tasandil. Ei tohi olla diskrimineerimise hierarhiaid. Mis tahes diskrimineerimist salliv Euroopa ei ole eeskujuks mitte kellelegi.

Siiski on mul sellega üks probleem, ja see on Euroopa Parlamendi roll kõnealuses küsimuses. Meil on olemas vaid parlamendi arvamus ning on küllaltki irooniline, et julgustame siin võrdsust, kuid kui asi puudutab institutsioone, siis need on kõik võrdsed, kuid mõned on võrdsemad kui teised.

Samuti on mul kahju, et kõnesoleva programmi sissejuhatuses mainitakse liiga põgusalt või viidatakse vähe sisserändajate diskrimineerimisele ja nende integreerimisele. Me kutsume komisjoni üles pidama kinni täiskogu ees lubadusest, et ELi tegevus hõlmab kõik diskrimineerimisega seotud valdkonnad.

Sophia in 't Veld, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (NL) Härra juhataja, härra Barroso loosung on „Euroopale tulemuste andmine”, kuid tulemused peavad olema ka immateriaalses valdkonnas, mitte ainult turukorralduses.

Härra Barroso komisjon pidi saama kodanikevabaduste ja -õiguste eestvõitlejaks. Siiani on see pettumuse valmistanud, kuid aega on jäänud vähem kui kaks aastat ja võib-olla paistab tunneli lõpus valgus. Mis mind puudutab, siis on 2008. aasta tööprogrammis kõige silmapaistvamal kohal ettepanek võtta vastu direktiiv võrdsuse kohta väljaspool töökohti, see tähendab diskrimineerimise üldine keelamine.

Lõpuks komisjon kuulab seda, mida parlament on nõudnud mitmete viimaste aastate jooksul. Nimetatud küsimus peab olema prioriteet. Siiski, komisjon peab tagama olemasolevate õigusaktide parema rakendamise, sest on vastuolu diskrimineerimise vastaste suurepärase õigusaktide ja komisjoni võimetuse vahel neid tegelikkuses jõustada.

Diskrimineerimise vastast põhimõtet peab tutvustama ka teistes valdkondades, näiteks pärimismaksud ja testamendid, ja selles osas peab komisjon tunnustama tänapäevaseid perekonnamudeleid.

Samuti tervitan ettepanekuid tugevdada meeste ja naiste vahelist võrdsust, näiteks töö- ja pereelu ühitamisel.

Tähtsad on ettepanekud, mis puudutavad suuremat paindlikkust naiste tööturul osalemisel. Selgub, et paindlikkus on naiste jaoks hea. Töötajate kaitse paindumatud reeglid seavad naised halvemasse olukorda.

Prioriteedina on esile tõstetud kultuuridevahelist dialoogi. Kavatakse dialoogi kaudu vabaneda sotsiaalsetest pingetest, kuid tegelikkuses on see sageli religioonidevaheline dialoog ning seetõttu olen ma sellele vastu, volinik. Järgmiseks aastaks tehtud ettepanekutes ei leidu midagi konkreetset ja seetõttu ei ole selge, mida kultuuridevaheline dialoog endast kujutab, kuid ma kardan, et see on härra Barroso iga-aastane esindusfoto koos üldiselt konservatiivsete vaimulike juhtidega.

Soovin nende päevakorda ...

Tatjana Ždanoka, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Härra juhataja, tahaksin juhtida teie tähelepanu järgmistele küsimustele. Kõigepealt, mis puudutab mitmeaastast strateegiat luua vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajanev ala, siis reformilepingu projekt näeb ette, et me peame austama vähemusrahvuste õigusi. Mulle tundub, et praegu on meil tõesti vaja ühist Euroopa poliitikat vähemuste õiguste ja sotsiaalse kaasamise osas, seda näitasid selgelt hiljutised sündmused Itaalias. Kodanike esikohale seadmisest rääkides olen ma kindel, et me peame pöörduma tagasi kodakondsuse mõiste juurde, mis hõlmaks kõiki ELi alalisi elanikke. Volinik Frattini peaks selles küsimuses seisukoha võtma.

Mitmekeelsuse suhtes peaksid keelelist mitmekesisust edendavad Euroopa poliitika arvestama seda, et peale ametlike keelte on olemas ka piirkondlikud ja rahvusvähemuste keeled. Ka need keeled peaksid mitmekeelsuspoliitikatest kasu saama.

Patrick Louis, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, siin on teatav ironia, et komisjoni 2008. aasta õigusloomeprogrammis soovitakse asetada kodanikud Euroopa projekti keskpunkti.

On tõsi, et kodanik, vaene madalama astme kodanik, ei ole eales varem olnud Brüssel-Frankfurt-Luxembourgi kolmnurga, kuhu edaspidi koondatakse praktiliselt kogu võim, tähelepanu keskmes. Teisisõnu, nende institutsioonide kätes, kes isegi ei austa demokraatia aluspõhimõtteid.

Kuidas saame siis väita, et edendame üleilmastumise ajastul oma kodanike heaolu, kui tegelikult oleme lahti ütlemas vabariigi põhimõttest, mis tähendab rahva valitsemist, rahva poolt ja rahva jaoks?

Kodanikest hoolimine tähendab lugupidamist nende arvamuse vastu. Selles osas on Lissaboni leping meie riikide rahvaste solvamine, sest see on täpne koopia Euroopa põhiseaduse lepingust, mis ülekaalukalt tagasi lükati, ja sest see kinnitab kehtivate aluslepingute loogikat, mis takistavad meil kontrollida eurot, kindlustada oma turge, kaitsta piire ebaseadusliku sisserände eest ja võidelda enda eest rahvusvahelistel kaubanduslääbirääkimistel.

Eriti oluline on – ning need märkused on suunatud nimelt Prantsuse kolleegidele kõikidest parlamendi fraktsioonidest –, et Lissaboni leping ei muuda dogmaatilist kontseptsiooni tasakaalustamata, rahvuslike huvideta, riigipiirideta ja demokraatlike põhimõteteta konkurentsi kohta. Põhiõiguste hartaga, mis on ülimuslik liikmesriikide õiguse suhtes, pühitakse minema meie põhiseaduses sätestatud vabariigi kodaniku mõiste ja asendatakse see multikultuursuse kõige ohtlikuma vormiga. Rääkides Euroopa kodanikust, siis ei ole teda kunagi kohatud, sest tegelikult ei ole teda olemas.

Seepärast ütlen kokkuvõtteks, et kui keegi siin arvestab kodanikega, siis alustatagu nõudega korraldada üldine referendum Lissaboni lepingu kohta.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, Euroopa Parlamendi õiguskomisjoni kuuluvate fraktsiooni PPE-DE liikmete seisukohalt soovin rääkida järgnevast kolmest punktist.

Esiteks tervitame väga asjaolu, et Euroopa Komisjon on järgmise aasta õigusloomeprogrammi lisanud ettepaneku Euroopa äriühingu põhikirja kohta. Seda on täiskogus soovitud juba väga kaua aega, nii on see tõepoolest äärmiselt teretulnud. Pean kahetsusväärseks, et tegelikult sundis komisjoni niiviisi tegutsema alles see, kui me kasutasime õigusliku alusena asutamislepingu artiklit 192 ja otsustasime esitada omaalgatusliku raporti, hoolimata asjaolust, et komisjon on olnud probleemist väga kaua teadlik. Tõepoolest, terves reas äriühingute õigusakte käsitlevates programmides mainiti seda korduvalt juba volinik Bolkesteini ajal.

Teiseks, peame ülimalt kahetsusväärseks, et käesoleval aastal lükkas komisjon edasi menetluse, et võtta vastu 14. äriühinguõiguse direktiiv, mis käsitleb piiratud vastutusega äriühingute registrijärgse asukoha piiriülest üleviimist. See on tõepoolest suur probleem. Me eeldame, et komisjon arutab küsimust uuesti ja kaasab tulevikus selle õigusloomega seotud programmidesse. Kui seda ei juhtu, siis teen siin ja praegu selgeks, et me kasutame uuesti artiklit 192 ja sunnime komisjoni esitama asjakohase õigusloomega seotud ettepaneku.

Voliniku nägemus, et ühinemisdirektiivi rakendamiseks on esiteks vajalik äriühingu loomine teises riigis, et siis sellega ühineda, on bürookraatlik ja absurdne. Me ei pea sellist lahendust vastuvõetavaks.

Pidades silmas vähemalt järgmist õigusloomega seotud tähtaega, soovime me samuti, et komisjon esitaks mõtteid edu saavutamiseks autoriõigustega seotud küsimustes ja võib-olla telliks selle teema kohta rohelise raamatu koostamise.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). - (ES) Härra juhataja, oleme silmanähtavalt ülimalt rahul, et kodanikud on Euroopa projektis esikohal, kuid pean tähelepanu juhtima sellele,

et üks ELi põhiprobleeme on laiema üldsuse täielik teadmatus sellest, mida liit endast kujutab. Ma arvan, et kõik, kes me nimetatud teemal kõnesid peame, loenguid loeme või räägime, on sellise nähtusega kokku puutunud.

Vaid paari päeva eest nimetati minu kodumaal meedias teie kolleegi, proua Ferrero-Waldneri, šveitsi volinikuks. Sellest lähtuvalt vajame aastast aastasse toimuvat spetsiaalset ja laiaulatuslikku teavitamiskampaaniat, et tuua Euroopa projekt kodanikele lähemale ning vähehaaval tõsta nende teadlikkust institutsioonide ja nende toimimise kohta.

Samuti palun ma komisjonilt korrektsemat sõnastust ja sujuvamat teabevahetust täiskogu ning kultuuri- ja hariduskomisjoniga seoses Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aastaga 2008, sest selle veebilehel ilmneb silmanähtavalt suuri puudusi.

Euroopa kui ülemaailmne partner

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (ES) Härra juhataja, vastab tõele, et aasta 2008 tuleb oluline, nagu ütles komisjoni president, kuid see on ka viimane aasta enne selle komisjoni mandaadi lõppemist.

Ma arvan, et võime teha ühe järelduse, nimelt, et Durão Barroso komisjon tuli oma ülesannetega hästi toime, hoolimata keerulisest olukorrast, milles ta pidi tegelema ELi asjadega, nii sisemiselt – tööprogramm – kui ka oma välise kuvandi osas.

Fraktsiooni koordinaatori kohustuste tõttu väliskomisjonis olen ma mures mitmete saabuvate rahvusvaheliste sündmuste pärast, nagu järgmised presidendivalimised Ameerika Ühendriikides ning selle kajastumine Kesk-Aasia konfliktides, kõnelused uue Venemaa presidendiga, naabruspoliitika arendamine ja ühinemisläbirääkimised, abi Kosovo võimalikul iseseisvumisel, Annapolise konverentsi tulemus Lähis-Idas, kõigi poolt oodatud valimised Pakistanis, olümpiamängud Hiinas pärast kommunistliku partei kongressi ning järgmine ELi ja Ladina-Ameerika riikide tippkohtumine Peruu.

Siiski, proua asepresident, paluge komisjoni presidenti edastada veel kord meie tänu välissuhetega tegelevatele volinikele. Ma näen täna siin vaid härra Rehni ja ma soovin õnnitleda ka härra Mandelsoni, härra Micheli ja loomulikult proua Ferrero-Waldneri.

ELi välistegevuse kõige olulisem osa on olla nähtav ja tõhus ning ma palun teid, proua asepresident, olla ülimalt ettevaatlik uue lepingu sätete rakendamisel, et mitte kompromiteerida ELi saavutusi ja edu välispoliitikas.

Jan Marinus Wiersma, *fraktsiooni PSE nimel.* – (NL) Härra juhataja, enamik ELi kodanikke on arvamusel, et liit peab maailma areenil suuremat rolli mängima. Nõukogu peaks nimetatud küsimusega rohkem tegelema, kuid sisemistest vastuoludest tingituna on nõukogu sageli halvatud või teovõimetu.

Loodetavasti näitab komisjon järgmisel aastal head eeskujut, tehes algust Euroopas. Läbirääkimised Türgis peavad kulgema tõrgeteta ja peab hoolt kandma, et jälgida nende püsivust õigel rajal. Palju tööd seisab ees Balkani riikides: Bosnia vajab abi, et alustada riigi loomist, ja Makedoonia peab valmistuma ühinemisläbirääkimiste alustamiseks. Lisaks loodame, et Euroopa Liit loomulikult annab olulise panuse Kosovo ülesehitamisesse ning hea õnne korral leitakse käesoleva aasta lõpus või kunagi järgmisel aastal lahendus Kosovo staatuse osas.

Siiski soovime väga, et komisjon jätkaks ettevõetud Musta mere algatusega. Euroopa Liidule on väga tähtis püüelda koostöö poole välispiiride äärsete piirkondadega. Millised kavatsused on komisjonil hiljuti Euroopa Ülemkogul heaks kiidetud Kesk-Aasia strateegia suhtes?

Sellega seonduvalt soovin ka küsida, kas võime oodata energiapoliitika edasist arendamist, nagu parlament on varem tänavu palunud. See on äärmiselt oluline küsimus, sealhulgas suhted piirkonnaga, mida ma kutsusin nimega „zonet”.

Siis Euroopa naabruspoliitika. Ma arvan, et järgmise aasta prioriteet peab olema läbirääkimiste lõpuleviimine Ukrainaga: selles osas loodame – ja homme pärastlõunal parlament arutab seda –, et nimetatud riigis luuakse olukord, mis võimaldab eelolevate aastate jooksul sõlmida uut liiki leping, assotsiatsioonileping, mille alusel Ukraina saab uue valitsusega jätkata reformiprotsessi edasise integreerumise suunas Euroopa Liiduga.

Selles protsessis ei tohi unustada ka Moldovat, sest see vajab uut partnerluslepingut. Ma loodan ka selles küsimuses komisjonilt järgmisel aastal ettepanekuid saada.

Loomulikult peame läbi vaatama suhted sellise riigiga nagu Gruusia: ka seda arutame homme pärastlõunal ja ma palun komisjonilt nimetatud teemal ennetavat käitumist.

Lõpuks, suhetes Venemaaga oleme vähe edu saavutanud, seega mida teha, et asjad edasi liiguksid? Meie soovitame pärast presidendivalimisi tegevust uuendada.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (NL) Härra juhataja, daamid ja härrad, kahetsusega pean ütlema, et olen pettunud teie õigusloome- ja tööprogrammi selles jaotises, mis käsitleb Euroopa rolli maailmas.

Loomulikult on välissuhete valdkonnas vähe õigusakte, nagu me kõik teame, aga seda rohkem on vaja tööd teha selle heaks, ja ma leian, et kõnealust teemat, mõne erandiga, on programmis tegelikult äärmiselt ebarahuldavalt kajastatud.

Ilmselt on raskusi ka Euroopa peamise välispoliitilise probleemi selge määratlemisega. Hoolimatu kergusega väidetakse tekstis, et Euroopa on maailma liider võitluses vaesusega, jätkusuutliku arengu, inimõiguste ja parema valitsemistava edendamisel ja nii edasi ja nii edasi. See võib nii olla, kuid ülejäänud maailm seda nii ei taju, kindlasti mitte ELi liikmesriigid, ja ma kuulen palju kaebusi, et asjad nii ei ole.

Siiski on õige, et Euroopa Liit on kõige suurem loetletud tegevuste/teenuste osutaja. Kuid see on hoopis midagi muud, kui luua endast kuvand kui maailma liidrist, kui juhtivast organist maailma mastaabis.

Mind julgustab programmis esitatud Aafrikat puudutavate ettepanekute positiivne suund. Näiteks tundub mulle, et ettepanek algatada kolmepoolsed läbirääkimised ELi, Aafrika ja Hiina vahel on eriti lootustandev ja positiivne. Samuti arvan, et ettepanek teha suuremaid jõupingutusi Aafrika majandusarengu edendamiseks on sama tähtis. Nii liigume me õiges suunas, kuigi ikkagi ei ole piisavalt seatud täpsemaid eesmärke.

Ryszard Czarnecki, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Härra juhataja, aasta 2008 erineb käesolevast aastast selle poolest, et ei too kaasa liidu edasist laienemist. Siiski annab järgmine aasta võimaluse arendada majanduslikke ja poliitilisi suhteid liidu ja mitmete tähtsate riikide vahel Aasias, Aafrikas, Lõuna-Ameerikas ning samuti näiteks Kaukaasia lõunaosas, nagu eelkõnelejad on juba maininud.

Peame silmas pidama kahte liidu prioriteeti. Esiteks, osalemine rahu tagamisel, iseäranis Lähis-Idas ja Lõuna-Aasias. Teiseks, surve avaldamine kõigile meie partneritele, tagamaks,

et meie kahepoolsed suhted majanduse ja poliitika valdkonnas on seotud inimõiguste austamisega. See kehtib eranditult kõigi partnerite kohta, sõltumata sellest, kas kõnealune riik on vaene Aafrika või Aasia riik, võimukas Venemaa või kiiresti arenev Hiina. Neid kahte valdkonda, ühelt poolt poliitilis-majanduslikke suhteid ja teiselt poolt inimõigusi, ei saa lahti rebida ja eraldi käsitleda.

Tobias Pflüger, *fraktsiooni GUE/NGL nimel . – (DE)* Härra juhataja, „Euroopa kui ülemaailmne partner” on väga kena pealkiri komisjoni programmile, kuid tegelikult räägime me Euroopa Liidust, mitte Euroopast, ja on liigne ülbust üldse sellist pealkirja kasutada, sest Euroopa on kaugelt suurem kui ainult Euroopa Liit.

EL soovib end esitleda ülemaailmse partnerina ja komisjoni programm on selles osas aus: programmis räägitakse välispoliitikast, mis kavandab, edendab ja kaitseb, ja seega ka kindlustab, edukalt Euroopa väärtusi ja huve. Kuidas see võiks aset leida? Vastus peitub kasvavas sõjaliste vahendite kasutamises! Euroopa Liit osaleb tänapäeval sõjategevuses üle kogu maailma. Paberil on see inimestele abi osutamine, kuid tegelikkuses kindlustatakse ELi huvid või ELi liikmesriikide huvid sõjaliste vahenditega. Hea näide on Kongo. ELi sõjaline sekkumine on taganud Joseph Kabila, ELile vastuvõetava autokraadi, võimulepääsemise valimiste toel, kui tema oponent oli sunnitud pagenduses. Kongo idaosas on puhkenud verine sõda, mis on sundinud oma kodudest põgenema umbes 350 000 inimest.

Ka ELi sõjalist sekkumist Tšaadis serveeriti esialgu militaarse valitseja Idriss Déby, kes on Prantsusmaa vana sõber, võimu kindlustamisena. Seda liiki sõjalised operatsioonid on lihtsalt liikmesriikide neokolonialistliku poliitika jätk. Näib olevat raske kuuldavale tuua, ilustamata kriitikat poliitiliste sõprade kohta. Pakistan on juhtum, mida praegu silmas pean. Kõige selle alus on reformileping, mis teeb võimalikuks selgelt militaarse ELi poliitika. Järgmine probleem on Kosovo, me näeme, mis seal juhtuda võib. Mitmed liikmesriigid on juba teatanud kavatsusest Kosovot ühepoolselt tunnustada.

Ma palun tungivalt komisjonil selgesõnaliselt tagasi lükata sellised meetmed ja mitte jätta tähelepanuta ühtegi Kosovo ühepoolset tunnustamist.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Härra juhataja, riskides volinik Dimase pahameelega, tahaksin korrata mõningaid asju, mida ma eile õhtul ütlesin. Palun komisjoni, võtke vastu ainult niisuguseid õigusakte, mida on uue tööprogrammi raames vaja. Tugevdage juba olemasolevaid määrusi, tugevdage neid kogu Euroopa Liidus. Ärge võtke kasutusele poliitikat, mis on tegelikult diskrimineerivad tööstusele, ettevõtlusele ja võimalustele Euroopa Liidus.

Volinik Barroso nimetas rahvusvahelise kaubandusega seoses midagi, mis on mulle väga südamelähedane ja need on kaubanduskaitsevahendid. Kasutage neid, kui on vaja kaitsta Euroopa Liidu tarbijate tervist ja turvalisust, kuid ärge kasutage neid proteksionistlike meetmetena. Nagu ta täiesti õigesti märkis, elame me üleilmses majandusruumis ja ma loodan, et see ka jääb nii.

Ma soovin volinik Mandelsonile edu WTO Doha kokkuleppega ning loodan, et me suudame koos USA ja Euroopa Liiduga põllumajanduse küsimustega edasi liikuda ja saavutada kokkuleppe, ehitades üles asju nagu Euroopa-Vahemere piirkond, mis on Euroopa Liidule väga tähtis. Meil on lepingud Marokoga ja me peame taolisi asju silmas pidama. USA just hiljuti sõlmis selles osas vabakaubanduslepingu.

Lõpuks paar sõna majanduspartnerluse lepingute kohta. Veidi üle kuu tagasi oli kaubandusvolinik Peter Mandelson täiesti kindel, et suudab detsembriks majanduspartnerluse läbirääkimised lõpetada. Loodame, et tal see õnnestub.

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, me oleme teadlikud piirangutest ja taustast, mis mõjutavad komisjoni välispoliitikat, ja seega oleme tänulikud tehtud jõupingutuste eest, näiteks on tagatud abi jätkuv jõudmine palestiinlasteni pärast sündmuste dramaatilist pööret, mis järgnes seaduslikele valimistele. Selles küsimuses soovitaksime komisjonil juba nüüd ette valmistada võimalikud tegevuskavad tulevikuks, kas siis Annapolise konverents on edukas – mida me loodame – või mitte.

Mis puudutab naabruspoliitikat, siis, nagu juba öeldud, oleksime ausalt öeldes oodanud enam kui programmi tekstis toodud lühikene eduaruanne. Oleme alustanud arutelu meie edasise Vahemere-poliitika üle, ma ei tea, kas president Sarkozy kavatseb selle küsimuse tõstatada oma tänases kõnes, ja komisjon peaks kahtlemata käsile võtma nende poliitikate üksikasjalikuma hindamise. Ka peaks komisjon tegema ettepanekuid tulevikuks, kaasates täiskogu rohkem sellesse tegevusse kui minevikus, pidades silmas, et homme arutleme parlamendi raporti üle naabruspoliitika kohta.

Veel enam, me soovime tungivalt näha ELi poliitikate suuremat omavahelist ühilduvust, nagu põllumajandus-, kalandus-, kaubandus- ja sisserändepoliitika, ja meie arengukoostöö poliitikad kõige vaesemate riikidega, eriti Aafrikas.

Lõpetuseks, viide Lõuna-Ameerikale tundub meile nõrk. Tõesti, oleksime oodanud, et Euroopa tegevuskavas pööratakse rohkem tähelepanu suhete arendamisele Euroopa Liidu ja nii tähtsa maailmajao vahel, arvestades, et Lõuna-Ameerikal on eluline tähtsus keskkonda puudutavates otsustes ja samuti teistes poliitikates, nagu kaubandus ja energeetika. Need on peamised punktid, mida soovisin meie fraktsiooni nimel esile tõsta.

Maria Martens (PPE-DE). - (NL) Härra juhataja, kõnelen siin meie fraktsiooni koordinaatorina arengukomisjonis. Seetõttu ei tule teile üllatusena, et soovin komisjoni õnnitleda õitsengu, solidaarsuse, turvalisuse, vabaduse ja maailmas Euroopa positsiooni tugevdamise rõhutamise puhul.

Kõik need asjad on otseselt seotud olukorraga vaestes riikides. Vaesus, sõda ja ebastabiilsus avaldavad meie maailmajaole otsest mõju. Solidaarsus ja toetus vaestele riikidele ei ole ainult nende maade huvides, vaid Euroopa enda huvides. Asjakohase lahenduseni rände-, energia- ja kliimaprobleemides jõuame ainult koostöös vaeste riikidega. Tõepoolest, nagu volinik ütles, vajame kohe kõikehõlmavat ja sidusat lähenemisviisi.

Härra juhataja, nimelt selles kontekstis on Euroopa ja Aafrika jaoks väga oluline koos töötada ühise ELi-Aafrika strateegia väljatöötamise suunas Aafrika arendamiseks. See formuleeritakse Aafrika tippkohtumisel detsembris Lissabonis. Ma loodan, et sellest kujuneb uue koostööviisi hea näide.

Mis puutub meie poliitikate tõhususse, siis usun kindlalt kvaliteedikontrolli ja mõju hindamise tähtsusesse ning vajadusse lõpetada bürokratism. Ma loodan, et sel kombel saavad parlament ja komisjon hästi koos töötada ja seetõttu teavitab komisjon meid olukorrast korrapäraselt ja õigeaegselt, nagu ta tõepoolest tegema peaks.

Margot Wallström, komisjoni asepresident. - Härra juhataja, kõigepealt tahaksin ma tänada teid kõiki märkuste eest, olgu need siis üldised või üksikasjalikud, kriitilised või toetavad seoses komisjoni järgmise aasta tööprogrammiga. Selle arutelu ulatus on hea

näide Euroopa institutsioonide ülesannete, missioonide ja tegevuse ulatusest. See hõlmas märkusi kalanduspoliitika kohta, kalanduskokkuleppeid Tansaaniaga, rahuprotsessi Lähis-Idas, ühesõnaga teemadevaldkond, millega me tegeleme, on väga lai.

Ma loodan, et see arutelu rõhutab veel kord, et eesmärgid, mis komisjon on härra Barroso juhtimisel endale seadnud, on endiselt päevakajalised ja pakilised. Need puudutavad heaolu, turvalisust ja solidaarsust ning kogu oma tegevuses pöörame me tähelepanu Euroopa Liidu rollile maailma tasandil. See tuli väga selgelt välja ka viimastest sõnavõttudest.

Ma olen järginud seda menetlust ja suhelnud Euroopa Parlamendiga nii parlamendikomisjonides kui siin täiskogul. Ma arvan, et me võime öelda et see, kuidas kõnealune menetlus on paranenud, parandab ka meie uue õigusloome- ja tööprogrammi ettepaneku kvaliteeti. Ma hindan ka seda, et kõik minu kaasvolinikud on osalenud oma vastutusalas olevates komisjonides. Me hindame kõrgelt kõiki üksikasju, mis me tänu neile kontaktidele oleme saanud ja mida me saime selle protsessi käigus muuta või lisada. Ma loodan, et meie koostöö muutub veelgi poliitilisemaks ja teie kommentaarid näitavad, et me oleme siin selleks, et arutada asjade poliitilist sisu ja üleüldist tasakaalu. Samuti tuleb siin selgelt välja, et eri fraktsioonidel võivad üldise tasakaalu suhtes olla eri seisukohad.

Ma tahaksin kommenteerida nelja või viie konkreetse küsimuse sisulist külge. Need küsimused kerkivad Euroopa Komisjonis peaaegu iga nädal uuesti. Alustaksin Lissaboni protsessi ja majanduskasvuga. Mulle tundub, et me oleme esimest korda saavutanud nähtavaid tulemusi. Ei ole õige öelda, et see poliitika on täielik läbikukkumine ja mingit paranemist ei ole märgata. Me oleme rohkem keskendunud Lissaboni tegevuskavale. Me oleme loonud suurema poliitilise omanditunde ja meil on omalaadne tulemustabel, mille põhjal me teeme kindlatele riikidele suunatud soovitusi, positiivseid ja negatiivseid kommentaare selle kohta, mida liikmesriigid on korda saatnud. Rohkem keskendumist, rohkem poliitilist omanditunnet, tegevuste suurem läbipaistvus – see on jätkuvalt viis, kuidas edasi liikuda. See on Euroopa Liidu pikaajaline eesmärk, kuid me peame jätkuvalt avaldama liikmesriikidele survet, et nad tulemusi saavutaksid.

Teine valdkond puudutab sotsiaalseid küsimusi ja sotsiaalset tegevuskava, mis kommentaaride põhjal otsustades huvitab eelkõige parlamendi sotsiaaldemokraatide fraktsiooni. Me kuulsime mõningaid konkreetseid küsimusi üldhuviteenuste kohta. Komisjon on juba ammu mõistnud, kui olulised on üldhuviteenused ja meil on aastaid toimunud selles küsimuses arutelud.

Meil on väga hea meel, et Lissaboni lepingu ja protokollide suhtes üldhuviteenuste kohta on kokkulepe saavutatud. Järgmisel nädalal võtab komisjon osana meie siseturu läbivaatamisest vastu teatise, mis piiritleb selle, kuidas me käsitleme üldhuviteenuseid. Ma loodan, et parlament uurib teatist väga tõsiselt, samuti sellega kaasnevat dokumente, milles selgitatakse, kuidas ja millal kehtivad üldhuviteenuste kohta riigiabi ja samuti avalike hangete eeskirjad.

Ma tahaksin selgelt välja öelda, et komisjon ei taha arutelu selles osas lõpetada. Ta soovib, et arutelu keskenduks olulistele probleemidele, et oleks võimalik suunata jõupingutused konkreetsete lahenduste leidmisele. Seega arutelu jätkub ja me loodame, et ka parlament annab sellesse oma panuse.

Teine suur küsimus, mille puhul ma tahaksin teid üksikasjaliste kommentaaride eest tänada, puudutab energeetikat.

(Juhataja katkestas kõneleja, et paluda saalis vaikust.)

Ma ei hakka rääkima kõigist üksikasjadest, mida siin arutelus mainiti. Ma olen kindel, et see dialoog vastavate komisjonide ja Euroopa Parlamendi vahel jätkub. Aga ma tahaksin korrata seda, mis on meie ettepanekus. Energiapaketi on neli eri algatust. Te olete neid maininud, sest tegemist on poliitilise dokumendiga, mis keskendub siseturule, varustuskindlusele ja tehnoloogia arengule.

Me vaatame läbi naftavarude direktiivi. Me vaatame täielikult läbi hoonete energiatõhususe direktiivi, mille kohta esitati siinsel arutelul konkreetne küsimus. Samuti vaatame me läbi energia maksustamise direktiivi, kuna maksustamist saab kasutada selleks, et soodustada keskkonnasõbralikku energiatarbimist.

Järgmine küsimus, mis järjekindlalt kerkib meie poliitilise tegevuskava tippu ja mitte ainult Euroopa Komisjonis, vaid kindlasti ka siin täiskogus ning kõikides Euroopa valitsustes, on rändeküsimus.

President Barroso selgitas väga täpselt, kuidas me selle küsimusega tegeleme. Ma võin teile kinnitada, et tänu kolleeg härra Frattinile on see küsimus peaaegu iga nädal ka komisjoni tegevuskavas. Me arutame seda pidevalt ja teeme ettepanekuid, kuidas rändeküsimust lahendada. Te teate, et seadusliku rände poliitikat ei esitata järgmisel aastal, sest me oleme juba vastu võtnud rea ettepanekuid, mis käsitlevad seaduslikku rännet, nii et see ei ole järgmisel aastal tähelepanukeskmes.

2008. aastal on siiski kaks prioriteetset algatust. Koostatakse direktiiv hooajatöölise riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ning samuti direktiiv ettevõtete vahelise lähetamisega riiki sattunud inimeste ja koolituse eesmärgil inimeste riiki sisenemise, seal ajutiselt viibimise ja elamise tingimuste kohta. See on kõik, mis selles valdkonnas oodata on.

Komisjoni põhiseisukoha selgitamiseks nendes küsimustes viitaksin ma käesolevas arutelus president Barroso öeldud sõnadele. Te näete, et need küsimused jäävad ka järgmisel aastal meie tegevuskavas olulisele kohale.

Kuna te mainisite ka tervet rida välispoliitilisi küsimusi, üritusi ja sündmusi, milles Euroopa Liit peaks osalema ja olulist rolli mängima, tahan ma öelda, et välisrindel on meil järgmiseks aastaks ette nähtud kolm strateegilist algatust. Meil on laienemist käsitlev strateegiadokument, terve rida raporteid edasimineku kohta Euroopa naabruspoliitikas (kuna paljud teist seda poliitikat nimetasid) ja meil on ka teatis konkreetsete järeelmeetmete kohta ELi Aafrika strateegiale. Seega on meil järgmise aasta vältel väga palju võimalusi arutada välisküsimusi.

Kuna praegu käib minu teine ametiaeg komisjonis, võin ma omalt poolt öelda, et praegu ollakse väga palju enam keskendunud rakendamisele ja seda mainiti ka arutelus. Me näeme iga päev vaeva, et olla kindlad, et me tõesti keskenduksime rakendamisele, kuna iga õigusakt on ainult nii hea kui selle rakendamine. Sellele keskendumine me jätkuvalt.

Ma võin teile ka öelda, et ei vasta tõele, et me ei pöördu kodanike poole. Viimaseid eurobaromeetri näitajaid vaadates selgub, et need ei ole kunagi olnud nii positiivsed nagu praegu ja see on seotud nende konkreetsete tulemustega, mis me oleme saavutanud. Kui me arutame asju Euroopa Parlamendis ja kui meie tegevuse konkreetset tulemusi muutuvad kodanikele nähtavaks, siis me näeme ka seda, kuidas tõuseb demokraatlik legitiimsus ning just sellele peame me keskenduma.

Järgmisel aastal lisame me kõigile oma ettepanekutele ka kodanikele mõeldud kokkuvõtte. Veel enne selle aasta lõppu esitame me uue internetistrateegia. Ütlen seda, kuna mõned teist küsisid selle kohta. Järgmise aasta alguses tuleb välja ka uus audiovisuaalne strateegia. On väga oluline, et me koos keskenduksime reale teabevahetuse prioriteetidele ja meie tööprogrammis oleks näha ettepanekud institutsioonidevahelise teabevahetuse prioriteetide kohta.

Järgmine aasta on kultuuridevahelise dialoogi aasta, mis juhatatakse sisse Sloveenia eesistumisel jaanuari alguses. Detsembris toimuvad Euroopa Parlamendi osavõtul eelütused ja me loodame, et Euroopa Parlament võtab kogu järgneva aasta jooksul aktiivselt üritustest osa.

Tahaksin teid veel kord tänada selle arutelu eest. Kui mõned küsimused, millest te huvitatud olete, õigusloome- ja tööprogrammist puuduvad, ei tähenda see, et need on kõrvale jäetud. Komisjon esitab ka edaspidi igakuiseid ülevaateid tehtud tööst, sealhulgas algatused, mida ei ole esile tõstetud või algatused, mis kerkivad ettenägematute sündmuste tõttu päevakorda.

Dialoog Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel ei lõpe täna. Me jätkame koostööd positiivses vaimus, mis on iseloomustanud kogu meie senist koostööd, menetlust ja ühiseid ambitsioone, mis on leidnud väljenduse selles tööprogrammis. Meil on lahkevaid seisukohti vähem kui ühiseid ning meil on ühine nägemus üldiste eesmärkide ja prioriteetide kohta aastaks 2008. Ma loodan, et teie resolutsioon toetab meie tegevust ja on suurepäraseks aluseks meie jätkuvalle koostööle.

(Aplaus)

Juhataja. – Ma tahaksin tänada kõiki kolleege nende panuse eest sellesse arutellusse, tänan volinikke, kes siin kohal olid ja eriti proua Wallströmi tema sarmi ja julguse eest.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub detsembrikuu osaistungjärgul.

Kirjalikud avaldused (kodusõna artikkel 142)

Richard Corbett (PSE), kirjalikult. – Härra Nassaueri kõne tõmbas peaaegu võrdsmargi õigusaktide ja bürokraatia vahele, kui väljendada seda lihtsustatult ja leebelt. Euroopa õigusakt, mis loob ühisturule ühtsed ühised eeskirjad 27 üksteisele vasturääkiva ja vastuolulise eeskirja asemel, teeb äriühingute elu lihtsamaks ja vähendab bürokraatiat. Tervise- või keskkonnakaitse alane õigusakt võib küll lühiajalises perspektiivis kallis olla, kuid pikemas perspektiivis säästab see raha.

Loomulikult tahame me kõik tarbetut halduskoormust ja bürokraatiat vältida, kuid on naeruväärne jätta mulje, et ükski õigusakt ei ole tervitatav sellepärast, et see toob endaga vältimatult kaasa bürokraatia.

Katalin Lévai (PSE), kirjalikult. – (HU) Daamid ja härrad, härra juhataja, ma tervitan Euroopa Komisjoni tööprogrammi aastaks 2008, mis määrab kindlaks liidu tuleviku ja selle arengu järgmised sammud. Ma tunnen, et on oluline rõhutada, et dokumendis ei peaks sisalduma ainult põhimõtted, vaid ka asjakohased soovitusel Euroopa poliitikate tegeliku toimimise huvides, eriti sotsiaalpoliitika valdkonnas. Viimastel aastatel üha kasvav sisseränne on väljakutse kõigile ELi riikidele. Siiski puuduvad veel asjakohased vastused, kuidas toime tulla sellega seotud sotsiaalsete ja majanduslike probleemidega.

Ma olen nõus sellega, et töödokumentides sisalduvad ühtne lähenemisviis rändele ja surveavaldus tööjõu liikumise sobivaks haldamiseks, mis on vajalik majanduse arenguks. Euroopa vajab sisserändajate tööjõudu, kuid sellest hoolimata langevad nad süstemaatiliselt diskrimineerimise ja erinevate julmuste ohvriks. Me ei saa Euroopa rändepoliitikas lahti öelda inimsuse ja heatahtlikkuse põhinõuetest. Pagulaste vastuvõtuprogrammid peavad hõlmama tööhõivet, koolitust ja sisserändajate täielikku integreerimist Euroopa ühiskonda inimlikul tasandil ning eelkõige peame võitlema ksenofoobia ja rassismi vastu.

Tuleb toetada seaduslikku rännet ja samal ajal tõhusalt tegutseda ebaseadusliku rände ja inimkaubanduse vastu. On vajalik ette valmistada ühine Euroopa pagulaspoliitika, et seda kõike saavutada.

Selleks ja Euroopa kodanike usalduse võitmiseks vajame me paremaid, kõikehõlmavamaid õigusakte, mida järjepidevalt rakendatakse.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjalikult . – Ma tervitan komisjoni 2008. aasta tööprogrammi tutvustamist. Usun, et komisjoni lähenemisviis väljakutsetele, millega EL praegu vastakuti on, nagu finantsturgude kõikumine, võitlus kliimamuutusega ja energia varustuskindluse tagamine, rõhutab veel kord seda, et EL tervikuna on võimeline saavutama seda, mida ükski liikmesriik üksinda ei suudaks. Üksnes siis, kui EL näitab nendes valdkondades suunda ja saavutab tulemusi, võib ta loota kodanike jätkuvale usaldusele.

Olen siiski pisut ettevaatlik komisjoni lähenemisviisi suhtes kahes konkreetses valdkonnas. Ma arvan, et terves ELis kasutatava maksubaasi väljaarendamiseks ettenähtud sammud ei ole õiged. Maksustamispoliitika jääb liikmesriikide ainupädevusse ja välja pakutud ettevõtete ühine konsolideeritud tulumaksubaas kahjustab selle pooldajate väidetele vaatamata liikmesriikide pädevust valdkonnas. Ma usun, et see viib vaikimisi maksude ühtlustamisele ja niisugusele asjade käigule olen ma täiesti vastu. Niisugused lahkarvamusi põhjustavad algatused tekitavad ainult lõhet liikmesriikide vahele ja kahjustavad kodanike usaldust Euroopa projekti.

Teiseks usun ma, et on äärmiselt oluline, et komisjon püüaks leida õiget tasakaalu ühise põllumajanduspoliitika eelseisva läbivaatamise ja samal ajal toimuva ELi eelarve arutelu vahel.

ISTUNGIT JUHATAB: LUIGI COCILOVO

Asepresident

5. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletus.

(Hääletuse tulemused ja teised üksikasjad: vt protokoll)

5.1. Bulgaaria ja Rumeenia osalemine Euroopa Majanduspiirkonnas (hääletus)

– Raport: Markov (A6-0413/2007)

5.2. EÜ ja Ukraina vaheline lühiajaliste viisade leping (hääletus)

– Raport: Kudrycka (A6-0363/2007)

5.3. EÜ ja Ukraina vaheline tagasivõtuleping (hääletus)

– Raport: Kudrycka (A6-0364/2007)

5.4. EÜ ja Moldova Vabariigi vaheline lühiajaliste viisade leping (hääletus)

– Raport: Marinescu (A6-0426/2007)

5.5. EÜ ja Moldova Vabariigi vaheline tagasivõtuleping (hääletus)

– Raport: Marinescu (A6-0427/2007)

5.6. Interaktiivsete digitaaltelevisiooniteenuste koostalitlusvõime (hääletus)

– Raport: Weber (A6-0390/2007)

– Enne hääletust:

Henri Weber (PSE), raportöör. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, televisiooni, telekommunikatsiooni ja interneti lähenemisega on televisioon muutunud interaktiivseks meediumiks ja televaatajad näitlejateks.

Praegu saab vaataja uurida sisu, valida programme ja taasesitada saateid; siiski vajab ta selleks üha rohkem vahendeid. Sisseseade kasutamise lihtsustamiseks ja tarbija liigsete kulutuste vältimiseks peavad nimetatud seadmed omavahel ühilduma ja koos töötama. Me tunneme seda koostalitlusvõime nime all.

Täna esitatud raportis otsitakse võimalusi koostalitlusvõime edendamiseks Euroopa Liidu piires. Samuti on selle eesmärk tagada teabe pluralism ja sisu mitmekesisus uuel tehnoloogilisel ajastul, mis nõuab võimuorganite tegusat, vankumatut ja valvsat poliitikat nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil.

5.7. Kalandussektori andmed ja ühise kalanduspoliitikaga seotud teaduslik nõustamine (hääletus)

– Raport: Casaca (A6-0407/2007)

5.8. Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 23 (esimeeste konverentsi koosseis) muutmine (hääletus)

– Raport: Papastamkos (A6-0355/2007)

– Enne hääletust:

Georgios Papastamkos (PPE-DE), raportöör. – (EL) Härra juhataja, fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete arv võib ettenägematutel asjaoludel igal ajal kasvada. See on kooskõlas olemaolevate fraktsioonide poliitilise ühtekuuluvusega ja võimalusega jõuda konsensusele fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete seas, eeldusel, et neid on piisavalt fraktsiooni moodustamiseks.

Õigusloomega seotud poliitikast rääkides, siis kodukorra sätted, mis puudutavad esimeeste konverentsi koosseisu, ei peaks olema piiravad olukorras, kus fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete arv on väike.

Euroopa Parlamendi kodukord sisaldab peamiselt pika-ajalise kehtivusega sätteid. Neist peaks kasu olema mitte ainult õigusloomega või muudatusettepanekutega seotud tegevuses, vaid ka muutuvates olukordades tulevikus.

Sel põhjusel ei tohiks juhtumipõhised olukorrad, mis igal hetkel võivad tagasi pöörduda esialgsesse *status quo* seisundisse, iga kord pädida uute määruste vastuvõtmisega. Nimetatud teema puudutab parlamentaarset suveräänsust, parlamentaarset autonoomiat ja parlamendi iseregulatsiooni võimet, ja ma palun hääletada selle poolt.

5.9. Euroopa Parlamendi kodukorra muutmine parlamendiliikmete põhimäärust silmas pidades (hääletus)

– **Raport: Friedrich (A6-0368/2007)**

– *Enne hääletust:*

Ingo Friedrich (PPE-DE), raportöör. – (DE) Härra juhataja, räägin väga lühidalt kodukorra muutmisest parlamendiliikmete uut, 2009. aastal jõustuvat põhimäärust, silmas pidades. Sellega tugevdatakse iga parlamendiliikme algatusõigust, suurendatakse läbipaistvust, määratletakse selgelt, milliste dokumentidega on liikmetel õigus tutvuda ja pakub minu arvates aruka lahenduse keeleprobleemidele, et väiksemaid keeli ei diskrimineerita. Kuna me pole teemat läbi arutanud, pean ma tähtsaks teile seda teatada. Tänan tähelepanu eest.

5.10. Rahvatervist ning töötervishoidu ja tööohutust käsitlev ühenduse statistika (hääletus)

– **Raport: Scheele (A6-0365/2007)**

Juhataja. – Pidades silmas eelolevat pikka hääletust Peter Liese raporti (A6-0402/2007) üle ja vajadust pidada pidulik istung kell 12, teen ma ettepaneku, daamid ja härrad, hääletada kõigepealt Romana Jordan Cizelj'i (A6-0376/2007), Pál Schmitti (A6-0415/2007) ja Vittorio Prodi (A6-0411/2007) raportite üle ning hääletada härra Liese raporti üle pärast pidulikku istungit.

(Parlament kiitis ettepaneku heaks)

5.11. Euratomi Tarneagentuuri põhikiri (hääletus)

– **Raport: Jordan Cizelj (A6-0376/2007)**

5.12. Spordi roll hariduses (hääletus)

– **Raport: Schmitt (A6-0415/2007)**

5.13. Mullakaitse teemastrateegia (hääletus)

– **Raport: Prodi (A6-0411/2007)**

(Istung peatati kell 11.55 ja see jätkus kell 12.00.)

ISTUNGIT JUHATAB: HANS-GERT PÖTTERING*President***6. Pidulik istung – Prantsusmaa**

President. - President Sarkozy, kaasparlamendiliikmed, daamid ja härrad, Euroopa Parlamendil on rõõm teid tervitada Prantsuse Vabariigi presidendina tänasel pidulikul istungil Strasbourgis. Teie visiit teeb sellele institutsioonile suurt au ja ma võin kinnitada, et teie külaskäiku on täiskoja liikmed oodanud, millest annab tunnistust täna siia kogunenud parlamendiliikmete suur arv. Presidendivalimiste kampaania käigus ja hiljem 6. mail, teie valimise ajal, kinnitasite te pidevalt ja kindlameelselt, et üks teie võtmeprioriteet on Euroopa ülesehitus ja sellest tulenevalt on see ka üks Prantsusmaa valitsuse põhimuresid.

President. (DE) Austatud Prantsusmaa president, juba aastal 1849 avaldas suur Prantsuse kirjanik Victor Hugo arvamust, et Euroopa riikide liit oleks kasulik. Möödunud saja aasta jooksul on Euroopa integratsiooni ajaloos edu saavutatud ning on tehtud olulise tähtsusega algatusi, kuhu prantslased on andnud märkimisväärse panuse. Need hõlmavad ei midagi vähemat kui tänapäevase Euroopa Liidu lätteid, mis on Robert Schumani poolt 1950. aastal avaldatud kava tulemus. Robert Schuman tegi tihedat koostööd Jean Monnet'ga.

Kuna oleme kogunenud Strasbourgis, siis sooviksin avaldada lugupidamist Pierre Pflimlinile, kes oli Prantsusmaa peaminister, Euroopa Parlamendi president ja paljude aastate vältel Strasbourgis linnapea. On väga valus, et just Prantsusmaa kodanikud lükkasid referendumil tagasi põhiseaduse lepingu eelnõu, milles leidis nii palju tähtsaid vastuseid Euroopa tuleviku jaoks. Vahetult enne teie valimist, härra president, väljendusite te selgesti, et teete riigipeana kõik võimaliku, et tuua Prantsusmaa tagasi Euroopa pealavale.

Kahtlemata näitasite te viivitamatult ja kindlameelselt nimetatud otsust oma panusega lahenduse leidmiseks läbirääkimistel reformilepingu üle ja toetusega tollase Euroopa Ülemkogu eesistuja, kantsler Angela Merkeli sellesuunalistele jõupingutustele.

Härra president, lubage lõpetuseks meenutada, et peale valimisvõitu kutsusite mind esimese mitte-prantslasest külalisena Élysée paleesse. Ma sooviksin kasutada võimalust Euroopa Parlamendi nimel teid veel kord tänada kutse eest, sest sellega näitasite te mitte üksnes oma pühendumust Euroopale, vaid ka seda – ja see on tähtis –, et te hindate kõrgelt Euroopa Parlamenti Euroopa Liidu rahvaste esindajana.

(Aplaus)

Härra president, 2. juulil, paar nädalat pärast teie valimist, pöördusite te Strasbourgis elanike poole sõnadega: „Ma tahan, et Prantsusmaa võtaks endale oma vastutuse, ja ma tahan, et kõik Euroopa kodanikud saaksid teadlikuks oma vastutusest ajaloo ees. Ma tahan alustada arutelusid, esitada küsimusi ja ma tahan need probleemid käsile võtta.” Härra president, ootame innukalt teie kõnet. Tohin ma paluda teid pöörduda Euroopa Parlamendi poole.

(Aplaus)

Nicolas Sarkozy, *Prantsuse Vabariigi president.* – Austatud Euroopa Parlamendi president, parlamendiliikmed, austatud komisjoni president, mu daamid ja härrad, tänan, et te kutsusite mind kõnelema paigas, kus tuksub Euroopa demokraatia süda.

Tänan teid võimaluse eest teha seda praegu, kui Euroopa on jälle jõudu kogumas ja liigub edasi pärast seda kui tundus, et ta on kõikuma löönud.

Olen tänulik, et andsite mulle võimaluse taas kord teie ees kinnitada Prantsusmaa pühendumist Euroopale ja selgelt kinnitada, et põhiseaduse lepingule öeldud „ei“ polnud prantsuse rahva jaoks Euroopast loobumise väljendus, vaid väljendas pigem nende suuremaid nõudmisi Euroopa suhtes.

(Aplaus)

Euroopa ülesehitamist on algusest peale kandnud ootused. Rahvad ootavad, et Euroopa täidaks need ootused ning see on meie kõigi vastutus. Oodatakse rahu, vendlust, edasiminekut. Need ootused kasvasid välja 20. sajandi suurtest tragöödiatest, miljonite meeste, naiste ja laste verest ja pisaratest. Need ootused on sündinud hiiglaslikest kannatustest. Loodetakse, et Euroopa rahvad ei sõdi enam kunagi üksteisega, et me ei pea nägema Euroopa pinnal katseid vallutada, domineerida ja hävitada, mis viisid meie rahvad materiaalse ja moraalse hävingu äärele.

Euroopa idee sündis just seetõttu, et suured eurooplased ulatasid üksteisele kätte üle piiride, mille pärast oli surnud väga palju inimesi. Neile järgnesid rahvad, kes olid palju kannatanud otsustades, et vihkamise ajastu on lõppenud ja valitsevaks peab saama sõprus.

Euroopa ülesehitamine sai võimalikuks tänu sellele, et inimesed olid kohkunud sellest, mis nad olid korda saatnud. Nad keeldusid edasi võitlemast, mõistes hingepõhjas, et uus sõda oleks saatuslik. Selle asemel otsustasid nad üksteist armastada ja mõista ning töötada koos ühise tuleviku nimel.

Euroopa ülesehitamist tuleb mõista sellena nagu see on – moraalse, poliitilise ja vaimse vajadusena.

Euroopa ülesehitus on Euroopa rahvaste ühise tahte väljendus, rahvaste, kes jagavad ühiseid väärtusi ja ühist tsivilisatsiooni ning kes soovivad, et need väärtused püsima jääks ja tsivilisatsioon edasi elaks.

Euroopa ei saa üksnes toimida kui masin. Euroopa ei saa toimida haldusliku masinavärgina. Euroopa ei saa olla õiguslik masin, mis töötab välja norme, määrusi ja direktiive, masin, mis tugineb protseduuridele ja reeglitele.

Euroopat ei saa hoida lahus igapäevaelust, inimeste tunnetest ja mõtetest. Euroopa saab olla reaalsus ja jääda püsima ainult siis, kui ta on miljonite meeste ja naiste jaoks nende veendumustest sõltumata elav, kõneleb nende keeles, annab neile lootust paremale elule ja paremale maailmale. Euroopa peab olema suur ideaal või ta lakkab olemast.

Kui rahvad ütlevad „ei“, pole meil õigust öelda, et nad eksivad. Tuleks esitada küsimus, miks nad ütlesid „ei“.

Me kõik teame – mina muuseas hääletasin poolt –, et Prantsusmaa ja Hollandi vastuhääled väljendasid kahjuks palju enam kui ühe tähtsa teksti tagasilükkamist.

Me kõik teame, et see „ei“ oli äärmiselt nähtav märk väga sügavast usalduskriisist, mida ei tohi tähelepanuta jätta, millele tuleb leida lahendus.

Kõik kes armastavad Euroopat peavad võtma väga tõsiselt vastuhäält, mis tuli kahelt Euroopa Liidu asutajarahvalt, kes on Euroopa ideed alati toetanud.

Vastuhäälega väljendasid need rahvad oma tõsist muret – miljonid mehed ja naised Euroopas olid hakanud lootust kaotama. Miks? Sellepärast, et nad tundsid, et Euroopa ei taga neile enam piisavat kaitset. Neile tundus, et Euroopa on nende eluraskuste suhtes ükskõikseks

muutunud. Kas see tunne on põhjendatud või mitte, ei olegi oluline. Ma olen veendunud, et miljonid mehed ja naised mis tahes riikidest jagavad seda suhtumist.

See „ei“ oli hävitava tähendusega. See paiskas Euroopa tema ajaloo kõige tõsisemasse kriisi. Kuid kriis, mis oleks võinud Euroopa hävitada osutus ühtlasi kasulikuks, ärgitades Euroopale pühendunud inimesi kriisi põhjuste üle mõtlema.

Alates Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse loomisest on kõik Euroopas saavutatu väga väljapaistev.

Meie kõik siin oleme nende rahvaste esindajad, kes on üksteist vihanud, üksteist hävitada püüdnud ja sajandeid üksteisega sõdinud.

Euroopa Liidu algusaegadel lausus suur eurooplane ja Euroopa Parlamentaarse Assamblee esimene president Paul-Henri Spaak kõikehõlmavad ja surematud sõnad: „Me ei tohi midagi unustada, see oleks pühadusteotus, kuid me tegime otsuse võtta vastu suur väljakutse, mis edu korral peaks võimaldama kaitsta seda, mis on meile kõige kallim ja kõikidele ühine”.

Vaatamata loendamatutele raskustele on see suur ettevõtmine kestnud juba pool sajandit.

Selles on tähtis osa parlamentaarse assambleedel. Lubage mul siinkohal avaldada austust kõigile neile, kes nendes osalesid, kuna nad esindasid Euroopa kodanikke kogu nende mitmekesisuses.

Ma usun, et mitmekesisus on midagi, mida me ei tohiks peljata. Seda tuleks au sees hoida, see on meie suurim rikkus. Demokraatia on arutelu, see on seisukohtade mitmekesisus. See on vastand süsteemile, kus kõik on kohustatud mõtlema ühtemoodi. Euroopa hääbuks, kui me kõik peaksime samamoodi mõtlema ja neid, kes mõtlevad erinevalt peetakse halbadeks eurooplasteks. Ei ole olemas halbu eurooplasi. On Euroopa ja me peame kaasama kõik sellesse Euroopasse.

Ma usun arvamustevahetusse, ma usun aruteludesse. See on põhjus, miks ma olen alati eelistanud hääletamist ühehäälsusele.

Ühehäälsus on süsteem, mis võimaldab vähestel oma arvamust kõigile peale suruda. Ühehäälsus tagab selle, et me ei võta kunagi vastu suuri ega julgeid otsuseid ja väldime igasuguseid riske järgides neid, kes ootavad Euroopalt kõige vähem.

Ühehäälsus tähistab suutmatust. Ühehäälsus tähendab võimetust tegutseda. See tähendab, et on võimatu muuta seda, mis on otsustatud ja sel põhjusel toetasin ma lihtsustatud leppes enamushääletuse laiendamist.

Ma usun demokraatiasse. Ma usun, et Euroopa peab olema võimalikult demokraatlik. Sellepärast olen ma alati leidnud, et aruteludest loobudes, kriitikat lämmitades ja oma erimeelsusi alla surudes teeme me Euroopale kahju.

Olen veendunud, et Euroopa vajab rohkem arutelusid, rohkem demokraatiat ja rohkem poliitikat.

Euroopa suutis ummikseisust pääseda seetõttu, et olukorra tõsidusest teadlikena võtsid riigipead ja valitsusjuhid Brüsseli tippkohtumisel vastu poliitilise otsuse. Sel korral suutis eri riigi- ja valitsusjuhtide poliitiline tahe kõrvale tõrjuda kõik seni ületamatuna tundunud takistused.

Mida see poliitika endast kujutas? See tähendas põhiseadusprojekti läbikukkumise tunnistamist. See tähendas vastu hääletanud prantslastele lihtsustatud leppe pakkumist, et Euroopa ummikseisust välja toomiseks lepe Prantsusmaa parlamendis ratifitseerida nagu ma oma valimiskampanias kinnitasin. Rahvas andis mulle selleks volituse.

(Aplaus)

Lubage mul lisada, et rääkides Euroopa Parlamendist kui kohast, kus tuksub Euroopa demokraatia süda, tundub imelik, kui samas öeldakse, et Prantsusmaal ei oleks parlamendis ratifitseerimine demokraatlik. Prantsuse parlament on täpselt samasugune demokraatia kandja nagu Euroopa Parlament!

(Aplaus)

Riikidele, kes leppe ratifitseerisid, tähendas see poliitika nõusolekut alustada läbirääkimisi uue, vähem ambitsioonika teksti üle. Tahan neile ning samuti siinviibivatele põhiseadusprojekti toetanud parlamendiliikmetele väljendada oma lugupidamist. Me suutsime Euroopa ummikseisust välja tuua tänu vastu hääletanud riikide jõupingutustele. Ma tahaksin avaldada austust nendele teie hulgast, kes olid põhiseaduse lepingu poolt, kuid nõustusid siiski uue leppe üle läbi rääkima. Euroopa suutis kriisist väljuda tänu mõlema poole heale tahtele.

Lihtsustatud lepe on Euroopa poliitiline võit. See on Euroopa eneseteadvuse poliitiline väljendus.

Oma vastutusest teadlikuna tahan öelda, et oleks siiski ekslik uskuda, et lihtsustatud leppe vastuvõtmisega on Euroopas kõik lahendatud, me võime rahulikult hinge tõmmata ja enam ei ole lahendust vajavaid küsimusi. Lihtsustatud lepe lahendab institutsioonilise kriisi, aga mitte Euroopa poliitilist ega moraalselt kriisi. See võimaldab Euroopas otsuseid vastu võtta ja tegutseda, kuid jätab tulemused ja eesmärgid selgusetuks. Selle põhjal ei ole võimalik ette näha, missuguseks kujuneb homme Euroopa ja kuidas aitab tuleviku Euroopa kaasa kodanike elu parandamisele. Neile, kelle usk Euroopasse on kadunud, ei anna lihtsustatud lepe vähimatki põhjust selle usu taastamiseks.

Institutsioonilised probleemid on lahendatud. Järgmisena on vaja lahendada poliitilised küsimused. Need tuleb esitada julgelt ja arutleda nende üle tabuta.

Euroopa on valinud demokraatia ja demokraatias peab olema võimalik aru pidada mis tahes teemavaldkondade üle – eelarvepoliitika, kaubanduspoliitika, rahanduspoliitika, tööstuspoliitika, maksupoliitika – kõigi poliitikasuundade üle, ükskõik mida need puudutaksid. Muul viisil ei ole mõtet öelda, et me soovime demokraatlikku Euroopat.

Nicolas Sarkozy, *Prantsuse Vabariigi president* . – Euroopa on valinud demokraatia ja demokraatias ei tohi mingil juhul sõltumatust vastutustundetusega segi ajada. Keegi ei tohiks iseseisvust põhjenduseks tuues aruandlusest, selgitustest või ametliku kontrolli läbiviimisest keelduda. Demokraatias on poliitiline vastutus kõikehõlmav ja esmatähtis põhimõte.

Euroopa demokraatias peab meil olema võimalik arutada Euroopa eesmärgi. Ma tegin ettepaneku luua tarkade klubi, kes mõtleks tuleviku peale. Ma arvan, et me peaksime kõik koos arutlema, missugused on Euroopa võimalikud tulevikumudelid, kuna erinevaid teid on mitmeid. Kuidas me saaksimegi valida õige tee, kui me keeldume variante läbi arutamast.

Euroopa demokraatias peame me saama rääkida Euroopa identiteedist ja rahvuslikest identiteetidest. Me peame saama arutleda selle üle, kuidas Euroopa rajab oma identiteedi ja seda kaitseb. Meil peab olema võimalik läbi arutada see, kuidas Euroopa kaitseb oma rahvuslike identiteete, mis on Euroopa rikkuseks.

Me ei tohiks peljata identiteete. Soov säilitada oma identiteet ei ole haigus. Ainult juhul, kui identiteet on ohtu sattunud ja seda rünnatakse, võib see kaitsepositsioonile asudes muutuda agressiivseks ja ohtlikuks.

Euroopa rahvad elavad praegu läbi väga sügavat identiteedikriisi. Tegemist on kriisiga, mis puudutab nii meie rahvusi kui kõigile eurooplastele ühist tsivilisatsiooniideed, mis Euroopat ühendab. See kriis on seotud üleilmastumisega ja maailma kaubanduslikuks muutumisega.

Euroopa Liidu rajajate mõte alustada liidu loomist majandusest, söest ja terasest ning kaubandusest, oli geniaalne. Kuid poliitika ei ole jõudnud majandusega ja veelgi vähem kultuuriga sammu pidada. Euroopa kultuuriaspekti tähelepanuta jätmise oli suur viga.

(Aplaus)

Maailmas, mida ähvardab ühtlustamine, maailmas, mida valitseb tehnika ja kus kaubanduslikud väärtused kaaluvad üles kõik muud väärtused, ei saa Euroopa jääda inimeste silmis Euroopaks, kui ta ei kaitse tsivilisatsiooni loodud väärtusi, vaimseid väärtusi. Euroopa peaks tegema kõik selleks, et kaitsta kultuurilist mitmekesisust. Kuid mida me kultuurilist mitmekesisust silmas pidades kaitseme, kui me pole oma identiteeti säilitanud?

Euroopa peab toimima nii, et temas ei nähta ohtu identiteedile, pigem midagi, mis seda kaitseb, mis aitab sellel püsima jääda.

Moraalsel tasandil on ka inimõigused osa Euroopa identiteedist. Iga kord, kui inimesi kusagil maailmas rõhutakse, taga kiusatakse ja ekspluateeritakse ning lapsi ahistatakse, on Euroopa kohus nende eest seista, sest inimõigusi kaitstes on Euroopa truu iseendale. Euroopa peab kõigis maailma piirkondades selgitama oma seisukohti inimõiguste osas.

(Aplaus)

Ma tahaksin lisada, et kõik need, kes lepingu saamise huvides inimõigusi ei kaitsnud, on praeguseks lepingud kaotanud ja kaotanud just väärtuse mõistes.

(Aplaus)

Euroopa demokraatias ei tohi karta sõna „kaitsmine”. Kui me ei soovi, et ebaausa konkurentsi ja dumpingu ohvriks olemisest tüdinenud inimesed hakkaksid ühel päeval suletust ja protektsionismi nõudma, peab meil olema piisavalt julgust rääkida sellest, mida peaks endast kujutama tõeline Euroopa Ühenduse eelistamine. Me peame olema suutelised ennast kaitsma samaväärselt teistega. Me peame end varustama samasuguste kaitsemehhanismidega nagu teised. Kas ei peaks Euroopal olema samasugune õigus ennast dumpingu vastu kaitsta, kui teistel maailma piirkondadel? Kui kõigil riikidel on kaubavahetuspoliitika, miks siis mitte Euroopal? Kui teised riigid võivad osa oma riigihanketurust jätta ainult VKEdes kasutada, miks mitte Euroopa? Kui teised riigid rakendavad tööstuspoliitikat, miks ei peaks Euroopa seda tegema? Kui teised riigid oma põllumehi kaitsevad, miks ei peaks oma põllumehi kaitsma Euroopa?

(Aplaus)

Euroopa ei soovi proteksionismi, aga Euroopa peab nõudma samaväärseid tingimusi. Euroopa ei soovi proteksionismi, aga Euroopal on kohustus tagada oma energeetiline sõltumatus ja sõltumatus toiduainete osas.

Euroopa peab olema eeskujuks võitluses kliima soojenemise vastu, aga ta ei saa nõustuda ebaausa konkurentsiga riikide poolt, kes ei sea oma ettevõtetele mingeid keskkonnaalaseid kohustusi.

(Aplaus)

Euroopa peab konkurentsi väga tähtsaks, aga ta ei saa olla ainuke maailmas, kes sellest kultuse teeb. Sellepärast otsustatigi Brüsseli tippkohtumisel, et konkurents on Euroopale vahend, mitte eesmärk iseeneses.

Euroopa on valinud kapitalismi ja turumajanduse, aga see ei tähenda kõikelubatavust ja finantskapitalismi, mis soosib ettevõtjate ja töötajate asemel spekulereid ja aktsionäre.

(Aplaus)

Euroopa kapitalism on alati olnud pigem ettevõtjate ja tootjate kapitalism kui spekulereimise ja aktsiaturgude kauplemise kapitalism.

Ma olen täiesti veendunud, et Euroopal on tähtis roll finantskapitalismi moraalnormide paikanemisel. Euroopa ei saa nõustuda, et mõningad spekulandid seavad ohtu ülemaailmse konkurentsi põhimõtteid nagu me võisime näha kõrge riskitasemega laenukriisi puhul.

(Aplaus)

Meil kõigil on nendes küsimustes erisugused ideed ja seisukohad, seepärast peamegi nende üle arutlema. Neid küsimusi tuleb arutada senikaua, kuni meil õnnestub saavutada kompromiss, millele saab rajada ühtse poliitika. Kõik need teemad kuuluvad Prantsusmaa tulevase eesistumise prioriteetide hulka.

On palju muidki teemasid, mis tuleks läbi arutada: ühise põllumajanduspoliitika ümberkujundamine, keskkonnamaksude, taastuvenergia tootmise ja energia kokkuhoiuga seonduvad küsimused ning kaitseküsimused. Kuidas Euroopa saaks olla sõltumatu ja omada maailmas poliitilist mõju? Kuidas saaks Euroopa kaasa aidata rahu ja stabiilsuse tagamisele maailmas, kui ta ei ole ise suuteline oma turvalisust tagama?

Kuidas me suudame täita oma kohustusi Euroopa ees, kui me ei suuda arutada Euroopa kaitseüsteeme ja Atlandi liidu uuendamist puudutavaid küsimusi? Mida tähendavad meie Euroopa tasandil võetud kohustused, kui me ei tee pingutusi kaitse tagamiseks?

ESTÜ asutamislepingu ja lihtsustatud leppe vahelise aja jooksul on Euroopa rahvaste vahel tekkinud solidaarsus. Seda on võimalik näha regionaalpoliitikas, kuid see peaks kajastuma ka kaitsepoliitikas. Samuti peaks see leidma väljenduse Euroopa sisserändepoliitikas. Euroopas, kus inimesed võivad vabalt liikmesriikide vahel liikuda, saab see olla ainult ühine sisserändepoliitika. Me ei saa olla Schengeni ruumi partnerid, teisi riike õigusaktide kehtestamise osas teavitamata, sest õigusaktide muutmine ühes riigis mõjutab kõiki teisi Schengeni alasse kuuluvaid riike.

(Aplaus)

Kui mind valiti Prantsuse Vabariigi presidendiks, oli minu prioriteediks taastada Prantsusmaa koht Euroopa integratsiooni keskmes. Ma soovin, et Prantsusmaa saaks üle oma kahtlustest

ja panustaks rohkem Euroopasse. Ma olen täiesti teadlik, et Prantsusmaa ei saavuta kõigis küsimustes meelepärast lahendust, aga minu sooviks on, et Prantsusmaa leiaks taas oma koha Euroopas.

Ma olen taas alustanud dialoogi Euroopa institutsioonidega ja tahan tänada president Barrosot Prantsusmaa ja Euroopa Komisjoni vahel loodud usalduslike suhete eest. Prantsusmaa poliitika eesmärgiks on teha tihedat usaldusel põhinevat koostööd Euroopa institutsioonidega – Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoniga.

Omalt poolt teen kõik selleks, et igäiks tunnetaks selles oma kohta. Ma teen kõik selleks, et Ühendkuningriik ratifitseeriks lihtsustatud leppe, sest Euroopal on Ühendkuningriiki vaja ...

(Aplaus)

Ma teen kõik minust sõltuva dialoogi edendamiseks idapoolsete riikidega, kus on tihti tekkinud õigustatud tunne, et neid ei ole piisavalt kuulda võetud. Neil ei ole seetõttu vähem õigusi, et ajalugu sundis neid Euroopa rahvaid Euroopa Liiduga ühinema hiljem. Neil on samasugused õigused kui Euroopa Liidu asutajariikidel. See ongi Euroopa vaim.

(Aplaus)

Samast vaimust kantuna pakkusin ma välja ka Vahemere Liidu loomise. Ma ei soovi, et keegi kõrvale jääks ja ma kavatsen oma otsustes tugineda Barcelonas tehtud tööle. Kuid Barcelonas tehtu ei ole piisav. Meil on vaja uusi ambitsioone.

Minu sooviks on see, et Prantsusmaa aitaks kaasa Euroopa kiiremale arengule, sest kui Prantsusmaal läheb hästi, saab sellest kasu kogu Euroopa.

Euroopa mastaabis ei ole kellegi huvides nõrk, arenguraskustes Prantsusmaa. Keegi ei ole huvitatud Prantsusmaast, mille areng läheb allamäge, mis vaevleb identiteedikriisi käes, julgemata vaadata tulevikku.

Ma olen alustanud reformiprogrammi läbiviimist. Nende reformide läbikukkumine ei ole Euroopa huvides, sest tänu nendele saab Prantsusmaa korda seada riigi rahanduse ja täita oma kohustusi. Prantsusmaa kodanikud andsid neile reformidele oma heakskiidu. Ma rääkisin sellest enne valimisi ja jälgin hoolega, et reformide läbiviimine oleks täielik. Selle eesmärgi teostamisel ei saa mind miski takistada. Minu arvates on see parim, mida Prantsusmaa saab Euroopa heaks teha.

Mu daamid ja härrad, siin Strasbourgi linnas, mis on väga südamelähedane prantslastele ja seostub kõikide eurooplaste jaoks siinse assamblee, siinse parlamendiga, kus hoitakse elavana demokraatliku arutluse traditsioone, seistes sellel poodiumil, meenutan ma 1979. aasta esimese otsevalitud Euroopa Parlamentaarse Assamblee esimest presidenti Simone Veili, kes siin nii tihti kõneles.

Tahaksin avaldada talle austust selle eest, mis ta on Euroopa heaks teinud, mis ta on naiste heaks teinud. Ta võitles selle eest, et naiste õigusi ja väärikust austatakse ning parlament on jäänud tema põhimõtetele truuks. Simone Veil ütles: „Ükskõik missugused on meie erinevused, ma usun, et me jagame sama soovi luua selline ühiskond, mis tugineb meie ühisele pärandile ja austusele ühiste inimlike väärtuste vastu. Sellest vaimust kantuna kutsun ma teid üles meie ees seisvaid ülesandeid seltsimehelikult lahendama”.

Need sõnad on ka minu sõnad. Neis kõlab väljakutse. Need väljakutsed on samad, millele meie kodanikud Euroopalt lahendust ootavad. Me ei saa rohkem aega kaotada. Euroopa

on viimase kümne aasta jooksul juba liiga palju aega raisanud. Me ei saa kaotada rohkem aega tagamaks, et inimeste usk Euroopasse kord jälle taastub. Te võite kindlad olla Prantsusmaa kõikumatu pühendumisele Euroopale.

(Parlamendiliikmed aplodeerisid kõnelejale püsti seistes)

President. – President Sarkozy, ma soovin teid tänada nende siiraste ja läbinisti euroopalike mõtete eest. Te näitasite taas kindlat veendumust Euroopa suhtes ning enda ja Prantsusmaa elanike pühendumust Euroopa protsessile. Me ootame usalduslikult Prantsusmaa eesistumise aega, mis algab Euroopa Liidu tuleviku seisukohalt võtmehetkel, kui Euroopa riigid ratifitseerivad reformilepingu. Ma olen veendunud, et seda perioodi iseloomustab suur edu teel rahu ja solidaarsuse Euroopasse. Euroopa Parlament Euroopa Liidu kodanike esindajana seisab teie kõrval selles ettevõtmises ja loodab teha tihedat koostööd, et tagada teie eesistumisaja edukus ja sellest tulenevalt kasulikkus Euroopa rahvastele.

President Sarkozy, parlament soovib teile edu, nii Prantsusmaale kui ka Euroopa mandri ühteliitmisele. Tänan teid.

(Pidulik istung lõppes kell 12.40.)

ISTUNGIT JUHATAB: LUIGI COCILOVO

Asepresident

7. Hääletused (jätkamine)

(Hääletuse tulemused ja teised üksikasjad: vt protokoll)

7.1. Direktiivi 2003/87/EÜ muutmise, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhooonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (hääletus)

– **Raport: Liese (A6-0402/2007)**

8. Selgitused hääletuse kohta

– **Raport: Helmuth Markov (A6-0413/2007)**

Andreas Mölzer (ITS), kirjalikult. – (DE) Olgugi, et Bulgaarial ja Rumeenial on õnnestunud saavutada juurdepääs Euroopa majanduspiirkonnale, ollakse Brüsselis silmanähtavalt üllatunud arenguseisaku üle organiseeritud kuritegevuse ja korrupsiooniga võitlemisel. Need on laialt levinud probleemid, mille juured asuvad siiski postkommunistlike riikide sotsiaalpoliitilises arengus. Laia üldsust ärritab kapitalismi anonüümsus ja ükskõiksus ning ta võtab selle asemel kasutusele tavapärased ning ära- ja läbiproovitud võrgustikud.

See tõestab taas kord, et sotsiaalset teavet ei saa väljastpoolt peale suruda. See on midagi, mida USA püüab saavutada oma sõdadega, mis kujutavad endast relvastatud kallaletungi, samal ajal kui EL ripub „juurdepääsu” väljavaate küljes. Tõsiasi on see, et viimane kaotab tõhusust, jäädes ilma igast võimalusest mõju avaldada pärast seda, kui riigid on „klubiga ühinenud”. Seeõttu ei tohi EL seda viga Türgiga korrata.

– **Raport: Barbara Kudrycka (A6-0363/2007)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Härra juhataja, sooviksin viidata Barbara Kudrycka raportile, milles käsitletakse lepingut Euroopa Ühenduse ja Ukraina vahel, mille

sisuks on lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamine. See on iseäranis oluline Poola ja Ukraina suhete jaoks – need on kaks riiki ja rahvast, kes on omavahel ajalooliste sidemete kaudu sajandeid seotud olnud. Selle väga tähtsa tegevuse jaoks on vaja kasutusele võtta oluliselt lihtsam viisade väljastamise menetlus, mille peaks meie Ukraina sõprade jaoks kehtestama võimalikult kiiresti, eriti selles osas, mis puutub noortesse inimestesse, õpilastesse, õppejõududesse ja hooajatöötajatesse.

Pikemas perspektiivis peaksime püüdma sisse viia viisavaba reisikorralduse. See on iseäranis oluline selleks, et panna alus Ukraina tulevasele integreerumisele Euroopa Liiduga. Liit peab toetama Ukraina demokraatia arengut, aitama luua kodanikuühiskonda ja kaasa aitama meie ja Ukraina kodanike kontaktile.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) See Euroopa Ühenduse ja Ukraina vaheline lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise leping tuleb allkirjastada samaaegselt tagasivõtulepinguga, sest need on vastastikku sõltuvad.

Nagu viidatud, on need lepingud osa ELi võitlusest ebaseadusliku sisserände ja selle vahendite vastu. Raportis nõustatakse täielikult soovitustega, mis hõlmavad seda, et „EÜ ja eelkõige Euroopa Komisjon peab andma Ukrainale piisavalt tehnilist ja rahalist toetust, et saavutada kõrge tase tagasivõtulepingu rakendamisel”. Sellegipoolest oleme selles osas kriitilised.

Vaatamata sellele, et lepinguga viiakse sisse ranged menetluse tähtajad, määrates kindlaks eelistatud viisa maksumuse –, mille hulka kuulub ka viisatasust loobumine teatud inimeste rühmade puhul – ja kantakse hoolt lihtsustatud menetluse eest hulga juhtude korral, on see siiski vähem sellest, mida tuhanded Ukraina kodanikud nõuavad ja vajavad.

Raportööridel ei ole õnnestunud mõista, et vaja on tõhusalt rakendada meetmeid, mille eesmärgiks on viisade väljastamise lihtsustamine Ukraina ühiskonna laiema osa jaoks või isegi mittediskrimineeriv erandlik viisarežiim, millist Ukraina pakub paljude Euroopa Liidu riikide kodanikele.

Seetõttu hääletasime vastavalt.

- Rapport: Barbara Kudrycka (A6-0364/2007)

Andreas Mölzer (ITS), kirjalikult. – (DE) EL on liiga kaua ulatanud abikäe riikidele terves maailmas, samal ajal mitte hakkama saades selle raha muutmiseks sõltuvaks ebaseaduslike sisserändajate tagasivõtmisest. See on suurendanud ebaseaduslike majanduspagulaste voogu, mis saabub sihtkohariikidesse hariduse ja tulevikuväljavaadeteta. See on toimunud koos ohtrate viisaskandaalidega, seoses sellega, et arvutu hulk inimesi on sisenenud ELi turisti teeseldes ja seejärel otsekohe kadunud ELi madalapalgalisse majandusharusse, seega kaotades hulgaliselt töökohti. Viimane aeg on muuta tagasivõtulepingud lepingute lahutamatuks osaks. Võimaluse kaduda meie suurlinnade anonüümsusse peab samuti iga hinna eest kõrvaldama.

Üha hoogu võtvasse viisakeskuste rajamisse – mis seejärel suletakse viisataotlejate puuduse tõttu – tuleb samuti ettevaatusega suhtuda. See tava ei tohi mingil juhul viia olukorrani, mille korral viisasadid väljastatakse sulgemise vältimiseks meelevaldselt.

- Rapport: Marian-Jean Marinescu (A6-0426/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) See Euroopa Ühenduse ja Moldova vaheline lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise leping tuleb allkirjastada samaaegselt

tagasivõtulepinguga, sest need on vastastikku sõltuvad, nii nagu ka Venemaa ja Ukrainaga sõlmitavate lepingute puhul.

Vaatamata sellele, et lepinguga viiakse sisse ranged menetlustähtajad, määrates kindlaks eelistatud viisa maksvuse, mille hulka kuulub ka viisatasust loobumine teatud inimeste rühmade puhul (nagu näiteks ametlike delegatsioonide liikmed, ettevõtlusega tegelevad inimesed, ajakirjanikud, teadus-, kultuuri- ja spordiüritustest osavõtjad, õpilased, vahetusprogrammides osalejad, lähedased sugulased, kodanikuühiskonna esindajad ja inimesed, kelle külaskäigu eesmärgiks on ravi saamine) ning hoolitsedes lihtsustatud menetluse eest hulga juhtude korral, on see siiski vähem sellest, mida tuhanded Moldova kodanikud nõuavad ja vajavad. Vaja on kehtestada abinõud, mille eesmärgiks oleks viisade väljastamise lihtsustamine Moldova ühiskonna laiemal osal jaoks või isegi mittediskrimineeriv erandlik viisarežiim, millist Moldova pakub paljude Euroopa Liidu riikide kodanikele.

Veel enam, need lepingud kuuluvad Euroopa Ühenduse sisserännet ja Schengeni ala käsitlevasse poliitikavaldkonda, mille hulka kuuluvad vahendid biomeetriliste andmete säilitamiseks.

Seetõttu hääletasime vastavalt.

Adrian Severin (PSE), *kirjalikult* – (RO) Euroopa Parlamendi Rumeeniast pärit liikmed, fraktsiooni PSE liikmed hääletavad kas EL-Moldova lühiajalisi viisasid ja tagasivõtulepingut käsitleva lepingu vastu või keelduvad sellekohases hääletuses osalemast. See ei näita vastuseisu kõnealuse dokumendi sisule, vaid ebatäpsetele mõistetele, mida leping sisaldab ja millele pani aluse stalinistlik nõukogude võim, selleks et tunnustada moldaavia keele olemasolu, mis on erinev rumeenia keelest. Viide moldaavia keelele jääb kõnealuste Euroopa Parlamendi liikmete suhtes kehtetuks.

- **Raport: Henri Weber (A6-0390/2007)**

Ryszard Czarnecki (UEN).- (PL) Härra juhataja, ma esitasin selle varem. See on seotud sellega, kuidas hääletan härra Weberi raporti osas, mis käsitleb interaktiivseid digitaaltelevisiooniteenuseid. Soovin öelda, et sellel dokumendil on väga huvitav osa, milles väidetakse, et avalikku audiovisuaalset ajakirjandust tuleks tugevdada, mitte nõrgendada. Hääletasin raporti poolt, sest hiljuti kuulutas minu esindatava riigi peaministri kandidaat, et avalikku televisiooniteenust tuleks vähem toetada. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament teeb selles suhtes selge avalduse, nimelt selles osas, et avalikku televisiooniteenust ja avalikku audiovisuaalajakirjandust tuleks rohkem toetada.

Hélène Goudin (IND/DEM), *kirjalikult* – (SV) Kogu austusega antud küsimuse vastu tuleks välja tuua, et Euroopa Liit oleks ka ilma selle raportita hakkama saanud. Euroopa Parlament peaks pühendumise väiksemasse valdkonda jäävatele küsimustele ega peaks avaldama arvamust kõige siin päikese all leiduva kohta.

Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjoni peaks sulgema, sest see tegeleb küsimustega, mis ei kuulu ELi-sisese koostöö pädevusse. Suuremalt jaolt teeb nimetatud komisjon raporteid, mis teevad ettepaneku selleks, et Euroopa Liit peaks sekkuma üksikasjalikult valdkondadesse, mille jaoks ELil ei ole pädevust, ning neid valdkondi reguleerima.

Käesolevas ELi koostöö raamistikus on kindlaks määratud, et ainuüksi liikmesriik on vastutav hariduse valdkonna korraldamise eest. Kultuuriküsimused kuuluvad samuti

liikmesriikide pädevusse ning Euroopa Liit on praegu seoses ohtrate kultuuriprogrammidega haaratud väga piiratud koostöösse.

Neil põhjustel ei ole Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjoni olemasolu põhjendatud.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Mina hääletasin kõnealuse raporti poolt. Ma toetan interaktiivse digitaaltelevisioonitehnoloogia kasutamist, mis tooks Euroopa kodanikele mitmel viisil kasu. Raportis rõhutatakse analoogtelevisioonilt digitaaltelevisioonile ülemineku tähtsust, mis Ühendkuningriigis püsib graafikus, aga mõnedes muudes liikmesriikides on maha jäänud.

Joseph Muscat (PSE), kirjalikult. – (MT) Ma sooviksin kasutada selle aruteluga pakutud võimalust selleks, et avaldada oma pettumust selle pärast, kuidas digitaaltelevisioon Maltal areneb.

Tuleb vaadelda kindlaid peamisi põhimõtteid.

Esiteks peaks Malta tarbijatel olema õigus jätkata riiklike telekanalite vaatamist, mille vaatamine on tasuta.

Praktikas peaksid kõik digitaaltelevisiooniteenuse pakkujad neid kanaleid tasuta edastama. Lisaks peaks igäihel, kes nende ettevõtete digitaalvastuvõtjat ei osta, siiski olema õigus vastu võtta nende kanalite signaali.

Minu teine punkt on seotud erinevate platvormide – maapealse digitaaltelevisiooni ja kaabeltelevisiooni koostalitlusvõimega Malta puhul. Koostalitlusvõime puudumine selles Malta süsteemis viib selleni, et tarbijatel on vähem valikuid, sest kui nad soovivad kasutada teise ettevõtte teenuseid, peavad nad paigaldama erineva vastuvõtja. Ma loodan, et selles küsimuses pädevate asutuste uuendatud poliitika tegeleb kõnealuse probleemidega.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Härra Weber esitas selle, hetkel vastuolulise teema kohta väga huvitava raporti. Kaasaegses digitaalkeskkonnas, teenustes, võrgustikes ja ettevõtlussüsteemides on toimunud olulised muutused ja tarbijatele on nüüd kättesaadav laiaulatuslik valik. Koostalitlusvõimest on seetõttu saanud teabe- ja telekommunikatsioonivõrgustike jaoks põhjapanev mõiste.

Ma nõustun sellega, et tarbijate vajadused peaksid turu arengul olema äärmiselt olulised. Seetõttu on oluline keskenduda vaatajatele ja neile täielikult teadlike valikute tegemise võimaldamisele, nii et nad saaksid tõepoolest selle täiesti uue tehnoloogia täielikust potentsiaalst kasu.

Koostalitlusvõimega seotud arutelu on peamiselt seotud tarbijatele interaktiivsete televisiooniteenuste valdkonnas pakutava valiku laiendamise ja selle valiku hulka kuuluvad sellegipoolest suures osas pigem ettevõtete pakutavad teenused kui varustus, eriti seetõttu, et võib olla väga erinevat sorti valikuid, ning seetõttu, et abonendid saavad valida erinevate platvormide vahel, sõltuvalt infosisust ja pakutavatest teenustest.

Ma nõustun raportööri ja teiste soovitatav jätkata seoses ümberlülitumisega digitaalsetele ja koostalitlusvõimelistele teenustele Euroopa Liidus välja arendatud avatud standardite edendamist ja laiendada seda tegevust, edendades Euroopa digitaaltelevisiooni standardeid mujal maailmas.

- Raport: Paulo Casaca (A6-0407/2007)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh ja Inger Segelström (PSE), kirjalikult. – (SV) Me ei usu, et kalanduskomisjoni muudatusettepanek lisab midagi positiivset komisjoni ettepanekule, vaid see on, vastupidi, samm tagasi. Me ei saa nõustuda ühegi läbipaistvusele tehtava piiranguga, mille raport tegelikult endaga kaasa toob.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Komisjoni ettepaneku sisuks oli uus nõukogu määrus kalandussektoris andmete kogumise kohta. Ettepaneku eesmärk on välja arendada pikaajalised proovivõtuprogrammid, mis on kohalikul tasandil hästi integreeritud ja mille hulka kuuluvad ökoloogia, majanduse, keskkonna ja sotsiaalsete oludega seonduvad andmed. Andmete kogumist käsitleva määruse läbivaatamise eesmärgiks on vastata uutele nõuetele, mis tulenevad vajadusest liikuda kalanduse haldamise suunas – mis on suunatud pigem laevastikele ja kalanduspiirkondadele kui kalaparvedele – ja ökosüsteemist lähtuva lähenemisviisi suunas kalanduse haldamisel.

Eesmärk on kindlustada lähenemisviis, mis on rohkem kooskõlas kalandussektori erineva olukorraga, mille tõttu on üldise probleemiga võitlemiseks vaja hulka strateegiaid. Eesmärk on seega protsessi läbipaistvamaks muutmine, tagades seega parema ja tulusama kalandusega seonduvate andmete haldamise ja kasutamise.

Parlamendi raport väärrib minu poolehoidu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selle ettepaneku eesmärk on asendada alates 2008. aastast nõukogu määrus (EÜ) nr 1543/2000, millega kehtestatakse ühenduse raamistik ühise kalanduspoliitika elluviimiseks vajalike andmete kogumiseks ja haldamiseks.

Teatud erinevused selle ettepaneku ja käesoleva määruse vahel tuleks esile tuua: uute andmetüüpide kaasamine; lähenemisviisi kasutamine, mis keskendub rohkem laevastikele ja erinevate piirkondade (kalastuspiirkondade) eristamisele, ja riiklike kolme aasta programmide ettevalmistamine.

Muuhulgas selgitab täna vastu võetud tekst nende andmete tüüpi, millele komisjon ligi pääseb; soovib tungivalt nende andmete konfidentsiaalsuse kindlustamist ja kehtestab erinevad karistusastmed, vastavalt sellele, kui tõsine on liikmesriikide suutmatuse uue eeskirjaga kooskõlas tegutsemiseks, sealhulgas ühendusele rahalise tasu maksmine, sõltuvalt liikmesriikide arendatavatest riiklikest programmidest. See kutsub samuti komisjoni üles selgelt defineerima, mida peaks mõistma „teabe ametliku nõudmise” ja „mittetäieliku riikliku programmi” all.

Abinõude kasutuselevõtt peaks jääma iga liikmesriigi pädevuse alla – tuginedes kalanduse teaduslikul uurimisel usaldusväärsetele ja võimalikult täielikele andmetele – selleks et tagada mereliste bioloogiliste ressursside kohane haldamine. Sellegipoolest on see iga liikmesriigi enda pädevusse jääva teema küsimuse alla seadmine reformilepingus vastuvõetav.

David Martin (PSE), kirjalikult . – Mina hääletasin komisjoni kõnealuse määruse ettepaneku poolt kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ja ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta. See on üksmeelne raport, mis peaks aja jooksul võimaldama ühise kalanduspoliitika paremat toimimist.

- Rapport: Georgios Papastamkos (A6-0355/2007)

Glyn Ford (PSE), *kirjalikult*. – Õige on, et väikesed fraktsioonid ei oma siin parlamendis ebaproportsionaalset mõju. Kuigi ma pean lugu sellest, et aruteludes peetakse kinni õigusest arvamuste mitmekesisusele, ei tohiks see laieneda täiskogu haldamisega seotud küsimustele ja muudele tehnilistele probleemidele. Seega on mul hea meel, et vähendati fraktsioonilise kuuluvusega saadikute esindatust esimeeste konverentsis, kus käputäie saadikute esindatuse aste oli siiani suurem kui enam kui 200 liikmega fraktsioonidel.

- Rapport: Karin Scheele (A6-0365/2007)

Karin Scheele (PSE). - (DE) Härra juhataja, ma ütlesin hääletamise selgitamise ajal seda, mis mul öelda oli vaja selleks, et hääletamise ajal aega säästa. Mul on hea meel, et suur enamus parlamendist kiitis selle raporti heaks, ka selle pärast, et tean, et nõukogu töörühmades on olnud väga vaevanõudvaid ja intensiivseid arutelusid. Täna saadame sellel üldkogul välja selge sõnumi.

Raport pakub meile võimalust saada kvaliteetset statistikat rahva tervise ja töötervishoiu ja -ohutuse kohta. Sellest saab eeldus paljudele meie poliitikasuundadele, mille nimel tulevikus võitleme.

Romano Maria La Russa (UEN). - (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma räägin osaliselt oma ülesannetes komisjoni töötervishoiu ja -ohutuse strateegia tulevase kujundajana. Ma soovin selgitada oma seisukohta, mis suhtub kahtlemata poolehoiuga tehtud ettepanekusse määruse loomiseks, selleks et panna alus nimetatud valdkonnas süstemaatilise statistika loomiseks vajalikule seaduslikule raamistikule. Ma kasutaksin ära võimalust rõhutada vajadust kasutada ära kõiki algatusi, mis võivad aidata luua selgemat pilti olukorrast Euroopas ja mitmetes liikmesriikides, mille põhjal saavad liikmesriigid püüelda poliitika poole, mida nad kõige kohasemaks peavad.

Sel põhjusel peab rakendama rohkem üleeuroopalist lähenemisviisi tööõnnetustele Euroopa Liidus, mis on teatud riikides tõeliseks nuhtluseks. Lähenemisviis peab ulatuma kaugemale käesolevast härrasmeeste kokkuleppes ja tagama, et andmeid kogutakse süstemaatiliselt ja regulaarselt, vastavalt etteantud ajavahemikele. See peab samuti asjakohaselt arvestama uurimusi ja uuringuid, mida teostavad Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Agentuur ja Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fond. Võrreldavad andmed, mida kombineeritakse heade tavade vahetamisega ja tulemuste levitamise, võib iseenesest osutada kasulikuks riikide julgustamisel selleks, et üle võtta parim, mida mujal tehakse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult*. - (PT) Komisjon vastutab ühenduse statistika loomise eest, koordineerides hädavajalikku statistilise teabe ühtlustamist – samal ajal kui liikmesriigid koguvad andmeid – küsimustes nagu muutujate defineerimine, liigendus, rakendamise kuupäevad ja sagedus ja nii edasi. Selleks et saada andmeid võimaliku soolise erinevuse kohta, peaks sisse viima soo järgi liigendamise.

Mis puudub töötervishoidu ja -ohutusse, peaks arvestama ka Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Agentuuri ja Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi tehtavate uurimuste ja uuringutega. Väljaspool Euroopat peaks veelgi parandama koostööd Ühinenud Rahvaste Organisatsiooniga, eriti Rahvusvahelise Tööorganisatsiooniga ja Maailma Terviseorganisatsiooniga.

Töötervishoiu ja -ohutuse jaoks pakutakse lisarahastust ühenduse tööhõive ja sotsiaalse solidaarsuse programmi (PROGRESS) raames. Põhimõtteliselt peaks see sisaldama

liikmesriikide rahalist toetamist, selleks et veelgi enam üles ehitada võimet rakendada täiustusi ja luua uusi vahendeid statistilise andmete kogumiseks.

Jules Maaten (ALDE), kirjalikult . – (NL) Euroopat ohustavad nakkushaigused, nagu näiteks SARS ja linnugriip näitavad, et kaugeleulatuvad Euroopa abinõud on hädavajalikud selleks, et vältida Euroopas võimalikku pandeemiat.

Liikmesriikide ühepoolsest tegevusest ei piisa, tõrjumaks niisuguste haiguste ohtu. Koordineeritud Euroopa programm on hädavajalik ja selleks on vaja kindlaks määrata liikmesriikide kaitsetase.

Seetõttu on eluliselt oluline omada ühenduse tasemel võrreldavat kaasaegset teavet kaitse kohta võimalike pandeemiliste ja laialt levinud haiguste vastu. Eriti peame arvesse võtma viirusevastaste ressursside ja vaktsiinide varude hulka liikmesriikides.

Oleksin õnnelikum, teades, et Euroopa tasandil on juba olemas viirusevastaste ressursside ja vaktsiinide varud. Uute volitusteta oleks komisjon pandeemia puhul sunnitud abitult pealt vaatama.

- Rapport: Romana Jordan Cizelj (A6-0376/2007)

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult . – Mina hääletasin vastu Jordan Cizelji raportile Euratomi Tarneagentuuri kohta. Ma arvan, et agentuur peaks olema Euratomist sõltumatu, kuna tuumaenergia edendamine ja selle kontroll ei tohiks tegelikult ühendatud olla.

Tuumatööstus ei lahenda Euroopa energiavajadusi. Euroopa peaks katsuma edendada meie taaskasutatava energia potentsiaali ja püüdlema selle poole, et vajadus tuumaenergia järele järk-järgult kaoks.

- Rapport: Pál Schmitt (A6-0415/2007)

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Härra juhataja, ma sooviksin selgitada, miks ma hääletasin nii, nagu ma hääletasin, selle väga olulise resolutsiooni suhtes. Euroopa Parlament on haaratud teemasse, mis kaldub olema pigem kõrvalejäetud. Euroopa Liidu liikmesriikides tegeletakse üha vähem kehalise tegevusega ja sporti võetakse üha vähem tõsiselt, vaatamata selle olulisele sotsiaalsele ja kultuurilisele rollile. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt, olles selle sisust täiesti teadlik. Ma tervitan parlamendi hoiakut selles küsimuses.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, daamid ja härrad, toetasin hea meelega härra Schmitti raportit, mille sisuks on spordi roll hariduses, peamiselt seetõttu, et sport ja kehaline tegevus saab olulisel määral kaasa aidata tervist puudutavate negatiivsete arengusuundadega võitlemisel. Toetan samuti tegevuste kaasajastamist kehalise kasvatuselise valdkonnas, eriti nende tegevuste puhul, mille eesmärgiks on koolides kehalise ja vaimse tegevuse vahel tasakaalu saavutamine. Toetan investeeringuid kvaliteetsetesse spordirajatistesse ja sobivatesse abinõudesse, et võimaldada koolides kõigile õpilastele juurdepääs spordirajatistele ja treeningutele, ka puudega õpilastele. Nii saame tagada, et igal õpilasel on võimalik teha mitmesugust sporti. Edasiste positiivsete sammude hulka kuuluvad koolides kehalisele kasvatuselisele pühendatava aja suurendamine ja seadusliku tunnustuse tagamine organisatsioonidele, mis aitavad kaasa sporditegevuse paremale integreerimisele koolides ja lasteaedades. Sooviksin tänada härra Schmitti selle hästi läbi mõeldud raporti eest.

Frank Vanhecke (ITS). – (NL) Härra juhataja, ma keeldusin Schmitti raportist, mille sisuks on spordi roll hariduses. Selguse huvides sooviksin antud küsimuses öelda, et

loomulikult ei ole ma spordi vastu hariduses ega kaugeltki mitte selle vastu, et koolid pakuvad nii palju kehalise kasvatuse tunde kui võimalik – minu vaatepunkt on täiesti vastupidine.

Ütlema tagi on selge, et usun, et kehalise kasvatuse õpetajaid tuleks kohelda samamoodi kui teisi õpetajaid.

Ma hääletasin raporti vastu, sest ma usun, et sport ja haridus, ja tingimata spordi õpetamine üldiselt peab kategooriliselt jääma vaid liikmesriikide pädevuse alla ja et Euroopa ei pea igas valdkonnas kontrolli haarama.

Kõik, mis mind selle raporti juures häirib, on see, et multikultuurne ühiskond ja niinimetatud sooküsimus on lohistatud vasakule, paremale ja keskele, ning see on veidi liiga palju, arvestades poliitilist korrektsust, millest see raport on läbi imbutunud. Iga kingsepp jäägu oma liistude juurde ja Euroopa Liit piirdugu, taeva pärast, oma pädevuse alla kuuluvate valdkondadega.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh ja Inger Segelström (PSE), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid hääletame lõpphääletusel (A6-0415/2007) raporti vastu. Selle põhjuseks on, et raport tegeleb hulga oluliste spordi rolli hariduses käsitlevate aspektidega, kuid samal ajal ka küsimustega, mis kuuluvad ja peaksid jääma liikmesriikide pädevusse.

Me otsustasime hääletada seisukohavõttude vastu lõigetes 10, 24 ja 47. Me jagame arusaama, et kehaline kasvatus on oluline ja et vabatahtlike töö on Euroopas spordiliikumise oluline osa. Sellegipoolest ei peaks olema see, kas nädalas peaks olema kaks, kolm või neli kehalise kasvatuse tundi, küsimus, millesse EL sekkub.

Loomulikult on samuti oluline, et sugudevahelise võrdsuse küsimus saaks õppekava lahutamatuks osaks ja et kehalise kasvatuse õpetajaid selles küsimuses välja õpetataks. Samuti jagame arusaama, et ühine spordiharidus on hea mõte, kuid see ei ole samuti ELi asi.

Me soovime siiski rõhutada, et jagame raportis toodud arusaama, et sport on mitmetel põhjustel oluline. See võib olulisel määral kaasa aidata tervishoiusektoril negatiivsete arengusuundade – nagu näiteks rasvumise – vastu töötamises. See saab oma haridusliku iseloomu abil samuti kaasa aidata ühiskonnale üldise sotsiaalse väärtuse lisamisele.

Derek Roland Clark ja Jeffrey Titford (IND/DEM), kirjalikult. – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei on nõus suuremate investeeringutega sporti ja sporditegemise aktiveerimisega. Kuid me ei saa siiski nõustuda, et kehaline kasvatus tehakse kõikidele kohustuslikuks ja EL tühistab Ühendkuningriigi õiguse jätta selles osas valikuvabadus lapsevanematele, kuna paljud rühmitused on usulistel või kultuurilistel põhjustel sporditegemise vastu, samuti ei ole puuetega laste füüsilised võimed teatud spordialadel kaasalöömiseks piisavad, isegi kui nad seda sooviksid. Kohustuslik kehaline kasvatus on õpetajate ja kooli nõukogu, mitte ELi küsimus. ELil puudub spordivaldkonnas igasugune pädevus. Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei tervitab küll vabatahtlike töö tunnustamist spordis, kuid leiab, et sõbraliku võistluse vaim tähendab, et seda tuleks teha riigi ja mitte ELi tasandil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Nagu raportis väidetakse, peab spordile pühendama täieliku tähelepanu selle ühiskondlike ja kultuuriliste külgede tõttu ja ühiskondlike ning hariduslike väärtuste tõttu, mis see edasi annab, nagu näiteks

enesekontroll, väljakutse isiklike piirde ületamiseks, solidaarsus, tervislik konkurents, vastaste austamine, ühiskondlik kaasatus, vastuseis igasugusele diskrimineerimisele, meeskonnavaim ja sallivus.

Seetõttu saab sport olla ja peaks olema meie multikultuurises ühiskonnas ametliku ja mitteametliku hariduse lahutamatuks osaks, arvestades, et uuringud on näidanud, et regulaarne kehaline tegevus parandab vaimset ja kehalist heaolu, aidates kaasa õppimisoskuste paranemisele.

Seetõttu nõustume liikmesriikidele ja pädevatele võimudele esitatud üleskutsega selleks, et koolide ja eelkoolide õppekavades pöörataks suuremat tähelepanu tervise arengule, edendades kehalise tegevuse kindlaid vorme, mis on vastavatele vanuserühmadele sobivad, ja tõstmaks teadlikkust klubides ja ühingutes, selleks et lapsed saaksid oma arengu ja tervise huvides kehalise tegevusega algust teha varaseimas võimalikus eas ja seega tagada kehalise kasvatusena staatust vastavalt asutuse tüübile ja vastavale kooliastmele.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *kirjalikult* . – Ma toetan kõigest hingest Schmitti raportit spordi kohast hariduses. Noori inimesi spordiga tegema julgustamine on mitmel viisil väga oluline. Sporditegevus ei tule ilmselgelt kasuks mitte üksnes elanikkonna tervisele, vaid panustab ka sotsiaalse kaasatuse eesmärkidesse, elanike ühtsustundesse ning rahvuslikku ja Euroopa ühtekuuluvusse.

Terviseandmed minu kodumaal, Šotimaal, on ühed halvimal Euroopas. Kuid šotlaste hiljutised saavutused spordiareenil, sealhulgas Glasgow edu 2014. aasta Rahvaste Ühenduse mängude korraldajamaaks valimisel, on köitnud rahva tähelepanu. Loodetakse, et neid edusamme saab positiivses mõttes ära kasutada ja Šotimaa saab lahti oma „haige mehe” kuulsusest ja näitab Euroopas eeskujuna, kuidas saab sporti ühiskonna huvides maksimaalselt ära kasutada.

Genowefa Grabowska (PSE), *kirjalikult* . – (PL) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest see tegeleb küsimusega, mis on eriti oluline terve noorte eurooplaste põlvkonna tervisele ja seega nende elule tervikuna.

Jätkuv kehalise kasvatusena tähtsuse vähenemine koolide õppekavades tähendab seda, et ELi liikmesriikide koolides kehalisele kasvatusena pühendatav aeg väheneb järk-järgult. Koolide spordihoonete ja -rajatiste rahastamine on kaugel sellest, et olla piisav. Lisaks on kehalise kasvatusena tundide läbiviimiseks oluline varustus halvas korras. Samuti on tekitanud muret kehalise kasvatusena õpetajate väljaõppe kvaliteedi langus. Üldine pilt tekitab vaevu usaldust. Seetõttu peaksime toetama Euroopa Parlamendi algatust, mille eesmärgiks on käesoleva olukorra paremuse poole pööramine.

Lootkem, et selle algatuse positiivsed mõjud annavad end juba paari aasta pärast tunda. Koolides rohkema spordi eest hoolitsemine ei ole üksnes osa püüdest saavutada paremaid tulemusi järgmistel olümpiamängudel. See on samuti viis tagada, et see noorte eurooplaste põlvkond oleks märkimisväärselt tervem, paremas vormis ja mitte rasvunud, nagu see on sageli praegu. Ma tean, millest ma räägin, sest minu kodumaal Poolas kasvab rasvunud ja ülekaaluliste noorte inimeste ja laste arv muret tekitavalt kiiresti. Ma usun, et Euroopa Parlamendi püüdlust pöörata selles suhtes tähelepanu Euroopa haridussüsteemi sobimatutele kohtadele ja tema soovitusel abinõude kasutuselevõtmiseks toovad endaga kaasa pikaajalisi positiivseid tulemusi.

David Martin (PSE), *kirjalikult* . – Mina hääletasin selle omaalgatusliku raporti poolt, mis julgustab kõiki ELi liikmesriike nõudma, et kehaline kasvatus tehtaks kõigile

kooliealistele lastele kohustuslikuks. Füüsilise aktiivsuse edendamine noorte hulgas aitab jagu saada ülekaalulisusega seotud probleemidest ja üldisest kehalise vormi puudumisest, sealhulgas ka kõigist aastatega tekkivatest tervisehädadest, mis tulenevad passiivsest eluviisist.

Luís Queiró (PPE-DE), *kirjalikult.* – (PT) Spordi roll hariduses on mitmes mõttes oluline küsimus. Võime näiteks viidata rasvumisele, mis kogu Euroopas suureneb, eriti noorte inimeste seas. See on ärevust tekitav tõsiasi ja peamine rahva terviseiga seotud mure, mille tagajärgi need inimesed elu aeg tunnevad. Iseäranis ei tohi me unustada, et nendel inimestel on terve elu vältel terviseprobleeme, millel on märkimisväärsed ühiskondlikud ja majanduslikud tagajärjed meie ühiskonna organisatsioonile ja tulevikule.

Teine oluline tõsiasi on tõendusmaterjal selle kohta, et kehalisele kasvatusel jäetud aega on ELis järk-järgult vähendatud. Seega on ilmselge, et kehalise tegevuse vähenemine on ka viinud kõige muret tekitavate arvudeni, mis on see, et 27 Euroopa Liidu riigis mõjutab ülekaalulisus keskmiselt ühte last neljast.

Ma hääletasin selle raporti poolt, mille eesmärgiks on aidata tagada, et uute põlvkondade tervise edendamiseks võetakse kasutusele positiivsed abinõud.

Frédérique Ries (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Vajadus julgustada Euroopa noori spordiga tegelema ei ole kindlasti veel kunagi olnud nii oluline kui nüüd.

Põhjus on lihtne: vaadeldes istuvat elustiili, millega meie lapsed nüüd silmitsi seisavad, peame välja tulema alternatiiviga suupistete nosimisele ja mängukonsoolidele, ning meil on vaja seda kiiresti teha.

Seetõttu nõustun täielikult sõnumiga, mille härra Schmitt edastab omaalgatuslikus raportis, mis esitab üleskutse rohkemaks kohustuslikuks kehaliseks kasvatusel, alates algkooli tasandist. See on omal kohal küsimus, justkui kahekordne innustussüst.

Kahekordne selle pärast, et esiteks on kool loomulik koht selleks, et sisendada ühiskonna noorimatesse liikmetesse olulisi ühiskondlikke väärtusi, nagu ausus, solidaarsus, meeskonnavaim, sallivus ja aus mäng. Neid väärtusi tuleb tutvustada ka perekondlikus ringis, sest see on hädavajalik.

Teiseks, vaadeldes kahekordset ohtu, millega nüüd silmitsi seisame, nimelt rahva tervise probleem, mida põhjustab meie noorte inimeste valdav rasvumine, ning ühiskondlik probleem, mille määrab isiklikul valikuvabadusel põhinev haridussüsteem. Euroopa Liit ja selle kakskümmend seitse liikmesriiki peavad sellele reageerima ja läbi vaatama spordi ja hariduse vahelised seosed.

Seda lahingut ei ole kaugeltki võidetud: lapsed vaatavad nüüd keskmiselt kaks tundi päevas televiisorit, mis on palju vähem kui 109 minutit nädalas, mille koolid kehalise kasvatusel tundide jaoks eraldavad.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (SV) Raportis seatakse palju positiivseid eesmärke, nagu näiteks rahvatervise heaks ja diskrimineerimise vastu töötamine ja puuetega inimestele juurdepääsu võimaldamine, kuid sellegipoolest on selles liiga palju üleskutsesid ja nõudeid üksikasjalisteks eeskirjadeks, mida ELi tasandil tegema ei peaks. Seetõttu hääletan lõpphääletusel raporti vastu.

Olle Schmidt (ALDE), *kirjalikult.* – (SV) Vähesed kahtlevad selles, et lastele koolides kehalise kasvatusel pakkumine on oluline. Paistab, et noorte seas leviva ebatervisliku elustiili

negatiivne arengusuund kasvab aastast aastasse. Seega puudutab härra Schmitti raport pakilist ja olulist teemat. Raporti ja mitte vähemal määral eraldi hääletatud punktide probleem on selles, et härra Schmitt astub väga pika sammu. Raske on mõista, miks just EL peaks reguleerima üksikasjalikult kehalise kasvatus tundide arvu, mitte vaid algkoolide õpilaste, vaid ka keskkooliõpilaste puhul. Samuti ei näe ma mingit põhjust selleks, miks Brüssel peaks tegelema kehalise kasvatus mikrotasandil juhtimisega, nõudes tüdrukute ja poiste segarühmi ja erilist seksuaalkasvatust. Viimane peatükk, mille eesmärgiks on sisse seada eriline kiituskirjade süsteem erinevat sorti vabatahtliku töö jaoks, tundub eriti imelik – mitte selle pärast, et pühendunud eurooplasi ei ole vaja tunnustada, vaid seetõttu, et on raske mõista, kuidas niisugust asja liigendada, hallata ja rahastada.

Ei ole kahtlust, et selle raporti eesmärk on hea. Sellegipoolest on käesolev sõnastus kujunenud väga kaheldavaks. Selle pärast andsin oma vastuhääle.

Brian Simpson (PSE), kirjalikult . – Endise kehalise kasvatus õpetajana toetan ma Schmitti raportit, sest see käsitleb lisaks vajadusele tagada kehalise kasvatus õpetamine koolis ka liikmesriikide kohustust tagada kehalise kasvatus õpetajatele asjakohane väljaõpe.

Väga sageli juhtub just algkooli tasandil, et kehalise kasvatus tundi viib läbi isik, kellel puudub vastav koolitus ja seda saalis, mis täidab ka söökla või teatri funktsioone, eriti jõulude ajal.

Kui me tahame tõsiselt võidelda laste ülekaalulisusega, kui me soovime tõsiselt parandada laste tervist ja kui me oleme tõsiselt otsustanud lapsed videomängude juurest spordi juurde suunata, peame me pakkuma kõikides koolides paremaid kehalise kasvatus võimalusi ja tagama selle, et õpetajad saavad selles aines spetsiaalse koolituse. Kehaline kasvatus on liiga kaua olnud kõrvaline õppeaine, eriti algkoolis, mille tunnid jäetakse esimese vihmasabina peale ära. Selle tulemusena on kasvanud terve põlvkond kõige halvema tervisega lapsi. Tervis ja kehaline kasvatus on sama tähtsad nagu matemaatika.

- Rapport: Vittorio Prodi (A6-0411/2007)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult . – Pärast mõnetist kaalumist ja tõsiseid kahtlusi sõna osas „täielikult“ lõikes 8, hääletasin ma Prodi raporti punktide 8 ja 10 poolt, kuna mulle tundub, et ELi raamidirektiivi mullakaitse valdkonnas on tasakaalu mõttes lünkade täiteks vaja. Niisugune ettepanek peab subsidiaarsuse põhimõtet täielikult tunnustades olema „vastavuses parema õigusloome põhimõtetega“. Homme toetan ma seega Gutiérrez-Cortinesi ettepanekut proportsionaalse ELi direktiivi kohta, mis taastab subsidiaarsuse põhimõtte, kõrvaldab kattuvad kohustused ja on paremini tasakaalustatud kui komisjoni ettepanek mullakaitse kohta.

Olukorras, kus Euroopas on 300 eri liiki mulda ja kus vaid 9 liikmesriiki on kehtestanud riiklikud õigusaktid ja me seisame vastakuti kliimamuutusega, on ELi erapooletul lähenemisviisil toimetulekuks rahvusvaheliste väljakutsetega, mida tekitab raadamine, veekvaliteedi langus, tõsine pinnaerosioon, üleujutused ja maalihked ning põllumajandussaaduste turvalise tootmise tagamine, oma lisandväärtus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult . – (PT) Mulla oluline sotsiaalne roll on üldiselt teada, sest see on hädavajalik toiduainete ja teiste põllumajandussaaduste tootmiseks ning energia ja mineraalide talletamiseks ja muundamiseks. Lisaks sellele toimib muld põhjavee loodusliku filtrina, see on peamiseks joogivee allikaks, elupaigaks paljudele pinnases ja pinnasel elavatele elusolenditele, aluseks inimtegevusele ning oluline osa maastikust ja kultuuripärandist. Seega on muld Maa keskkonna võtmekomponendiks.

Euroopa Ühendusel on juba mitmeid poliitilisi strateegiaid, mille eesmärgiks on nende mulla hädavajalike ülesannete kaitsmine, kuid mitte mulla enda kaitsmine. Kuna komisjoni mõjuhinnang näitab selgelt, et pinnase erosioon võtab üha hoogu, siis mure pinnase kaitsmise pärast kasvab, seondudes murega kliimamuutuse, piisava puhta vee hulga tagamise, bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja kõrbestumisega ning metsade hävimisega võitlemise pärast. Rohkemate, just pinnase kaitsmiseks ette nähtud ühenduse õigusaktide tulemuseks peaks olema teabe vahetamine liikmesriikide vahel ja nende koordineeritud ühistegevus, lisamata ühtki ebavajalikku halduskoormust ning seadmata küsimuse alla põllumajanduslikku toodangut ning pinnase ühiskondlikku rolli.

Duarte Freitas (PPE-DE), *kirjalikult*. – (PT) Ma pean komisjoni hinnangut oluliseks ja nõustun väljapakutud mullakaitse strateegiaga, sest muld on taastumatu loodusvara, mis on hädavajalik inimtegevuseks ja ökosüsteemide säilimiseks.

Ma toetan Prodi raportit ning usun, et selles tehtud ettepanekud mulla ning bioloogilise mitmekesisuse, kõrbestumise ja kliimamuutuse seoste paremaks määratlemiseks on eriti olulised.

Marian Harkin (ALDE), *kirjalikult*. – Muudatusettepanek 10. Raamdirektiiv ei ole proportsionaalne ja ei arvesta subsidiaarsuse põhimõttega. Käesoleval juhul on avatud kooskõlastusmeetod parem lahendus kui raamdirektiiv. Mullaprobleemid on enamasti alati kohalikud ja piirkondlikud.

Muudatusettepanek 8. Ma ei usu, et ELi raamdirektiiv oleks täiesti õigustatud. Ma arvan, et mullakaitse peaks jääma liikmesriikide pädevusse.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (EL) Komisjoni mullakaitse kohta tehtud ettepanek on üldsõnaline ja hägune. Selles ei ole ühtki sätet ühenduse pakutava rahastuse ega põhiliste, hädavajalike projektide jaoks, mille eesmärgiks oleks mulla degradeerumise vältimine ja degradeerunud pinnase taastamine.

Eriti Vahemere riikides ja Kreekas on probleemid teravamad sooja kuiva kliima, pinnamoe, tugeva tuule jms tõttu. Need asjaolud aitavad kaasa kõrbestumisele ja pinnase erosioonile.

Lisaks soosivad nende rannikujooned, mis on riikide kogupindalaga võrreldes pikad, sooldumist ja maakasutuse ümberkujundamist elamumajanduse arendamise eesmärgil. Mullakaardi ja temaatiliste kaartide puudumise tulemuseks on põllumajanduslike kemikaalide liialdane kasutamine. Ühise põllumajanduspoliitika hinnakujunduse ja toetuste süsteemi kavandamatuse tõttu ei suudeta praktikas edendada ka külvikorra kasutamist.

Lisaks teeb olukorra muret tekitavaks igasuguste riiklike ministereeriumide puudumine, mille ülesandeks oleks patogeense mulla vältimine ning normaalse mulla taastamine jne.

Tundub, et komisjoni ettepanek ei suuda tegeleda nende probleemidega, millest paljudega peaks olema juba tegeletud. Mis puhtub mulla suure varieeruvusega (320) seotud ettekäändesse, siis saaks selle probleemi lahendada, kui väljapakutud abinõud kavandataks vältimist või vähendamist vajavate mulla patogeenide põhjal, mitte kindla mullatüübi põhjal.

David Martin (PSE), *kirjalikult*. – Ma hääletasin komisjoni mullakaitsekava esimese lugemise raporti poolt. Ma pooldan mullakaitsevajadust, aga ei ole veendunud, kas direktiivi kohaldamine on õige lähenemisviis või oleksid ehk vähemnormeeritud meetmed sobivamad.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *kirjalikult*. – Mina hääletasin kõnealuse raporti poolt, aga vastu punktidele 8 ja 10, kuna ma ei ole nõus, et mullakaitsega seoses on vaja täiendavaid õigusakte.

Maksimaalse võimaliku mullakaitse tagamiseks on juba olemas terve rida õiguslikke mehhanisme ja ma ei arva, et seni kuni need õigusaktid on täielikult rakendatud ja nende mõju analüüsitud, oleks selles valdkonnas vaja täiendavaid õigusakte.

Luís Queiró (PPE-DE), *kirjalikult*. – (PT) Keskkonnakaitse on Euroopas oluline poliitiline küsimus, mis on viimastel aastatel kiiresti arenenud ja mille puhul teaduslikud uuringud on liidu prioriteediks. Sellegipoolest ei saa Euroopas kaitsta keskkonda, kaitsmata mulda, millele mõjuvad mitmesugused degradeerimisprotsessid. Vajadus konkreetsete kaitsemeetmete järgi uues Euroopa raamistikus on seetõttu antud valdkonnas äärmiselt mõistlik.

Me tunnistame, et peamiselt kuulub muld eraomandisse, kuid samuti ka seda, et muld on kõigi jaoks oluline loodusvara ja et seda tuleb seetõttu tulevaste põlvkondade jaoks hoida.

Kuna mullakaitse on tihedalt seotud peamiste rahvusvaheliste keskkonnaga seotud väljakutsetega, on vaja kaaluda niisuguse ühenduse õigusloome väljakujundamist, mis kavandataks just mulla enda kaitsmiseks ja mis võiks julgustada teabe vahetamist ja heade tavade koordineerimist liikmesriikide vahel. Seetõttu tundub, et mullakaitse tulevasse kliimaga seonduvasse reeglistikku lisamise eelduseks on tunnistamine, et vajame rohkem teadmisi selle ressursi rolli kohta kliimamuutuse vähendamisel ja nendega kohanemisel.

Luca Romagnoli (ITS), *kirjalikult*. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, soovin väljendada oma poolehoidu Prodi raportile. Euroopal on vaja ühist mullakaitse strateegiat. Mulla degradeerumine jätkub terves Euroopas, arvestades, et kehtivad õigusaktid ei ole võimelised võitlema niisuguste nähtuste vastu nagu erosioon, orgaanilise aine kadumine, pinnase tihenemine ja sooldumine, maalihked ja reostus.

Tegevuste ja abinõude kava on vaja kujundada Euroopa tasandil, arvestades loomulikult riiklike oludega ning loomulikult liikmesriikide subsidiaarsuse ja koostöö raames.

See on hädavajalik eelkõige selles osas, mis puutub ohupiirkondade kindlakstegemisse ja abinõude pakettide kavandamisse. Veel enam, on eluliselt vajalik, et kõigil 27 liikmesriigil oleks selles valdkonnas vähemalt minimaalne õigusloome ja et kasutusele võetaks haridus- ja teavituskampaaniad.

Bogusław Sonik (PPE-DE), *kirjalikult*. – (PL) Mitmekülgne mullakaitse on rahvusvahelisel tasandil üks peamisi keskkonnakaitse väljakutseid. Sellel on samuti tohtu mõju liikmesriikide majandusele.

Soovin väljendada oma muret mullastiku loodusliku degradeerumise ja inimtegevusega põhjustatud mullastiku degradeerumise tagajärgede pärast. Mulla degradeerumine on sageli põllumajanduse ja metsanduse valdkonnas toimuva sobimatu inimtegevus tagajärjeks. See võib olla ka tööstuse, turismi ja linnade arengu tagajärjeks.

Peaksin täiskogu ees välja tooma, et eeskirjade sätete järgmine teeb võimalikuks degradeerunud maa taasklassifitseerimiseks, vältides niiviisi roheliste põllumaade kasutamist tööstuslikul ja kaubanduslikul eesmärgil. Eeskiri võimaldab mulda klassifitseerida ka vastavalt selle potentsiaalile taimede ja loomade kasvatamisel, viidates eriti kõrgekvaliteedilise toidu tootmisele.

Sooviksin esile tuua vajaduse välja arendada Euroopa strateegia, mille eesmärgiks oleks kindlaks teha ja lahendada pinnase degradeerumisega seotud küsimusi. Mullatüüpide suure varieeruvuse tõttu on vaja riiklikust tegevusest sõltumatud Euroopa strateegiat. Niisugune Euroopa strateegia põhineks ennetustööle ja selle eesmärgiks oleks tõsta avalikku teadlikkust ja veenda avalikkust mullastiku kaitse vajaduses. Lisaks määratakse strateegia abil kindlaks riskipiirkonnad, seades eesmärgiks selle probleemi lahendamise Euroopa tasandil.

Tuleb märkida, et on vaja tõmmata selge eraldusjoon antud eeskirja ja Euroopa õigusloomealaste mullakaitsega seotud standardite vahele, selleks et vältida õigusaktide dubleerimist.

Tundub, et kõnealuse Euroopa õigusakti eesmärgiks ei ole mulla degradeerumise vältimine. Samal ajal on mullakaitse tihedalt seotud peamiste rahvusvaheliste väljakutsetega looduskeskkonna kaitsmise valdkonnas. Seetõttu usun, et kindlasti on vaja välja arendada ühenduse õigusloome, mille eesmärgiks oleks mulla enda kaitse.

Glenis Willmott (PSE), *kirjalikult*. – EPLP hääletas vastu Prodi mullakaitse teemastrateegia raporti punktidele 8 ja 10, kuna vajadus mullakaitsealase raamdirektiivi järele ei ole tõestatud. Praeguses olukorras oleks nende punktide kohta välja pakutud meetmed ebaproportsionaalsed, kuna need ei ole piisavalt paindlikud ja ei arvesta subsidiaarsuse põhimõttega.

- Rapport: Peter Liese (A6-0402/2007)

Hans-Peter Mayer (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, minu arvates on õige, et lennutegevuse lisamine saastekvootidega kauplemise süsteemi on samm Kyoto protokollitäitmise suunas.

Lubage mul siiski korrata seda, mida härra Sarkozy just ütles. Ta ütles, et Euroopa peab nõudma vastastikust mõju ja siin ei ole seda kas üldse või on liiga vähe. Saastekvootidega kauplemine ei tohiks kindlasti alata enne 2012. aastat. Nii nagu kehtib väikeste autode puhul, peaks kehtestama erandid ka väikestele, alla 20tonnistele lennukitele, selleks et vältida igasugust ebaproportsionaalsust. Reaktiivlennuk ei ole sama mis Cessna!

Paljud keskkonnakomisjoni raporti punktid lähevad lihtsalt liiga kaugemale ega jäta Euroopa ettevõtetele ruumi manööverdamiseks ega aega abinõude kasutuselevõtmiseks. Siin on tohutu ebakõla. Meenutades taas Prantsusmaa presidendi sõnu, peame veel kord väga hoolikalt selle üle järele mõtlema, kuidas me seda saastekvootidega kauplemise süsteemi struktureerime.

Lasse Lehtinen (PSE). - (FI) Härra juhataja, ma hääletasin härra Liese raporti muudatusettepanekute 77, 81 ja 82 poolt, kindlustamaks, et Euroopa äärepoolsetes piirkondades töötavad lennuettevõtted saaksid õiglastel tingimustel konkureerida Kesk-Euroopa ettevõtetega. Kahjuks arvas enamus siiski teistmoodi..

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Härra juhataja, parlament otsustas väljaspool Kyoto protokollitäitust kaasata lennutegevus kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi. Olgugi et lennunduse osa üldisest kasvuhoonegaaside heite hulgast on vaid 3%, on lennundussektorist lähtuv heide viimase 15 aasta jooksul kahekordistunud. Täna on Euroopa taas kinnitanud oma juhtrolli kliimamuutuse vastu võitlemisel. Sellegipoolest peame tasakaalu saavutama. Äärmiselt õige on jaotada kvootide osakaal pigem enampakkumisel kui jagada see tasuta välja, see edendab noorte ühiskondade arengut.

Enampakkumiselt saadavat tulu peaks kasutama CO₂ heite vähendamiseks tarvilike tehnoloogiate arendamiseks lennundussektoris ja mitte teistel eesmärkidel.

Hästi on teada, et teine strateegia heite vähendamiseks on lennuplaanide integreeritud haldamine. Ma toetan tugevalt ühe algusaja kindlaksmääramist nii mandritevaheliste lendude kui ka siselendude jaoks. Komisjon peab veenma kolmandaid riike 2011. aasta lõpuks ühinema. Ma usun, et see on hädavajalik tingimus ausaks konkurentsiks kõigi Euroopa lennuettevõtete vahel, sõltumata ettevõtte asukohast. Eesmärk vähendada ülemaailmset kliimasoojenemist 2020. aastaks kahe Celsiuse kraadi võrra hõlmab eelkõige ülejäänud maailma veenmist. Bali rahvusvaheline konverents näitab peagi, kui edukad me selles suhtes oleme.

Christoph Konrad (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, mis puutub raporti eesmärki, mis on Euroopa lennutegevus e kaasamine saastekvootidega kauplemise süsteemi, siis kerkib esile hulk küsimusi. Siiski ei ole kahtlust, et meil on selged ilmingud selle kohta, et see ei ole eriti edukas süsteem, ja olgugi, et komisjonil on andmeid, mis näitavad, et see ei ole edukas, soovime nüüd kaasata sellesse süsteemi ka lennunduse. See on minu kriitika peamine punkt ja see viis mind selleni, et ma ei hääletanud selle raporti poolt.

Lisades Euroopa lennunduse sellesse süsteemi, läheneme antud lahendusele kui ainsale lahendusele. Sellegipoolest on see just punkt, mis ohustab äärmiselt Euroopa lennuettevõtete konkurentsivõimet ja nende ettevõtete kõrval ka Euroopa lennudeväljade konkurentsivõimet. Minu arvates ei ole see vastuvõetav ja me peame tegema kõik selleks, et kindlaks määrata ülemaailmsed lahendused, mis kaasaks ka teisi lennuettevõtteid ja teisi lennujaamu. See on ainus võimalus saavutada lahendus, mis on hea keskkonnale, kuid on ka hea konkurentsile Euroopa Liidus.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Härra juhataja, soovin tänada kolleeg härra Lieset suurepärase koostöö eest. Üks konkreetne küsimus, milles kompromissi otsisime, on enampakkumistelt saadava tulu suunamine. Sooviksin näha, et kogu tulu läheks lennuliiklusele, kuid olen tänulik selle eest, et minu arusaamadega arvestati kas või osaliselt.

Alustaksin seisukohaga, et lennundus on hädavajalik ka keskkonna seisukohalt, sest näiteks uuring MIPS näitab selgelt selle kasulikku mõju. Teine põhjanev kaalutus on see, et lõppeesmärgiks peab olema saastevaba lennuliiklus. Seetõttu pooldan nii väga tulu suunamist lennunduses tehtavasse uurimis- ja arendustöösse. Kui me tõesti peame lennuliiklusest tuleneva heite märkimisväärset suurenemist probleemiks, siis peame kulutama kõik kasutada olevad ressursid, kindlustamaks, et uuringuteks ette nähtud raha suunatakse saastevaba lennuliikluse arendamisele. Loodan, et nõukogu peab seda tulevikus mees. Sooviksin öelda ka seda, et nõustun täiesti sellega, mida härra Lehtinen just ütles.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh ja Inger Segelström (PSE), kirjalikult. - (SV) Meie, Rootsi Sotsiaaldemokraadid, oleme otsustanud parlamendi raportit toetada, sest see on esimene samm vähendamaks mõju, mida lennundus avaldab kliimale. Sellegipoolest usume, et on kahetsusväärne, et parlamendi enamus toetab nii saastekvootide kõrgeid piirmäärasid ja enampakkumisel pakutavate saastekvootide ebapiisavat hulka. Lisaks peab eeskirja jõustumise aasta võrra edasi lükkama, võrreldes sellega, mida otsustas parlamendi keskkonnakomisjon.

Eelistaksime näha, et aja jooksul saab lennundus saastekvootidega kauplemisel täiesti erineva süsteemi.

Liam Aylward, Brian Crowley ja Seán Ó Neachtain (UEN), kirjalikult. – Saastekvootidega kauplemise süsteem on kõige tõhusam viis kliimamuutust põhjustavate heitega toimetulekuks ja lihtsustab ELi eesmärgi saavutamist, milleks on 20–30% aastaks 2020.

Me hääletasime täna selle poolt, et selles direktiivis arvestataks ääremaadega ja selle poolt, et kõrvale jätta komisjoni ettepanek, mis võimaldaks lennuettevõtjal nõuda oma saastekvootide tasuta ülekandmist Kyoto protokolliga tagatud kvootideks!

Me hääletasime kvootide lubatud ülemmäära alandamise küsimust, mis oleks ennustatav lõpptulemus lähinädalatel toimuvatel läbirääkimistel, umbes 85–90% võrreldes 2004.–2006. aasta saastekvootidega.

Me hääletasime enampakkumise süsteemi läbivaatamise poolt tulevikus, juhul kui seda tehakse muid sektoreid silmas pidades. Kuna me ei hääletanud enampakkumise süsteemi kohese läbivaatamise poolt, võiks kaaluda enampakkumise läbiviimist kõikides sektorites, kuna see vähendaks juhusliku kasumi võimalust ja aitaks suurendada konkurentsi ja soodustaks uuendusi.

Kõige tähtsam on see, et tööstus täidaks samuti uuenduslikul viisil oma osa heite vähendamisel, jätmata kogu vastutust lennuteenuste tarbijate kanda.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin Peter Liese raporti poolt, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi, sest ma usun, et lennundussektori sellesse süsteemi lisamine on oluline kliimamuutuse leevendamiseks.

Lennunduse panus kliimamuutusesse on oluline ja kasvab kiiresti, mistõttu see ettepanek võtta vastu direktiiv kujutab endast olulist sammu ambitsioonikate eesmärkide saavutamiseks, mille sisuks on kasvuhoonegaaside heite vähendamine. Sellegipoolest on hädavajalik võtta kasutusele abinõud selleks, et direktiiv arvestaks olukorraga äärepoolseimates piirkondades, vältimaks seda, et kõnealuse saastekvootidega kauplemise süsteemi sotsiaalne ja majanduslik mõju oleks liiga suur. Seetõttu avaldan kahetsust selle pärast, et muudatusettepanekuid 98=100/rev ja 97=99/rev ei kiidetud heaks.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Meil on tõsiseid kahtlusi kõnealuse Euroopa Parlamendi resolutsiooniga vastu võetavate ettepanekute sisu suhtes, mistõttu hääletasime selle vastu.

Esiteks ei nõustu me saastekvootidega kauplemisega, mis alati kaitseb neid, kellel on rohkem raha, võimaldades saastekvoote osta, ja ei lahenda üleliigse CO₂ heite probleemi.

Teiseks ei ole arvesse võetud neid riike ja piirkondi, kus lennundus on alustpaneva tähtsusega, nagu näiteks äärepoolseimad piirkonnad Assoorid ja Madeira. Näiteks on nii nende saarte vahelised lennud kui ka lennud mandri-Euroopa ja nende piirkondade vahel iseäranis olulised Euroopa Liidu territoriaalse ühtekuuluvuse jaoks, mistõttu need lennud väärivad erikohtlemist.

Peame kahetsusväärseks seda, et selle direktiivi mõjuhinnangus ei ole arvesse võetud äärepoolseimate piirkondade kuulumist ELi territooriumi alla ja kõiki lende, mis väljuvad Euroopa lennujaamadest või sisenevad Euroopa lennujaamadesse. Nendes piirkondades oleks eeskirja mõju tugevam kui keskmiselt Euroopas, nii seetõttu, et nende elanikkond kasutab lennutransporti sagedamini, kui ka mõju tõttu, mida turism avaldab piirkondlikule

arengule. Samuti ei ole arvestatud dramaatiliste tagajärgedega, mida avaldab nende konkurentsivõimele lendude maksustamine, millest nende naabrid on vabastatud.

Robert Goebbels (PSE), *kirjalikult.* – (FR) Ma ei toetanud raportit, mille eesmärgiks on lisada lennundusest tulenev CO₂ heide Euroopa Liidu saastekvootidega kauplemise süsteemi.

Kyoto protokollist jäeti lennundus välja ja samal ajal, kui enamik maailma riike ei tunnusta Kyoto leppeid, soovib Euroopa Liit nüüd teha rohkemat, kui nõutakse Kyoto protokollis.

See idealism on küll väga hea, lähtudes intellektuaalsest vaatepunktist, kuid see ei päästa meie planeeti, mis iseenesest ei ole niikuinii tõeliselt ohus.

Sellel põhjal soovib Euroopa ohverdada kogu oma tööstuse, kaasa arvatud lennunduse, ilma mingisuguse olulise mõjuta kliimale. Ma pean selle vastu protesteerima.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *kirjalikult.* – (PL) Daamid ja härrad, Poola parlamendiliikmed otsustasid hääletada selle raporti vastu väga lihtsal põhjusel, nimelt seetõttu, et ühtki meie kommentaari ei võetud arvesse.

Ma sooviksin välja tuua, et Poola lennundus oli väga hästi ette valmistatud selleks, et vähendada CO₂ heidet Kyoto protokollis nõuete raames (36% nõutud 6%st) ja CO₂ heide ei ole niisuguste riikide nagu meie riigi probleem. Viisteist vana liikmesriiki on sellel põhjal suutnud saavutada vaid 1,5% nõutud 8% kohustusest.

Sellest tuleneb ka toetus ettepanekule võtta vastu direktiiv, mis võimaldaks viieteistkümmel vanal liikmesriigil oma kohuseid täita uute liikmesriikide arvel. Kas see ongi Euroopa Liidu eesmärk? Ma ei arva nii ning ma esitan üleskutse üksikasjalikuks tööks ja mõtiskluseks teisel lugemisel.

David Martin (PSE), *kirjalikult.* – Ma hääletasin esimese lugemise raporti poolt komisjoni ettepanekule lisada lennundussektor ELi saastekvootidega kauplemise süsteemi, toetades ka muudatuse ettepanekuid vähendada lubatud heitkoguseid 100% tasemelt 90%-le. Ma toetasin veel sotsialistide fraktsiooni muudatuse ettepanekuid kõigi ELis lähtuvate ja seal lõppevate lendude lisamise kohta, kuid kahjuks teised parteid neid ettepanekuid ei toetanud ja need ei läinud läbi. Lennundus on kasvuhoonegaaside heite oluline ja kiiresti kasvav allikas ja meetmete võtmine nende heitkoguste kärpimiseks on kliimamuutuse vastu võitlemise seisukohalt äärmiselt oluline.

Luís Queiró (PPE-DE), *kirjalikult.* – (PT) Abinõude kasutuselevõtmisega kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks Euroopa Liidus ja muudes tööstuslikes riikides on algust tehtud ja see komisjoni ettepanek lisada lennundus saastekvootidega kauplemise süsteemi on oluline osa rahvusvahelist kehtestamist vajavatest abinõudest.

Me ei saa eitada olulist kasvuhoonegaaside heite hulga suurenemist lennundussektoris. Seetõttu tundub probleemi lahendamine saastekvootidega kauplemise abil olevat kasulik abinõu, eriti kui seda kavandatakse korrektselt ja seotakse muude turu stabiilsust toetavate ja konkurentsi moonutamist vältivate abinõudega.

Täna kasutuselevõetud abinõud loovad pretsedendi jätkuvateks rahvusvahelisteks läbirääkimisteks. Seetõttu peab EL omaks võtma kindla seisukoha, mille hulka kuuluvad lahendused, mis on ka tegelikult keskkonna kaitsmisel tõhusad, kaitstes samal ajal meie tööstust ja vabadust. Tunnistades, et see on keeruline ülesanne, tuleb raportööri tööd kiita, nagu tuleks kõiki kiita nende pühendumuse eest, selleks et jõuda kompromissideni, mille

eesmärgiks on iseäranis kliimamuutuse mõju leevendamine ning ühiskondlike ja majanduslike tegevuste tasakaalustamine Euroopas.

Luca Romagnoli (ITS), *kirjalikult*. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, soovin väljendada oma toetust Liese raportile. Sellegipoolest ei pea ma sobivaks toetada mõnda muudatusettepanekut, mis muudavad algset eelnõu, eriti seoses 2011. aastaga süsteemi jõustumise tähtajana.

See on eriti oluline punkt, kui juttu tuleb turu moonutamise vältimisest Euroopa Liidus – ehkki vaid rahvusvahelistes küsimustes – mis tähendab seda, et mõned ettevõtted oleksid teiste suhtes eelistatud.

Ma olen toetanud ka mitmeid teisi konkreetseid muudatusettepanekuid niisugustes küsimustes nagu näiteks müüdavate kvootide protsent ja sel teel saadud rahaliste ressurside kasutamne, eeldades, et see ei loo pretsedenti, vähendamaks manööverdamiseks ette nähtud rahalisi võimalusi seal, kus see valdkond kuulub vaid liikmesriikide pädevusse.

Brian Simpson (PSE), *kirjalikult*. – Ma hääletasin Liese raporti poolt, kuigi ma kahtlen selle praktilisuses ja selle rakendamises. Ma nõustun sellega, et lennundus tuleb lisada mis tahes saastekvootidega kauplemise süsteemidesse, kuid keskkonnakaitseliste kaalutluste ja lennundussektori vahel tuleb leida tasakaal. Pealegi on kõnealune pakutud kava väljaspool Euroopa Liitu äärmiselt vaieldav ja paljud riigid ähvardavad kohtuasja algatamisega ELi vastu, sealhulgas USA, India ja Hiina, kuna nende arvates tuleks igasugused lennundust puudutavad kavad enne nende rakendamist rahvusvahelisel tasandil kokku leppida.

See on õige, et lennundus tuleks lülitada saastekvootidega kauplemise süsteemi. Vale on tõsta lennundus esile suurima süsinikdioksiidi tootjana, arvestamata merenduse ja transpordisüsteemi suurima süsinikdioksiidi allika, maanteetranspordiga.

Mõned keskkonnakomisjoni poolt raportis esitatud ettepanekud olid üsna äärmuslikud. Parlamendi seisukoht on pragmaatilisem ja enam tasakaalustatud. Sellegipoolest näen ma seoses selle ettepanekuga eelseisvatel kuudel tekkivaid probleeme, eeskätt rahvusvahelisel tasandil ja eriti sellepärast, et me andsime vabastuse eralennukitele.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (DA) Ma hääletasin Liese raporti viimase variandi poolt, sest see oli võrreldes komisjoni ettepanekuga väike samm edasi. Sellegipoolest jätab raport palju soovida kliimamuutuse vastu võitlemiseks vajalike sammude osas ja näitab seega selgelt, et Euroopa Parlament ei ole selles lahingus esirinnas.

Margie Sudre (PPE-DE), *kirjalikult*. – (FR) Äärepoolseimad piirkonnad annavad koos panuse kliimamuutuse vastu võitlemiseks ja väljendavad pidevalt ja selgelt oma pühendumust samas vaimus jätkamiseks, muutudes selles valdkonnas tõelisteks uuenduskeskusteks.

Ma toetan eesmärke, mille poole püüeldakse lennutegevuse lisamisel saastekvootidega kauplemise süsteemi.

Sellegipoolest ei saa äärepoolseimad piirkonnad toetada komisjoni ettepaneku rakendamist käesoleval kujul, sest vastasel korral ei ole nendes piirkondades töötavatel lennundusettevõtetel muud võimalust, kui lisada uus hinnatõus otseselt piletihinnale ülemerereisijate ja turistide kahjuks, keda juba karistatakse õhureisi kõrge hinnaga ja õhuevo arvelt, mille tulemuseks on hinnatõus, mis annab hoobi nende väljaspool asuvate piirkondade tarbijatele ja ettevõtetele.

Ma soovin raportöörile edasi anda oma tänud minu selle teemaga seotud palvete ärakuulamise eest ja parlamendile selles konkreetses küsimuses viimaks äärepoolseimate piirkondade erikohtlemise põhimõtte heakskiitmise eest.

Ma tervitan samuti asjaolu, et parlament tunnistab võimalust, et osa rahalisi ressursse, mis tulevad saastekvootidega kauplemise süsteemist, saab kasutada selleks, et vähendada selle projekti negatiivset mõju äärepoolseimate piirkondade juurdepääsetavusele ja konkurentsivõimele.

Hannu Takkula (ALDE), *kirjalikult*. – (FI) Härra juhataja, me kõik teame, et on oluline kindlustada, et keskkonnakaitse on omal kohal, ning võidelda kliimamuutuse vastu. Meie tegevus peab sellegipoolest jääma mõistlikkuse piiresse ja otsusetegijatena peaksime vaatama asju tervikuna. Minu arvates ei ole parlamendi keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon selle raportiga seoses vaadelnud antud küsimuse kõiki külgi. Lennundusest tulenev heide moodustab vaid 2% koguheitest ning seega tuleks sellega proportsionaalselt tegeleda. See tähendab, et isegi kui kõiki meie lennuteenuseid vähendada, mõjutaks see vaevu ülemaailmset kliimasoojenemist. Peame ka tõdema, et paljud lennundusettevõtted on juba investeerinud märkimisväärseid summasid oma lennukite keskkonnasõbralikkuse parandamisse.

Ma hääletasin muudatusettepanekute 77, 81 ja 82 poolt selleks, et võimaldada lennuliiklusel Euroopa kaugeimates piirkondades toimimist jätkata. Ma ei näe mõtet sellel, et lennuliiklust korraldaksid peamiselt vaid mõned suured lennujaamad. Riiklike lennuettevõtete konkurentsi ei tohiks alandatud hinnaga lennuliinide arvel lühinägelikult kahjustada. Seetõttu nõustun sellega, mida härra Lehtinen oma kõnes ütles.

Juhataja. – Sellega on hääletus lõppenud.

9. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.15 ja see jätkus kell 15.00.)

ISTUNGIT JUHATAB: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Asepresident

10. Eelmise istungi protokollki kinnitamine (vt protokoll)

11. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

12. Kirjalikud deklaratsioonid (esitamine) (vt protokoll)

13. Schengeni acquis' sätete kohaldamine – Schengeni acquis' kohaldamine Tšehhi Vabariigis, Eestis, Lätis, Leedus, Ungaris, Maltal, Poolas, Sloveenias ja Slovakkias (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu teemal:

– nõukogu avaldus Schengeni *acquis'* sätete kohaldamise kohta ning

– kodanikeõiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel koostatud Carlos Coelho raport (A6-0441/2007) nõukogu otsuse eelnõu kohta Schengeni *acquis'* sätete täieliku kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigis, Eesti Vabariigis, Läti Vabariigis, Leedu Vabariigis, Ungari Vabariigis,

Malta Vabariigis, Poola Vabariigis, Sloveenia Vabariigis ja Slovaki Vabariigis (11722/2007 – C6-0244/2007 – 2007/0810(CNS)).

José Magalhães, nõukogu eesistuja. – (PT) Härra juhataja, daamid ja härrad, mul on tõesti hea meel olla täna täiskogu ees eesistujariigi ja Portugali Vabariigi nimel, et arutada lähenevat Schengeni ala laienemist.

Ainult aasta tagasi olid Euroopa kohal tumedad pilved seoses vägagi tõsise poliitilise kriisi võimalusega, mis oli seotud tehniliste probleemidega uue põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS) kasutuselevõtul 2007. aastal. Ootuspärase 2004 aastal ELiga ühinenud liikmesriikide kodanike vaba liikumise lõputu edasilükkamine poleks olnud mitte ainult lubamatu tehnoloogilise suutmatuse näide, vaid olulisel määral ka märk Euroopa ideaalide lüüasaamisest ning meie institutsioonide ja liikmesriikide võimetuse ja ebapädevuse tunnistus. Oleksime võinud nendele kodanikele anda tuhandeid selgitusi, kuid kõik oleks kõlanud otsituna ning oleks viinud süüdlaste otsimiseni, takistades sellega probleemi reaalselt lahendamist.

Õnneks otsustasime koos kiirelt tegutseda, mis oli tõepoolest pretsedenditu. Kõigepealt leidsime Lissabonis sellele tehnoloogilisele kriisile sobiva lahenduse.

SISone4all oli projekt, mis algatati praktiliselt 30 päeva jooksul koos tasuvusuuringuga, mida uuriti Euroopa tippeksperptide poolt sama ajavahemiku jooksul. Detsembris 2006 andis justiits- ja siseministrite kohtumine protsessi alustamisele rohelise tule, kus tegevuste ajagraafikut võiks võrrelda „Võimatu missiooni“ Euroopa versiooniga ja kus eelarve oli mikroskoopiline, natuke rohkem kui pool miljonit eurot. Märtsis, nagu lubatud, oli valmis tarkvara – Portugali N.SIS-i kloon (riiklik SIS) – ning see saadeti uutele projektipartneritele. C.SIS-i (kesk-SIS) täiustati olulisel määral tänu Prantsuse Vabariigi suurele panusele, mille eest peame tänulikud olema.

Saksamaa eesistujariigina võttis kasutusele sobivad õiguslikud meetmed, tegutsedes laitmatu ajagraafiku järgi. 31. augustiks suutsime lõpetada seadmete paigaldamise ja andmete sisestamise, mis oli raske ja keerukas protsess. Järgmisel päeval said uute liikmesriikide julgeolekujõud juurdepääsu uutele vahenditele, mida nad hakkasid edukalt kasutama. Jäi üle vaid kontrollida, kas kõik muud meetmed, mis olid vajalikud Schengeni alaga ühinemiseks, sama edukalt kasutusele võeti, näiteks maa- ja merepiiriga seonduva, politsei koostöö, andmekaitse ja viisade väljastamise osas. Õnneks kõik toimus. Viimasel nädalal, 8. novembril selgus justiits- ja siseministrite kohtumisel, et asjaomased liikmesriigid on suutnud piisaval määral ennast ette valmistada, et rahuldavalt rakendada hakata nii SISiga mitteseotud kui ka sellega seotud nõudeid.

Soovin siin tänada kõiki, kes panustasid muudatuste elluviimisesse ning tegelesid viimastel kuudel hindamisprogrammiga. Eriliselt tuleks mainida paljude ekspertide olulist tööd, kes olid seotud visiitidega ning võimaldasid täiustamist ja ümbertegemist kõigest loetud kuude jooksul ning mis said ilma väiksemagi kahtluseta ka valmis.

Nüüdseks on meil seal, kus on uus Euroopa Liidu välispiir, üks arenenumaid ja moodsamaid tehnikaid, organisatsioonilised lahendused, mis väärivad innovatsiooni auhinda, ning vajalikud menetlused, mis kindlustavad väga kõrge kuritegevuse vastase võitluse taseme. Siia lisanduvad ka vastavad kahe- ja mitmepoolselt kokkulepitud järelevalvemeetmed, nii et päev pärast kontrolli tühistamist on rohkem vabadust, kuid mitte vähem turvalisust.

Pean ka rõhutama, et mure maksimaalse läbipaistvuse pärast viis eesistujariiki Portugali väga edukate sammudeni, mis võimaldab Euroopa Parlamendile juurdepääsu sellele

mahukale informatsioonile. See täiskogu võis seetõttu kinnitada mõjuhinnangu kokkuvõtte vastavust, mida me samuti tahtsime esitada eraldi dokumendina. Pean õnnitlema raportööri härra Coelho tema täieliku pühendumise eest pidada kinni esitatud tähtaegadest ning samuti tema raporti suurepärase kvaliteedi eest.

Daamid ja härrad, see on meetod, mida peame kasutama selleks, et vastata tuleviku väljakutsetele nii SIS II, VIS (viisainfosüsteemi) kui ka uute infosüsteemide koostamise ja juhtimise integreerimise küsimuses, mis puudutab reisijaid, millest asepresident Frattini hiljuti rääkis. Kellelgi ei tohiks olla illusioone, sest sarnased suurprojektid saavad olla kas väga edukad või suured läbikukkumised. Edu on võimalik saavutada ainult tugevate juhtimisstruktuuride, eesmärgipärase suunamise ning väga kindlate ajakavade kaudu.

Meil pole vaja mingit tehnoloogiatsaari, vaid selle asemel on vaja teha palju tööd demokraatlikus võrgustikus, kuhu on kaasatud komisjon, liikmesriigid ja Euroopa Parlament, nagu seda ka väga hästi näitas käesolev teema. Soovin ametlikult tänada neid, kes panustasid selle edusse. See on SISone4all edu võti ja ainult sel juhul saame kokku hoida ressursse, luua sünergiaid projektide vahel ning eriti, daamid ja härrad, pidada kinni tähtaegadest.

On ainult üks tingimus, mida on vaja täita enne, kui komisjon teeb oma 2007. aasta detsembriks kavandatud otsuse, mis puudutab Schengeni ala tingimuste täies ulatuses täitmist uutes liikmesriikides. See tingimus on teie hääl, Euroopa Parlamendi hääl. Loodan, et võin tulemusega arvestada ja selles kindel olla, pidades silmas resolutsiooni ettepaneku, mis on juba päevakorras, positiivset sisu.

Lubage mul lõpuks ka avaldada tänu nende positiivsete kommentaaride eest, mis resolutsiooni ettepanekuga on tehtud Euroopa Parlamendi poolt eesistujariigile ja Portugali Vabariigile. Nende meeste ja naiste nimel, kes viimastel kuudel on oma jõu pühendanud sellele ülesandele, valmistamaks ette ajaloolist otsust lõplikult kaotada raudne eesriie, pean ütleva, et meid ei inspireerinud mitte ainult võidu soov ning tõsise kriisi ennetamine. Me koondasime parima Euroopas leiduva oskusteabe, kasutasime uue, digitaalse Euroopa võimalusi, et kiiresti korrigeerida oma plaane ning probleeme, ja lõime fantastilise ekspertide võrgustiku, samuti 24 tundi ööpäevas töötava nõustamissüsteemi lahenduste leidmiseks. Seda kõike koordineeris ekspertide, poliitikute ja ministrite unikaalne koostöövõrgustik, mis sai regulaarselt kokku erinõupidamistel, et kooskõlas komisjoniga protsesse juhtida. Pean eriliselt välja tooma asepresident Frattini rolli.

Me ei unusta ka, daamid ja härrad, et Euroopal on oma parlamentaarsed esindajad, kelle arvamus on kooskõlas sellega, mida me teeme. Me võtsime arvesse teie soovitusel ja arvestame teie esindatusega avamistseremooniatel, et tähistada Euroopa vaba liikumise ajaloolist laienemist, mis toimub 21. ja 22. novembril. Täna teid, daamid ja härrad, teie panuse eest sellesse ajaloolisesse töösse.

Franco Frattini, asepresident . – Härra juhataja, kõigepealt tahaksin õnnitleda kõiki liikmesriike nende saavutuste eest, et Poola, Eesti, Leedu, Läti, Tšehhi Vabariigi, Sloveenia, Ungari, Slovakkia, Malta ja praeguste Schengeni riikide kodanikel saab lõpuks tõepoolest võimalikuks kasutada täies mahus inimeste vaba liikumise hüvesid, mis on üks Euroopa Liidu alustugedest.

2004. aastal ühinenud liikmesriikide kodanike jaoks on sellest reaalset kasu. Reisimine muutub lihtsamaks ja kiiremaks. See näitab kõikidele liikmesriikidele, kui kasulik on Euroopa raamistikus koos tegutsemine. Piirkond, kus puudub piirikontroll sisepiiridel on

hämmastav saavutus, millel ajaloos ei ole pretsedenti. Alates 21. detsembrist on võimalik ilma piirikontrolli läbimata reisida näiteks Pürenee poolsaarelt Balti riikidesse või Kreekast Soome. See on tõesti sümbolne ühendatud Euroopa jaoks ja põhiõigus kõikide Euroopa kodanike jaoks.

Nagu te kõik teate eelnes sellele ajaloolisele saavutusele suur hulk ettevalmistustööd. Schengeni viisatsooniga liitumine ei ole lihtne töö. See on väljakutse ja me peame saavutama õige tasakaalu vabaduse ja turvalisuse vahel. Kontrolli kaotamine sisepiiridel on ühtlasi liikmesriikidevahelise usalduse küsimus. Liikmesriigid saavutasid vastastikuse hindamise protsessi ehk „Schengeni hindamise” kaudu kindlustunde üksteise võimete osas valvata kõigi eest oma välispiire ja väljastada kogu Schengeni viisaruumis kehtivaid viisasid.

Liikmesriigid parandavad ka politseikoostööd ja turvakontrolli Schengeni laiemal alal, selleks et vältida kurjategijate vaba liikumist ja paremaid võimalusi kuritegude toimepanemiseks. Kõik see ei oleks olnud võimalik ilma finantssolidaarsuseta. Schengeni rahastu andis ligikaudu miljard eurot, võimaldades uutel liikmesriikidel täita eelkõige neid väljakutseid, mis olid seotud tõhusa piirikontrolli loomisega ja Schengeni ala täisõiguslikeks partneriteks saamisega.

Ma tahaksin samuti tänada raportööri härra Coelhot ja Euroopa Parlamenti nende igakülge toetuse eest selle suure saavutuseni jõudmisel ning lõpetuseks tahaksin õnnitleda eesistujariik Portugali. Ma õnnitlen teid isiklikult ja siseministreid, härra Costat ja Pereirat, teie strateegilise partnerluse ja sihikindluse eest Schengeni infosüsteemi projekti, mis on tuntud kui „SIS One For All”, edukal lõpuleviimisel. Me oleme tõsiselt tööd teinud, nii eelmise eesistujariigi Saksamaa kui tulevase eesistujariigi Sloveeniaga, et Portugali kolleegide toetada ja me oleme olnud edukad. See näitab, mida on võimalik saavutada, kui kõik on jäägitult pühendunud keeruka projekti elluviimisele. Mu daamid ja härrad, töö ei ole veel lõppenud. Meie lõppeesmärk on see, et Schengeni infosüsteem II oleks 2008. aasta detsembri lõpuks täielikult töökorras. Me peame taas kord koos kõvasti töötama.

Carlos Coelho, raportöör. – (PT) Härra juhataja, härra komisjoni asepresident, härra nõukogu eesistuja, daamid ja härrad, Schengeni ala on üks suuremaid edusamme Euroopa integratsiooni ajaloos. Sisepiiride kaotamine ja mitmete kompensatsioonimeetmete kasutuselevõtt, nagu välispiiride tugevdamine, politsei ja õigusloomealase koostöö ning Schengeni infosüsteemi loomine, on parim lahendus võimaldamaks vaba liikumist.

Nagu Euroopa Liit, nii on ka Schengeni piirkond laienenud. Algselt 5 liikmesriigist oleme nüüdseks kasvanud 15ni, kaasa arvatud kaks mitte liikmesriiki, Norra ja Island, ning samuti Iirimaa ja Ühendkuningriigi osalise kaasatuseni. Hetkel oleme silmitsi ajaloolise sündmusega: suurim laienemine Schengeni ajaloos, kus üheaegselt kaovad piirid üheksa liikmesriigi vahelt: Tšehhi Vabariik, Eesti, Ungari, Läti, Poola, Leedu, Sloveenia, Slovakkia ja Malta. See on Euroopale paljutähenduslik sündmus, nii vaba liikumise mõttes kui ka uutele liikmesriikidele ning nende kodanikele.

Pea alustama nende riikide tervitamise ning õnnitlemisega. Soovin õnnitleda neid mitte ainult sisenemise puhul Schengeni alasse, vaid eriti ka, süstemaatilise ning pühendunud pingutuse puhul, mida nad on teinud, et vastata rangete Schengeni eeskirjade kehtestatud nõuetele. 2006. aasta detsembri raportites, mida juba mainis minister Magalhães, rõhutati erinevaid probleeme, mis peamises osas on nüüdseks ületatud. Hindamiskomisjon koosnes erinevate liikmesriikide ekspertidest. Nad käisid ära piiridel ja konsulaatides ning valmistasid ette põhjalikke raporteid faktiliste kirjelduste, hinnangute ja soovitusetega, paljud vajasisid

ka lisameetmeid ja järelvisiite probleemide tõttu, mis endiselt eksisteerisid enamikus liikmesriikides.

Soovin õnnitleda hindamismeeskonda, mida juhtis dr Carlos Moreira, mitte ainult lühikese aja jooksul sooritatud töö eest, vaid ka selle eest, et ei täidetud ainult oma inspekteerivat rolli, tihti pakuti välja erinevaid probleemide lahenduseks vajalikke meetmeid ja ettepanekuid.

Härra juhataja, sisepiiride puudumine mitte ainult ei vaja paremat kontrollimist välispiiridel ja head info- ja andmevahetust läbi SISI (Schengeni infosüsteem), see on ka märkimisväärne vastastikuse usalduse toetamine, kus kõik peavad rangelt järgima kokkulepitud reegleid. Tagades tõhusa piirikontrolli, kindlustame kõikide Euroopa kodanike turvalisuse. Tegelikult sõltub Schengeni ala turvalisus iga liikmesriigi põhimõttekindlusest ja tõhususest oma välispiiride kontrollimisel, samuti ka SISI kaudu vahetatava informatsiooni kiirusest ja kvaliteedist. Mis tahes nõrkus või ebakorrektsus töös, mis puudutab neid elemente, võib ohustada ELi julgeolekut.

Seetõttu tuleks ka allesjäänud väiksemad küsimused selgeks rääkida. Kuigi need ei kujuta endast takistust sisepiiride kaotamisel, tuleb need siiski lahendada. See on põhjus, miks Euroopa Parlament küsib vastuvõetavas viie erakonna poolt ühiselt allkirjastatud poliitilises resolutsioonis ning oma õigusloomega seotud resolutsioonis üksikasjalikku teavet kuue kuu jooksul nende probleemide kohta, mis veel eksisteerivad. See on põhjus, miks vajame ka globaalsemat hinnangut Schengeni ala toimimisele, mis tuleks kahe aasta jooksul teha, kaasates nii uusi kui ka vanu liikmesriike.

Lõpuks soovin tänada Portugali eesistujariigina tema pühendumuse ja koostöövalmiduse eest, eriti Portugali valitsust ja riigisekretär Jose Magalhãesi, kes on ka täna siin, ning samuti SISone4all leitud lahenduse eest, mida siin toonitas asepresident Frattini. See lahendus on võimaldanud uutel liikmesriikidel liituda SISiga. Kui see poleks võimalik olnud, arvestades SIS II viivitusega, siis poleks olnud võimalik sel aastal laiendada Schengeni ala. Minister Magalhaes, olen täiesti teadlik teie suurest isiklikust panusest, ja soovin õnnitleda ka dr Eduarda Peixeirot, kellele oleme leitud lahenduse osas palju tänu võlgu.

Mul on kaks viimast märkust. Esimene on Euroopa Komisjonile. Soovin veel kord meelde tuletada, et SIS II loomine on jätkuvalt Euroopa Parlamendi prioriteet, mitte tingimata ei pea uutel liikmesriikidel olema sellele juurdepääs, sest see küsimus on lahendatud SISone4all-iga, kuid peamiselt seetõttu, et ühenduse raamistikus lubab see andmeid tõhusamalt kasutada, parandades seeläbi turvalisust, sest kaasatakse biomeetrilised andmed ning märgete omavaheline sidumine. Mu teine märkus on nõukogule. Pean avaldama kahetsust, et selle konsultatsiooniprotsessi alguses ei peetud kinni mõistliku koostöö põhimõttest parlamendiga, sest turvalisuse kaalutlustel keelduti välja saatmast ekspertide poolt ettevalmistatud hindamisraporteid. Kuigi leiti kompromiss ajutise lahendusena, tuleks leida pikemaajalisem lahendus. On absurdne keelduda parlamendile andmete esitamisest, mida vajatakse õigusloomega seotud pädevuste rakendamisel.

Härra juhataja, oleme astunud veel ühe sammu Euroopa integreerimisel. On meie kõigi asi kindlustada, et selle sammu tulemusena suureneb vabadus ja turvalisus.

József Szájer, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (HU) Härra juhataja, daamid ja härrad, Euroopa Rahvapartei ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni nimel soovin tervitada Schengeni süsteemi kasutuselevõttu ja kasutada ka võimalust üheksa uue liikmesriigi nimel tänada nii Saksamaad kui ka Portugali eesistujariigina, nõukogu, komisjoni ja eriti härra Coelhot

selle suure töö panuse eest, mida tulemuse saavutamiseks vaja oli. Pean ka mainima uute liikmesriikide jõupingutusi, sest nende töö on võimaldanud meil jõuda siia, kus me nüüdseks oleme.

Inimeste vaba liikumine on üks liidu neljast vabadusest. Laiendame nüüd seda saavutust, miljonite uute liidu kodanike vabaduse ala. See on meie kõigi ühine tegu: meie, eurooplased, oleme seda koos teinud ning peaksime selle üle uhked olema.

Daamid ja härrad täiskogus, ma olen pärit Austria ja Ungari piiri lähedal paiknevast linnast. Palju aastakümneid eraldas minu linna Sopronit normaalsest keskkonnast ning Austriast raudne eesriie. Olen toonud parlamenti tükikese sellest raudsest eesriidest, nagu paljudel eelnevatel kordadel. See oli raudse eesriide teene, et Euroopas ei olnud vabadus võimalik. Schengeni süsteemi kasutuselevõtuga kaotame selle viimasedki riismed. See rauatükk meenutagu meile hiljutist minevikku, kus vabadust polnud, ning me ei tohi kunagi lubada, et meilt see vabadus võetakse.

Vabadusega kaasneb ka vastutus. Uued liikmesriigid võtavad vastutuse hoolikalt valvata ühist Euroopa välispiiri, sest meie kõigi turvalisus sõltub sellest. Enamgi veel, me ei tohi lubada endale seda, et me kahjustaksime laialdast sotsiaalset toetust vaba liikumise õigusele. Sel põhjusel peab iga liidu kodanik järgima liidu seadusi; nagu komisjoni liige Frattini just ütles, vaba liikumine ei tähenda piirideta kuritegevuse liikumist.

Vabadust ei saa ega tohi kuritarvitada, sest see ohustaks vabadust ennast ja ka liikumisvabadust. Samuti ei tohi me ka lubada teatud jõududel elustada kollektiivse süü põhimõtet, mis toob meile halbu mälestusi ning samuti kahjustab vaba liikumise õigust. Me ei saa lubada kurjategijatel karistamatult ringi käia. Sellel põhjusel soovin avaldada tänu selle eest, et Schengeni süsteemi saab laiendada üheksasse uude liikmesriiki. See on ajalooline sündmus.

Jan Marinus Wiersma, *fraktsiooni PSE nimel*. – (NL) Härra juhataja, meie fraktsiooni nimel soovin samuti õnnitleda üheksa uue liikmesriigi kodanikke selle kingituse puhul, mille Portugal eesistujariigina neile 21. ja 22. detsembril üle annab. Olen täielikult sama meelt ministri ja eesistujaga, kes lammutavad veel viimaseid raudse eesriide riismeid. Kodanike vaba liikumine ilma sisepiirideta on väga positiivne asi ja üks kõige tähtsamaid vabadusi Euroopa Liidus ning ma tervitan asjaolu, et üheksa uue liikmesriigi elanikud saavad seda vabadust nautida.

Siiski puudutab Schengeni leping enamat kui sisepiiride kaotamist. See tähendab ka liidu välispiire, mida need riigid peavad nüüd valvama, kõikide liikmesriikide huvides. On väga oluline et Schengeni ala laienemine ei ohustaks meie julgeolekut. Härra Frattini ja minister on samuti seda öelnud. Tulemuslik ja tõhus piirikontroll on seetõttu oluline.

Komisjoni ja nõukogu hinnang näitab, et need üheksa riiki on põhimõtteliselt valmis seda ülesannet täitma, kuid mitmes punktis on vajalik teha parandusi, näiteks mis puudutab personali ja lennujaamade infrastruktuure, ning meie huviorbiiti on tõusnud ka tulemusena tehtavad hindamised ning kontroll. Loodame samuti, et parlamenti sellest ka kiiresti teavitatakse.

Schengen seondub muidugi palju rohkemaga kui seda on piirikontroll. See viitab suuremale politsei ja õigusloome koostööle Schengeni riikide vahel. Meil on hea meel, et see, mis puudutab üheksat liikmesriiki, on eesistujariik Portugali juhtimisel leidnud lahenduse SIS 1+ abil, kuigi saame aru, et SIS IIga tuleb nii kiiresti kui võimalik edasi minna. Mul on hea

meel härra Frattini lubaduse üle seda teha 2008. aasta detsembriks ja loomulikult loodame, et ta peab sõna.

Mõistame, et Bulgaaria ja Rumeenia peavad veel mõned aastad ootama, kuid samuti loodame, et need riigid töötavad selle nimel, meie abiga, selleks et nad mõne aasta pärast saaksid Schengeni alaga liituda.

Sama kehtib ka Küprose puhul. On häbiväärne, et see probleem, mis on riiki takistanud juba nii pikka aega, takistab tal samuti liitumist Schengeni alaga. See on veel üks argument selle kasuks, et peame koos töötama lahenduse leidmiseks sellele pikaajalisele probleemile. Teistes valdkondades, samuti, mis näiteks puudutab sidemeid Türgiga, viib see küsimus probleemideni. Loomulikult on vajalik just Küprose inimeste endi jaoks lahenduse leidmine.

Lõpetuseks soovin viidata veel kord eelsele arutelule. On täiesti õigesti märgitud, et Schengeni ala laienemine ja kogu Schengeni süsteem nõuab vastastikust solidaarsust liikmesriikide vahel. Nagu olen juba eelnevalt öelnud, on välispiiride kontroll ülesanne, mis mõjutab meie julgeolekut ja millesse on nüüd kaasatud üheksa kõnealust riiki. Nüüd kõneleme nendest küsimustest nende riikidega.

See turvalisus ja vajadus koostöö järele on iseenesest võimalikud probleemid tulevikus, kui räägime näiteks siserändest. Peame kokku leppima, et me ei püüa probleeme ühtemoodi lahendada, vaid et me otsime koostöövõimalusi kõigi riikidega, kes kuuluvad Schengeni alasse ning kes siis otsivad koos lahendusi tulevikus esilekerkivatele probleemidele. Nagu ma ütlesin, peame kindlustama, et ei toimuks seda, mis praegu toimub Itaalias, et üks riik lahendab ise oma probleeme, mis on tegelikult ühised probleemid.

Henrik Lax, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Härra juhataja, soovin samuti ühineda õnnitlejatega. Õnnitlen uusi Schengeni ala liikmeid eduka Schengeni reeglistiku nõuete täitmise puhul nii lühikese aja jooksul.

Soovin veel kord õnnitleda ka Portugali. See riik oli esimene, kes esines ettepanekuga „SIS I for All”. Nüüd, eesistuja rollis, on Portugalil olnud võimalus ja energia juhtida hindamisprotsesse.

Oleme siin kuulnud, kui suur ajalooline samm see on. Taasühendada Euroopat sellises vormis, vaba liikumise võimalusega, on saavutus, mida on raske üle hinnata.

See tee on olnud keeruline. Eriti mis puudutab probleemi SIS IIga, mis on viibinud vastuvõetamatutel põhjustel ning mida ka parlament on palju kritiseerinud. Nagu oleme kuulnud, on SIS II vaja uue, laienenud ala tingimustes julgeoleku suurendamiseks.

Parlament on olnud kriitiline ka selles suhtes, et protsess pole olnud täiesti läbipaistev ning pole olnud ka kohest juurdepääsu hindamisdokumentidele. Soovin eriliselt tänada oma sõpra ja kolleegi härra Coelho. Ilma tema jõupingutusteta ei oleks meil olnud võimalik lõpule viia meie parlamentaarset kontrolli.

Lõpetuseks, soovin meenutada, et paljud uued liikmesriigid on olnud pikaajalistes ajaloolistes sidemetes oma Euroopa naabritega. Me peame nüüd kindlustama selle, et Schengeni ala laienemine ei viiks Schengeni raudse eesriideni nende riikide vahel. Nemad, meie naabrid, peavad samuti saama juurdepääsu teadmistele, mis meil siin on, kui neilt oodatakse meie jälgedes käimist ja ühiskonna ülesehitamist, mis juhinduks seaduslikkusest, demokraatiast ja turumajandusest. Veel kord õnnitlused kõigile kolmele osalisele, kes selles küsimuses edukalt tegutsenud on.

Brian Crowley, *fraktsiooni UEN nimel*. – Härra juhataja, ma ühinen oma kolleegidega ja õnnitlen Portugali kui eesistujariiki, kes suutis Schengeni laienemise osas kokkuleppele ja mõistmisele jõuda, mis on tõepoolest ajalooline samm. See on samaväärne Euroopa Liidu laienemisega ja seda tuleb tervitada.

Nagu minu kolleegid juba märkisid, teeb meile siiski muret välispiiride küsimus. Mida me saame teha ja kuidas toime tulla, arvestades, et küsimuse all on solidaarsus, solidaarsus teiste liikmesriikidega. Täpsemalt, lirimaalet pärit olevana, kuna Iirimaa ja Ühendkuningriigi vahel on ühine reisimisruum, tekiks minu seisukohalt vaadatuna Iirimaa Schengeni lepingu riikide hulka võtmisel teatud raskused ja seda mitte mingil muul kui kõige tähtsamal põhjusel – me peaksime uuesti sisse seadma piiri Iirimaa põhja ja lõunaosa vahel. Ühesõnaga, raskusi on, aga me ei taha, et see pidurdaks juba saavutatud edasiminekut. Teie loal jätkan ma nüüd iiri keeles.

(GA) EL jätkab tegelemist ebaseaduslike narkootikumide ELi sisseveo ja lastega kauplemise probleemistikuga, samuti keskendutakse üldisele rändepoliitikale, ühisele varjupaigapoliitikale, ELi-ülelele politseikoostööle ning võitlusele organiseeritud kuritegevusega. Europol teeb suurepäraselt tööd rahvusvahelise kuritegevuse vähendamiseks Euroopas.

Koos oleme me võimelised jõudma mõlema vajaliku tulemuseni, saavutades nii inimeste vaba liikumise kui kindluse ja turvalisuse kõikidele riikidele.

Tatjana Ždanoka, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Härra juhataja, ma sooviksin oma fraktsiooni nimel õnnitleda uusi liikmesriike, sealhulgas oma koduriiki Lätit, Schengeni alaga liitumise puhul. Samuti tänan Portugali SIS I algatuse eest, mis andis paljudele eurooplastele võimaluse vabalt liikuda.

Palju tänu kõikidele inimestele, kes selle tööga tegelesid ja andsid oma parima, et see jõulukink teoks saaks.

Siiski on selles valdkonnas veel palju probleeme. Mis on saanud SIS IIst? Millal see hakkab toimima? Me oleme mures ka tundlike andmete kasutamise pärast SIS Iis. Andmekaitse süsteem, mida SIS II nende puhul kasutab, on liiga keerukas. Kas meil on käesoleva aasta lõpuks olemas poliitiline kokkulepe kolmanda sambaga hõlmatud andmekaitse raamotsuse kohta? Kas raamotsus lahendab kõik probleemid? Kas andmekaitseasutustel on piisavalt ressursse, et andmekaitse eeskirju SIS II puhul ellu rakendada? Kas kõik liikmesriigid tegutsevad Schengeni andmeid käsitledes heauskselt?

Miks ma esitan nii palju küsimusi? Ma tahan lihtsalt meelde tuletada, et Schengeni süsteem ei ole veel kaugeltki valmis. Tänaväärne töö on ära tehtud, et Schengeni ala laiendada, aga nüüd on meil uus ülesanne, võib-olla isegi raskem ülesanne, muuta vabaduse piirkond kõikide jaoks turvaliseks piirkonnaks.

Giusto Catania, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ka mina, meie fraktsiooni nimel, usun, et tänane päev on tähtis, kuna me laiendame vaba liikumise võimalust paljudele ühenduse kodanikele. See märgib ka läbimurret edasi, mille üle meil on väga hea meel, sest see annab veel ühe vabaduse – vabaduse ringi liikuda. See on suur saavutus, mis viib meid ühise Euroopa ala suunas.

Siiski oleme oma fraktsioonis kõhklevad seisukohal teiste aspektide osas, eriti mis puudutab Schengeni ala välismõõdet. Oleme tegelikult tugevdamas Schengeni välismõõdet, tugevdades ja tegelikult ka militariseerides oma välispiire. Meil on selles osas väga suuri

kahtlusi: ühelt poolt kindlustame suurema liikumisvabaduse ühenduse kodanikele, kes kuuluvad Schengeni alasse, samal ajal piirame ühenduse mittekodanike juurdepääsu.

See on põhjus, miks me ei ole kogu protsessi üle väga õnnelikud. Enamgi veel, meil on kahtlusi SIS II rakendamise suhtes: oleme vägagi mures ja usume, et teatud juhtumitel teabevahetus ei luba piisavalt kaitsta tundlikke andmeid. Seetõttu arvame, et on küll astunud tuntav samm edasi Euroopa Liidu ülesehitamise poole, samal ajal aga ka on välja saadetud negatiivne signaal Euroopa Liidu olemusest ja vormist.

Bastiaan Belder, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – (NL) Härra juhataja, soovin sõna võtta kolleeg härra Bloklandi nimel.

Viimastel nädalatel on saanud meedias selgeks, et alates Rumeenia ühinemisest Euroopa Liiduga on 500 000 rumeenlast kolinud Itaaliasse. Seega, Euroopa Liidus on juba palju vaba liikumist ka ilma Schengeni *acquis'* rakendamiseta.

On vajalik erikontroll. Olen seetõttu väga mures, mis puudutab soovimatute isikute liikumise kontrollimist üle meie sisepiiride. Itaalia otsus keelduda Euroopa Liidu kodanike vastuvõtust näitab selgelt, et avatud piiridel on ka negatiivsed tulemid.

Kontroll on võimalik piiridel, aga ka lennujaamades ja raudteejaamades. Sel põhjusel on vajalik kiiresti kasutusele võtta toimiv SIS. Kas komisjon saaks oma Schengeni hindamises keskenduda inimeste vabale liikumisele riikidest, mis kuuluvad Euroopa Liitu, kuid mitte Schengeni alasse?

Andreas Mölzer, *fraktsiooni ITS nimel*. – (DE) Härra juhataja, meil on hea meel tõdeda, et raudne eesriie, mille kommunistid tõmbasid risti üle Euroopa enam kui pool sajandit tagasi ja mis alavääristas inimeste väärikust, on lõpuks langenud. Ütlen seda kui austerlane, kelle jaoks on taas avatud, nagu sada aastat tagasigi, juurdepääs naabritele – tšehhidele, slovakkidele, ungarlastele ja sloveenidele.

Sellest hoolimata soovin siiski kriitikanoole lendu lasta: selle tähtsa otsuse suhtes ei ole piisav asjaolu, et Schengeni infosüsteem töötab korralikult. Minu nägemust mööda peab välispiiride uutal valvajatel olema ka suutlikkus oma rolli täita.

Kui me mõtleme sellele, et osad ELi riigid Ida-Euroopas olid ka veel 2006. aastal suured transiidiriigid, ja arvnäitajad, mis kajastasid ebaseaduslike sisserändajate arvu, olid palju kõrgemad ELi eelmistel Schengeni piiridel, Austrias ja Saksamaal kui ELi välispiiridel, siis ei saa me seda probleemi ignoreerida. Samas on muidugi väga hea, et raudne eesriie on nüüd ajaloo prügikastis.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Ma usun, et kõik uued liikmesriigid, kaasa arvatud Slovaki Vabariik, on kõik hästi ettevalmistatud ühinemaks Schengeni alaga.

Slovaki Vabariik on täitnud kriteeriumid, mis puudutavad Schengeni koostööd, ja on seetõttu täitnud ka kõik põhitingimused, et Slovakkia kodanikud saaksid tunda röömu kontrollide kadumisest maismaa sisepiiridel alates detsembrist 2007 ja märtsist 2008 ka õhupiiride kontrolli kadumisest. Slovaki Vabariik rakendas Schengeni *acquis'* ka vastavuses Schengeni infosüsteemiga 1. septembriks 2007 ning politseiinfo liigub süsteemis mõlemasuunaliselt.

Oleme üles ehitanud kontaktide võrgustiku, et lihtsustada andmevahetust politsei infosüsteemides. Meie piirikaitse ja kontroll on nüüd vastavuses Schengeni piirikoodeksi nõuetega. Puudujäägid isikute andmekaitse osas ja Bratislava lennujaamas on likvideeritud.

Pärast kolme ja poole aastast ELi liikmelisust ei ole enam takistusi Slovakkia kodanikel saada õigused, mis neile kuuluvad vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule, see on isikute vaba liikumise õigus. Usun, et Euroopa Liit tagab varsti meie kodanikele veel teise õigustatud õiguse, ja selleks on õigus töötada piiranguteta teistes ELi riikides ja et Euroopa Liit ei anna enam prioriteetseid õigusi töötajatele kolmandatest riikidest, vaid asetab selle asemel eelisolukorda ELi kodanikud Ida-Euroopast.

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, mina esindan siin Euroopa Parlamendis Alam-Bavaariat, mis piirneb Tšehhi Vabariigiga. Kui olin tükk maad noorem kui ma praegu olen, siis oli see piirkond tõepoolest maailma ääres. Vaadates kõiki inimesi siin, näen palju noori publiku hulgas, ja ma mõtlen, et see on tõesti see ajalooline päev, mida meelde jätta, kus piirid lõpuks kaovad ja me oleme Euroopas ühinenud. See on põhjus pidutsemiseks!

Poliitilise esindajana võin puhtast südamest öelda, et paljud inimesed ei uskunud, et see asi nii hästi tööle hakkab, kui ta nüüdseks toimima on saanud, või et meie Ida-Euroopa sõbrad suudaksid SISi sellisel viisil kasutusele võtta. Soovin edastada neile selle saavutuse puhul õnnitlused ja austuse. Soovin tänada ka Carlos Coelhot. Asjaolu, et Euroopa Parlament nii suurt rolli mängib Schengeni teema juures, on tänu meie raportöörile. Tahaksin seda asjaolu siinkohal samuti rõhutada.

Sellest hoolimata, peavad poliitikud alati homsele mõtlema ja mis meid siis ees ootab. Siinkohal tahan kõigile meelde tuletada, mida Frontexi tegevjuht Ilkka Laitinen ütles viimasel justiits- ja siseministrite kohtumisel: ta ütles, et rändevood on juba märgatavalt muutumas, eemale Vahemere-äärsest lõunapiirist ning nihkuvad idapiirile. Selleks on meil vaja juba täna valmistuda. Peame töötama probleemidega, mis püstitati hindamisraportites. See on ka põhjus, miks hindamistulem, mida parlament välja pakkus, on nii oluline.

Me vajame SIS II ja soovin pöörduda komisjoni asepresidendi poole palvega mitte lõpetada selles osas surve avaldamist, kuna on oluline, et liikmesriigid ei jääks olukorraga rahule, öeldes, et kõik korras, tegime selle asja ära. Meil on vaja nendepoolselt samaväärset pühendumist, kui me räägime SIS II rakendamisest.

Kui meil on kodanikele avatud piirid, siis on meil need piirid avatud ka kurjategijatele, ja kui need on kurjategijatele avatud, siis on need seda ka meie politseile. Sel põhjusel ei tohiks olla mingit pühendumise vähenemist, kui räägime Prümi lepingust; ka siin on meil vaja koostööd.

Viienda punktina tahan mainida, et Frontexit on samuti vaja tugevdada. Soovin näha, et Frontex võtaks vastutuse tulevikus välispiiride standardite hindamise osas.

Detsembris on meil põhjust pidutseda ja ma loodan, et see, mis pärast tuleb, ei ole pohmell, vaid positiivne mälestus sellest peost ja selle põhjusest.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Vabandage mind, härra juhataja, kuid mind informeeriti, et inglise keele tõlk ütles Tšehhi Vabariik Slovaki Vabariigi asemel. Tahaksin pöörduda meie tõlkide poole, et nad harjuksid asjaoluga, et Tšehhoslovakkia on jagunenud kaheks suveräänseks riigiks, mis tähendab, et minu kõne kontekstis rääkisin ma Slovaki Vabariigist, mis on täitnud tingimused.

Juhataja. – Tänan teid, proua Belohorska. Teame, mis toimus, ja te teate, et oleme selle olukorraga otseselt kursis. Igal juhul oleme selle teadmiseks võtnud ja kui on vaja, siis vastavad parandused ka tehakse.

Ausalt öeldes ma ei ole kindel, keda te silmas peate, kes mainis Tšehhoslovakkia. Ei usu, et see tuli juhatajalt.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Täna teid, härra juhataja. Täna otsus on tõepoolest sümbolne, ja on eriti tuntav nende puhul, kes kasvasid üles okstraataia taga ning said läände tulla vaid iga kolme aasta tagant ning mäletavad seda hirmutunnet kõhus, mis neid valdas piiriületamisel.

Ungari rakendas vajalikud õigusaktid ühinemise ajaks 2004. aastaks. Alates sellest on arendatud erinevaid süsteeme, mis on vajalikud Schengeni ala kaitsmiseks. Inspekteerimised on hinnanud neid ettevalmistusi suurepäraseks, nii maa- kui ka õhupiiride osas. Lisaks võtab Ungari täie vastutuse 15% idapiiri eest.

Soovime tänada liikmesriike, kes on näidanud üles solidaarsust meiega, ning eriti Portugali eesistujariigina, selle vastutuse võimaluse eest. Soovime tänada ka nõukogu tema paindlikkuse eest, mis on lubanud meil lahendada probleeme Horvaatiaga, ja mis võimaldas ka lahendada ungarlaste olukorda, kes elavad välismaal kahepoolsete lepingute alusel, vastavalt nende soovile ja naaberriikide heakskiidule. Täna teid kõiki! Täna ka teid, härra juhataja, et andsite mulle sõna.

Toomas Savi (ALDE). - Austatud juhataja, võimaldades üheksal uuel liikmesriigil ühineda Schengeni alaga, mis on tõeline ja lõplik ajalooline raudse eesriide langemine, annab EL Euroopa kodanikele tõepoolest võimaluse vastastikku reisida ja vennastuda.

Möödunud sügisel juhtisin ma Eesti avalikkuse tähelepanu ohule, et uute liikmesriikide ühinemine Schengeniga võib edasi lükkuda 2009. aasta algusesse. Mul on hea meel, et Euroopa Komisjon leidis vahendeid selle protsessi kiirendamiseks, ning ma loodan, et see ei mõjutanud süsteemi tõhusust. Kuid lisaks ühinemise positiivsetele tagajärgedele peab EL olema suuteline toime tulema võimalike ohtudega, mis kaasnevad niisuguse suure haldussüsteemiga.

SIS on hädavajalik kaitseabinõu Schengeni piirkonna normaalse toimimise tagamiseks ja peab kindlasti olema avatud edasistele täiendustele. Selle kasutamisel võivad tekkida uued probleemid. SIS puhul on oluline riski maandamine ja paindlik ülesehitus, et toime tulla käesoleva laienemisega kaasnevate väljakutsetega.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, Schengeni lepingu mõte on Euroopa kodanike julgeoleku tagamine. Selles mõttes on kahtlemata parem, kui piiridel ja lennujaamades on mõned järjekorrad, kui et me lubame vabalt riikidesse siseneda mitte ainult korralikel inimestel, vaid ka kurjategijatel, keda me oma riikidesse ei taha.

Soovime näha piirikontrolle, näiteks Rumeenia romidele, kus on vajalik ka kohustuslik biomeetriste andmete uuring, kaasa arvatud digitaalsed sõrmejäljed. Me peame teadma, keda me oma riiki lubame, samuti nagu ka täpset sisenemise kuupäeva, see on vajalik näiteks Euroopa direktiivi rakendamiseks, mis lubab meil, nagu hetk tagasi märgiti, saata riigist välja pärast kolme kuud igapähe, kellel ei ole enda ülalpidamiseks piisavalt vahendeid.

Romano Prodi komisjon pani uutele liikmesriikidele kohustusi, kuid ei arvestatud eriolukordadega, mida nüüdseks on mitmeid esinenud. Suurenenud on julgeoleku alased probleemid ja Euroopa Liit ei pea mõtlema ainult Euroopa kodanike õigustele, vaid ka nende julgeolekule. Julgeolek on võõrandamatu põhiõigus, loomulik õigus.

Nüüd on vaja tegutseda, ja volinik Frattini saadab õigustatult välja tasakaalukaid, positiivseid signaale selles osas, kuid me ei tohi unustada, et Schengen peab mõtlema Euroopa Liidu

välispiiride kontrollile ning seda tuleb teha tõhusamalt. Meil ei ole midagi erinevate etniliste rühmade või rahvuste vastu, veel vähem oma Ida-Euroopa sõprade vastu; siiski, me ei soovi kurjategijate vaba liikumist oma riikides.

Põhja-Itaalia on ausate, töökate inimeste maa. Selle ukсед on avatud ainult neile, kes tulevad tööle, käituvad hästi ja – nagu sätestab Euroopa Liidu õigusel ja vabadusel rajanev ala – alluvad reeglitele, eriti aususe, seaduslikkuse ja korra reeglitele.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) Schengeni ala laienemise ajalugu tähistavad topeltstandardid. 1995. aastal pidid uued Schengeni riigid täitma vaid üksikuid vormilisi reegleid. 2004. aastal peavad aga uued liikmesriigid alluma erinevatele alandavatele kontrollimistele ja hindamistele, mis kestavad kolm ja pool aastat. Eriti protestisid Saksamaa ja Austria, kes rõhutasid, et olemasoleva Schengeni infosüsteemi laiendamine uute riikide arvelt ei ole võimalik. Lõpuks lahendati see probleem tänu Portugali eesistumisele, mida peab vägagi tunnustama, et nad ei võtnud protestivaid hääli kuulda.

SISone4all täidab nüüd kõiki nõudeid. Uued liikmed on valmis kindlustama piisava turvalisuse Schengeni alas. On mõned teemad, mis ei ole veel lahendatud, nagu näiteks andmekaitse, ilmselt ka uute liikmesriikide kaitse toksiliste ainete transporti puudutavas küsimuses, kui me näiteks räägime Saksamaast ja Tšehhi Vabariigist. Usun siiski, et kõik need küsimused lahenevad edukalt ja Euroopa ei muutu selle protsessi käigus suletud kindluse sarnaseks. Loodan, et Euroopa jätkab avatud koostööd teiste Kesk-, Ida- ja Kagu-Euroopa riikidega. Ilma Ida-Euroopata ja Balkanita ei ole Euroopa ega ka saa olema terviklik.

Koenraad Dillen (ITS). - (NL) Härra juhataja, nagu Euroopa siseministrid, nii annab ka parlament rohelise tule Schengeni süsteemi laienemiseks liikmesriikidele, kes ühinesid 2004. aastal. See on paljudele kergenduseks.

Siiski olen ma Schengeni enda osas vähem eufooriline: fakt on see, et Euroopa avatud piiride poliitika tugevdab märgatavalt ka rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse ulatust. Seetõttu on Schengenil kaasnevaid mõjusid. Avatud piiride süsteem on alati vajanud jätkuvat pädevuste üleandmist ja tihedamat koostööd politseijõudude vahel, mis lõpuks annab tulemuseks täiemahulise Euroopa politsei, prokuratuuri ja kriminaalseadustiku, koos nende positiivsete, aga ka negatiivsete mõjudega.

Avatud piiride poliitika muudab üksikud liikmesriigid võimetuks teatud riikide poolt vastuvõetud rändajate seadustamisprogrammide suhtes – mõtlen siin just Hispaaniat ja Itaaliat – mis alati meelitavad ligi rohkem rändajaid Euroopa halvemini valvatud piiridele. Kuulus Euroopa solidaarsus on siin täiesti olematu ja sellest tuleb rääkida.

Barbara Kudrycka (PPE-DE). - (PL) Härra juhataja, Schengeni teemaline otsus oli võimatu missioon, nagu härra Magalhães mainis. See tõestab, et kui tõepoolest on olemas tahe midagi teha, on võimalik praktikas omavahel ühendada nii Euroopa kodanike vabadus, kaasa arvatud reisivabadus, kui ka samal ajal tugevdada kodanike turvalisust, seda võiks nimetada sisemiseks turvalisuseks. Ettevalmistused selleks otsuseks on kestnud vähemalt 10 aastat ning on viimasel kahel aastal olnud väga intensiivsed. Oma praeguses vormis on Schengeni projekt üsna erinev sellest, mis see oli 1980. aastate keskpaiku. Peamine erinevus on nüüd selles, et see on täies kooskõlas ühenduse õigus- ja organisatsioonilise korraga. Teiste sõnadega, mis puudutab uusi riike, on nüüd küsimus mitte selles, kas, vaid millal näeme Schengeni ala täit kasu.

Sellel otsustaval hetkel võib kalduda ajaloolistesse ja sümbolistlikesse mälestusesse. Pärast Teist maailmasõda lõppes piiride ja nende kontrolli küsimus verise jaotusega, mis tõmbas joone risti üle Euroopa. Piiriületus võis tihti tähendada oma elu ohtu seadmist. Asjade praegune olukord näitab meile, et see sõjajärgne pärand on igaveseks kadunud. Uued riigid on edukalt läbinud ettevalmistava etapi. On enam kui selge, et paljud lahendused, mida võttis kasutusele Poola ja ka teised uued liikmesriigid, on eeskujuks Schengeni ala praegustele liikmetele. Uutest riikidest puhuv muutuste tuul on inspiratsiooniks, mitte ohuks vanale liidule. See aitab ka suurendada vastastikust usaldust.

Schengeni laienemise protsess kujutab endast samuti väljakutset ja suurt tööd meile, kes me oleme parlamendis. Isiklikul tasandil pean suureks auks seda, et sain töötada koos sellise lugupeetud raportööriga nagu härra Coelho, erakonnakaaslastega ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoniga. Soovin tänada ka Portugali eesistujariigina suure pühendumise eest eesmärgile. Tänu kuuluvad ka härra Frattinile tema positiivse suhtumise ja sellele suurepärasele saavutusele pühendumise eest, mis on ajaloos täiesti pretsedenditu.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). - (DE) Härra juhataja, Schengeni ala laienemine üheksa uue liikmesriigi hõlmamiseks on ajalooline samm, mis täiendab Euroopa Liidu laienemist ja kaotab need piirid, mis kunagi raudse eesriidena meie rahvaid eraldas. On neid, kes enne selle protsessi algust uskusid, et seda on liiga vara teha, kuid me saame nüüd need hirmud kõrvale lükata.

Viimane hindamine näitas, et uued liikmed rakendavad kõikide hea meelega Schengeni *acquis*'d. Olgem ausad, piirikontrollid ja liiklusummikud, mida need põhjustasid, on väga vähe andnud meie riikide turvalisusele.

Tõelist piiriülest organiseeritud kuritegevust saab tulemuslikult piirata ainult intensiivse koostöö kaudu meie politsei ja turvajõudude vahel. See koostöö peab tulevikus paranema ja kõik on palutud selles osas oma panust andma. Lõppude lõpuks, vanade liikmesriikide seas on Saksamaa üks riikidest, kelle piirid on kõige rohkem mõjutatud kontrolli kadumisest.

Seetõttu soovin tervitada meie naaberriikide kodanikke meie ühisel vaba liikumise alal. Soovin öelda, et inimesed meie riikides – Saksamaal, Austrias, Itaalias, Prantsusmaal ja Hispaanias – saavad samuti sellest uuest vabadusest kasu, kas puhkuste ajal või sõpru külastades. 21. detsembril astub Euroopa sammu, mis viib meid ikka lähemale teineteisele. See on hea nii inimestele kui ka Euroopale tervikuna.

(PT) Veel kord palju tänu härra Coelho, meie eesistujale ja volinik Frattinile.

Jan Jerzy Kułakowski (ALDE). - (PL) Härra juhataja, Poola ühineb Schengeni alaga 21. detsembril sellel aastal koos teiste uute liikmesriikidega. See tähistab uut, olulist sammu Euroopa Liidu täisliikmeks saamisel. Seetõttu soovime öelda, kui palju me seda saavutust hindame. Järgmine samm saab olema ühinemine euroalaga.

Schengeni alaga ühinemine ei tähenda seda, et keeraksime oma selja meie idanaabritele. Püüame kergendada nende kodanike Poolasse sisenemist Schengeni tingimustele vastavalt. Siiski lubage mul rõhutada, et teeme seda vaid vastavuses oma Schengeni ala liikme kohustustega.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Täna, et andsite mulle sõna, härra juhataja. Uus Euroopa ulatub nüüd meieni, eraldavad jooned, mis nii oskuslikult minevikus püstitati, on nüüdseks kadunud, ja sellel on suurem mõju kui mis tahes muul meie igapäevaelule, meile, kes me elame selles piirkonnas. Soovin õnnitleda ja tänada Portugali eesistujariigina selle võimaluse

loomise ja tehniliste lahenduste eest, mis on viinud meid tänase tulemuseni. Lõpetuseks soovin tänada kolleegi härra Coelhot tema kutsepädevuse eest selles küsimuses.

Võime nüüd tunnetada laienemise eeliseid füüsilise reaalsusena, samuti ka selle sümboolset ja praktilist tähtsust, et meil on võimalik ületada sildu Doonaul ilma kontrollita, või võime aerutada üle Doonau, mis oli meie vanemate jaoks teostamatu tegevus. Põlvkondade suurimad unistused saavad teoks. Sel viisil tunnistab ajalugu, et meie 1956. aasta noortel kangelastel oli õigus.

Samal ajal peame tegema kõik, et laiendada seda ala nii kiiresti kui võimalik Bulgaariasse ja Rumeeniasse, kes hiljuti ühinesid. Viimasel juhtumil – kui räägime Transilvaaniast – on Rumeenia-Ungari piir väga oluline ja seda saab ainult võrrelda olukorraga, kui Prantsuse-Saksa piir kadus, ning mida inimesed, kes seal elavad, tundsid.

Samal ajal ei saa me unustada, et kontroll on isegi rangem Schengeni ala välispiiridel. Sel põhjusel on rahvusrühmad, kes elavad meie piiridest väljaspool, ungarlased, kes elavad Vojevodinas ja Taga-Karpaatias, surutud seisus: meie lähedased kontaktid nendega on tingimuseks, et nad seal saavad elada, ning meie jaoks ka põhiseaduslik kohustus. Välispiirid ei tohi muutuda uueks raudseks eesriideks nendele kogukondadele. Ainult sel viisil, pöörates tähelepanu neile, kes jäävad väljapoole, saame öelda, et piiride avamise tähistamine on meie jaoks terviklik sündmus. Täna tähelepanu eest.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Härra juhataja, nagu ka eelmised kõnelejad, soovin tänada Portugali eesistujariigina nende eesmärgipärase ja pühendunud töö eest Schengeni süsteemi laiendamisel. Tervitan asjaolu, et üks viimaseid allesjäänud erinevusi uute ja vanade liidu kodanike vahel kaob selle aasta 21. detsembriks.

Poolakana olen eriti uhke selle üle, et mu kodumaa vastutab enam kui 1 200 km ELi välispiiri kontrolli eest ja FRONTExi peakorter asub Varssavis.

Samal ajal tahan rõhutada, et Schengeni süsteem ei ole mõeldud selleks, et isoleerida liitu tema naabritest. Selle eesmärgiks ei ole niinimetatud kindluse Euroopa rajamine. Usun, et peame kasutama võimalust saata signaal siit meie liidu piiritagustele naabritele, kaasa arvatud Venemaa, Ukraina ja Valgevene kodanikele, selgitades, et tugevnenud liidu piir ei ole kindlasti mitte müür, et ennast nende eest kaitsta. Peame andma teada, et see on lihtsalt liidu turvalisuse tingimus ning see ei tähenda, et me ei oleks enam head naabrid.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Üheksa uue liikmesriigi ühinemine on oluline samm integratsiooniks nii ELi kui ka liikmesriikide mõttes. Lõpuks ometi on Euroopa Liidu liikmeksolek selle kodanikele ka andnud käegakatsutava eelise. Tänu selle eest kuuluvad eesistujariik Portugalile, kes on teinud kõik selleks, et saaksime 2007. aastal planeeritud päeval ühineda, kuigi esines ka katseid seda takistada. Liikmesriigid, kellest me räägime, on suutnud ka teha suuri jõupingutusi rangete kriteeriumide ja tingimuste täitmisel.

On väga tähtis, et uus raudne eesriie ei langeks nende riikide, kes ühinesid, ja nende naaberriikide vahele. Viisade väljastamise menetluse lihtsustamise ja kohalikel piiridel liikumisega seonduvad lepingud oleksid siin abiks, kuid lõplik eesmärk on igal juhul saavutada viisavabastus. Täpne, realistlik ajakava on siin vajalik, et võimaldada viisavabastuse korra loomist nii kiiresti kui võimalik.

14. Tervitus

Juhataja. – Meil on täna hea meel tervitada ametlike külaliste rõdul EFTA delegatsiooni liikmeid Islandilt, Norrast ja Liechtensteinist Katrín Júlíusdóttiri juhtimisel ja mõnda vaatlejat Šveitsist.

Delegatsioon külastab täiskogu Euroopa Majanduspiirkonna parlamentaarse ühiskomisjoni 29. istungjärgu raames, mis koguneb siin Strasbourgis 14. ja 15. novembril.

Soovin kolleegidele edu EMP lepinguga ja piirkonna tulevikuväljavaadetega, energiaküsimustega ja kliimamuutusega tegelemisel, samuti kõnelustel volinik Borgiga ELi merenduspoliitika teemal, mis on arutluste päevakavas.

Mul on hea meel selle üle, et otsustasite külastada Euroopa Parlamenti meie osaistungjärgu ajal.

Tänan teid ja tere tulemast.

(Aplaus)

15. Schengeni *acquis*' sätete kohaldamine – Schengeni *acquis*' kohaldamine Tšehhi Vabariigis, Eestis, Lätis, Leedus, Ungaris, Maltal, Poolas, Sloveenias ja Slovakkias (arutelu jätkamine)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt arutelu teemal: nõukogu avaldus Schengeni *acquis*' sätete kohaldamise kohta ning Carlos Coelho raport Schengeni *acquis*' sätete kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigis, Eesti Vabariigis, Läti Vabariigis, Leedu Vabariigis, Ungari Vabariigis, Malta Vabariigis, Poola Vabariigis, Sloveenia Vabariigis ja Slovaki Vabariigis.

Marek Aleksander Czarnecki (UEN). - *(PL)* Härra juhataja, soovin alustada Portugali valitsuse tänamisega üleminekuperioodiks pakutud tehnilise lahenduse eest. See võimaldab uutel liikmesriikidel liituda SISiga enne käesoleva aasta lõppu, enne komisjoni heakskiidetavat ja rakendatavat uut süsteemi.

Mul on hea meel oma kaasmaalaste pärast, kes sõidavad jõuludeks koju Poolasse. Sel korral säästetakse neid tundidepikkustest järjekordadest, et ületada piir koduteel.

Siiski on see kõik saanud võimalikuks seetõttu, et esimeste kogetud raskuste järel võttis iga asjaomane riik end käsile ja tegeles probleemidega, mis tulenesid SISi süsteemi kohandamisest kohalike oludega.

ISTUNGIT JUHATAB: GERARD ONESTA

Asepresident

Edit Bauer (PPE-DE). - *(SK)* Soovin kasutada seda võimalust, et avaldada tänu eesistujariik Portugalile tema algatuse ja lahenduse leidmise eest, pakkudes SISone4all võimalust, mis lubas üheksal uuel liikmesriigil ühineda Schengeni alaga.

Selle sammu ajaloolises tähtsuses nende riikide kodanikele ei saa kahelda. See mitte ainult ei muuda reaalsuseks inimeste vaba liikumise põhimõtet, vaid esindab ka ajaloolist sammu Euroopa taasühendamisel.

Soovin tänada ka raportöör Carlos Coelho suurepärase töö ja märkimisväärse haardeulatuse eest nimetatud küsimuses. Tänu kuuluvad ka volinik Frattinile tema suure pühendumise ja kogu abi eest Schengeni kriteeriumide täitmisel.

Raportis rõhutati mitmeid kordi, et Schengeni alaga liitumine on vastastikuse usalduse küsimus, ja ma usun, et usaldus on ka käesoleva arutelu keskne teema. On üsna selge, et piiride turvalisus ei ole ainult tehnoloogia küsimus, vaid ka vastastikuse usalduse küsimus. See töötab mõlemal suunal. Tehnoloogiliselt arenenumad süsteemid aitaksid kahtlemata liikmesriikidel usaldada riike, kes kaitsevad liidu välispiiride turvalisust. Seetõttu peame küsima, miks ja kui kaua veel tuleb oodata SIS II, mis suurendab turvalisust ja lihtsustab selle piirkonna liikmesriikide nii õiguslast kui ka politseijõudude koostööd. Ajutiste lahenduste pikendamine on kulukas ja ebasobiv kompensatsioon olematule SIS II-le.

Soovin ka avaldada toetust Schengeni kriteeriumide täitmisega seotud muudatusettepanekule, milles öeldakse, et parlamenti tuleb informeerida kuue kuu jooksul pärast olukorra hindamist liikmesriikides. Me ei peaks nägema olukorra kordumist, kus komisjon ei tahtnud parlamendile esitada informatsiooni, mis oli vajalik otsuse tegemiseks.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Austatud juhataja, rõõm suurepärase jõulukingi eest 21. sajandi Euroopa uute kodanike seas on muidugi mõistetav. Schengeni piirkonna laienemine, milles Portugali osa on eriti oluline, on hiiglasliku psühholoogilise ja sümbolse tähendusega ajalooline sündmus, mis ei kõrvalda Euroopas mitte üksnes piire ja jagunemist.

Kuigi, kui meil on nüüd võimalik reisida Vilniusest Baltikumis Atlandi äärsesse Lissaboni, on Ukraina, Venemaa, Moldova ja Valgevene ette tõmmatud uus Euroopa eesriie, vana raudse eesriide asemel seekord rahaline ja bürokraatlik. See ei olnud ammu, kui meie naabrid said sõita viisavabalt paljudesse uutesse Schengeni riikidesse, aga nüüd tuleb neil maksta 35 kuni 60 eurot. Mõnes nendest riikidest on see veerand või isegi kolmandik kuu sissetulekust. Meil ei ole vaja Euroopa kindlust, niikaua kui *Schengen acquis* on, kui seda väheke parandada, võti tugevamasse ja kaasavamasse Euroopasse.

Arūnas Degutis (ALDE). – (LT) Ma ei saa jätta tervitamata ja rõõmustamata Schengeni ala olulise laienemise üle, mis saab teoks selle aasta lõpus. Schengeni ja rändluse kontseptsioonid on need, mida kõige paremini mõistavad ELi kodanikud. Nad näevad neid ka tegelikkuses toimimas; kõik on nende poolt ühel või teisel viisil mõjutatud. Enamiku eurooplaste jaoks on need tihedalt seotud ühinenud Euroopa olemusega.

Üheksa uue liikmesriigi liitumine on ajalooline samm mitte ainult Leedule, vaid ka Euroopale tervikuna. Leedu jaoks tähendab see veel ühte sammu suurema integreerumise suunas Euroopaga. Ettevalmistus on nõudnud palju tööd ja jõupingutust. Mul on hea meel, et eksperdid on hinnanud neid jõupingutusi ja leidnud, et need on vastuvõetavad ja et kõik üheksa kandidaati saavad ühineda, olles edukalt läbinud testi. Soovin tänada eesistujariik Portugali, kes tuli välja lahendusega, mis puudutab Schengeni infosüsteemi, mis võimaldas meie riikidel kokku hoida mitme aasta töö.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Härra juhataja, nagu tuleneb härra Coelho raportist, on üheksa uut liikmesriiki täiesti valmis avama oma maapiirid 21. detsembril käesoleval aastal ning oma õhupiirid 30. märtsil 2008.

Vaatamata varasematele kahtlustele, on kõik need riigid suutnud luua infosüsteemid, mis lubavad andmeid vahetada nende asutuste vahel, mis vastutavad liidu välispiiride turvalisuse eest.

Seetõttu viiakse inimeste vaba liikumise põhimõtte ellu umbes kolm aastat pärast seda, kui nimetatud riigid liiduga ühinesid. Soovin täiskogule meelde tuletada, et see on üks neljast põhiprintsiibist, millest Euroopa Liit juhindub.

On hea, et Euroopa Liidu Nõukogu vastas Euroopa Parlamendi lootustele, võttes vastu ametliku otsuse avada piirid ööl vastu 21. detsembrist käesoleval aastal. See saab olema väga eriline jõuluringitus paljudele tuhandetele eurooplastele, kes reisivad uute ja vanade liikmesriikide vahel jõulude ja uue aasta pühade perioodil.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Alustuseks soovin ühineda kolleegidega, et tänada ja edastada parimad soovid härra Coelhole selle kasuliku töö eest, mida ta on teinud.

Härra juhataja, Schengeni ala laienemine ei ole ainult veel üks ajalooline samm Euroopa arengus; enamgi veel, see on tohutu suur saavutus Euroopa kodanikele, sest annab neile uusi õigusi. Härra juhataja, me mõnikord unustame, et kunagi oli aeg, kus ükskõik kuhu sa ka Euroopas läksid, tembeldasid immigratsiooniametnikud su passi. Selleks et lahkuda oma riigist ja sinna taas siseneda, pidid täitma blankette, et teavitada ametivõime, kuhu ja kui kauaks sa lähed. Saabumisel läbisid taas sisserändekontrolli, ootasid järjekorras ja said küsitluse osaliseks: miks sa tulid, mida kavatsed teha, kauaks jääd? Peaaegu alati koheldi sind kahtlustuse, mitte tervitustega, mis häiris paljusid inimesi.

Oma koduriiki naasmisel pidid sama asja läbi tegemal, nii riigis, kust lahkusid, kui ka kontrollpunktis, kui tulid oma koduriiki tagasi. Me ei tohiks unustada, et vaid mõni aeg tagasi kontrollisid tolliametnikud meie pagasit, küsides, mida oled ostnud, kui palju kulutanud, nagu sul oleks mingi salakaup kaasas.

Härra juhataja, see ei olnud 50 aastat tagasi, sellest on möödunud väga vähe aega. Nüüd lõpuks lõpevad kontrollid. See tähendab, et riik kuulub Schengeni alasse. Kui reisid läbi Schengeni ala, siis oled sa seal sama vaba kui oma kodumaal; lahkud oma maalt, saabud teise, ja tuled tagasi ilma kontrollide, templite, piiride ja küsimusteta. Vabaduse tunnetus, mille toob kaasa vaba liikumine ilma kontrollita, on suur saavutus, mida me hindame kui ühte suurimat Euroopa Liidu võitu. Enamgi, nende jaoks, kes me tuleme saartelt, tähendab Schengen ühinemist, sildade ehitamist perifeeria ja keskuse vahel, meile tähendab Schengen vabaduse tunnetust, see tähendab vabanemise tunnetust.

Monika Beňová (PSE). - (SK) Schengeni ala loomine, mis kaotab kontrolli liikmesriikide sisepiiridelt ning teeb sellega tõeks isikute vaba liikumise ELi territooriumil, on kindlasti üks EL suuremaid saavutusi.

Nende riikide kodanikud, kes liituvad detsembris selle alaga, tervitavad meie otsust kui inimeste huvides tehtud otsust, muutes nende vaba liikumise õiguse reaalseks. Siiski vajab Schengeni ala laienemine ka mõnede kompensatsioonimeetmete rakendamist, kaasa arvatud välispiiride tõhus kontrollimine, parem koostöö valitsusasutuste, politsei, tolli ja ka täidesaatvate ametite vahel, ühine viisapoliitika ja Schengeni infosüsteemi loomine. Slovakkia valitsus on, vastavalt kõigile hindamistele, edukalt lõpule viinud ettevalmistava etapi ning mul on au teatada täna siin, Euroopa Parlamendis, et Slovaki Vabariik on täielikult valmis ühinema Schengeni alaga.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Täna oleme lõpusirgel diskussiooniga, mis puudutab Schengeni *acquis'* sätteid uutele liikmesriikidele. Ma tervitan Schengeni alaga ühinevate riikide suurt tööd ning praeguste liikmesriikide ja komisjoni jõupingutusi, mis on viinud meid võiduni.

Schengeni ala loomine on üks ELi suurimatest projektidest. Selleks et lihtsustada selle rakendumist pärast 2004. aasta laienemist, kui meil oli raskusi SIS II kasutuselevõtuga, näitasid liikmesriigid tõepoolest tõelist solidaarsust: Portugal pakkus välja SISone4 all versiooni, võimaldades piiride avamist 15 praeguse ja üheksa uue liikmesriigi vahel juba enne tulevasi jõule.

See tähendab suurenenud liikumisvabadust Euroopas ning ka ratsionaalset otsust, mis hoiab ära uute liikmesriikide kahjud, mis seonduvad SIS II kasutuselevõtu hilinemisega. SISone4all, mis on nüüdseks toimunud juba ligi aasta, kergendab isikute liikumist, omades ka soodsat mõju nende riikide majanduskasvule.

Marianne Mikko (PSE). - Kallid kolleegid, Schengeni laienemine on sündmus kõigi 500 miljoni eurooplase, aga tegelikult kogu maailma jaoks. Euroopa Liit paneb sisepiiridel kontrolli kaotades punkti ajastule, mida iseloomustas lõhestatus ja vastasseis – Ida ja Lääs.

Veetsin oma lapseõlve ja teismeeva Nõukogude Liidus. Mäletan ängi, mida tekitas teadmine, et maa ja taevad on kinni, et raudset eesriiet kaitsevad okupatsiooniar mee sõdurid. Schengeniga liitumine on lõplik vabanemine minevikutaagast. Piiride kadumine on võimas sümbol 75 miljonile eurooplasele.

Schengeniga liituvad üheksa riiki on valmis kandma andmevahetuskohustusi, mis käivad kaasas vaba liikumise privileegiaga. Minu kodumaa Eesti kaitseb meie ühist välispiiri. Siiski olen ka pettunud, et ajalooline sündmus on ilma veenva põhjenduseta jaotatud kaheks väiksemaks, sest õhupiirid kaovad ida-eurooplaste jaoks ju alles järgmise aasta märtsi lõpus.

John Attard-Montalto (PSE). – (MT) Soovin jagada mõningaid mõtteid Schengeni osas ning sellest, kuidas mina asju näen. Minu jaoks ei ole küsimus ainult selles, mis on leppes kirjas, ning mida see pakub, või millised on rakendatavad reeglid; ma näen seda protsessi osana, osana tähtsast protsessist, mis ühendab mitmekesise Euroopa – antud juhul ka kahte EFTA riiki – ning aitab neid tunda enam integreerununa ning liikumas üksteisele lähemale. Kuigi meil on kõigil sõltumatus ja suveräänsus, peaksime teiselt poolt olema uhked osana suuremast tervikust. Praegusel juhul, sisenemine ja väljumine ühisest piirist, sest neist saavad ühised piirid, on sama protsessi osa nagu eurogi, osa protsessist, mille tulemusena minu kodumaa sai osaks Euroopast. Peame kõik olema uhked, et oleme osad sellest targast mandrist, mis ekspordib ka neid väärtusi, millesse ta usub.

José Magalhães, nõukogu eesistuja. – (PT) Härra juhataja, härra komisjoni asepresident, daamid ja härrad, usun, et täiskogus valitseb täielik konsensus selles osas, et praegune laienemine ei ole ainult ajalooline, vaid vägagi sümbolne samm. Siiski, see konsensus ei ole ainult institutsionaalne, vaid, mis on isegi tähtsam, see on ka sotsiaalne, sest see on seotud meie kodanike õigustatud soovidega. On õige, et ELi institutsioonid peavad kuulama oma kodanikke ja vastama nende püüdlustele asjakohaselt. Selle oleme me saavutanud.

Ma olen väga tänulik nende positiivsete kommentaaride eest, millega kiideti eesistujariik Portugali tööd, samuti nende tööd, kes panustasid õigel hetkel just neid tükikesi sellest puslest, mis olid vajalikud kogu asja kokkupanekuks. Vaid aasta tagasi oli meil hoopis teistsugune olukord ning praegune ei ole mitte ainult tehnoloogiline saavutus, mis iseenesest on väga tähtis, vaid ka poliitiline saavutus, mida meie institutsioonid on teinud oma kodanike hüvanguks, see omakorda tõstab aga nendesamade institutsioonide usaldusväarsust.

Teiseks pean rõhutama, et uued välispiirid on suurepärase jõulukink meie kodanikele ja on seda ka edaspidi. Siiski tekib sellega ka välissuhete reguleerimise uus kord, sest me ei

soovi luua teist raudse eesriide põlvkonda meie naabritele. See, millega me tegeleme, on elektroonilise piiri loomine, mis on kurjategijate avastamiseks oluline ning nagu kogu elektroonika, ka paindlik, lubades heausksetel kodanikel kiiresti piire ületada, sõltumata sellest, kes nad on ja kust tulevad. See on Euroopa poolt maailmale esitatav mudel ning see on kohustus, mille me endale võtame.

Kolmandaks, see töö ja saavutus põhineb üksikasjalikul ettevalmistusel, mis on andnud partnerriikidele, kes osalevad SISone4all projektis, vajalikud seadmed ja politsei ettevalmistuse, mille saame ühendada uute meetmetega, nagu seda on Frontexi tugevdamine, millest teatas komisjon, ja meie uus integreeritud piirikorralduse mudel. See on üks osa komplekssemast poliitikast, mida edasi arendada.

Kolmandaks, see töö ja saavutus põhineb üksikasjalikul ettevalmistusel, mis on andnud SISone4all projektis osalevatele partnerriikidele vajalikud seadmed ja politseiettevalmistuse, mille saame ühendada uute meetmetega, nagu seda on Frontexi tugevdamine, millest hiljuti teatas komisjon, ja meie uus integreeritud piirikorralduse mudel. See on üks osa komplekssemast poliitikast, mille poole püüelda ja mida edasi arendada.

Neljandaks tahaksin rõhutada, et üks selle projekti edu võtmeid on suutlikkus ühendada vabadus ja turvalisus, suurenenud liikumisvabadus asjakohase andmekaitsega. Need kaks asja on lahutamatud. See on edasimineku Euroopale ja õnneks on see ka tähtis punkt, kus on saavutanud konsensuse komisjon, nõukogu ja Euroopa Parlament. Muud alternatiivi edasiliikumiseks ei ole.

See kord kehtib SISone4all süsteemile ja on kehtiv ka SIS II puhul, Schengeni infosüsteemi teisele põlvkonnale. See paistab välja Euroopa Parlamendi pitsatiga kinnitatud õigusaktidest ja tuleneb härra Coelho raportis sisalduvatest ettepanekutest.

Pean ka ütleva, et see kehtib konfidentsiaalsuse ja läbipaistvuse küsimuse osas samuti. Konfidentsiaalsust ja läbipaistvust saab hoida tasakaalus ning optimaalne tasakaal tuleb saavutada selleks, et otsustajatel oleks vajalik faktiline info otsuste tegemisel. See on antud protsessi käigus toimunud ning kindlasti soodustab see edasisi tulemusi suurepärase koostöö osas niivõrd tähtsa küsimuse puhul komisjoni ja nõukogu vahel.

Lõpuks pean ka veel kord rõhutama meie valitud meetodi tähtsust. Me ei ole pagenud halbade uudiste või probleemide eest. 2006. aastal mõistsime, et tegemist on tõsise probleemiga, ning asusime seda lahendama. Me ei kasutanud siin süüdlaste otsimise taktikat, vaid selle asemel püüdsime leida probleemidele positiivseid lahendusi, kindlustades institutsioonidevahelist head koostööd. Mul ei ole vaja kritiseerida komisjoni käitumist selle protsessi ajal ja ma arvan, et komisjon ei kritiseeri ka nõukogu käitumist, mida on enne juhtinud Saksamaa, nüüd Portugal ja tulevikus Sloveenia ning teised eesistujariigid. See on just seda liiki koostöö, mida ma pean vajalikuks Euroopa probleemide lahendamisel.

Kokkuvõtteks, peame nautima seda võitu ja valmistuma tulevikuks. Seetõttu kutsun kõiki täiskogu esindajaid osalema mälestusüritusel, mis toimub 21. ja 22. novembril. See saab olema sümbolne reis läbi kohtade, kus enne asusid suletuse sümbolid ja alates 21. detsembrist saavad seal olema vabaduse sümbolid, mis on kui õhk ja hapnik Euroopa elule ja õnnele.

Franco Frattini, komisjoni asepresident . – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, tänan teid väga, ka mina olen väga rahul arutelu tulemusega.

Tulemus, mis meil on tänaseks käeulatuses, näitab, et riigid ning nende kodanikud, kes nüüd ühinevad Schengeniga 21. ja 22. detsembril, tõepoolest väärivad seda jõululingitust. Nad väärivad seda, sest on samuti oma rolli täitnud, kui oleme koos viimase 12–15 kuu jooksul töötanud, et lahendada mõningaid tehnilisi probleeme, siinkohal ei saa kuidagi kiitmata jätta eesistujariiki Portugali. Need riigid on ületanud raskusi ja korvanud puudjääke – lennujaamades, piiripunktides ja töötajate koolitusel – mis vaid 12, 13 või 14 kuud tagasi tundusid vägagi rasked probleemid.

See ongi põhjuseks miks nad tõepoolest väärivad seda, mida nii kenasti on nimetatud jõululingituseks, ja ma võin seda kinnitada, olles külastanud isiklikult koos kolleegidega – siseministritega – mitmeid piiripunkte. Nad näitasid mulle neid tohutuid edusamme, mis oli tehtud kahe visiidi vahel. Usun, et see areng omab suurt poliitilist tähtsust Euroopale ja selle on suur sotsiaalne mõju just kodanikele. See omab nii suurt poliitilist tähtsust, sest alates 21. detsembrist käsitleb iga liikmesriik teise liikmesriigi välispiiri kui enda oma. Mina, itaallasena, pean kaugest Poola ja Ukraina vahelist piiri enda piiriks. Sellest saab minu riigipiir: see ongi selle otsuse poliitiline mõju, mille Euroopa on suutnud väga mõistliku ajaga saavutada.

Siis on veel sotsiaalne mõju, teiste sõnadega mõju meie kodanike igapäevaelule, kui võin nii öelda, siis selle mõju ulatub sümbolitest kaugemalegi. See ei tähenda vaid järjekordade kadumist piiripunktides, vaid tähendab, et iga seadusekuulekas Euroopa kodanik tunneb ennast kodus kus tahes Euroopa Liidu riigis. See tähendab liikumise vabadust, enam pole vaja näidata oma passi; see ei tähenda ainult seda, et pole enam vaja piiridel järjekorras seista, see tähendab tunnetust, et Euroopa kodakondsus on saanud reaalsuseks.

Paljud teist on tõstatanud ka turvalisuse küsimuse ja ma olen täiesti nõus sellega, mida just ütles härra Magalhães. Turvalisus ja vabadus peavad ilmselgelt käima käsikäes. Mida rohkem me seda õigust edendame, seda enam peame võtma kasutusele abinõud, et ennetada kurjategijate võimalust seda vabadust oma ebaseaduslikes tegemistes ära kasutada.

See on põhjus, miks laienenud Schengeni alaga Euroopa ei muutu kindluseks, kuid ta kindlasti kaitseb ELi kodanikke kurjategijate liikumise eest. Enamgi veel, on selge, et sel põhjusel peab Schengeni süsteem – hetkel „One for all” Schengeni süsteem ja varsti Schengen II süsteem – olema varustatud parima tehnoloogiaga. Loomulikult püüavad kurjategijad kontrolli vältida, kuid meil peavad olema tehnilised vahendid selle ennetamiseks, nagu biomeetriliste andmete kasutamine, näidates ühelt poolt austust kõigi vabaduse vastu, kuid teiselt poolt ennetades kiusatust.

Lõpetuseks: olin vapustatud sellest, mida siin meie Euroopa naabrite kohta öeldi. Selge, et Schengeni ala ei tohi põhjustada nende riikide eemaletõrjumist, mis piirnevad laienenud Schengeni aladega. Nagu te teate, peame kasutama seda Schengeni süsteemi 80 000 km ELi välispiiri jälgimiseks ja kontrollimiseks ja Frontex mängib siin isegi suuremat rolli. Mõelge, kui suur ülesanne see on, mille peame täitma. Ja see ei tohiks kahjustada meie naabreid ning suhteid nendega: Venemaa Föderatsiooniga, Ukrainaga, Moldovaga ja Lääne-Balkani riikidega.

Oleme seetõttu võtnud uue lähenemisviisi ja ma sooviksin veel kord paluda teilt, Euroopa Parlamendi liikmetelt, nüüd, kus te olete andmas oma lõplikku „jah”-sõna sellele tegevusele, kinnitada selle poliitika toetamist, mis on mõeldud selleks, et lihtsustada ausate inimeste liikumist, mille puhul on kasutusel meetmed ka dokumentide turvalisuse tagamiseks, isikute tuvastamine ja biomeetriliste andmete kasutamine, kuid mis pakub kodanikele, kes elavad siin lähedal, kuid mitte Euroopas, kindlat võimalust vahel külastada teatrit Viinis

või vaadata Kolosseumi Roomas või külastada Lissaboni, ilma tohutu jõupingutuse ja kuludeta, mis praegu kaasnevad viisa saamisega.

Uus lähenemisviis on järgmine. Teeme viisapoliitikast meie naabuspoliitika rahastamisvahendi ja teeme seda ajal, kui laiendame Schengeni ala. Minu arvates on see loodetavasti veel üks puhtalt poliitiline samm, see ei ole bürokraatlik ega ka kitsalt õiguslik küsimus. See on poliitiline sõnum, mille me saame edastada teistele riikidele ja nende kodanikele, kes vaatavad meid Euroopa naabrusest, kuid ei pea meid kadestama meie vaba liikumise võimaluse pärast, kui nad ei saa isegi ülikoolikursustel osaleda mõnes Euroopa linnas.

Kindlustamaks, et sellist kadedust ei oleks ja et Euroopat ka tema naabrid armastaks, lisame Schengeni laienemisele sõpruse poliitika, kasutades viisasad ja suuremat liikumisvabadust kui strateegiliselt vahendit.

Juhataja. - Arutelu lõpetuseks, ma olen saanud viielt fraktsioonilt resolutsiooni ettepanekud ⁽¹⁾, mis on esitatud vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Gyula Hegyi (PSE), kirjalikult. – (HU) Mäletame ikka veel seda hirmu, mida tundsiime raudse eesriide tolleaegset piiri ületades, kuigi meil olid kehtivad passid taskus. Passid olid mõttetud ja ka pitsid, mis sinna löödi, olid mõttetud, sest piiril võis alati midagi juhtuda. Või kui ka ei juhtunud, siis olime hirmul ikkagi, sest Euroopas piiriületamine oli siis ebatavaline sündmus.

Pärast raudse eesriide kadumist muutus piiriliiklus lihtsamaks, kuid kontrollimine jäi, ning piiri võib siiani ületada vaid mõnes selleks ettenähtud kohas, mis teeb elu keeruliseks inimestele, kes sealkandis elavad. Nüüdseks on ka see lõppenud ning piirid on kadunud, nagu Ungari demokraadid on aastakümneid soovinud. Nüüdsest peale on võimalik elada nii, et piiri lähedal elavad inimesed võivad minna teise riiki niisama loomulikult, kui näiteks Budapestist Budakeszi autoga või number 22 bussiga või ka jala mööda jalgradu.

Täielik liikumisvabadus ilma piirangute ja kontrollideta on eriti oluline samast rahvusest inimestele, kes elavad ühel ja teisel pool piiri. Viimasel ajal pole me vastu võtnud õigusakti, mis oleks tähtsam kui see, ja ma olen uhke, et olen saanud olla osaline selles suurepärasel protsessis!

16. EUROMED (arutelu)

Juhataja. – Järgmine punkt on nõukogu ja komisjoni avaldused seoses EUROMEDI rändeteemalise ministrite konverentsi ettevalmistustega.

Enne sõnajärje andmist nõukogule ja seejärel komisjonile palun parlamendiliikmetel rangelt kõne jaoks ette nähtud ajast kinni pidada, sest meie käsutuses olnud lühike lisa-aeg on nüüd ära kasutatud. On tõsi, et eelnev arutelu oli oluline. Kui igaüks peab oma kõneajast kinni, siis peaks teoreetiliselt aja poolest kõik korras olema.

(1) Vt protokoll.

José Magalhães, nõukogu eesistuja. – (PT) Austatud juhataja ja komisjoni asepresident, daamid ja härrad, EUROMEDI esimene rände teemaline ministrite konverents toimub Portugalis Algarves Santa Eulália linnas 18.–19. novembril. Niiviisi öelduna kõlab see kõige tavalisema väitena, kuid nii see tegelikult ei ole. Meil on õnnestunud organiseerida see kõrgetasemeline ministrite konverents pärast seda, kui 2005. aasta novembris määratlesid selle prioriteedina meie riigipead ja valitsus. See oli peaaegu kaks aastat tagasi, Barcelona protsessi tippkohtumise 10. aastapäeva puhul, kui tunnistati rände küsimuse kasvavat tähtsust meie Euroopa-Vahemere partnerluses. Seejärel – nii nagu mõned teist kindlasti mäletavad – oli meil võimalus Rabatis, Tripolis oma üldist poliitilist tegevuskava veel kord kinnitada.

Nõukogu hinnangul tegime seda realistlikult ja selgelt. Nüüd on Vahemere piirkonna mõlemal poolel märkimisväärse suurusega ümberasujate kogukonnad, millel on meie ühiskonnas väga oluline roll. Meie kohuseks on anda uut hoogu partnerlusele, mille abil saame ära kasutada nende jõuliste kogukondade olemasoluga seonduvaid eeliseid. Rändega seotud teemade keerukus ja olulisus tähendab seda, et nendega peavad tegelema kõik, nii sisserändajate päritoluriigid kui ka transiidi- ja sihtkohariigid. Nõukogu usub, et sellel Algarves toimival esimesel konverentsil peaks arutelu olema suunatud vaid kõige pakilisematele teemadele, lähenedes nendele teemadele samm-sammult.

Peamised päevakava punktid on esmased valdkonnad, mille osas lepiti kokku Tamperes toimunud ministrite kohtumisel ja milleks on sisseränne ja areng, seaduslik ränne ja ebaseadusliku rände vastane võitlus. Nendesse valdkondadesse kuuluvad niisugused olulised teemad nagu raamistik rändajate finantsabi jaoks, mikrolaenuga seonduv uus väljakutse, võimalused, mida loome Euroopa Liidus ja Vahemere mõlemal kaldal, dokumentide turvalisusega seotud oluline teema, mille asepresident Frattini varem teisest vaatepunktist lähtudes püstitas – reisidokumentide turvalisus on hädavajalik selleks, et rändevood saaksid turvalistes oludes areneda – ja väga oluline naasmistingimustega seonduv teema, seal, kus see on rakendatav.

Ma usun, et viimastel nädalatel tehtud ettevalmistava töö tulemuseks võib olla positiivne tulemus, mis loob head eeldused Algarves peetavale arutelule. Mõlemal poolel on selge soov leida positiivseid lahendusi ja konkreetseid abinõusid ning kokku leppida nende abinõude rakendamise suhtes. Selles suhtes teavitab nõukogu Euroopa Parlamenti oma veendumusest, et konverentsil saavutatakse kokkulepe konkreetsete abinõude osas, mis võimaldavad meil oma partnerlust jätkata.

Me loodame, et nende jõupingutuste tulemuseks on lõplik avaldus, mis tänu hoolikale ettevalmistustööle saab Algarves ministrite heakskiidu. See avaldus peab ühemõtteliselt määratlema peamised prioriteedid ning määratleb ka kindlad projektid, mis tuleb lühikese aja jooksul rakendada. Seetõttu usun, et see algatus areneb positiivses raamistikus ning saab inspireerivaks ning oluliseks hetkeks Euroopa-Vahemere partnerluses. See on nõukogu kohus ning ühtlasi ka tulemus, mida soovime, ning see on täielikult saavutatav.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja, rändehalduse parandamine Vahemere piirkonnas on kahtlemata üks prioriteete nii Euroopa Liidu kui tema Euroopa-Vahemere piirkonna partnerite jaoks. Liiga palju inimesi upub ja me ei kasuta piisavalt seda potentsiaali, mis hästi hallataval rändel võiks olla.

2005. aasta tippkohtumisel, mida äsja mainiti, võtsid Euroopa-Vahemere piirkonna riigi- ja valitsusjuhid vastu tööprogrammi, mis seadis eesmärgiks koostöö rände alal, sotsiaalse integratsiooni, õiguse ja turvalisuse küsimused. Tänu eesistujariik Portugali suurepärasele

algatusele on rändeküsimusega tegelevatel ministritel võimalik astuda järgmine samm koostöö kindlakujulisemaks muutmisel. See töötab kujuneda oluliseks teetähiseks. Ma tervitan eesistujariigi rõhuasetust konverentsi konkreetsetele töötulemustele, sest meie kodanikud tahavad näha väga konkreetseid tulemusi.

Kolm teemat, mida see kohtumine käsitleb, on hästi tasakaalustatud ning täielikult kooskõlas üldise lähenemisviisiga. Kõigepealt seaduslik ränne. Me elame järjest suureneva liikuvuse ajastul ja hästi hallatud ränne on kõigi partnerite huvides. Euroopa Liit vajab rännet, mis vastab täiel määral õigusaktidele. Paljudes ELi liikmesriikides on töökäte vajadus juba ilmne, eriti näiteks põllumajanduses ning tervishoiu ja turismi valdkondades. Kuid Euroopa Liit peab suutma need sisserändajad integreerida. Me peame seda tegema paremini kui varem ja me peame sisserändajad ette valmistama eluks ELis ning tagasipöördumiseks, kui nende ränne on olemuselt ajutine või korduvränne. Ükski rändestrategia ei ole võimalik, kui Euroopa poliitika ELis elavate ja töötavate sisserändajate suhtes ei ole täielikult õigusaktidega kooskõlas.

Me peame arutama, kuidas selleks kasutada Euroopa integratsioonifondi, mida saab ELis esmakordselt kasutada tänu komisjoni poolt poolteist aastat tagasi tehtud ja nõukogu ning selle parlamendi poolt heakskiidetud ettepanekule. Me peame seaduslikele sisserändajatele Euroopa atraktiivsemaks muutma. Meie hiljutine ettepanek Euroopa „sinise kaardi” kohta kõrge kvalifikatsiooniga sisserändajatest oskustöölise jaoks on esimene näide ja asjakohane Euroopa-Vahemere piirkonna kontekstis.

Järgmisel aastal tulevad välja õigusloomelised algatused kvalifikatsioonita töötajate, hooajatöötajate ja tasustatud koolitust läbivate inimeste kohta. Ettepanekud algatada nende küsimuste kohta arutelu Euroopa-Vahemere partneritega näivad mulle loogiliste ja õigeaegsetena.

Teine punkt puudutab rännet ja arengut. Selleks et rände haldamine oleks edukas, peame me käsitlema rände peamisi põhjusi nagu majanduslik ebavõrdsus, karjäärivõimaluste vähesus, ebastabiilsus, halb valitsemisviis jne. Hea koostöö partnerriikidega ja üksikasjalikud teadmised kohalikust olukorrast tööjõuvajaduse, oskustöölise nappuse ja suutlikkuse suurendamise nõuete osas on selle jõupingutuse juures esmatähtsad. Sellepärast arutavadki ministrid koos komisjoniga neid konkreetseid ettepanekuid rändajate kodumaale saadetavate rahaülekannete kohta ja kuidas neid oleks arengu huvides võimalik konstruktiivsemalt ära kasutada. Arutelu oleks tervitatav.

Kolmas aruteluvaldkond puudutab ebaseaduslikku rännet, kuna asja igakülgselt käsitlemiseks peame me käsile võtma ka ebaseadusliku rände ja kaitsma Euroopa välispiire.

Meie Euroopa-Vahemere partnerid on sihtriigid, transiidiriigid ja päritoluriigid. Meie eesmärk peaks olema koostöö selleks, et inimesed merel ei upuks. Euroopa-Vahemere konverentsil arutame me ministritega koostöövõimalusi ja võib-olla ka Frontexi uut rolli otsingu- ja päästetöödel, mitte ainult patrullimisel ja ebaseaduslike sisserändajate tagasisaatmisel. Sel viisil talitades peame tagama, et me austame oma kohustusi, mis on seotud rahvusvahelise kaitse ja inimõigustega. Me toetame arengut ja sealjuures peab Frontexist saama vahend, mis toetab kolmandaid riike nende jõupingutustes rändevõrgusid paremini hallata ja oma piire kontrollida, austades täielikult rahvusvahelisi kohustusi.

Meil on seoses kõnealuse ministrite kohtumisega suured ootused. Rändeküsimus on meie kõigi jaoks äärmiselt tähtis teema, mis tekitab tugevaid kirgi nii liikmesriikide kui ühenduse tasandil. See ei ole teisiti ka meie partnerriikides. Koos töötamine on ainus võimalus

edasiminekuks. Ma ütlesin, et pelgalt koostööst enam ei piisa. Me vajame partnerlust, mis on rajatud ühiste eesmärkidele ja kõikide partnerite võrdsusele. Me vajame poliitilisi pakette, mis hõlmavad meetmeid, mis on suunatud nii ausate inimeste liikumise edendamisele kui liikmesriikide ning Euroopa tasandi õigusaktide austamisele ja päritoluriikide kohaliku arengu kiiruse suurendamisele.

Ma arvan, et ministrid saavutavad edu konkreetsete koostöövaldkondade väljaselgitamisel. Komisjon on valmis toetama rakendamisprotsessi, sealhulgas ka rahastamisküsimustes. Me oleme valmis toetama niisuguseid meetmeid nii MEDA programmi kaudu kui ka Euroopa naabus- ja partnerluspoliitika rahastamisvahendi ja uute temaatiliste programmide abil.

Francisco José Millán Mon, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (ES) Härra juhataja, ma kahtlemata tervitan seda kohtumist Vahemere partneritega. Sellegipoolest oleksin eelistanud välisministrite kohalolekut, nii nagu Euroopa-Aafrika kohtumisel Rabatis. Miks? Ma soovisin, et nad rõhutaksid siinkohal tõsiasja, et sisseränne peab meie suhetes Vahemere lõunaosa riikidega olema peamiseks teemaks.

Need on suure sissetuleku erinevusega naaberriigid. Paljud nende kodanikest töötavad nüüd Vahemere põhjakaldal ning – nagu eelnevalt öeldud – kujutab nende üleviimine endast olulist arenguga seotud teemat. Nendes riikides toimub märkimisväärne rahvastiku kasv ning see rahvastik otsib nüüd Euroopas paremat elu. Kannatame nendest maadest lähtuva ebaseadusliku sisserände tagajärgede all. Need riigid on omakorda transiidiriikideks Sahara-tagusest Aafrikast väljarändajatele.

See tähendab, et elanike integratsioon, sisserände ja arengu vaheline seos ning ebaseaduslik sisseränne on elulise tähtsusega. Seetõttu seisab Algarves toimival ministrite kohtumisel palju tööd ees.

Me arutasime hiljuti siin täiskogul sisserände üle – ma vihjan Klichit ja Moreno ettekannetele. Ma usun, et aruteludes pööratakse ka neile tähelepanu.

Sooviksin vaid selles osas mõned kommentaarid lisada.

Esiteks on vaja tagada, et lõunariigid teevad meiega tihedalt koostööd, selleks et hoida rändevooge kontrolli all ning neid tuleks julgustada sellega, mida ma kutsuksin „soodsalt seatud tingimusteks”. Sisserände nähtust on palju lihtsam kontrollida, kui selleks on olemas poliitiline tahe. Tulemusi saavutatakse vaid siis, kui naaber tõesti tahab koostööd teha.

Teiseks on ebaseaduslik sisseränne ikka veel väga aktuaalne teema. Me peame vältima mereteid kasutavate ebaseaduslike sisserändajate saabumist. Ka need sisserändajad riskivad oma eluga. Isegi lapsed on nende inimeste tegevuse ohvriteks, kes hangeldavad südametult inimeludega. Vahemere riikidel tuleb seoses inimestega hangeldamisega paluda allkirjastada ja ratifitseerida ÜRO rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastase konventsiooni kaks protokollit.

Kolmandaks, pean kordama vajadust koostada tagasivõtulepingud. See on tehtud Venemaa, Ukraina ja Moldovaga. Seega, miks ei ole seda nii paljude aastate järel tehtud Marokoga? Mis toimub Alžeeriaga?

Austatud juhataja, ma soovin EUROMEDI konverentsile igakülgset edu. Loodan, et osavõtjad tagavad pühendunud koostöö ja väärikad kokkulepped, mida tööpoolest rakendatakse ning mis ei lõppe vaid pelga vastastikuste soovide kõrvutamise, mida järgnevalt praktikas ei rakendata.

Javier Moreno Sánchez, *fraktsiooni PSE nimel,* – (ES) Härra juhataja, härra komisjoni asepresident, nõukogu eesistuja, daamid ja härrad, teadlased väidavad, et peaaegu kaks miljonit aastat tagasi viis kliimamuutus esimese laiaulatusliku rändeni Aafrikast Euroopasse. Meie ajal – olgugi, et kliima muutumine võib sellega mingil määral seotud olla – on vaesus ja vabaduse ning võimaluste nappus siiani peamiseks põhjuseks, miks ohtrad väljarändajad riskivad oma eluga meie mandril avanevate paremate võimaluste nimel.

Väljakutse, millega eurooplastena silmitsi seisame, on sisserände muutmine arengu lahutamatuks osaks nii sisserändajate päritolu- kui ka sihtkohariikides ning ebaseadusliku sisserände vähendamisse panustamine arengu kaudu. Seetõttu peame töötama koos päritolu- ja transiidiriikidega õiguste ja kohustustega tööjõu – ja mitte orjadest koosneva tööjõu – tõelise liikuvuse nimel.

Seetõttu soovin korrata, et vajame dialoogi, koostööd ja solidaarsust, selleks et moodustada Vahemere põhja- ja lõunakalda vahel ühine eluruum. Seetõttu tervitame täielikult seda EUROMEDI tippkohtumist, mis on kooskõlas ministrite konverentsiga Rabatis ja Tripolis. Päritolu- ja transiidiriikide ning sisserändajaid vastu võtvate Euroopa riikide vahel peab alustama dialoogi, selleks et panna alus arengul põhinevale tõelisele ühendusele.

Daamid ja härrad, ma soovin heita pilgu mõnedele valdkondadele, mille võiks tippkohtumise käigus läbi vaadata. Sisserändajad peavad Euroopasse sisenema ja seal töötama seadusi täielikult järgides. See tähendab, et algatused, nagu näiteks sinise kaardi direktiiv, kujutavad endast vajalikku astet, kuid nendest ei piisa. Seda peab täiustama direktiiviga, mida saab kohaldada vähemate oskustega sisserändajate suhtes ning sellele peavad lisanduma abinõud ringrände suurendamiseks. Siinkohal pean silmas tõelist ringrännet, mille abil välditakse ajude äravoolu ja mis võimaldab kodumaale naasvatel väljarändajatel oma riikides sobilikes sotsiaalsetes ja majanduslikes tingimustes olulisi projekte teostada.

EUROMEDI piirkond peab olema majandusliku õitsengu, vabaduse ja arengu piirkond. Me peame jätkuvalt uurima võimalusi palgata ja välja õpetada töötajaid päritolumaal, rajades koolituskeskusi ja ametiõppe asutusi, nii nagu Hispaania teeb nüüd paljude nende riikidega.

Daamid ja härrad, saatkem selge sõnum Euroopasse seaduslikult sisse rändamise ja seal seaduslikult töötamise kohaste teabekampaaniate kaudu ning hoiatus ebaseadusliku väljarändega kaasnevate asjatute riskide kohta, selleks et vältida tuhandete noorte inimeste langemist maffia kätte ning seda, et nad riskivad oma eluga logudes paatides ja kanuudes.

Lõpuks palun, et tippkohtumisel pöörataks erilist tähelepanu kõige haavatavamatele väljarändajatele – naistele ja lastele, iseäranis saatjata lastele.

Marco Pannella, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, neid küsimusi arutatakse kohtumisel, mis toimub siin täiskogul 6.–8. detsembrini fraktsiooni ALDE algatusel koos rahvusvaheliste radikaalidega. Ma usun, et vajame siinkohal edasijõudmiseks uut väljapääsu.

Võib-olla olen ma pealetükkiv, kuid ma soovin teile, austatud eesistuja, komisjoni liige Frattini ja isegi teile, austatud juhataja, isiklikult südamele panna, et te ei laseks oma institutsioonidel teemast kõrvale vaadata. Arutluse teema, naabruspoliitika, see kiiduväärt uus algatus, jääb kindlasti bürokraatiasse kinni, nagu nii paljud teised: Lissaboni, kuid ka Barcelona algatus ja kõik ülejäänud algatused. President Prodi ütles naabruspoliitikat

tutvustades päris palju. Ta rääkis kõigest, kuid mitte institutsioonidest. Ei, probleem on mujal!

Teie, härra Frattini, ütlesite, et me peame oma töövaldkonnas rohkem tegema. See ei ole traditsiooniline probleem. Me tegutseme piisavalt kiiresti. Vahemere piirkonna teises osas on sellele vaatamata vaja ettevõtlust, sarnast sellele, missugust Iisrael on pika aja jooksul rakendanud oma kõrbealadel. Mu kõneaeg on peaaegu läbi, seega palun teil tungivalt kohtumise kuupäev kirja panna ja meeles pidada, et probleem – tõke – on partnerlus, väljakutse liikmelisus. Euroopat ennast ei oleks tekkinud, kui ta oleks partnerlust piiranud, nii nagu mõned sel ajal soovisid. Probleemiks on, et meie Euroopal on piirid. Sultan Hassan II juhtis 1987. aastal tähelepanu lahendusele. Püüelgem nüüd, vaatamata Euroopa pimedusele, selle poole.

Hélène Flautre, *fraktsiooni Verts/ALE nimel (FR)*. Härra juhataja, nagu kõik on öelnud, kaasa arvatud need, kes rääkisid täna hommikul, on ränne Euroopa Liidu ja EUROMEDI suhete prioriteet. See on peamiseks teemaks neile inimestele, kes on sageli sunnitud lahkuma kodumaalt, mille on laastanud vaesus, kõrbestumine, üleujutused, sõjad jms.

Kas EUROMEDI ministrite konverents on sobiv talle püstitatud ülesande täitmiseks? Miski ei saaks olla vähem kindel. Ettevalmistatud dokumentides on lootusetult puudus sisust. See on vaevalt üllatav, sest teame, et ükski kohapealsetest organisatsioonidest –kaasa arvatud need, mis seisavad olukorraga tegelikult iga päev silmitsi, tegeledes rändajatega, kes on kas kuhugi teel, rändavad sihitult või riskivad Vahemerel ulpides oma eluga – mitte ühtki neist organisatsioonidest ei kaasatud ettevalmistustöösse, mitte isegi ÜRO Pagulaste Ülemkomissari Ametit.

Ennatlike järelduste tegemine tähendab silma kinnipigistamist varjupaigaõiguse, rändajate ebaseadusliku kinnipidamise ja nende õiguste austamise ees, ükskõik, kas nad on seaduslikud või mitte, silma kinnipigistamist vastuvõetamatu vägivalla ees, mille osaliseks nad saavad, eriti naistest rändajad, silma kinnipigistamist vähemuste õiguste ja rändajatele ja nende peredele abi andmise kuritegelikuks muutumisele. See pimedus on täielik, arvestades Euroopa Liidu rahvusvahelisi kohustusi ja kokkuleppeid, mida peab rakendama või ratifitseerima. Mõnede jaoks on see Genfi konventsioon ning teiste jaoks – mille all mõeldakse kõiki Euroopa Liidu riike – on see rändajatest töötajate ja nende perekondade õiguste kaitse konventsioon.

Kuhu me tõeliselt loodame jõuda niisuguse Euroopa-Vahemere poliitikaga, niisuguse selge nõudmiste puudusega, mis puutub rahvaste ühistesse õigustesse ja kohustesse? Kus on oht? Oht on käputäiest seaduslikest rändajatest suitsukate, mille tagant leiame kõigi teiste õiguste püsiva ja massilise rikkumise. Kui konverentsi eesmärgiks on säästa tundlikumaid hingi, loobudes tõeliselt ambitsioonikast poliitikast, siis annab see endast parima selleks, et kujutada endast tõelist ajaraiskamist. See pakuks algusest peale eelnevat õigustust Itaalia ja Liibüa kahepoolse kokkuleppe taoliste lepete vohamisele. Need lepped on allkirjastatud riikalikult, mis on tugevas vastuolus kõrvaldamise tagasihoidmise põhimõttega ning mis teevad seda täielikus karistamatuses.

Ei ole liiga hilja tegutseda. Kutsuge ÜRO Pagulaste Ülemkomissari, kutsuge esindaja valitsusevälistest organisatsioonidest, tehke taas algust esialgse dokumendiga, kuid minge edasi Vahemere lõunaosa riikidega, mis on palju ambitsioonikam, ning konverentsist võib just saada positiivne ja oluline nurgakivi.

Luisa Morgantini, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, eelolev EUROMEDI ministrite konverents on kahtlemata oluline, keeruline ning pakiline vajadus, arvestades tragöödiad, mille tunnistajateks me oma merel päev-päevalt oleme. Siiski usun, et on häbiasi, et ei ole kaasatud valitsuseväliseid organisatsioone, millel on tegelikult rände valdkonnas palju kogemusi, kaasa arvatud näiteks niisugused projektid nagu mikrolaenu projekt.

Eelmisel nädalavahetusel toimus Volterras parlamendisaadikute, ümberasustatud inimeste, pagulaste ja valitsusväliste organisatsioonide kohtumine, kus algatasime varjupaigataotlejate ja pagulaste õiguste harta. See on teema, mis minu teada puudub ministrite konverentsilt. Sel puhul tõmbasime selge piiri pagulaste ja rändajate vahele, kinnitades mõlema rühma õigusi. Esimene jõustus 1951. aasta Genfi konventsiooni vastuvõtmisega ning teine võõrtöötajate ja nende perekondade õiguste rahvusvahelise konventsiooniga, mille on minu teada ratifitseerinud vaid viis riiki 37 riigist, mis osalevad Barcelona protsessis.

Seetõttu loodan, et komisjon ja nõukogu püüavad kindlaks teha, missugused on takistused ning soovitavad tungivalt nende lepete ratifitseerimist.

Gerard Batten, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Tänan, juhataja! Härra Magalhães ütles, et 18. ja 19. novembril toimub esimene sisserännet käsitlev Euroopa-Vahemere piirkonna kohtumine.

Ebaseaduslik sisseränne Euroopasse on tõepoolest paljude Euroopa riikide jaoks suur probleem, tekitades erilisi probleeme just nendele riikidele, kelle rannajoon on Põhja-Aafrika riikidest kergesti juurdepääsetav. Ühendkuningriigil on samuti sisserändega oma iseloomulikud probleemid. Seaduslik ja ebaseaduslik sisseränne Ühendkuningriiki on selle sõna otseses tähenduses juhimatut, piiramatu ja valimatut. Ebaseaduslik sisseränne on Ühendkuningriigi jaoks küll ülisuur probleem, aga praegusel ajal tekitavad suurimat muret hoopis seaduslikud sisserändajad Euroopa Liidust. Ligikaudsetel andmetel tuleb Ühendkuningriiki igal aastal 500 000 – 600 000 inimest, mis tähendab, et elanike arv suureneb aastas 200 000 inimese võrra ja iga viie aasta kohta lisandub seega miljon inimest. Ühendkuningriik on üks maailma kõige tihedamalt asustatud riike ja Inglismaa üksinda võttes on asustustiheduselt esireas. Sellises ulatuses sisseränne Ühendkuningriiki ei ole lihtsalt jätkusuutlik. Infrastruktuur ja avalikud teenused satuvad talumatu surve alla. Seda oleks võimalik kontrollida mõne väga lihtsa meetmega. Kuid ühtki nendest meetmetest ei ole võimalik rakendada, kuna me kuulume Euroopa Liitu. Need oleksid ebaseaduslikud. Kui Ühendkuningriik tahab kontrollida oma sisserännet, on ainsaks lahenduseks see, et ta astub Euroopa Liidust välja.

Dimitar Stoyanov, *fraktsiooni ITS nimel.* – (BG) Meie fraktsioon külastas Euroopa kõige lõunapoolsemat punkti – Lampedusa saart, millel asub sisserände keskus. Seal kohtasime inimeste rühma, kelle paat oli põhja vajunud, ning inimesi oli hukkunud. Olgugi et nad olid kaotanud sõpru, olid need ebaseaduslikud sisserändajad üsna heas tujus ning minu arvates oli selle põhjuseks EÜ-sisene liialt suur sallivus ebaseaduslike sisserändajate suhtes. Neid sallitakse niivõrd, et olles jõudnud ELi kaldale, tunnevad nad, et on oma eesmärgi saavutanud.

Seetõttu tuleb rakendada meetmeid, ütlema ebaseaduslikule sisserändajale juba enne seda, kui ta kodust lahkub, et uppumisoht on liialt suur. Ja isegi kui see ei juhtu ja sisserändaja jõuab Euroopa Liidu territooriumile, peab olema kindel, et ta ei jää sinna.

Sest kui me hoolime inimestest, kes surevad, üritades ebaseaduslikult immigrereuda, siis peame olema kindlad, et ükski inimene ei püüa midagi niisugust teha.

Täna!

Patrick Gaubert (PPE-DE). – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, soovin kõigepealt väljendada oma toetust, meie toetust, komisjoni liikmele Frattinile ja öelda talle ühemõtteliselt, et temavastased rünnakud seoses Itaalia mustlaste küsimusega on täiesti vastuvõetamatud.

Me kõik teame, et väärtused, mida see komisjoni liige kaitseb, on inimõiguste kaitsega seotud väärtused, Euroopa Liidu väärtused, ning nendest väärtuste poolest olete laitmatu, austatud volinik.

Pöördudes tagasi EUROMEDI konverentsi juurde, tervitan ma Algarves kogunevat Euroopa-Vahemere rändeteemalist ministrite konverentsi, sest see on omataoliste seas esimene, mis on pühendatud vaid rände küsimusele Euroopa-Vahemere piirkonnas.

Rändevood on võtmeteema, mille peab asetama meie dialoogi, partnerluse ja Euroopa-Vahemere piirkonnas asuvate riikidega tehtava koostöö keskmesse, jätkates Rabati ja Tripoli konverentsidel alustatud.

See on valdkond, milles liikmesriik ei saa omapead tegutseda. Selleks et muuta oma rändepoliitikat tõhusamaks, vajame toetust ja koostööd oma partnerriikidelt, mis on ise sageli rände lähte- või transiidiriikideks.

Meil on vaja nendega koos töötada, selleks et saavutada üksmeel tagasisaatmispoliitika suhtes, selleks et suurendada tagasivõtmisega seotud kokkulepete arvu ning selleks, et koos rakendada intelligentsu koosarenemise poliitikat, selleks et nende riikide kodanikud võiksid jääda oma kodumaale ja aidata kaasa selle arengule.

Rändevõrgude küsimusel on turvalisuse mõõde, kuid sel on ka inimlikkuse mõõde, mida ei tohiks ignoreerida. Seetõttu sooviksin näha peamiste inimõiguste austamist ühe konverentsi teemana. Ma loodan, et see kohtumine pakub võimalust avatud ja realistlikuks mõttevahetuseks, nii et saame koos kõigi osapoolte jaoks sobivaima lahenduse leida.

Béatrice Patrie (PSE). – (FR) Härra juhataja, minister, volinik, daamid ja härrad, mul on samuti hea meel, et ränne on valitud Euroopa-Vahemere piirkonna välisministrite järgmise kohtumise teemaks.

Ma usun, et siiani ei ole meil õnnestunud kehtestada Euroopa sisserändepoliitikat. Me teame, et see on keeruline küsimus, sest see mõjutab liikmesriikide suveräänsust ning selles valdkonnas soovivad nad kindlalt näha subsidiaarsuse põhimõtte väga ranget rakendamist. Me teame samuti, et sisserände või rände teema on vaieldav teema meie suhetes lõunas asuvate partnerriikidega, mis sageli heidavad meile ette, et tegeleme selle probleemiga kui pelga turvaküsimusega. Ma täna volinik Frattinit selle eest, et ta rakendas palju ülemaailmsemat lähenemisviisi antud küsimusele, mille hulka kuuluvad rändevõrgudega seotud majanduslik ja sotsiaalne mõõde.

Seaduslik ja ebaseaduslik sisseränne on sama mündi kaks külge, ning ei ole võimalik võidelda ebaseadusliku sisserändrändega, rajamata samal ajal seaduslikke teid Euroopasse sisserändamiseks. Seetõttu tervitan sinise kaardi süsteemi, mis on Euroopa vaste Ameerika roheline kaardi süsteemile, ning mul on hea meel, et komisjoni soovitatud seadusliku

sisserände teed võtavad silmanähtavalt arvesse Euroopa majanduslikke nõudmisi ja lõunapoolsete riikide tõelisi vajadusi.

Mis puutub viisade väljastamisse, siis usun, et EL peaks muutma selle sirgjooneliseks protsessiks, eriti üliõpilastele, teadlastele ja neile, kes kuuluvad kodanikuühiskonda. Ma arvan, et tagasivõtulepingud, eriti Alžeeria ja Marokoga, peaksid tagama selle, et iga naasmisprotseduuri peaks rangelt kontrollitama mehhanismide abil, mis tagavad rändajate õigustest kinnipidamise. Lõpuks, vaadeldes uut Sahara-tagusest Aafrikast lähtuvat rändevoogu, millega praegu silmitsi seisame, toetan kindlalt veendumust, et Euroopa ei tohi kasutada Barcelona protsessi selleks, et veeretada vastutust rändevoogude juhtimise eest tagasi Vahemere piirkonna piirialade õlule, sest ta on ise võimetu tegelema selle küsimusega oma piiridel.

Cem Özdemir (Verts/ALE). - (DE) Härra juhataja, ränne on üks esmastest Euroopa Liidu teemadest. Euroopa-Vahemere piirkond on selles suhtes meie jaoks strateegiliselt oluline piirkond. EUROMEDI ministrite rännet käsitlev konverents on esimene omalaadsete seas, pühendudes üksnes sellele teemale ja kaasates Euroopa-Vahemere partnereid. Seetõttu on veelgi kahetsusväärsem, et konverentsi eel ei konsulteeritud üldse kodanikuühiskonna organisatsioonidega.

Samavõrd kahetsusväärne on, et varjupaiga aspekt jäeti ministrite konverentsi päevakavast välja, eriti arvestades pagulaste lootusetut olukorda paljudel Vahemere piirkonna lõuna- ja idapoolsetel aladel, sest nende kaitsmiseks puuduvad piisavad õigusaktid. Nagu teame, ei ole ühelgi neist riikidest varjupaigataotlemisega seotud seadusi. Vaid mõned neist tunnustavad ÜRO Pagulaste Ülemkomissari. Liibüa, Süüria, Liibanon ja Jordaania ei ole seoses pagulasseisundiga Genfi konventsiooni ratifitseerinud.

Samuti on kahetsusväärne, et Barcelona protsessi liikmed räägivad rändajate õigustest, kuid vaikivad, kui jutuks tulevad ebaseaduslike rändajate õigused. Tegelikult on ka ebaseaduslikel rändajatel õigused, iseäranis arvestades palkade kehtestamist, nende laste juurdepääsu haridusele ning esmast arstiabi, eriti naistest rändajate puhul, seal, kus olulised kaitsvad sätted on kohaldatavad.

Kui soovime koostööd oma püüdlustes võidelda ebaseadusliku rändega, ei tohi me eitada ega tähelepanuta jätta üht aspekti – rändajate ja pagulaste õiguste austamist.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Valmistudes 18. ja 19. novembril toimuvaks EUROMEDI ministrite konverentsiks, on ELi jaoks oluline täheldada, et EUROMEDI parlamentaarne kohtumine on ainus foorum, millel Euroopa Parlamendi liikmed esindavad ELi kõrvuti Vahemere lõunaosa piirkonna rahvusparlamentide esindajatega, kaasa arvatud Iisraeli ja Palestiina esindajatega.

Mul on hea meel võtta osa EUROMEDI poliitikavaldkonna tööst, millel minu veendumust mööda on Barcelona protsessi kontekstis mängida võtmeroll. Selle kohtumise teemat ei oleks saanud paremini valida. Rändega seotud probleem esitab palju väljakutseid, olgu see siis areng, millega seoses rändajad vajavad teavet mikrolaenu ja muude laenu liikide võimaluse kohta, ELi seadusliku sisserändamise aspektid, kuid samuti ebaseadusliku rände põletav küsimus, millele on vaja kiiret lahendust.

Ma tervitan tõsiasja, et EL on süvendanud oma suhteid mõnede Vahemere piirkonna riikidega, mis näitavad poliitilist tahet ja astuvad samme selleks, et muutuda. Tõepoolest on mõnega neist juba sõlmitud assotsiatsioonileping. Mis puutub ebaseaduslikku rändesse, siis on oluline leida lahendus keerulisele olukorrale, mille on põhjustanud tuhandete

soovimatute rändajate saabumine, kes mõjutavad olulisel määral Malta ja eriti Itaalia julgeolekut, kuid samuti mõnede teiste ELi riikide julgeolekut. Minu oma kodumaa on samuti saanud nii seaduslike kui ka ebaseaduslike rändajate voo osaliseks. Ma kiidan heaks, et Euroopa Liit tervitab kvalifitseeritud rändajaid, kelle oskused – nii nagu komisjoni liige Frattini ütles – on vajalikud ning nendest võib kasu olla ELi põllumajandusele, tervishoiule ja turismile. Kuid nad peavad olema juba kvalifitseeritud, kui neil siseneda lubatakse. Oskusteta rändajaid ei tohiks reeglina vastu võtta, ning ma usun, et sinise kaardi süsteem aitab samuti seda probleemi lahendada.

ISTUNGIT JUHATAB: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Asepresident

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Proua juhataja, komisjoni asepresident ja eesistuja, rände teema näitab meile väga selgelt, kui lähedal on Aafrika Euroopale. See, mis Aafrikas toimub, mõjutab otseselt Euroopat.

Rändevood kriisipiirkondadest Vahemere lõunapiirkonda lõppevad Lõuna-Euroopa Vahemere riikides, mis loomulikult tähendab, et need mõjutavad otseselt Euroopat kui tervikut.

Aafrika on manner, mille rikkuseks on andekad inimesed. Meie peame olema targad ja kasutama seda potentsiaali Aafrika sees ja Aafrika jaoks. See partnerlus, mille poole koos Aafrikaga püüdleme, pakub tohutut võimalust. See pakkumine, mida Euroopa Liidust väljapoole laiendada soovime, on suureks väljakutseks. See ulatub eneseabile kaasa aitamisest turvaldtkondades, kaubandusest ja heast valitsemisest stabilisatsiooniprogrammideni. Selle juurde kuulub abi kuritegevuse vastu võitlemisel, väljaõppepaikade ja töökohtade loomine, mikrolaenu pakkumine ning teavituskampaaniad seaduslike rändeviiside kohta ning kõigi ebaseadusliku rände tagajärgede ja sellega võitlemiseks kasutusele võetavate abinõude kohta.

Sellele vaatamata peab Euroopa Liit järgmisel tippkohtumisel ka nõudmisi esitama. Üks niisugustest nõudmistest peab olema tagasivõtulepingu sõlmimine kõigi Vahemere lõunakalda riikidega enne seda, kui teeme algust kõigi oma tegevusprogrammidega, sest kõik need aspektid toimivad vastastikku, ning seetõttu, et soovime partnerlust.

Ma nõustun volinik Frattiniga, kui ta ütleb, et see, millest nüüd räägime, on partnerlus ja mitte enam koostöö. Jutt on partnerlusest ja keeruliste pakettide pakkumisest. Euroopa Parlament on selle jaoks valmis, komisjon toetab seda, nii nagu ka parlament, ning Aafrikat peab üles kutsuma kasutama neid võimalusi Põhja-Aafrika stabiliseerimise huvides ning samuti ELi kodanike ohutuse huvides.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Komisjon ja parlament on juba näidanud rohelist tuld ennetavale ja – mis veel olulisem – ühisele sisserändepoliitikale, ükskõik kui ebapopulaarne see olla võib. Jõuka ja vananeva Euroopa jaoks on sisseränne tõepoolest tõsiasi. Me teame, et ebaseaduslik sisseränne võib paljude riikide SKTd kuni 20% võrra vähendada, kuna nende majanduslikku kasvu piirab oskustöölise arvu kahanemine. Kätte on jõudnud aeg rahvusvahelise koordineerimise tugevdamiseks ja mõistlike üldiste reeglite osas kokkuleppele jõudmiseks.

Ma usun, et järgmisel nädalal teeb EUROMEDI ministrite konverents Algarves selles suunas edusamme, ning et sellel mitte ainult ei arutleta, vaid ka lepatakse kokku rände eduka juhtimise jaoks vajalike ühiste sammude suhtes, ning pakutakse välja abinõusid

transiidiriikidele avaldatava mõju leevendamiseks. Me peame jõudma kokkuleppele kolmandate riikidega rahvusvaheliste kohustuste osas, selleks et kaitsta nende rändajate elu, kes riskivad üle mere põgenedes eluga.

Transiidipiirkonnana saab Vahemere riikidele osaks ebaloomulik ELi reisivate sisserändajate sissevool, mille tõttu on nende jaoks vajalikud erilised abinõud. Eelolevale konverentsile võib kinnitada, et parlament võtab seda teemat väga tõsiselt. Meie ühisteks prioriteetideks on kindlustada kolmandatest riikidest tulevatele sisserändajatele korralikud kinnipidamisalad ja võidelda teguritega, mis põhjustavad massilist rännet. Me peame kaitsma rändajate elu ja väärikust.

Ma soovin samuti julgustada EUROMEDI selgitamaks, et sinine kaart kvalifitseeritud sisserändajate voolu reguleerimiseks ei ole eurooplastele ohuks. Vastupidi – see on võimalus, mida pakub meile ülemaailmastumine. Ametiühingute vastupanu sinisele kaardile on vastutustundetu populistlik žest, mis ulatub peaaegu ksenofoobiani. Mitte seaduslik, vaid ebaseaduslik ränne on Euroopa tööturu üleujutamise põhjuseks.

Volinik Frattini soovib, et Euroopa oleks kvalifitseeritud tööjõule ahvatlev. Me peame neid siia meelitama USAst, kus aastane sisseränne on 55%, võrreldes praeguse napi 5%-lise rändevooga Euroopasse. Olen veendunud, et see on õige strateegia ning et see on kooskõlas ELi positsiooniga ülemaailmses kontekstis. Seaduslik ja ebaseaduslik ränne on omavahel seotud. Kooskõlastatud, ohutu ja üldise rändepoliitika edu saab ELi küpsuse kontrolliks.

José Magalhães, nõukogu eesistuja. – (PT) Proua juhataja ja härra asepresident, daamid ja herrad, nõukogu väljub sellest arutelust kindla veendumusega, et Euroopa-Vahemere partnerlust peab arendama ja tugevdama ja et on õige pidada ministrite konverents Santa Eulália linnas. See koostöö, see partnerlus – mis on uueks sõnaks ja kontseptiks – peab edu saavutamiseks põhinema konkreetsetel projektidel. Selleks on paju häid põhjusi ja dramaatilisi olukordi, mida selle parlamendi liikmed on väga ilmekalt väljendanud, mistõttu peame *status quo*'d muutma. See juhtub vaid siis, kui vaatame olukorda pikas perspektiivis ja tegutseme kiiresti.

Meil on üldine nägemus, ülemaailmne lähenemisviis, tegevuskavad ja auahned seadusandlikud ettepanekud, nii nagu asepresident Frattini siin täna täheldas. Me peame seoses projektidega konkreetseid samme astuma, eriti kolmes mainitud valdkonnas. Esiteks peame rände ja arengu valdkonnas astuma samme kindla tegevuse väljakujundamiseks. Seda kavatseb ministrite konverents teha rahaülekannete tegemise ja mikrolaenu valdkonnas. Seepärast peame me kokku viima kõik tegevuses osalejad – see ei ole otsus, mida parlamendiliikmed, komisjon või nõukogu teha saavad – nagu näiteks pangad, Maailmapank, Euroopa Investeerimispank, sisserändajate ühendus ja kodanikuühiskond, selleks et leida erilisi teid finantsteenuste kasutamise julgustamiseks ja nende tõhususe tugevdamiseks, eriti raha ülekandmiseks alternatiivseid viise kasutades ja uusi tehnoloogiaid rakendades, mis võib samuti meie eesmärkide saavutamise tõeliselt abiks olla. Meil ei tekki kindlasti raskusi tasumistega seotud täieliku teabega Euroopa-Vahemere veebilehe ülesseadmisel, millel kirjeldatakse ka konkurentsi edendamiseks tehtavaid kulusid, selleks et vähendada neid kulusid, mis on meid meie partneriga ühendav keskne eesmärk.

Mis puutub seaduslikku rändesse, siis vajame ka selles valdkonnas erilisi algatusi. Meil oleks vaja luua töörühm esindajatega Euroopa-Vahemere partnerite ja muude sotsiaalsete partnerite hulgast, selleks et uurida põhjalikumalt olukorda tööturul ning tööturu vajadusi, selleks et välja kujundada väljaõppetegevus rändajatest töötajate jaoks enne nende rändama asumist, uurida võimalust Euroopa Liidu portaali rände ja töö valdkonnas kõigile

Euroopa-Vahemere partneritele juurdepääsetavaks muutmiseks ning EUROMEDI riikides sisse seada töötamise juhtimine ja teabekeskused, loomulikult kooskõlas riigi pädevusega antud valdkonnas.

Me vajame ka spetsiifilisi projekte ebaseadusliku rände valdkonnas. Arvestades, et paljud Euroopa-Vahemere partnerid on samuti rändevoogude sihtkoha- ja transiidiriigid, on oluline tugevdada institutsionaalset pädevust ebaseadusliku rände vastu võitlemise valdkonnas. Seetõttu peame ka arendama spetsiifilisi tegevusi, nagu näiteks järgmised. Esiteks peaksime edendama dokumentide turvalisust, sest vaid selle abil saame võimaldada isikute ja rändevoogude korrektset kindlakstegemist, rohkem usaldust ja suuremat liikumisvabadust. Teiseks peaksime edendama Euroopa-Vahemere partnerite juurdepääsu Frontexi treeningkursustele, nii et nad saavad täiendada oma teadmisi ebaseadusliku rändega võitlemise alal, kooskõlas kõigi rahvusvaheliste vahenditega, millega seotud oleme, iseäranis mereuuringu ja päästetööde asjus. See võiks olla oluline konkreetne samm Frontexi koordineerimisel ette võetavas ühistegevuses osalemise suunas. Meil on samuti vaja algatusi vabatahtliku tagasipöördumise ja tagasivõtmise valdkonnas. Avatud arutelu sel teemal oleks kasulik selleks, et kavandada teavituskampaaniaid, kindlakstegemisprotsessi, abistatud vabatahtlikke naasmisprotsesse ja tagasivõtulepingutega seotud läbirääkimisi päritoluriikidega. Nende ja paljude muude punktidega tegeletakse Algarves Santa Eulália linnas.

Proua juhataja, daamid ja härrad, võib olla palju erinevaid arvamusi, kuid üks on täiesti kindel ning ma lahkun sellest arutelust selle muljega: ei ole alternatiivi sellele dialoogi pidamise viisile ning tõhusale partnerlusele. See on ainus viis *status quo* muutmiseks ja me oleme täiesti nõus tõsiasiaga, et *status quo* muutmine on hädavajalik. Santa Euláliast võib selles suhtes saada väga oluline samm.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, selles arutelus on välja toodud palju praktilisi ettepanekuid ja mitmeid huvitavaid mõtteid.

Ma usun, et üks strateegilise poliitika küsimustest on see, kuidas areneda koostööst tõelise partnerluseni, nii et lõpptulemusena saavutada liikmelisus tõelises ühtses Euroopa-Vahemere piirkonnas. Härra Pannella idee on väga huvitav ning niisugune strateegia vajab selgelt meiepoolset pikaajalist mõtlemist. Vaid siis, kui on olemas tõeline ühtne Euroopa-Vahemere piirkond, on olemas ka ühtne sinna kuulumise tunne, mis viib meid nüüd püstitatud ühise eesmärgi nimel töötamiseni. Kõigepealt pidime saama kõigi 27 liikmesriigi nõusoleku, nüüd konsulteerime oma lõunakaldal asuvate partneritega. Edasiviiv tee on välja valitud.

Teine väga praktiline idee, mille ma kindlasti EUROMEDI kohtumisel üles võtan, on üleskutse kõigile sellest kohtumisest osavõtjatele, teha kindlaks, et nende riigid ratifitseerivad vastavalt olemasolevad rahvusvahelised konventsioonid. Enne ühegi uue reegli väljamõtlemist pidagem meeles, et väga vähesed riigid on ratifitseerinud ja kasutusele võtnud mõned äärmiselt olulised rahvusvahelised konventsioonid. Ma pean muuhulgas silmas inimestega kaubitsemisega seotud konventsiooni. Kui on üks teema, millega seoses tuleb kohe ratifitseerida konventsioon, siis on see rahvusvaheline inimeste vedamine ja inimkaubandus.

Kolmas idee tuleb härra Gaubert'ilt, kellele ma olen eriti tänulik selle suure debati humaanse mõõtme rõhutamise eest. Me ei räägi siin seadustest ega bürokraatiaküsimustest. Me räägime naistest, meestest ja lastest, kes – nii, nagu teised on öelnud – riskivad oma eluga ja sageli kaotavad elu. Seetõttu on tegemist solidaarsuse küsimusega. Ma usun, et

solidaarsuse näitamine inimeste vastu, kes kannatavad, on võtmeküsimuseks tõepoolest meie partnerite võrdsetel õigustel põhineva suhte rajamisel.

Neljas idee, millega sellest arutelust lahkun, on see, kuidas edasi liikuda, otse öeldes lõppdokumentidest tõeliste tulemusteni. Me oleme koostanud arvukalt dokumente ja kui aus olla, oleme paika pannud mõned olulised praktilised algatused. Nüüd peame neile rajama praktilised tegevused, näiteks otsustades, kuidas arenguabifonde kõige paremini kasutada. On ilmselge, et kui meil on Euroopa Liidus kasutada fonde kohapealse arengu toetamiseks, peab meil olema ka oskusi mõista, kuidas neid kõige paremini kasutada. Nii nagu keegi ütles, peab meil näiteks olema võimalik ergutada positiivselt neid partereid, neid riike, mis panustavad aktiivselt meie ühisesse strateegiasse.

Eeldades, et on olemas ühine strateegia, mida alates Barcelonast tuntakse Euroopa-Vahemere strateegiana, ja eeldades, et mõned riigid rakendavad seda suuremal määral kui teised, usun ma, et neid riike peaks rahaliselt ergutama, positiivselt tunnustama. See on minu arvates näiteks tähendusrikas korrupsiooni välja juurimise abinõu. Korrupsioon on ebaseadusliku sissereändrände üks peamisi põhjusi. Kui päritoluriikides oleks vähem korrupsiooni, ja kui transiidiriikides oleks vähem korrupsiooni, siis peatataks paljud inimestega kaubitsejad juba teel Euroopasse, ning koostöö oleks tihedam. Kuid see on vaid üks näide.

Lõpuks tekkib usutava, kindla ebaseadusliku käitumise vastase suhtumise kujundamine. Härra Magalhães rõhutas seda punkti ja ma nõustun temaga täielikult: meid ei võeta tõsiselt, kui me ei näita, et seadusevastast käitumist ei kiideta heaks ega taluta. Selles suhtes peame olema täiesti üheselt mõistetavad. Mõned on selles kontekstis puudutanud tagasivõtulepinguid. Tagasivõtulepingud lisavad meie poliitikale usutavust, sest inimesed, kes ei allu meie seadustele, tuleb kodumaale tagasi saata, pidades seejuures nende isiklikest õigustest igas mõttes kinni.

Sellele vaatamata on siin poliitiline küsimus: päritoluriigid, mis oma kaaskodanikke tagasi võtavad, ei saa toimida Euroopa Liidu piirivalvena. Ma väljendun veidi otsekohealt: nad ei ole valmis meiega antud valdkonnas koostöö tegemiseks üksnes julgeoleku põhjustel.

Seetõttu on üks teema, mille sellel konverentsil tõstatan, see, kuidas meie viisapoliitikat ja inimeste liikumist saab kasutada poliitilise stiimulina nende riikide jaoks, näiteks seoses suurema liikuvusega üliõpilaste ja äriiga tegelevate inimeste jaoks. Kasutagem Euroopa viisapoliitikat, loomaks niisugust liikumisvabadust, saates seega välja positiivne poliitiline signaal riikidele, kellelt me ootame tagasivõtulepingut. Nii tegime me Lääne-Balkani riikidega ning minu arvates on tulnud aeg kavandada samasugust üldist lähenemisviisi Vahemere riikidele.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

17. Euroopa tasandi erakondi reguleerivad määrused ja erakondade rahastamise eeskirjad (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on põhiseaduskomisjoni nimel koostatud härra Leineni raport (A6-0412/2007) Euroopa tasandi erakondi reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade kohta [KOM(2007)0634 – C6-0202/2007 – 2007/0130(COD)].

Manuel Lobo Antunes, nõukogu eesistuja. – (PT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, nagu teate, esitles komisjon selle aasta 27. juunil ettepanekut, lähtudes EÜ asutamislepingu

artiklist 191, mille eesmärgiks on Euroopa tasandi erakondade staatust ja rahastamist käsitleva EÜ määruse nr 2004/2003 täiustamine ja vastuvõtmine.

Sellele ettepanekule järgnes raport, milles hinnati määruse kasutuselevõtmist. Vastav resolutsioon võeti Euroopa Parlamendis vastu 23. märtsil 2006. Komisjoni ettepanek tutvustas uut faktorit: võimalust Euroopa poliitiliste sihtasutuste rahastamiseks, arvestades, et neil on oluline roll Euroopa tasandi erakondade tegevuste ja eesmärkide toetamisel ja edendamisel.

Kuna poliitilised sihtasutused teevad tihedalt koostööd Euroopa erakondadega, tehakse ettepanek, et nad peaksid esitama rahastamisaotluse selle Euroopa tasandi erakonna kaudu, millega nad on seotud, lähtudes samast seadusandlikust alusest, mis kehtib viimaste rahastamise puhul, teisisõnu, lähtudes EÜ asutamislepingu artiklist 191.

Ma tean, et selles parlamendis esindatud erakonnad on asunud Euroopa tasandil moodustama või on juba moodustanud sihtasutusi. Nõukogu suhtub poolehoiuga võimalusse pakkuda ühenduse rahalist toetust nende sihtasutuste tegevuste toetamiseks, väga selgetest reeglitest kinni pidades, mis võimaldavad muuhulgas erakondade sekkumise valdkondade selget eristamist, mis peab olema täiendav ja mitte ülekattuv.

Teine peamine komisjoni ettepaneku eesmärk on vaadata üle rahastamisega seotud sätted, mis juhivad Euroopa tasandi erakondade rahastamist, pidades silmas vahepeal saadud kogemusi. Selleks teeb komisjon ettepaneku muude abinõude hulgas finantsmääruse artiklis 109 sätestatud mittetulunduse reegli suhtes kahe erandi tegemiseks. Esimene abinõu on seotud võimalusega kuni 25% aastases kogusissetulekust järgmise aasta esimesse kvartalis üle kanda, selleks et võimaldada erakondadel paremini vastata muutuvatele poliitilistele oludele ja prioriteetidele. Teise abinõu eesmärgiks on võimaldada Euroopa taseme erakondadel luua rahalisi reserve, säästes erakondade siseselt saavutatud sissetulekut, mis ületab uut 15% protsendi suurust minimaalse kaasrahastamise taset.

Ma pean samuti tähelepanu juhtima sellele, et on tehtud ettepanek teha selgelt kindlaks, et ELi eelarvest saadud rahaeraldisi saab samuti kasutada Euroopa tasandi erakondade juhitud kampaaniate rahastamiseks Euroopa Parlamendi valimise kontekstis, eeldades, et see ei tähenda otsest või kaudset rahvuslike erakondade või nende kandidaatide rahastamist.

Euroopa Nõukogus hindas seda ettepanekut algselt kolm korda üldasjade nõukogu selle aasta septembris ja oktoobris ning delegatsioonid võtsid selle üldiselt toetavalt vastu. Sellegipoolest avaldasid mõned delegatsioonid muret välja pakutud õigusliku aluse ning eelarve korrast tehtud kõrvalekallete suhtes.

Selles küsimuses nõuti nõukogu õigustalituse arvamust. Viimane hindas, et nõukogu määruse nr 1605/2002 artikli 109 lõike 2 mittetulunduseeskirja erandid saab säilitada vaid eraldi määruses, mis põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 279, ja tegi ettepaneku viia need erandid isegi finantsmäärusesse, seda täiendades. See arvamus viis ettepanekuni jagada see kaheks õigusaktiks ja Euroopa Parlamendi ja Euroopa Kontrollikojaga konsulteerimiseni.

17. oktoobril 2007, seega hiljuti, arutas Coreper II esmakordselt kompromissteksti, mis esitati Portugali eesistumisel, väljendades nõukogu õigusteenistuse arvamust. Nädal aega hiljem, 24. oktoobril 2007, saavutas Coreper II kokkuleppe kahes küsimuses: ettepaneku jaotamises kaheks seaduslikuks aktiks – üks määrus põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 279, mis sisaldab finantsmääruse täiendamiseks vajalikke sätteid ja üks määrus sisaldab ettepaneku teisi sätteid, toetudes EÜ asutamislepingu artiklile 191 – ja teiseks Euroopa Parlamendi ja Euroopa Kontrollikojaga konsulteerimiseks, seoses määruse nr 1605/2002

artiklisse 109 kooskõlas EÜ asutamislepingu artikliga 279 tehtavate täiendustega. See konsultatsioon toimus kohe.

Kahte kompromissteksti, mis olid selle jaotuse tulemuseks, hindas üldasjade nõukogu 9. novembril 2007, seega väga hiljuti. Selle tulemusel on mul väga hea meel teatada et üldasjade nõukogu, mis tuli kokku eelmisel reedel, on kinnitanud rahvuslike delegatsioonide laialdase nõusoleku olemasolu, seoses küsimustega, mis on jaotuse tagajärjeks olnud kahe määruse teemaks.

Ma soovin korrata, et nende kolme institutsiooni vahel ei ole olemuslikult ühtki olulist lahkavust. Komisjon, parlament ja nõukogu nõustuvad kõik põhialustega, arvestades Euroopa poliitilisi sihtasutusi ja Euroopa erakondade tegevust juhtivate sätetega seotud täiendustega. Seadusandliku aluse küsimus ei kujutanud ega kujuta endast nõukogu püüdlust vältida nende kolme institutsiooni vahelist kokkulepet.

Ma võin nõukogu nimel kinnitada, et me soovime jaotuse tulemuseks oleva kahe määruse heakskiitmist selle aasta lõpuks, nii et need saaksid jõustuda alates 1. jaanuarist 2008. Sel eesmärgil teen ettepaneku, et parlament lükkaks edasi selleks nädalaks kavandatud teie arvamuse küsimiseks korraldatud hääletuse, nii et saaksime sobivaid kontakte kasutades ja kaasotsustusmenetlust rakendades EÜ lepingu artiklil 191 põhineva määruse osas nõusoleku saavutada pärast esimest lugemist.

Sel juhul peaks parlamendi arvamuse finantsmääruse täienduste osas kehtestama võimalikult kiiresti. Me oleme ka Euroopa Kontrollikojal koheselt tegutseda palunud. Meil on vähe aega, kuid meie arvates on piisavalt aega kahe määruse kehtestamiseks tingimustel, mida nõuavad parlament, komisjon ja nõukogu.

Margot Wallström, komisjoni asepresident. – Proua juhataja, järelemõtlemisperioodil saime me teada, et on olemas soov ja võimalused tugevdada ja laiendada poliitilist dialoogi. Ma olen alati öelnud, et kui me soovime luua Euroopa avalikku ruumi, on meil vaja luua ka rohkem Euroopa poliitilist kultuuri ning kõnealune konkreetne küsimus on selle jaoks äärmiselt oluline.

Muidugi ei ole ühte maagilist lahendust, mis aitaks ületada lõhet kodanike ja poliitika vahel ning puudub lihtne moodus vastutulekuks kodanike demokraatlikele püüdlustele ja nende soovile olla aktiivsemalt kaasatud. Neid püüdlusi tuleb toetada terve rea algatuste kaudu ja ühine eesmärk peaks olema see, et tagada kodanike, sealhulgas eriti noorte ja ma lisaksin ka naiste, võimalikult laiahaardeline osalemine Euroopa Liidu demokraatlikus elus.

Euroopa erakondade tegevus ja Euroopa poliitiliste sihtasutuste loomine on osake tegeliku Euroopa ruumi loomisest, kus erinevad arvamused saavad üksteisele väljakutseid esitada ja inimesed suudavad paremini mõista, mis on kaalul ja teha teadlikke otsuseid. Poliitilised arutelud ja poliitilised vaidlused on demokraatia osa ja me loodame, et see aitab ka tösta valimisaktiivsust Euroopa Parlamendi valimistel.

Mul on hea meel öelda, et komisjon ja parlament on selles osas alati üksmeelsed olnud. Komisjon on alati kiiresti reageerinud parlamendist laekunud ettepanekutele ning meie ettepanekut toetas väga tugevalt ka Parlamendi põhiseaduskomisjon.

25. oktoobril väljendasin ma selle täiskogu ees muret sellepärast, et Coreper otsustas valida teistsuguse tee kui komisjon ja Euroopa Parlament ning parlamendisaadikud, sealhulgas härra Pöttering ja härra Leinen, jagasid minu muret. Kuid ma väljendasin ka lootust, et

nõukogu, parlamendi ja komisjoni põhieesmärgid on jätkuvalt samad ehk meie ettepaneku sisulise külje heakskiitmine enne käesoleva aasta lõppu.

Kolm nädalat hiljem, olles kuulanud seda, mida eesistujariik ütles, võin ma ainult tervitada hiljutisi arenguid ja väljendada oma rahulolu selle üle, et me oleme jälle ühisel teel. Nõukogu on meie ettepaneku ära kuulanud ja töörühm kiitis selle sisulise külje möödunud reedel ühehäälselt heaks. See tähendab, et me saame nüüd edasi liikuda. Kuigi nõukogus saavutatud kokkulepe on oluline samm edasi ja väga positiivne uudis, ei ole see siiski veel protsessi lõpp. Me peame kõik üksikasjad lõpuni välja töötama, et määruse saaks kiiresti vastu võtta ja jõustada.

Isegi selle ettepaneku kaheks osaks jagamine ei mõjuta lõppkokkuvõttes selle sisu. See toob kaasa keerukama õigusloomemenetluse ning arvamuse kontrollikojast, mis loodetavasti jõuab meieni õigeaegselt. Ajakava on väga pingeline.

Ma tahaksin tänada härra Leinenit pühendunud töö eest selle raporti kallal ning samuti kõiki teisi selle tööga seotud parlamendisaadikuid. Samuti sooviksin tänada härra Pötteringi, esimeeste konverentsi ja fraktsioone, kes etendasid olulist osa pinnase ettevalmistamisel kokkuleppe saavutamiseks selles küsimuses. Niisiis, proua juhataja, nõukogu esimees, härra Leinen,

komisjoni asepresident. – (PT) Me saame koos edasi liikuda.

Jo Leinen, *raportöör. – (DE) Proua juhataja, austatud proua komisjoni asepresident, eesistuja, kolleegid, daamid ja härrad, uus Lissaboni lepe annab edasi juhtivat nägemust parlamentaarse demokraatia jaoks ELi tasandil. Parlamentaarne demokraatia jaoks on tarvis erakondi. Erakondi on vaja selleks, et esindada ühiskonna huve ja pakkuda kodanikele erinevaid kandidaate ja manifeste, mille hulgest valimistel valida. Kõigis meie 27 liikmesriigis on meil rahvuslikel valimistel osalevad erakonnad. Nüüd peame võimaldama neil Euroopa erakondadel teha oma demokraatlikku tööd ka Euroopa tasandil.*

Me soovime kindlustada, et Euroopa Parlamendi valimiste eel oleks samuti hulk aktiivseid poliitilisi rühmitusi, mille hulgest meie kodanikud valida saavad ja mis on võimelised valijaskonda mobiliseerima ja rääkima valijatele, kuhu nad neid viia kavatsevad. Me soovime, et kodanikel oleks võimalik otsustada selle Euroopa loomuse üle, mille kasuks nad hääletavad ning anda neile tõeline valikuvõimalus. Esimene Euroopa erakondade põhikirja ja rahastamise määrus, mille me võtsime vastu juba 2004. aastal, sai osaks võimas edu. Nüüd on meil kümme registreeritud poliitilist rühmitust ja see demonstreerib Euroopa Liidu poliitilise spektri laiaulatuslikkust. Selle määruse läbivaatamist kavandatakse nüüd selleks, et süstida nendesse demokraatlikesse struktuuridesse veidi paindlikkust ning laiendada neid samaaegselt.

Enamikus meie riikidest ei ole mitte üksnes erakonnad, vaid on ka poliitilised sihtasutused. Need pakuvad võimalust sotsiaalsete arengusuundade sügavamaks analüüsimiseks ning on samuti foorumiks aruteludele, mis ulatuvad erakonna liikmelisusest kaugemale. Need sihtasutused on paljudes riikides oma väärtust tõestanud. Nad teevad head tööd ning seetõttu on veelgi olulisem luua võimalus juhtida see arutelu, see suhtlus – samuti Euroopa ja Euroopa tasandi teemal – üle rahvuslike piiride. Seetõttu tervitan tõsiselt, et see vahend, mis lisandub erakondadele endile, on samuti saanud nõukogu õnnistuse osaliseks.

Daamid ja härrad, ühegi erakonna tegevuskava ei ole rajatud majandusaasta ümber. See vastab poliitilistele sündmustele ning seega tuleb erakondi käsitleda erinevalt teistest ühingutest. Uue määruse eesmärgiks on lisada finantsjuhtimisse veidi paindlikkust. Siin

on meil kolm eesmärki. Esiteks soovime võimalust pikendada rahandusaastat kolme kuu võrra väljaminekute osas selleks, et võimaldada erakondadel vastata poliitilistele sündmustele. Teiseks ei soovi me, et erakonnad peaksid kõik oma raha aasta lõpus ära kulutama. Me soovime, et neil oleks võimalik kasutada oma ressursse, liikmemaksu ja annetusi selleks, et suurendada reserve, mida saab kasutada vastusena poliitilistele võtmesündmustele ja loomulikult iseäranis Euroopa Parlamendi valimistel.

Lõpuks, eriti selleks, et aidata väiksemaid poliitilisi rühmitusi, kuid ka selleks, et hoida ülal ja tegevuses Euroopa poliitilisi sihtasutusi, on meil seoses abirahade ja oma ressursside proportsiooniga vaja erinevaid leppeid. Me näeme ette, et uue määrusega kehtestatakse oma ressursside suuruseks 15% ja toetuste suuruseks 85%.

Daamid ja härrad, nõukogu on otsustanud õigusliku aluse jaotada. Me vaidlesime, et see ei ole vajalik. Kahjuks on selle tulemuseks läbipaistvuse kadumine, sest kodanikel on nüüd vaja selle uue määruse õigusliku aluse leidmiseks vaadata kahte kohta. Sellegipoolest ei soovi me pikendada õigusloome küsimustega seotud vaidlust. See lihtsalt venitaks protsessi ja juhiks tähelepanu kõrvale selle määruse tõelistelt eesmärkidelt. Euroopa erakondade ja nende 2009. aasta Euroopa Parlamendi valimiskampaaniaks valmistumise huvides peaksime keskenduma sisulistele küsimustele ja lõpetama selle asja enne aasta lõppu. Mul on väga hea meel kuulda, et selle määruse sisule on osaks saanud laiaulatuslik nõusolek. Ma usun, et peaksime nüüd tegema kõik võimaliku, et pakkida see oluline õigusloomega seotud osa Portugali eesistumise all lahti, nii et meil oleks poliitilistele sihtasutustele õiguslik alus ning alus paindlikumale finantsjuhtimisele eelarveaastal 2008. Selleks on vaja nõukogult rahvusvahelisi leppeid, milleks me algselt tegime põhiseaduskomisjonis ettepaneku.

Proua komisjoni asepresident, soovin teid tänada, et haarasite nõukogu nimel initsiatiivi. Olen samuti tänulik Portugalile eesistujariigina, et ta tõeliselt pühendus sellele küsimusele, ning härra Leitãole, kellega koos tegime hulga tööd ära. Sooviksin samuti tänada eelarvekomisjoni ja eelarvekontrollikomisjoni, proua Guy-Quinti ja proua Mathieu'd väärtusliku panuse eest oma raportitesse, mis pakuvad rohkem läbipaistvust ja suuremat kontrolli nende ressursside jaotamise üle. Me oleme õigel teel ja ma loodan, et jõuame selle aasta lõpuks tulemuseni.

Véronique Mathieu, eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja. – (FR) Proua juhataja, minister, volinik, daamid ja härrad, esitades oma arvamuse eelarvekontrolli osas, tõin ma välja neli nõuet, mis näivad mulle olulised: kontrollimehhanismide täiustamine ja seega sise- ja välisaudiitorite ning volitava ametniku võimu suurendamine; lisanduva kontrollimenetluse kehtestamine; selge piiri tõmbamine erakondade ja sihtasutuste rahaliste ressursside vahele ja lõpuks Euroopa Parlamendi valimiskampaaniate rahastamise reeglite selgitamine.

Mul on hea meel, et nõukogu aktsepteerib kuulsat 25% reeglit, milleks tegi eelmisel aastal ettepaneku Ingeborg Gräßle ja mille nõukogu siis tagasi lükkas. Me saame täielikult aru, et sellel aastal esitatud kokkulepe sisaldas oluliselt kitsendavat elementi, mis on selle raportiga seotud.

Sellegipoolest viib aruande õigusliku alusega seotud teatud kahtlus selleni, et kahtleme selle hääletuse ja käesoleva istungi tulemustes, mis on kahetsusväärne.

Parlament koostas selle raporti ja esitas arvamused väga kiiresti. Oleks kahju, kui nõukogu otsus jaotada raport kaheks osaks tähendaks seda, et kaotame aega. Seetõttu näeksime meelsasti, et see kiidetakse kiiresti enne aasta lõppu heaks. Tänan teid.

Ingo Friedrich, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Proua juhataja, lubage mul esiteks edastada oma siirad õnnitlused ja tänud raportöör Jo Leinenile väga hea töö eest. Minu fraktsioon saab seda raportit täielikult toetada ning me toetame samuti täiendusi. Selle raporti abil muudetakse Euroopa tasandi erakonnad ja uueks vahendiks olevad poliitilised sihtasutused tõhusateks tööriistadeks, selleks et suurendada Euroopa kodanike osalust ja edendada Euroopa demokraatlikku legitiimsust.

Referendumid Prantsusmaal ja Madalmaades näitasid, et on oluline taastada kodanike usaldus, kaasa arvatud erakondade ja poliitiliste sihtasutuste kaudu. Samuti on tõsi, et finantseeskirjad peab kohandama erakondade kiiresti muutvatele vajadustega. Loomulikult peab tagama ka läbipaistvuse. Seetõttu hakkab Euroopa Parlament pakkuma teavet igal majandusaastal erakondade ja sihtasutuste rahastamiseks tehtud kulutuste kohta, ning see teave hakkab olema kättesaadav meie koduleheküljel.

Teine hea uuendus on, et viimaks tunnistatakse erakondade tähtsust Euroopa Parlamendi valimistel. Vaid siis, kui Euroopa erakonnad saavad olla aktiivselt seotud Euroopa Parlamendi valimistega, saavad neist tõeliselt Euroopa poliitikas osalejad ning nad panustavad Euroopa teadvuse tekkesse, aidates seega üle saada käesolevast demokraatia defitsiidist.

Teine oluline komponent on poliitiliste sihtasutuste edendamine. Nende töö poliitilise teabe ja hariduse valdkonnas täiendab erakondade tegevust. Nendel sihtasutustel on oluline roll haridustegevuse süvendamisel ja Euroopa Liiduga seonduvate teadmiste parandamisel, vähendades seega vahemaad Euroopa Liidu ja tema kodanike vahel.

Ma olen veendunud, et sihtasutused suudavad edendada kodanike aktiivset osavõttu Euroopa poliitilisest elust ning et nad saavad samuti mängida tähtsat rolli tulevaste poliitikute väljaõpetamisel. Nõukogu õigusloomekesksest mõtlemisest on pigem raske aru saada, kuid, nagu Helmut Kohl alati ütles, on kõige olulisem tulemus. Seetõttu suhtun sellesse raportisse poolehoiuga ning soovin tänada kõiki asjaosalisi nende pühendumuse ja koostöö eest.

Richard Corbett, *fraktsiooni PSE nimel.* – Proua juhataja, minu fraktsioon toetab seda ettepanekut ja peab seda väga praktiliseks lahenduseks, arvestades praegusi õigusakte ja seda, et oleks tegelikult kasulik, kui Euroopa poliitilistel erakondadel oleks võimalus teostada sihtasutuste kaudu uuringuid jne ning paindlikkus raha aastast aastasse üle kanda.

Küsimusi tekkis seoses õigusliku alusega. Parlament ja komisjon olid nõus, nõukogu jäi selles küsimuses eriarvamusele. Kuid olulisem on sisu kui õiguslik alus ja ma julgeksin isegi väita, et on parem omada õiguskindlust, kui seista hiljem silmitsi probleemide ja kohtuvaidlustega. Niisiis, me oleme selle lahendusega rahul ja me lükkame hääletamise meeleldi edasi selle nimel, et võiksime nõukoguga esimesel lugemisel kokkuleppele jõuda.

Ma tahaksin veel lisada, et nagu raportöör ise ütles, on poliitilised erakonnad Euroopa tasandil olulised, sest nad väljendavad neid poliitilisi valikuid, mis meie kui Euroopa Liidu ees seisavad. Meedia keskendub liiga tihti üksnes nõukogule ja eelkõige Euroopa Ülemkogule, nagu oleks tegemist mingi gladiatooride võitlusega riikide vahel. Kas täna jäi peale Ühendkuningriik või Prantsusmaa? Kas sakslased leppisid itaallastega kokku? Aga kui tulla siia parlamenti, näeb väga harva, et ühest riigist pärit saadikud hääletavad ühtmoodi ja teisest riigist pärit saadikud teistmoodi, sest meie siin teeme poliitilisi valikuid, poliitika valikuid. Kas me soovime kõrgemaid keskkonnastandardeid, aga kallima hinnaga või ei? Igas riigis on mõlema seisukoha toetajaid ja nii on lugu suurema osaga valikutest, mis meie

ees seisavad. Poliitilised fraktsioonid ja poliitilised erakonnad rõhutavad asjaolu, et tegemist on poliitiliste valikutega, mida me Euroopa Liidus teeme, mitte ühe riigi seisukoha võitlusega teise riigi vastu.

Seetõttu tulebki erakondade tööd tugevdada. See aitab kodanikel aru saada, millised on need asjad, millega me tegeleme ja see paneb Euroopa Liidu paremini toimima.

Andrew Duff, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Proua juhataja, ma tahaksin tänada nõukogu eesistujariiki edu eest kokkuleppele lähenemises juba esimesel lugemisel. Ma loodan, et Kontrollikoda suudab samuti kiirelt getutseda, et meile oma otsusest teada anda.

Viljakas poliitiline mõte on väga vajalik komponent pluralistlikus, elavas parlamentaarses demokraatias ning kõnealune meede poliitiliste sihtasutuste loomiseks innustab ja stimuleerib seda. See innustab erakondlikku poliitikat Euroopa tasandil arenema ja annab tähtsatele Euroopa poliitilistele erakondadele enesekindlust, et nad viiksid oma kampaaniaid läbi eesmärgistatult.

Ma pean ütlema, et me oleme juba mitmeid aastaid teinud piruette poliitiliste erakondade ümber. Muidugi nad ongi tulevased rivaalid ja konkurendid vanadele riiklikele poliitilistele erakondadele, mis mulle vahel tunduvad viimase kindlusena, mida kaitstakse rahvusliku suveräänsuse nimel. Niisiis, me peaksime kiiresti edasi liikuma Euroopa tasandil platvormide loomiseks, mis toetaksid ja edendaksid riigiülest poliitikat, mis peegeldaks selgelt 21. sajandi paradigmasid.

Janusz Wojciechowski, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Proua juhataja, ma tervitan käesolevat tööd Euroopa tasandi erakondade mõistlikku rahastamist käsitleva eeskirja suunas. See on väga oluline ja ma kiidan härra Leineni raporti heaks.

Siiski seisame silmitsi ka laiemaga küsimusega. See puudutab erakondade rahastamise tagajärgi demokraatia kvaliteedile, nii Euroopa Liidu kui ka üksikute liikmesriikide tasandil.

Seadusandlikel põhjustel keelati erakonnale, mida ma esindan, valimisperioodil mõneks ajaks eelarvest rahastamine. Ma tean, kui keeruline on silmitsi seista poliitilise opositsiooniga, millel on raha sel ajal, kui sul ei ole seda. Üks Poola suurematest erakondadest peaaegu lakkas hiljuti olemast, sest seda ähvardas toetuste äravõtmine väikeste rahaliste eksimuste pärast.

Raha on oluline, kuid see ei tohiks olla ainus asjaolu, mis määrab poliitilise näitelava iseloomu, nagu see mõnikord on. Selgelt on see eraldiseisva arutelu küsimuseks, mis tuleks pidada siin täiskogul. Pealegi ei saa demokraatia sõltuda vaid rahastamisest.

Andreas Mølzer, *fraktsiooni ITS nimel*. – (DE) Proua juhataja, kodanike huvi ELi vastu on siiani kergelt öeldes tagasihoidlik ja selle põhjuseks on muuhulgas selle läbipaistmatud struktuurid, mõistmatud otsused ja ajakirjanduse huvipuudus.

Euroopa olemasolevatel erakondadel on selle defitsiidi vähendamisel olnud vähe mõju ja ei ole sugugi selge, et nad on tegelikult sobivaks vahendiks, mille abil täita kodanike soovi rohkemaks ühisotsustamiseks. Seda saab minu arvates saavutada vaid otsesema demokraatia abil. Kosmeetiliselt täiustatud ELi põhiseaduse lepingu taaspakendamine, nii arusaamatult kui võimalik, pärast paljut suletud uste taga tehtut, ning referendumi vältimine kahjustab kindlasti samuti soovi tekitada kodanikes ELi suhtes entusiasmi, mida vaimusilmas ette nähakse ja mille üle väga uhked ollakse.

Nende asjaolude valguses on väga ebatõenäoline, et Euroopa erakonnad ja nendega seotud sihtasutused edendavad kodanike hulgas eurovaimustust. Kuid kui neil õnnestub Euroopa tasandil parandada arutelu ning kodanikega suhtlemist ja samas esindada oma huve, saavutame vähemalt midagigi. Sellegipoolest peab nende rahastamine olema selge ja läbipaistev ning minu arvates peab sinna juurde kuuluma revideerimine, mida teostavad sõltumatud üksused.

Roger Helmer (NI). - Proua juhataja, ma tahaksin härra Leineni raporti kohta selgesõnaliselt öelda, et sellel raportil ei ole midagi tegemist demokraatiga, see on propaganda. See puudutab meie tõrksatelt kodanikelt korjatud makse Euroopa projektide läbisurumiseks. Projektide, mille suhtes nad on üha umbusklikumad. Taanlased hääletasid Maastrichti lepingu vastu, iirlased hääletasid Nice'i lepingu vastu, rootslased hääletasid euro vastu, prantslased ja hollandlased olid põhiseaduse lepingu vastu, aga sellegipoolest kasutatakse nende raha integratsiooni edendamiseks.

Täna, sellel täiskogul rääkis härra Sarkozy Euroopa demokraatiast, kuid eri liikmesriikide lõikes esindusdemokraatiaks vajalik üldine avalik arvamus puudub. Euroopa tasandil demokraatia on pettus ja meelepete. Kavandades üleeuroopaliste erakondade rahastamist, jätab härra Leinen sellest täiesti välja euroskeptilised erakonnad, kes ei ürita olla üleeuroopalised, nii et maksumaksjate raha läheb integratsiooni pooldavatele erakondadele, teised seda ei saa. Euroopas, kus räägitakse demokraatiast, on see kuritegu inimeste vastu.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Proua juhataja, täna rääkis Prantsusmaa president täiskogu ees dialoogi ja arutelu vajadusest. Ma usun, me kõik õppisime seda järelemõtlemisajal, nagu asepresident Wallström ütles.

Ometi on meil dialoogi ja arutelu jaoks vaja vahendeid ja mõned kõige olulisematest ja tõepoolest vajalikest vahenditest – olgugi, et need ei ole ainsad vahendid – on erakonnad. Euroopa erakonnad, nagu rahvuslikud erakonnad, kujundavad rahva taht. Niisugune peab olema nende roll ka Euroopa esindusorganites.

Euroopa Parlamendi tasandi erakondadest oleks mõttetu rahastamiseta rääkida. Me peame vaatama, kuidas rahastatakse neid erakondi, mis on nii vajalikud rahva tahte kujundamisel. Ma arvan, et kõige olulisem küsimus seoses Euroopa Parlamendi erakondadega ja samuti seoses rahvuslike erakondadega, kuid praegu huvitab meid Euroopa Parlament, on see, et rahastamine peaks olema vastutustundlik, selge ja läbipaistev. Maksumaksjatele on oluline just see, et nende raha kulutatakse hästi ning et on olemas institutsioonid, mis vastutavad selle eest, kuidas nende raha kulutatakse.

Ma usun, et Euroopa inimestel – olgugi et neil võib olla mõned kahtlused või kõhklused selle üle, missuguses suunas Euroopa peaks liikuma – ei ole mingeid kahtlusi selles osas, et nende tulevik on Euroopas.

Siin parlamendis kuulen ma alati isegi neid, kes Euroopa ideedele enim vastanduvad väitmas, et nad on eurooplased ja ei ole Euroopa vastased.

Minnes tagasi selle juurde, mida alguses rääkisin, ning taas tsiteerida härra Sarkozy'd: „Arutelu on hädavajalik ja selleks, et arutelu toimiks, peame looma vahendid selle organiseerimiseks”.

Seetõttu tervitan härra Leineni raportit, mis võtab arvesse komisjoni ettepanekut, ning ma tänan samuti teid, austatud nõukogu eesistuja, mu hea sõber härra Lobo Antunes, teie meile tehtud ettepaneku eest.

Euroopa Rahvapartei ei aruta siin eeskirja alust. Kui eeskiri tuleb kõigi jaoks vastuvõetava lahenduse leidmiseks kaheks jagada, siis olgu nii. Te võite meie toetusega arvestada.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Proua juhataja, mul on hea meel, et veel üks kaasparlamendiliige kuulab seda arutelu, eriti selle küsimuse üle, meie kaunis keeles.

Mulle tundub, et saaksime siin kasutada erakondi, mis on väärtuslikud tööriistad. Oh häda, me hoiame neid väärtuslikke tööriistu oma institutsionaalsetes seinakappides peidus, kus neid ohustab rooste minemine. Enamik – kui mitte kõik meist – on nõus demokraatliku rolliga, mida erakonnad Euroopas mängima peaksid, kuid ma ei arva, et me peaksime nõustuma ka sellega, et nad ei ole siiani seda rolli veel mänginud. Selle põhjuseks on, et tänapäeva erakonnad – nii nagu paljud kõnelejad on öelnud – ei ole tegelikult erakonnad. Nad on lõdvdad erakondade konföderatsioonid, nagu minu kunagine õpetaja ja raportöör Dimitris Tsatsos ütles oma aruandes juba 1996. aastal. Meil ei ole tõelisi erakondi ning see arutelu on meile heaks võimaluseks vaadata, kas suudame ELi tasandil tõelisi erakondi luua.

Mul on kaks kommentaari arutuse all oleva aruande spetsiifiliste küsimuste osas. Raportiga tehakse kaks olulist edusammu. Nagu oleme öelnud, ei lahenda see kõiki poliitilisi probleeme, kuid on kaks suurt edusammu. Üks on see, et nüüd tunnistame, kuidas poliitilised institutsioonid toimivad, meie arutellu tuleb uus mõtteaine. Tutvustati eluliselt olulist ideoloogilise käärimise elementi. Üks ELi suuri demokraatia probleeme on täpselt see, et me ei tegele tugevalt ja tõsiselt poliitilise mõtlemisega, ning need asutused saavad seda vajadust rahuldada.

Teine suur edusamm on läbipaistvus. See on iseäranis ilmne erakondade endi jaoks paika pandud läbipaistvuse eeskirjades, kuid ma ütleksin, et eelkõige uue artikli 9 punktis b, mille sisuks on parlamendi enda läbipaistvuse eeskirjad.

Lubage mul lõpetada lühida kommentaariga seadusliku aluse killustatuse küsimuse kohta. Ma mõistan, et siin on tegemist tehniliste probleemidega. Isiklikult kahetsen seda killustatust. Küsimus on selles, et kui me kõik nõustume, et majanduslikust vaatenurgast lähtudes on iseseisvus ja läbipaistvus poliitilise mehhanismi enda olulised osad, kas siis üks õiguslik mehhanism ei oleks palju mõjusam?

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, ma suhtun poolehoiuga sellesse resolutsiooni, sest see aitab kaasa Euroopa demokraatlikule elule.

Euroopa vasakpoolsete fraktsioon, mis valmistub oma teiseks kongressiks, on alati öelnud, et ülemaailmastumine ning samuti see meie Euroopa on näinud turgude, ärihuvide ja bürokraatia kokkujooksmist, samal ajal kui demokraatia on soikunud. See on kõik soodus ja hea tugevatele võimudele, kuid mitte meie omadele, kes usuvad teistsugusesse ühiskonda, mis varustab oma nõrgimaid liikmeid vajalikuga.

See oli minevikus massierakondade ülesanne. Tänapäeval seisame uue väljakutse ees, nimelt väljakutse ees asutada erakonnad, mis on võimelised hakkama saama konflikti ja otsuste langetamise uute tasanditega. Erakonnad, mis taastavad demokraatliku osaluse ning Euroopa Parlamendi demokraatliku ülesande väljaspool suurte koalitsioonide ja valitsustevahelise koostöö süsteemi, mis lämmatab demokraatliku arutelu. Loomulikult on fondide kasutamisel oluline läbipaistvus, kuid poliitika ei saa olla vaid pelgalt rikaste eesõigus.

Javier Moreno Sánchez (PSE). - (ES) Proua juhataja, daamid ja härrad, soovin kõigepealt õnnitleda raportööri härra Leinenit. Härra Leinen on üks eeskirjade koostajaid ning

erakondade väsimatu kaitsja. Võib öelda, et temaga olen ma jaganud ootamatut lahingut lepete kinnitamiseks.

Daamid ja härrad, see ettepanek ei saa ega või olla Euroopa Liidu õigustalituste vahelise lahingu võitluse vangiks. Mida varem me kokkuleppele jõuame, seda parem, sest kui meil ei õnnestu seda teha, siis on selle konflikti ainsateks kannatajateks poliitilised partnerid, kes mängivad olulist rolli ELi kodanikele lähemale toomisel ja nende poliitikaga tegelemise julgustamisel, et nad tunneksid end osana ühisest poliitilisest projektist ja poliitilisest tulevikust.

Erakonnad esindavad ka ELi poliitilise integratsiooni protsessi rahvusvahelist mõõdet. See raport näitab parlamendi pandlikkust ja tegutsemisvõimet. Seda täiskogu ei saa süüdistada suutmatuses teha koostööd kokkuleppe saavutamiseks esimesel lugemisel enne 2007. aasta lõppu.

Daamid ja härrad, ma soovin välja tuua kolm ideed, kolm selle projekti peamist täiustust, mida me tervitame ja mis kindlustavad erakondade ja sihtasutuse arengu.

Esimene on Euroopa erakondade oluline roll Euroopa Parlamendi valimistel, mis peegeldub võimaluses kasutada rahalisi eraldisi Euroopa valimiskampaaniate jaoks.

Teine on Euroopa Parlamendi erakondade iseseisev juhtimine aastaste reserve üle kandmisega ja võimalusega luua oma ressursse mitmeteks aastateks.

Kolmandaks ja viimaseks parandab Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste julgustamine Euroopa Parlamendi erakondade tegevust. Sihtasutused on hädavajalikuks vahendiks erakondade tegevuse laiendamisel ja sidemete tugevdamisel kodanikega ning neil on oluline roll teavitamisel, aruteludes ning poliitilises väljaõppes.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Proua juhataja, meie fraktsioon on selles küsimuses eri arvamusel rühmadeks jagunenud. Mina esindan neid, kes ei usu, et europarlamendi erakonnad soodustavad demokraatia arengut. Nad on erakondade erakonnad ja nendega läheb võim rahvast veelgi kaugemale. Nad sünnitavad tsentraliseeritud poliitikat, mille üle otsustavad suured erakonnad suurtes riikides.

Nad saavad Euroopa Parlamendi erakondade rahalisi vahendeid kasutada selleks, et Euroopa Parlamendi valimistel riiklikul tasandil tsentraliseeritud propagandat levitada. Nad saavad osa Euroopa erakondade rahalistest vahenditest, selleks et rahva seas Euroopa-teadlikkust propageerida. Tsentraliseeritud võimu eesmärgiks on tekitada inimestes selle vastu suuremat poolehoidu – muuta nad allaheitlikeks.

Nüüd luuakse erilistele Euroopa sihtasutustele õiguslikku alust, tehes ettepaneku uue propagandavahendi loomiseks, vähendades Euroopa erakondade iserahastamise määra ja lubades neil kõrvale hiilida nende finantseeskirjade järgimisest, millega teised peavad kooskõlas olema. Mõned meie fraktsiooni liikmed eitavad seda kõike.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). - (DA) Proua juhataja, ma ei ole föderalism vastane. Ma usun, et föderalism on heaks valitsemisvormiks Saksamaal, Kanadas, Šveitsis ja USAs. Sellegipoolest on selleks vaja inimesi ja ei ole veel olemas Euroopa inimest, kes oleks valmis Euroopa demokraatiaks. Alates sellest ajast, kui mind esmakordselt valiti, langes 63% suurune osalus parlamendi valimistel hiljuti 46%-le. Järgmisel korral langeb see arv tõenäoliselt alla 40%. Euroopa ajakirjandus on väga väikesearvuline ja väike. Ta elatub kunstlikest toetustest. Ei ole ühtseid erakondi liikmetega, kes on ennast registreerinud, kes maksavad vabatahtlikult oma liikmemaksu ning kes on kaasatud valimisprogrammide

loomisse. Erakondi kontrollivad rahvuslikud erakonnad ja rahastavad maksumaksjad. Nüüd soovivad nad rohkem raha ja võimalust selle raha kasutamiseks riiklikel valimistel. See moonutab võrdset võistlust, on ebaõiglane ning tõenäoliselt ebaseaduslik, sest see rikub võrdsuspõhimõtet.

Erakondade toetamist juhivad suuremate erakondade liikmed. Minu erakond on kaotanud oma toetused, sest nõutakse ühe meie liikme isiklikku allkirja, olgugi, et mitte kõik teiste erakondade liikmed ei ole oma liikmeksastumise avaldust isiklikult allkirjastanud. Meid koheldakse erinevalt, kuid siiski ei ole kriitilist ajakirjandust, mis heidaks valgust diskrimineerimisjuhtudele. Ma hääletaks hea meelega Euroopa Parlamendi erakondadele toetuste maksmise poolt, kui valijaskond sooviks üleeuroopalist demokraatiat. Alustage valitud rahvaesindajatele õigusloomega seotud protsessi üle võimu andmisest ning võtke võim ära valitsusametnikelt ja lobitegijatelt, nii et valijaskond saaks valimispäeval välja ilmudes ja erineva erakonna poolt hääletades muutusi esile kutsuda. Looge otsese liikmelisusega elavad ning vabatahtliku liikmemaksuga erakonnad, nii et me võiksime siis korraldada avalikku abi, mida valijaskond peab mõistlikuks ja mis ei ole diskrimineeriv. Praegu on meil vaevu valijate toetus edasiseks surve esitamiseks kodanike rahakotile.

Manuel Lobo Antunes, *nõukogu eesistuja*. – (PT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, komisjoni asepresident härra Wallström lõpetas oma selle arutelu esialgse kõne, väljendades soovi koos edasi liikuda. Järeldus, mille olen selle arutelu põhjal teinud, on see, et liigume koos tõhusalt edasi. See saab nõukogule ja eesistujariik Portugalile vaid heaks uudiseks olla, ning pean vajalikuks tänada komisjoni ja Euroopa Parlamenti tõsiasja eest, et me saame minu täna teile esitatud ettepaneku põhjal koos edasi liikuda.

Nii nagu juba öeldud, ei ole vorm nii oluline. Tõeliselt oluline on sisu. Käesoleval juhul on sisuks Euroopa erakondade varustamine lisaressurssidega, nii et nad saaksid oma poliitilisi tegevusi täies ulatuses sooritada ning oma pädevust suurendada, nii et nad saaksid täielikult kaasata kõiki meie kodanikke sellesse lummavasse Euroopa ülesehitamise protsessi.

See on tõeline sisu, tõeline põhjus ja tõeline küsimus. Nagu ma öelnud olen, saan ma vaid rõõmu tunda selle üle, et vastavad kolm institutsiooni on suutnud jõuda kokkuleppele selles osas, kuidas antud küsimuses edasi liikuda. Ma pean samuti vajalikuks öelda, kui lubate mul aus olla, et tõsiasi, et suudaksime selle kokkuleppeni jõuda Portugali eesistumisaja jooksul, on mulle ja loomulikult Portugali valitsusele meie kiiresti lõpule jõudva eesistumisaja võtmeküsimuseks.

Ma pean teile ütleva kolme asja. Esiteks loodan ma, et saame peagi teada Euroopa Kontrollikoja arvamuse ning et me seega saame selles suhtes kiiresti järeldusi teha. Teiseks ütles täna siin üks parlamendiliige, et mõned Euroopa erakonnad jäetaks nende uute eeskirjade kohaldamisalast välja. See ei ole tõsi, sest need eeskirjad kehtivad kõigi kohta. Lõpuks soovin väga siiralt korrata meie pühendumust, tegemaks kõik võimaliku selleks, et lõpetada see protsess aasta lõpuks.

Jo Leinen, *raportöör*. – (DE) Proua juhataja, nõukogu väitis just, et määruse sisu suhtes valitseb laialdane nõusolek. Neljapäeval, enne selle küsimuse hääletusele panemist, teen ettepaneku, et hääletus lükataks edasi, nii et saaksime nõusoleku saavutada esimesel lugemisel enne selle aasta lõppu, tõenäoliselt detsembris toimuval osaistungjärgul.

Juhataja. – Ma olen üles tähendanud teabe, mille olete meile andnud, härra Leinen, ning me lõpetame oma arutelu komisjoni asepresidendi härra Wallströmi panusega.

Margot Wallström, komisjoni asepresident . – Proua juhataja, härra Lobo Antunes, ma olen täiesti veendunud, et Te tõepoolest väärte kiitust selle eest, et jõuate kõnesoleva tööga loodetavasti enne käesoleva aasta lõppu valmis. Siis võime me tõepoolest juua klaasi veini või portveini, et tähistada seda, mis Portugal oma eesistumise ajal on selles väga tähtsas küsimuses saavutanud.

Kui härra Helmer oleks siia saali jäänud, siis ma oleksin talle öelnud, et ta on elav näide selle kohta, kuidas Euroopa demokraatia toimib, kuna Euroopa maksumaksjad maksavad selle eest, et ta on siin ja saaks olla Euroopa Liidu vastu, meie ülejäänud siinolijate vastu. Me tervitame teda siin, me aktsepteerime tema siinolekut, sest ka tema hääl on selles arutelus oluline.

Need kes on vastu, mängivad ka siin sellel täiskogul väga tähtsat rolli Euroopa poliitilistes aruteludes. See ongi asja mõte, anda kõikidele erakondadele võimalus luua Euroopa poliitiline platvorm ja sellesse oma panus anda, et meil toimuks elav arutelu, kus mõlemad pooled saavad väljendada kõiki erinevaid seisukohti. Me teeme seda avatult ja läbipaistvalt, pannes paika kriteeriumid ja reeglid ning õigusliku aluse, millele selles osas toetuda. Selles konkreetses ettepanekus ei ole mingeid saladusi.

Praegusest olukorrast rääkides, kõik 10 praegu olemasolevat Euroopa erakonda on loonud poliitilised sihtasutused, mis esindavad väga erinevaid poliitilisi seisukohti ja programme.

See üksnes stimuleerib elavat ja laiaulatuslikku arutelu Euroopa poliitilistes küsimustes ning annab panuse Euroopa ja tema kodanike lähendamisele.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Alexandra Dobolyi (PSE), kirjalikult (HU). Ma usun, et komisjoni soovitus on oluline ja näitab teed edasiliikumiseks. Euroopa erakonnad mängivad olulist rolli Euroopa Liidu tasandi poliitikas. Neil ei ole mitte üksnes oluline tähtsus Euroopa poliitilises elus, vaid ka Euroopa avaliku sektori loomisel kõige laiemas mõttes, seega usun, et nende roll ja nende tegevuse taassõnastamine on ajakohased.

Keskseks küsimuseks on, kas peaksime toetama nende Euroopa erakondade algatusi, selleks et julgustada kodanikke osalema teadlikult liidu demokraatlikus elus ning selle loomises. Ma usun, et on nõudlus ja võimalus abinõude kasutuselevõtmiseks, selleks et tugevdada ja laiendada poliitilist dialoogi. Vaja on kindlustada kodanike suurim võimalik osalus liidu demokraatlikus elus, eriti noorte osalus, tagamaks, et kõiki võetakse kuulda.

Ma sooviksin täheldada siinkohal, et üks Euroopa Liidu jaoks paika pandud poliitilisi eesmärke on siiani Euroopa avaliku elu loomise toetamine ja edendamine. Ühe vajaliku elemendina rõhutatakse komisjoni dokumendis nende Euroopa Liidu tasandi poliitiliste sihtasutuste toetamist, mis pakuvad abi või toetust ja täiendavad neile lähedalolevate erakondade fraktsioonide tegevust mitmete algatuste abil, nagu näiteks üleeuroopalisi seminare, koolitusi ja konverentse korraldades.

Lõpuks suudavad niisugused Euroopa Liidu tasandi sihtasutused tagada tõhusa finantsraamistiku rahvuslike poliitiliste sihtasutuste ja Euroopa Liidu tasandi õpetajate – kaasa arvatud teiste noorteorganisatsioonide ja kodanikuühiskonna esindajate – koostöök.

ISTUNGIT JUHATAB: Diana WALLIS*Asepresident***18. Infotund (küsimused komisjonile)**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B6-0382/2007)

Me oleme juba algusega hiljaks jäänud, sellepärast ma palun teid, kolleegid, et te peaksite ajast kinni ja ma kutsun teid nagu eelmisel korral, palun, tulge esimestesse ridadesse. Palun tulge esimestesse ridadesse! Mitte keegi ei pahanda, kui te tema koha peal istute. See loob palju sõbralikuma ja palju interaktiivsema õhkkonna, kui me oleme siin ees kõik koos.

Komisjonile esitatakse järgmised küsimused.

Esimene osa

Juhataja. – Küsimus 36, mille on esitanud **Manuel Medina Ortega** (H-0778/07)

Teema: Euro väärtuse mõju konkurentsivõimelisele turismile

Arvestades, et euro väärtuse kasv on viinud Euroopa turismitööstuse konkurentsivõime langusele, siis missuguseid meetmeid on komisjonil kavas rakendada turismitööstuse tugevdamiseks ja Euroopa positsiooni hoidmiseks turismisihtkohana?

Günter Verheugen, komisjoni asepresident (DE). Proua juhataja, daamid ja härrad, euro väärtuse muutused mõjutavad loomulikult Euroopa turismiteenuste suhtelist hinda kolmandatest riikidest saabuvate turistide jaoks. Olgugi et euro väärtus ei ole poliitiline abivahend, vaid kujundatakse vabalt valuutaturul, peaks neid tagajärgi, mida on hiljutine euro väärtuse tõus dollari suhtes turismile toonud, vaatlema erinevalt aluselt.

Kõigepealt on euro väärtuse kõikumisel väga väike mõju Euroopa Liidu sisestele turismivoogudele. Vastavalt kasutada olevatele andmetele tuleb 70% tulust Euroopa Liidu sisesest turismist, teisisõnu turistidelt, kes tulevad teistest ELi liikmesriikidest.

Teiseks ei peaks me keskenduma vaid euro väärtusele dollari suhtes. Efektive euro väärtuse arvutused näitavad, et üldine suundumus on palju vähem dramaatiline. Euro väärtuse tõus Hiina jüaani suhtes oli näiteks sel aastal palju vähem märgatav ja ikkagi vaevu kahekordistus Euroopa Liidu välistest riikidest saabuvatelt turistidelt saadav tulu ajavahemikul 1995–2005, samal ajal kui Hiinast saabuvatele turistidele omistatav tulu kasvas sama perioodi jooksul kaksteist korda.

Komisjon teab, et hind on peamine konkurentsiegur. Sellele vaatamata põhineb komisjoni nägemus Euroopa turismist tulevikus kõrgel kvaliteedil, mitte madalal hinnal, nii nagu esitleti ka hiljuti heaks kiidetud teatises.

Me oleme veendunud, et isegi tugeva euro puhul jääb Euroopa maailma esimeseks sihtkohaks, juhul kui Euroopa kasutab kõige paremini ära oma eelseid: oma kultuuripärandit, oma imeilusat looduskeskkonda, oma ahvatlevate paikade geograafilist ilu ja oma teenuste kõrge kvaliteediga seotud head mainet.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Proua juhataja, komisjoni asepresidendi viimased väited on vastuolus tegelikkusega. See, mis praegu toimub, on laialdane Euroopa-sisese turismi vaikus ning selle suundumine Euroopa-välisesse riikidesse – Kariibi mere riikidesse,

arengumaadesse, Kaug-Idasse, Aafrikasse – peamiselt meie Euroopa raha väärtuse kasvu tõttu.

Veel enam, tehakse plaane uute abinõude sisseviimiseks, mis töötaksid samuti Euroopa turismi vastu, nagu näiteks kompensatsioon ettevõtetele, mille tekkealuseks on CO₂ heide. Teisisõnu juhtuks seeläbi, et paljud tehased seaksid ohtu Euroopa turismi ning praegu ei näi olemas olevat ühtki märki Euroopa turismi hõlmavast poliitikast. See on ilmselgelt ikka veel riiklike valitsuste küsimus ning ma soovin komisjoni asepresidendilt küsida, kas ta usub, et komisjon võiks julgustada mingisugustki Euroopa poliitikat, selleks et võidelda selle silmanähtava arengusuunaga, mis viib Euroopa turismi konkurentsivõime languseni.

Günter Verheugen, komisjoni asepresident. – (DE) Ma kardan, et austatud parlamendiliige ja mina peame nõustuma selles osas, et me ei nõustu teineteisega. Nii nagu teate, toimus Portugalis vaid mõne päeva eest suur Euroopa turismikonverents ning seal arutati üksikasjalikult kõigi nende küsimuste üle. Konverentsile tuli kokku 500 juhtivat spetsialisti tervest Euroopast, ning sellel konverentsil ei jäänud mul muljet, et Euroopa turismitööstus või töepoolset liikmesriigid oleksid mures selle pärast, et Euroopa on kaotamas oma säravat kuulsust turismisihtkohana.

Meie käsutuses olevad arvud ei kinnita seda, mida austatud parlamendiliige ütles, nimelt, et seisame silmitsi iseäranis tõsise olukorraga. Lubage mul veel kord öelda, et loomulikult mõjutab euro väärtuse kõikumine hinda, kuid seda, mida Euroopa pakub teistest riikidest pärit küllastajatele, ei määra peamiselt hind. Otsus reisida Euroopasse ei ole otsus, mida mõjutab peamiselt hind, vaid selle kvaliteet, mida Euroopal pakkuda on.

Sellegipoolest nõustun austatud parlamendiliikmega selles osas, et peame pöörama väga suurt tähelepanu Euroopa turismitööstuse kandvatele ideedele ning kindlaks tegema, et raamtingimused võimaldavad sellel tööstusel teha tegelikes tingimustes kapitalimahutusi tohutusse kasvu- ja tööhõivepotentsiaali, mida turismitööstus pakub.

Juhataja. – Kuna küsimuste esitajaid ei ole kohal, jäävad küsimused 37, 38 ja 39 vastamata.

Teine osa

Juhataja. – Küsimus 40, mille on esitanud **Bart Staes** (H-0786/07)

Teema: Euroopa arengupäevad - Maumoon Abdul Gayoom

7.–9. novembril toimuvate Euroopa arengupäevade avamisest võtab osa Maladiivide president Maumoon Abdul Gayoom. Selle põhjuseks on tõsiasi, et Maladiive ähvardab kliimamuutuse tõttu tõsine oht ja „Kliimamuutused ja areng” on Euroopa arengupäevade põhiteema. Teisest küljest tähendab see, et EL tunnustab selle presidendi ja tema kehtestatud režiimi seaduslikeks. Rahvusvahelised inimõiguste organisatsioonid kritiseerivad karmilt president Gayoomi tema režiimi autokraatliku iseloomu ja tõsiste inimõiguste rikkumise eest politsei ja julgeolekuteenistuse poolt.

Miks kutsus komisjon Maumoon Abdul Gayoomi, sest on ka teisi kliimamuutusest ohustatud riike, kus on võimul palju demokraatlikumad valitsused ja missugune on komisjoni seisukoht tema režiimi suhtes?

Louis Michel, komisjoni liige (FR). Suur tänu küsimuse eest, mis annab mulle võimaluse juhtida tähelepanu olukorrale Maladiividel.

Nagu president Maumoon Abdul Gayoom rõhutas hiljutisel ÜRO kohtumisel, ohustab Maldiive – mis asuvad vaid 1,5 meetri kõrgusel merepinnast – kliimamuutuse tagajärjel pidev ookeani veetaseme tõus. See on sundinud enam kui 300 000 põgenikku saartelt lahkuma. Seetõttu annab Maldiivide presidendi kutsumine meile võimaluse heita valgust ohule, mis ähvardab nende saarte elanikke, nii nagu austatud parlamendiliige väga õigesti sellele tähelepanu juhtis.

Veel enam, Maldiivid on alati aktiivselt vähemarenenud maade ja väikesaartest arengumaade teemalistest rahvusvahelistest konverentsidest osa võtnud. See püüdlikkus sai kinnitust siis, kui Maldiivid võtsid osa ÜRO kolmandast vähimarenenud riikide konverentsist, mille Euroopa Parlament korraldas 2001. aastal ning millel Maldiivid võtsid endale olulise eesistuja rolli ekspertide rühmas, mis tegeles Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooniga.

Mis puutub poliitilisse olukorda Maldiividel, siis, tervitab komisjon kooskõlas Euroopa Liidu Nõukogu eesistuja seisukohavõtuga hiljutisi poliitilisi arenguid Maldiividel ja on rahul tänaseks kehtestatud reformidega. 2006. aasta reformikava väljaandmine oli tõepoolest hea uudis. Järgmisel aastal, aastal 2008 peetavatel valimistest saab oluline samm suurema demokraatia suunas. Komisjon on valmis avaldama toetust reformiprotsessile, pakkudes muuhulgas eriabi 2008. aasta valimisteks.

Muidugi jääme valvsaks, kui juttu tuleb inimõiguste küsimusest. Komisjon on rahul hiljutiste edusammudega, kaasa arvatud kahe olulise aktivisti, Jennifer Latheefi ja Mohammed Nasheedi vabastamisega eelmisel aastal.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Proua juhataja, volinik, soovin teid vastuse eest tänada.

Olen kuulnud valitsusevälistelt organisatsioonidelt, mis võtsid osa Euroopa arengupäevadest, et nad olid algatusega ja sellele järgnenud resolutsioonidega väga rahul, seega õnnitlen selles osas. Sellegipoolest ei ole ma ikka veel täiesti rahul.

Te ütlete, et poliitiline olukord Maldiividel on paranemas ja et seal on reformikava, kuid kas teisalt ei ole veel veidi vara pakkuda presidendile, keda võime lõppude lõpuks kirjeldada kui autoritaarset diktaatorit, niisugusel foorumil kohta, niisugusel olulisel kohtumisel. Ma arvan, et peame selles suhtes väga ettevaatlikud olema ega peaks talle platvormi pakkuma juhul, kui see ei ole hädavajalik.

Mis puutub teistesse küsimustesse, siis loomlikult ei alahinda ma probleeme, millega Maldiivid silmitsi seisavad. Ma arvan, et nad väärivad suurt tähelepanu, kuid veel kord: me peame olema poliitiliselt arukad.

Louis Michel, komisjoni liige – (FR). Ma mõistan austatud parlamendiliikme küsimust ja tähelepanekuid, kuid sellegipoolest ei ole kahtlust, et kliimamuutus mõjutab peamiselt kõige haavatavamaid riike.

On eluliselt tähtis, et Bali läbirääkimised pakuvad hüppelauda protsessile, mis hõlmab seda tõsiasja, ja et kõige haavatavamad riigid muutuvad sellest teadlikuks. Kolm olulist seotud riikide ja alade rühma, mis kuuluvad ÜRO, G7 ja Euroopa Liidu alla, on vähimarenenud maad, väikesaartest arengumaad ning ülemeremaad- ja territooriumid. Me oleme kõik need kolm rühma oma Euroopa arengupäevadele kutsunud. Maldiivid juhivad ÜROs vähimarenenud maade kliimamuutuste töörühma, seega ei olnud selle kutse aluseks ükski teine põhjus.

Viimasel arengupäeval, mis oli järeltulele pühendatud, väljendas ka Kuuba aseminister seisukohta. Tema sekkumise järel pidin mõned asjad selgeks tegema, sest mõned tema öeldud asjad olid selgelt kohatud ja need ei olnud kindlasti mitte õigesti ajastatud. Ma kasutasin seda võimalust, toomaks välja, et demokraatial on siiski oma eelised, sest see võimaldab inimestel väljendada vabalt seda, mida nad mõtlevad, kaasa arvatud asju, mis on vahel šokeerivad.

Seetõttu mõistan teie kommentaare liigagi hästi, kuid sel puhul on veidi keeruline Maldiive ignoreerida, kuna tegemist on riigiga, mis vastab tõelise haavatavuse olukorrale.

Juhataja. – Küsimus 41, mille on esitanud **Gay Mitchell** (H-0793/07)

Teema: Agulid ja areng

900 miljonit inimest ehk üks inimene kuuest elab suurlinna agulis. Neil inimestel on vähe või puudub üldse seaduslik õigus oma kodule, neil on limiteeritud või puudub juurdepääs elektrienergiale, veele või kanalisatsioonisüsteemile ja ka muude sotsiaalteenuste kättesaadavus on väga vilets. Missuguseid konkreetseid meetmeid võtab komisjon selles küsimuses ja kas on olemas konkreetne strateegia selle olulise arengut puudutava küsimuse lahendamiseks?

Juhataja. – Kahjuks ei ole härra Mitchell kohal ...

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Proua juhataja, ma võtan sageli oma kolleegi härra Mitchelli küsimused üle. Kui Teile sobib, proua juhataja, võtaksime me selle küsimuse menetlusse.

Louis Michel, komisjoni liige (FR). Tööstuspiirkondade kiire kasv on arengumaades jätkuvaks arengusuunaks.

Viimaste aastate jooksul on väike- ja suurlinnades elavate inimeste arv märkimisväärselt kasvanud. Arengumaadest on Aafrika samuti piirkond, mis on näinud suuremat linnastumist kui ükski teine maailma paik. Selle linnades elav elanikkond on viimase 25 aasta jooksul kolmekordistunud ning hinnangute kohaselt kahekordistub see taas aastaks 2030.

Selle kiire demograafilise muutuse tagajärjeks on agulite ja tervisele kahjulike slummide kiire laienemine, sageli suurlinnade ääres asuval keerulisel maastikul.

Tööohutuse puudumine, majutuse ja maaga seotud must turg ja professionaalsete teenuste puudumine on kõik probleemid, mis iseäranis mõjutavad vaeseimaid linnaelanikke ja on näitajaks sellele, kui võimekad on need linnad kohalikule elanikkonnale nende piirkondade kasvamisel turvalise keskkonna tagamisel.

Aastatuhande arengueesmärkide raames vaesusega võitlemine on komisjoni arengupoliitika peaeesmärk, juhtides komisjoni kõigi selles valdkonnas tehtavate algatuste puhul.

Komisjon toetab linnade jätkusuutlikku arengut hea valitsemistava ja linnade hea haldamise abil. Linnadele osutatav abi on osa vaesusevastasest võitlusest ning agulite elanike elukvaliteedi parandamine toimub seetõttu ülemaailmse lähenemisviisi raamistikus, mis põhineb linnade paremal haldamisel.

Komisjoni linnadega seonduva strateegia eesmärgiks on aidata slummide elanikke mitmete programmide abil, mida rakendatakse erinevates piirkondades, mis on meie arenguprogrammidesse haaratud. Nende hulka kuuluvad Ladina-Ameerika, mis on kasu lõiganud programmist URB-AL, ning Aasia, millel on oma programm Asia Urbs.

komisjoni liige . –

(Juhataja palus kõnelejal aeglasemalt rääkida.)

Tegemist on pika vastusega ning ma kardan, et parlamendiliikmetel ei jätku kannatust minu kõnet lõpuni kuulata, kuid ma räägin aeglasemalt.

komisjoni liige. – (FR) Komisjon pakub paljudele Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikidest pärit rühmitustele rahalist abi. See on suunatud ülemaailmsetele algatustele ja programmidele, mille eesmärgiks on agulite elutingimuste parandamine ning linnade arenguga seotud koostöö mõju ja tõhususe parandamine, parandades linnade vaeste inimeste elutingimusi ja edendades programme agulite elutingimuste parandamiseks, nii et need vastaksid linna elutingimuste standarditele ja riiklikele standarditele.

Komisjon asus organisatsiooniga Cities Alliance (Linnade Liit) koostööd tegema 2007. aastal. See algatus keskendub vaestele linnadele ja vaestele inimestele, kes neis elavad. Lõplik eesmärk on edendada linnades säästvat arengut. Komisjon julgustab organisatsiooni Cities Alliance selleks, et julgustada kõikehõlmavat ja osavõtlikku lähenemisviisi linnade arengule ja selleks, et edendada oma slummide elutingimuste parandamisega seotud eesmäärke.

Aastal 2007 kiitis komisjon heaks 4 miljoni euro suuruse abiraha väljamaksmise üheksandast Euroopa Arengufondist, selleks et toetada agulite ajakohastamiseks ette nähtud piirkondlikku programmi. Selle programmi eesmärgiks on dialoogi parandamine, piirkondlike, riiklike ja kohapealsete mõttevahetuste edendamine ning agulite alade elutingimuste parandamiseks kasutusele võetud poliitiliste abinõudega seotud kogemuste jagamine. Programm pakub rahalist toetust piirkondlike agulite elutingimuste parandamise plaanide ja tasuvusuuringute teostamiseks, ning olemasolevate asutuste ja ressursside tugevdamiseks.

Komisjon on olnud eriti aktiivne oma püüdlustes parandada agulite elanike elutingimusi, iseäranis selles suhtes, mis puudutab veega varustatust ja hügieeni. Linnades ja pooleldi linnastunud aladel veele ja hügieenile juurdepääsu parandamine on selgelt meie valdkondliku poliitika oluline osa. Linnade vaeste spetsiifilises küsimuses pööratakse erilist tähelepanu nende tegevuse parandamisele, kes opereerivad ja pakuvad detsentraliseeritud teenuseid ja munitsipaalteenuseid.

Aafrikas, kus suurem osa avalikest teenustest ja munitsipaalteenustest toimivad halvasti, tuleb reformida selle sektori üldist organiseerimist ja finantsjuhtimist, selleks et parandada varustuse taset, iseäranis, kui see piirkond peab investeeringuid ligi meelitama. Neid avalikke teenuseid tuleb tugevdada, eelkõige seoses maksude kindlaksmääramise, maksete kogumise ja süsteemi juhtimisega seotud tegevuslike küsimustega.

Te teate, et oleme asutanud ka Veeameti, mida rahastatakse üheksanda Euroopa Arengufondi kaudu ja mis varustab linnades ja pooleldi linnastunud piirkondades elavaid vaeseid ja kõige haavatavamaid kodanikke juurdepääsuga veele ja hügieenile. Tehtud on kaks üleskutset, tegemaks ettepanekuid, mille eesmärgiks oleks vaeste ja kõige haavatavamate varustamine vee ja hügieeniteenustega. Komisjoni 416 miljoni euro suuruse rahaeraldise abil on rakendatud kõigis seotud Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkondades kokku umbes 175 projekti. Sellest koguarvust oli 38 projekti eesmärgiks tegevus linnades ja 29 projekti eesmärgiks tegevus pooleldi linnastunud aladel.

Vesi on nendest projektidest enamike fookuspunktiks, seda abiteenust toetavad äravoolu ja hügieeniteenused. Kokku on linnade ja pooleldi linnastunud piirkondade veeabi teenustesse investeeritud juba 191,7 miljonit eurot. Suure hulga slummides ja piirkondade vaeseimates piirkondades elavate kasusaajate vaesunud olukorra tõttu pakub enamik projekte – kui mitte kõik projektid – vaestele mingisugust toetust, nii et hindade kohandamine lisandub paketi osana.

Veel üks asi, mida peaksin selle pika jutustuse lõpule lähenedes ütleva, on see, et minu jaoks korraldati kohtumine ÜRO inimasustusprogrammi tegevjuhiga ja mul oli temaga pikk jutuajamine. Ma kasutasin seda kohtumist peamiselt selleks, et saavutada tema toetus arengupäevade ettevalmistamiseks, mis peetakse enne järgmise aasta lõppu. Peamiseks teemaks on kohalikud võimud ja detsentraliseerimine – see on üheks peamiseks teemaks, teiseks on ajakirjandus ja areng – ning palusin tal meiega selle teema ettevalmistamisel ühineda, sest linnakeskuste ja pealinnade äärmuslik koondumine on tõeline arenguküsimus.

Sellega seoses – ning see on teema, millest iseäranis rääkida soovisin – on arengumaades samuti suureks probleemiks maa kasutamise planeerimine, ja see küsimus peaks pakkuma meie arengupoliitikale uut kesket teemat. Me teeme selle kallal kõvasti tööd ja tõenäoliselt teen selles spetsiifilises küsimuses lähitulevikus avalduse – nimelt arengumaade maakasutuse planeerimise küsimuses – sest see on tõeliselt tähtis küsimus. Võtkem näiteks Kinshasa, mis on enam kui kuue miljoni elanikuga suurlinn. Nüüd on saanud liialtki selgeks, et Kinshasat ei ole enam turvalisuse, teenuste pakkumise, sanitaarvaldkonna projektide jms osas võimalik hallata.

Seetõttu oleme väga teadlikud selle küsimuse tähtsusest, mille tõstatas lugupeetud parlamendiliige.

Juhataja. – Kõigepealt tahaksin ma tänada volinikku ja kuigi tema vastus oli pikk, ei ole see kõige pikem, mis meil siin infotunni ajal on olnud, aga see on tekitanud mitmeid soove täiendavate küsimuste esitamiseks. Ma annan nüüd võimaluse kolmele esimesele minu tähelepanu pälvinud küsijale koos ja need oleksid proua McGuinness, härra Mitchell, kes küsis algse küsimuse ja proua Budreikaité.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Proua juhataja, kogu austuse juures proua McGuinnessi vastu, on minu arvates hämmastav, et inimene, kes esitab küsimuse, peab kellegi järgi ootama.

Juhataja. – Mul on väga kahju. Me alustasime hiljem, nii et oli igati ootuspärane, et Te olete siiski õigel ajal kohal.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Proua juhataja, te alustasite ekraanil hiljem ja jätsite siis küsimusi vahele. Seejärel lubasite te seitse minutit kestva vastuse ja lasete enne algse küsimuse esitajat kellelgi teisel küsida täiendava küsimuse. See on absurdne menetluskord. Ma protesteerin.

Juhataja. – Mul on väga kahju! Kui saadikut ei ole saalis, oleme me kohustatud küsimuse vahele jätma. Me järgime minu poolt kindlaksmääratud järjekorda.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Proua juhataja, ma vabandan probleemide pärast. Ma võtsin härra Mitchell'i küsimuse, sest ma teadsin, et ta on teel siia.

Härra volinik, selles pikas vastuses ei kuulnud ma Teid kordagi mainimas sõnu nagu „maa-“, „põllumajandus“ või „investeermisvajadus“, aga agulite probleem tuleneb ju sellest, et 900 miljonit inimest tungleb nendes paremat elu otsides, kuna maapiirkondades ei ole midagi

paremat. Ma arvan, et te peaksite käsitlema põllumajandusse ja maaelu arengusse investeerimise küsimusi, et ei tekiks veelgi suuremaid aguleid.

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Teil on tõenäoliselt õigus, kuid mul oli just hiljuti võimalus tegeleda maapiirkondade arengu küsimusega.

Sooviksin teie tähelepanu juhtida sellele, et kümnes Euroopa Arengufond pöörab suuremat tähelepanu maapiirkondade arengule ja põllumajandusse investeerimisele, kui üheksas Euroopa Arengufond. Näiteks on maaelu arengu ja põllumajanduse jaoks tehtud eraldiste suurus üheksandas Euroopa Arengufondis – juhul, kui õigesti mäletan – 9% rahaeraldiste kogusummast.

Kümnendas Euroopa Arengufondis on see tõusnud juba 12%ni kogusummast. Üheksanda Euroopa Arengufondi abil eraldatav 666 miljoni euro suurune rahasumma on nüüd kümnendas Euroopa Arengufondis tõstetud 1,1 miljardi euroni. Ei saa jätta märkimata, et julgustame seda arengusuunda, ning nõustun teie väitega, et see on üks parimaid võimalusi antud probleemiga tegelemiseks. Sama kehtib ka maakasutuse planeerimise kohta.

Põllumajanduse arendamine on ilmselt tõhus viis, leevendamaks linnakeskuste ülerahvastumist, andes praegu linnastunud keskustes elavatele vaestele inimestele parema elu võimalus ning ahvatledes neid tagasi maale kolima. Meil on samuti vaja infrastruktuure, mis pakuvad parandatud juurdepääsu ning ühtekuuluvust ning paremaid sotsiaalseid teenuseid ja hügieeniteenuseid.

Seetõttu töötame kõigi nende küsimuste kallal ja ma jagan teie vaatepunkti, olgugi, et ma ei puudutanud seda konkreetset küsimust. Võib esitada teisigi lahendusi, kuid teil on täiesti õigus ja kinnitame teile, et asetame selle oma prioriteetide nimekirjas kõrgele kohale.

Euroopa Arengupäevade jooksul tegeles selle küsimusega üsnagi üksikasjalikult Kofi Annan, kes on asutanud sihtasutuse maapiirkondade aitamiseks ja põllumajanduse arendamiseks.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Proua juhataja, kas ma tohin volinikult küsida, kas ta teab, et aastatuhande arengueesmärkide hulgast 11. eesmärgi sihiks on aastaks 2020 oluliselt parandada 100 miljoni agulites elava inimese elujärke? Agulites elavaid inimesi on aga umbes 900 miljonit, vähemalt seisis nii küsimuses ja volinik ei vaielnud sellele vastu?

Volinik võtab osa selle kuu lõpupoole toimuvast ELi ja AKV riikide kohtumisest Rwandas. Kas ta saab rääkida sealsel kohtumisel või siinse täiskogu ees, milline on täpne statistika selle eesmärgini jõudmisel? Te ütlesite, et Te tulete tagasi kava või aruandega, aga kas aruanne sisaldab konkreetseid üksikasju selle kohta, kuidas saavutatakse eesmärk viia 100 miljonit inimest agulitest välja?

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Statistika saab olema, kuid need on riiklikud arvud, kui me need saame, ning juhul, kui andmekogumise süsteemid on usaldusväärsed. Igal juhul ei saa ma asjade praeguse seisjuures tagada, et me saame enda kasutusse kõik selle teemaga seotud andmed. Seda enam, et definitsioonid erinevad riigiti tohutult. Seetõttu töötame veel selle kallal.

Kui tavaliselt hindamist korraldame ja mina sellekohase aruande esitan, on meie käsutuses juba – ma loodan – kindel arv elemente, mis võimaldavad meil heita valgust teabele, mida nõuate. Sellegipoolest ei julge ma Teile täna lubada, et me saame sel puhul kasutada usaldusväärsed ja täpseid arve. See on üks tegur, mille kallal praegu töötame.

Oleme juba traalinud läbi teabe, mis on teiste rahvusvaheliste organisatsioonide käsutuses. Saadud andmed on tavaliselt kaugel sellest, et olla täiuslikud ning sageli küsitavad, sest meie käsutuses olevad rudimendid ning selle statistika koguseliseks väljendamiseks kasutatud ei ole alati usaldusväärsed.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Inimesed on küladest linna lahkunud, selleks et tööd otsida. Missuguseid abinõusid võetakse kasutusele, missuguseid projekte kavandatakse rakendada neis riikides, selleks et kindlustada, et mitte üksnes põllumajanduspiirkonnad, mitte ainult maapiirkonnad ei saaks toetust, nii et uusi töökohti loodaks ka teistes piirkondades? Ma juhtusin kuulma, et näiteks Mosambiigis on vaid 5% abifondide rahast eraldatakse infrastruktuuri ja töökohtade arendamiseks. Kas te peate seda piisavaks?

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Esiteks rahastatakse tegevusprogramme reeglina arenguprogrammide abil, mitte humanitaarabi kaudu. Seega ei ole need humanitaarabiprogrammid. Mõnedes piirkondades rahastame töömahukaid tööprogramme, eelkõige konfliktijärgsetes riikides, nagu näiteks Rwanda, Burundi ja Kongo Demokraatlik Vabariik. Pakume rahastust tervele hulgale tööhõiveprogrammidele, mille hulka kuulub teede ehitamine ja parandamine, väikeseulatuslikud hooldusprojektid ja nii edasi, mis pakuvad inimestele tööd. See on algus.

Teiseks kasutan ma teie küsimust ära selleks, et veel kord välja tuua – see võib teile meeldida või mitte, teil võib selles suhtes olla oma arvamus või mitte, kuid kuna see on avatud arutelu, ütlen ma seda niikuinii – see, mida komisjon püüab praegu teha majanduslike partnerluslepingute abil, mida püüame käesolevaga paljude arengumaade piirkondadega sõlmida, toimub olulisel määral teatud dünaamilise protsessi loomise ja arengu toetamiseks võimelise erasektori loomise eesmärgil. Niisugune erasektor paneks aluse rikkusele ja õitsengule ja kindlustaks iseäranis selle, et arengumaad oleks järk-järgult võimelised oma turgude avamiseks, selleks et kasutada ära ülemaailmastumise kõige positiivsemaid mõjusid, ning ma tean liigagi hästi, et ülemaailmastumise mõjud ei ole üksnes positiivsed.

Veel enam, mind üllatab alati tähelepanek, et ka siin täiskogul on samuti paljud majandusliku partnerluse lepingute sõlmimise vastu. Kui mõistate, et 1% suurune kaubanduse kasv Aafrikas vastab 2,5 korda avaliku abi kogusummale, mis on sel mandril arenguks eraldatud, siis saate aru, et vaeseimates riikides ei saa kunagi olla säästvat arengut, juhul kui nende majandus ei ole õitsvam. Vastusena teie küsimusele võin teile kinnitada, et meil on hädaolukorrale reageerimiseks ette nähtud abinõud, kaasa arvatud konfliktijärgsete ajavahemike jaoks mõeldud abinõud, ning seda, et püüame neid rakendada. Tegelikult rahastame arengusüsteeme ja tööhõiveprojekte. See on kohene tegutsemine. Need on hädaolukorrad.

Lisaks sellele on kaubandusabi poliitika ainus, mille abil saab lõpuks tööhõivele aluse panna, ja pealegi kestvale tööhõivele. Muud imelist ravi ei ole olemas. Ei ole realistlik pakkuda, et peaksime näiteks rahastama töökohtade loomise süsteeme, ning tõepoolest olen juba niisugust ettepanekut kuulnud. Mõnedes riikides on 60% või 70% elanikest alla 25 aasta vanad. Niisugusele tohutule inimeste hulgale ei ole võimalik luua avalikke töökohti. Ainus vastus sellele probleemile peab olema majandusliku iseloomuga.

Seega on sellel küsimusel kaks poolt. Esimene on põllumajandus, mis on oluline osa, sest see paneb aluse püsivale tööhõivele ja varustab tervet perekonda toiduga. Võib-olla on õige öelda, et me ei ole viimastel aastatel piisavalt palju põllumajandussektorisse investeerinud.

Teine osa on selgelt majandus. Hädavajalik on panna alus integreeritud piirkondlikele turgudele ja neid turge tugevdada, selleks et luua tingimused, milles kohalik elanikkond saaks ära kasutada ülemaailmastumise ja majanduskasvu eeliseid.

Claude Moraes (PSE). - Proua juhataja, ma saan aru härra Mitchelli pettumusest, mida jagavad paljud parlamendiliikmed, et igal kuul on komisjoni infotund kokkusurutud ja algab hilja. Minul, muuseas, oli küsimus Darfuri kohta ja ma tahaksin teada, kas hiljem, kell 18.15, alanud infotunnis jõuti tõepoolest viis küsimust kümne minutiga läbi võtta, sest mina jõudsin saali kell 18.20.

Kui asi on nii, kas on õige, et me loome olukorra, kus saadikud peavad istungite vahel joostes püüdma ära arvata, millal nende küsimus arutlusele tuleb? Kas selles osas annaks midagi teha, eelkõige komisjoni infotunni igakuise hilise alguse suhtes Strasbourgis?

Juhataja. – Tänan, härra Moraes nende märkuste eest! Mina ja teised aseesimehed, kes infotunni läbiviimise eest vastutavad, oleme alati avatud ettepanekutele, mida me saaksime parandada. Mõnda asja oleme me juba muutnud, näiteks kutsume me saadikuid saali esiridadesse istuma.

Mis puudutab täna ajastust, siis see on tõesti kahetsusväärne, aga Teie ja härra Mitchelli küsimuse järjestuse kohta võin ma öelda vaid seda, et härra Staes oli siin kohal ja me saime tema küsimust käsitleda, kuigi see järgnes teie omadele. See on tõesti kahetsusväärne, aga ma saan Teile öelda ainult seda, et Te peate jälgima ekraane. Me ei saa siin lihtsalt istuda ja mitte midagi tehes oodata, me peame jätkama järgmise küsimusega, korraldades asju nii nagu me kõige paremini saame.

Juhataja. – Küsimus 42, mille on esitanud **Jim Higgins** (H-0800/07)

Teema: Liiklusohutuse suurendamine arengumaades

Kas komisjon võiks tuua välja need abinõud, mida ta praegu rakendab selleks, et tagada liiklusohutuse suurendamine ja paranemine arenguriikides ja kommenteerida siiani rakendatud meetmete toimimist?

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Arengumaade valitsuste aitamine ja liiklusohutuse parandamine, mille juurde kuulub teede ohutus, on üks komisjoni prioriteet transpordisektori arendamisega seotud koostöös. See peegeldub komisjoni poliitikas. Liiklusohutuse parandamisele suunatud poliitika vajadus on üks meie jätkuva partnervalitsustega peetava valdkondliku dialoogi võtmeküsimustest ning sisedirektiivides soovitatakse komisjoni rahastatud teeprojektide kavandamisel nüüd teatud ohutusabinõudest kinnipidamist.

Komisjoni arengumaade transpordisektoris sekkumise hinnangu alusel, mis sai valmis 2004. aastal, arvestas enamik teeprojektidest ohutusnõuetega. Toomaks konkreetseid näiteid, sisaldas enamik tee-ehitussüsteemidest liiklusmärke ja -tähistusi, määrasid kiiruspiirangud ning paljudes projektides tehti ka ettepanek teeveerte laiendamiseks, selleks et võimaldada motoriseerimata sõidukitele ja jalakäijatele ohutu möödapääs.

Konkreetsetes riikides on komisjon rahastanud ka spetsiaalselt liiklusohutusele suunatud tegevusi, nagu näiteks liikluseeskirjade kavandamine ja autoülevaatus jaoks mõeldud keskuste seadmetega varustamine, nimelt Albaanias, ja autode ülevaatus vajalike reeglite kehtestamine Malis. Projekt, mida praegu Kamerunis ellu viiakse, aitab rahastada paljusid ehitussüsteeme, kaasa arvatud ohutusbarjääride paigaldamine selleks, et parandada

liiklusohutust Douala-Yaoundé peateel, samuti toimub liiklusohutuse teemaline teavituskampaania.

Selgelt saame teha rohkem. Edusammud sõltuvad eelkõige partnervalitsuste pühendumusest liiklusohutusküsimuste esiletoomisest, õnnetustega seotud andmete kogumisest ja analüüsimisest, reeglite ja eeskirjade kehtestamisest, standardite määratlemisest ning liiklusohutuspoliitika üldise elluviimise eest vastutavate organisatsioonide loomisest ja tugevdamisest.

Jim Higgins (PPE-DE). - Proua juhataja, nagu komisjon teab, annab Euroopa Transpordiohutuse Nõukogu regulaarselt välja väga kasulikke aruandeid, milles kajastatakse liiklusohutuse statistikat ja liiklusohutuse üldist olukorda eri riikides. Selle põhjal on täiesti selgelt näha, et Ida-Euroopa riigid ja kahjuks ka minu kodumaa Iirimaa, on liiklusohutuse koha pealt nimekirja alumises otsas. Kas volinik nõustub minuga, et probleem seisneb siin selles, et liiklusõnnetused, mis statistikas sellistena määratletakse, ei ole tegelikult õnnetused? Nende hulka kuuluvad kiiruse ületamine, halvad teeolud ja paljudel juhtudel ülemäärane alkohol. Me teame, et aastal 2013 tuleb kasutusele ühtne Euroopa juhiluba ja sellega seoses tahaksin ma volinikult küsida, kas on väljavaateid, et selle ühise Euroopa juhiloa kehtestamine tuuakse ajakavas ettepoole ja rakendub kiiremini? Teiseks küsiks ma, kas volinik nõustub, et juhul kui inimesed liiguvad ühest liikmesriigist teise ja neil on kehtiv juhiluba, peaks neil siiski olema kohustus teha teooria eksam liikluskorralduse, märgistuse ja mitmesuguste muude liiklusealaste üksikasjade kohta riigis, kus nad asuvad?

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Ma ei tea, kas see küsimus oli mulle suunatud. Kas vihjate arengule või oli see üldisem küsimus, sest ma ei tunne, et see oli konkreetselt mulle esitatud, arvestades minu pädevust arenguvolinikuna?

Mis puutub härra Higgins'i küsimusse, siis arvasin, et olen sellele juba vastanud, kuid on selge, iseäranis meie rahastatavate teede infrastruktuuri projektide raames, et tavaliselt kuuluvad nende projektide juurde hooldusnõuded, kuid on ka teisi nõudeid. Näiteks oleme rahastanud liikluseeskirjade väljatöötamist, ja on ütlema tagi selge, et see, mida Euroopas teeme, võib olla inspiratsiooniallikaks mõnedele riikidele, millest me räägime.

Mis puutub küsimusse, mis oli otsesemalt mulle suunatud, siis ei tunne ma, et olen kompetentne sellele vastamiseks, kuid kui soovite, siis on mul hea meel see edasi anda oma kolleegile härra Barrot'le.

Teen seda: annan küsimuse edasi oma kolleegile.

Robert Evans (PSE). - Olen volinikuga sama meelt, et see küsimus puudutas liiklusohutust arenguriikides, mitte ELi liikmesriikides.

Kas Te olete sõitnud autoga Lõuna-Aasias? Kogu lugupidamise juures võiks sealseid liiklusolusid arvestades pidada viidet liikluseeskirjadele naeruväärseks, sest liiklus käib väga kiirelt mõlemal teepool, mõlemas suunas samaaegselt, mille tagajärjeks on ilmselgelt õnnetused, eriti kui samal teel sõidavad nii veoautod kui rikšad. Kas Te olete aruteludes Lõuna-Aasia riikidega pakkunud välja võimalust, et Euroopa Liit ja muud riigid, näiteks härra Higgins'i Vabariigist, võiksid anda nõu, et aidata sealseid teid turvalisemaks muuta, parandades liikluseeskirju, mida neil võib-olla ei olegi ning aidata sellega vähendada liiklusõnnetustes surmasaanute arvu?

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Ma ei ole vastu sellele, et Euroopa Liit annab oma panuse ja pakub abi. Olen näitena viidanud just sellele teie poolt nimetatud küsimusele,

nimelt liikluseeskirjadele. Selgelt peaksid liikluseeskirjad olema komisjoni hea valitsemise raamistikus rahastatavate projektide osaks, tugevdades näiteks õigusriiki ja riigivõimude pädevust. Seda me ka teeme. Mis puudub teedesse, siis on tõsi, et teatud kohtades, eriti seal, kus liigub teadaolevalt palju jalakäijaid, püüame ka teeveeri paremaks muuta ning kaasame oma teehutusprojektidesse õnnetuste vältimise.

Ülemaailmsetes tingimustes ning poliitilise dialoogi osana, kaasame kõik need küsimused, kuid sõnum, mille aeg-ajalt oma partneritele saadame, peaks väljendama, et ka nemad peavad nende poliitiliste küsimustega tegelema. Kui kuulen niisugust küsimust, siis imestan alati: „Kas meilt nõutakse, et teeksite nende eest kõik ära?” Meilt ei saa nõuda kõige ära tegemist. Me saame inspireerida ja ettepanekuid teha, me saame pakkuda rahastust ja abi, kuid me ei saa valitseda nende asemel, kelle tööks on valitsemine. See on nagu jõulupuu alt kingituste korjamine. Inimesed usuvad, et arengukoostöö abil on võimalik teha kõike ja ükskõik, mida.

Peate ka mõistma, et pean oma käsutuses olevate eelarveressurssidega keskenduma peamistele prioriteetidele. Härra Mitchel tõi täiesti õigesti välja aastatuhande arengueesmärgid. Need on peamised prioriteedid. Me oleme valmis aitama ja pakume rahastust, kuid partnerriigid peavad seda küsima. See on üks tingimustest. Dialoogiprotsessi käigus proovime mõnikord niisuguseid asju soovitada.

Härra Bowist ei ole siin, kuid võin teile näiteks öelda, et meie arengupoliitika rakendamisel püüan ma meie partnerites tekitada üha suuremat teadlikkust puudega inimeste olukorrast. Puudega inimesi mõjutavate probleemidega partnerriigid ega partnervalitsused tavaliselt ei arvesta. Seetõttu on meil terve hulk paralleelseid algatusi ja poliitikasuundi, mida püüame edendada ja rakendada, kuid ärgem unustagem, et saame neid projekte rahastada vaid siis, kui partnerriik teeb asjaga algust või esitab palve.

Eeldades, et Euroopa Liit rahastab paljusid teehituse ja teeinfrastruktuuriga seotud projekte, kerkib konkreetne küsimus – ja kahtlemata ka liiklusohutuse küsimus – kindlasti niisugustes debattides ja aruteludes sageli esile.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Statistika näitab, et ELi liikmesriikides moodustavad õnnetustest ja nende tagajärgedest põhjustatud kahjud umbes 2% Euroopa Liidu SKTst, mis tähendab, et need kaotused on tohutud. Kas meil on sarnaseid arve kolmandate riikide ja arengumaade kohta? Ilmselt on nendes maades vähem autosid, nii et võib-olla on see protsent väiksem. Täielikult mõistes, et komisjon ei saa kõike küsimuse all olevate riikide eest ära teha, sooviksin teada, kas need riigid õpivad Euroopa Liidu kogemustest, arvestades, et Euroopa Liidus on viimase viie aasta jooksul õnnetuste hulk 50% võrra vähenenud.

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Nõustun, nõustun. Sellegipoolest ei ole minu käsutuses ressursse, et lugeda kokku arengumaades toimuvaid liiklusõnnetusi.

Seetõttu pean leppima sellega, mida vastav valitsus mulle ütleb. Ilmselt toimuvad õnnetused, kuid väiksem liiklustihedus ja sõidukite väiksem arv tähendavad näiteks, et palju rohkem õnnetusi toimub töö juures, põldudel ja nii edasi. Selge on see, et töökohtadel toimub väga palju õnnetusi.

Mis puutub liiklusõnnetustesse, siis saan arvesse võtta vaid partnerriikidest saadavaid arve, juhul kui tõepoolest üldse oma käsutusse arve saan. Kui te nüüd palute mul rahastada statistikaprojekte, siis on see mulle äärmiselt vastumeelne, sest ma usun, et meil ei ole ressursse selleks, et meie partnerite heaks mikrotasandil juhtimisega tegeleda.

Usun, et kui soovime olla tõhusad, siis peame keskenduma üldisele pildile. Muud lahendust ei ole. Kui teeme algust kõigi piasjade mikrotasandil juhtimisega, kaotab meie poliitika suuna, me hakkame tegelema kõigega, siis ei ole meile enam tõelist strateegiat ega süsteemi, millest lähtuda, siis ei ole enam ühtekuuluvust – mitte ühtki neist asjust.

Teie püstitatud küsimused on selgelt head ning nende teemade tõstatamine meie dialoogis partneritega on õige ja asjakohane. Sellegipoolest pean Teile ütleva, et asjad ei ole nii sirgjoonelised, kui juttu tuleb meie partnerite huvi ja tähelepanu tõstmist nende valdkondade vastu. Seetõttu olen lubanud härra Bowisele – kes ei ole küll siin, kuid ma lubasin talle vähemalt kahe aasta eest ja ma pean sellest praegu kinni vaid selleks, et olla meetodiline – et me lisame oma sugude võrdsuse ja laste õiguse poliitika juurde kategooria „puudega inimesed”. Sellegipoolest võin Teile kinnitada, et see ei ole kohapeal nii lihtne. Asjad ei ole kaugeltki ühemõttelised ning iga kord peame uuesti ja uuesti püüdma. Ma nõustun täiesti kõigega, mida ütlesite, kuid ma ei saa meie partnerriikide eest ära teha asju, mille tegemiseks nad ise selgelt veel valmis ei ole.

Komisjon tegeleb seepärast küll kõigi nende punktidega, mis on olulisteks küsimusteks, kuid see ei saa ulatuda kõige mikrotasandil juhtimiseni.

Juhataja. – Küsimus 47, mille on esitanud **Marco Cappato** (H-0783/07)

Teema: Dialoog kokkuleppe saavutamiseks Küprosel

Milline on komisjoni hinnang 5. septembril 2007. aastal Küprose presidendi Tassos Papadopoulos ja Türgi Küprose kogukonna liidri Mehmet Ali Talat vahel toimunud kohtumisele?

Kas komisjon nõustub, et kokkuleppel põhinevat lahendust kogukondade vahel saaks kvalitatiivselt edasi viia, paludes Nicosialt täpselt paikapandud ajakava alusel läbirääkimiste jätkamist kõrgeimal poliitilisel tasemel, vähemalt ministrite tasemel, selle asemel, et anda see asi ekspertide komisjonidele?

Mis on saanud saare põhjaosale lubatud ülejäänud toetussummadest arvestades, et ainult 10% sellest on tähtjaks välja makstud?

Olli Rehn, komisjoni liige. – Komisjon tervitab kahe riigijuhi kohtumist käesoleva aasta 5. septembril ning samuti kokkulepet vajaduse kohta alustada võimalikult pea läbirääkimisteprotsessi Küprose probleemi kõikehõlmavaks lahendamiseks. Meie eesmärk on see, et toimuksid ilma tarbetu viivitamiseta tõsised läbirääkimised probleemi täielikuks lahendamiseks ÜRO egiidi all. 8. juulil 2006. aastal sõlmitud kokkulepe kahe kogukonna juhtide vahel peaks sellisteks kõnelusteks pinda ette valmistama, lihtsustades nende täielikku jätkamist kõikehõlmava kokkuleppe saavutamiseks.

Käesoleva aasta 5. septembri lõpuks kasutatud rahalise abi lepingujärgne kogusumma Küprose Türgi kogukonnale oli 24 miljonit eurot, mis on 9% kogusummast ja pakutud summa oli kuni 44 miljonit eurot. Suur osa sellest programmist läheb investeringuteks infrastruktuuri, mis nõuab rohkem ettevalmistusaega ja enamik sellega seonduvaid väljamakseid sooritatakse alles programmiperioodi lõpuosas, mis kestab 2012. aasta detsembrini.

Vaatamata probleemidele, mida tekitab Küprose unikaalne poliitiline, diplomaatiline ja õiguslik staatus, leiab komisjon, et abiprogrammi rakendamine läheb hetkel üldjoontes graafiku kohaselt.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, soovin volinikku tänada ja rõhutada, et komisjon peab osapooltele tungivalt soovutama läbirääkimisi ministriumite tasemel, see tähendab kõrgeimal tasemel, et patiseis ületada. Ilmselt võivad valimised – mis toimuvad kava kohaselt veebruaris Nikosias Kreeka poolel – asjade kiirendamise hetkel keeruliseks teha, kuid on hea mõte alustada juba praegu valimisjärgsesse ajavahemikku panustamist.

Olli Rehn, komisjoni liige . – Ma tahaksin tänada lugupeetud parlamendisaadikut selle ettepaneku eest. Tegelikult me üritasimegi seda 2006. aasta lõpul Soome eesistumise ajal teha. Leidis aset tõsine diplomaatiline katse avada majandus- ja kaubandussuhted Küprosel ja selle ümbruses, mis kulmineerus mõne kohtumisega Helsingis, aga need ei andnud kahjuks tulemusi.

Me õppisime sellest kogemusest, et me peame katsuma kõikehõlmavat kokkulepet saavutada ja selleks vajame me ÜRO abi. Meie seisukoht on, et mida varem see juhtub, seda parem, aga kõige hiljem pärast presidendivalimisi, nii et aastal 2008 peaksid toimuma tõsised läbirääkimised ja saavutatama tulemused kõikehõlmava kokkuleppe osas Küprose ühendamiseks.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Proua juhataja, volinik, meile on öeldud, et vaid väike osa Euroopa Liidu rahastusest on tehtud kättesaadavaks Küprose põhjaosale. Missugune on olukord seoses kohustustega, mida Küprose põhjaosa peab ise täitma? Kas ka siin ei toimu viivitusi? Mul on samuti lisaküsimus parlamendi kaasliikmele. Terminoloogia, mida ta kasutas, ei ole mitte kahepoolse suhtluse terminoloogia, vaid kahe erineva riigi terminoloogia, arvestades, et vihjati ministriumite tasemele, presidentidele ja kolleegidele. Kas see aitab arutelule kaasa?

Olli Rehn, komisjoni liige . – Mulle tundub, et see küsimus oli osaliselt suunatud härra Cappatole. On selge, et Euroopa Komisjon ei räägi mingisugusest valitsusest, kui me viitame Küprose põhjaosale, samas muidugi on saarel kaks kogukonda, on Küprose Kreeka kogukond ja Küprose Türgi kogukond. Me loodame ja püüame innustada, et nende kahe kogukonna liidrid jätkaksid ÜRO egiidi all pingutusi läbirääkimiste jätkamiseks täieliku kokkuleppe saavutamise nimel.

Juhataja. – Enne kui võtame järgmise küsimuse, kordan kutset ja julgustan saadikuid, kes infotunnis osalevad, saalis esimestesse ridadesse tulema. See muudab asja pisut dünaamilisemaks.

Juhataja. – Küsimus 48, mille on esitanud **Bernd Posselt** (H-0789/07)

Teema: ELi halduskord Kosovos

Missugune on komisjoni hinnang edusammudele, mis on tehtud ELi halduskorra sisseseadmiseks Kosovos järgmisel aastal ja milline on tõenäosus, et staatuse küsimus selgub 10. detsembriks 2007?

Olli Rehn, komisjoni liige . – Euroopa Liit valmistab ette suurema rolli võtmist Kosovos pärast selle staatuse määratlemist. Vaatamata praegu toimuvatele staatuse läbirääkimistele, tehakse märkimisväärseid ettevalmistusi tulevase rahvusvahelise tsiviilbüroo loomiseks ja Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika missiooni läbiviimiseks, et tagada Kosovos õigusriigi põhimõtetest kinnipidamine.

Komisjon rahastab ühise välis- ja julgeolekupoliitika ühismeetmeid planeerimisrühma asutamiseks Pristinas. Need rühmad on Ahtisaari plaani alusel välja töötanud tulevaste missioonide kava. Siiski sõltub tulevaste rahvusvaheliste missioonide lõplik kuju sellest, kuidas lõpevad staatusealased läbirääkimised. Komisjon on teinud tihedat koostööd kahe meeskonnaga, et tagada ELi üldine sidus kohalolek Kosovos pärast selle staatuse määramist.

Ma tahaksin kasutada siinkohal võimalust tänada Euroopa Parlamenti suurepärase koostöö eest nende väga oluliste missioonide rahastamise lihtsustamisel. Komisjon toetab täielikult praegu läbirääkimisi juhtiva rahvusvahelise kolmiku tööd ja nende tegevuse lõpetamise tähtaeg on septembris New Yorgi kontaktrühma poolt kinnitatud andmetel 10. detsember. Praegu on liiga vara ennustada, millal pannakse Kosovo staatus paika, kuid on ka selge, et agoonia pikendamine ei ole kellegi huvides. Meie omalt poolt oleme valmis tegema kõik, mis meie võimuses ja enamgi, et saavutada igakülgset läbiräägitud lahendust, mis vastaks kõikide asjaosaliste huvidele. Me palume seda ka mõlemalt poolelt ja meie rahvusvahelistelt partneritelt, olles muidugi valmis igasugusteks lahendusteks Kosovo staatuse osas.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Suur tänu Teile hea vastuse eest, volinik. On kaks punkti, mille sooviksin välja tuua. Esiteks, nagu teate hääletas siin täiskogul 75% suuruse enamusega Kosovo rahvusvaheliselt jälgitud iseseisvuse kasuks Ahtisaari plaani alusel. Me hääletasime Kosovo jagamise plaanide vastu ja igasuguse Belgradi juhtimise taaskehtestamise vastu. Sooviksin teada, kas komisjon toetab seda seisukohavõttu.

Teiseks, nii, nagu teate, olin eelmisel nädalal Belgradis ja nagu ütlesite, mida kauem otsustusprotsess aega võtab, seda destabiliseerivam on selle mõju Serbiale. Serbia vajab samuti kiiret otsust, selleks et olla võimeline järgima oma kurssi, mille eesmärgiks on tulevik Euroopas.

Olli Rehn, komisjoni liige. - Täpselt nagu härra Posselt ütles, on Serbia võtmetähtsusega riik ja sel põhjusel me käivitasimegi möödunud nädalal peaminister Tadići kohalviibimisel stabiliseerimis- ja assotsiatsioonilepingu läbirääkimised asepeaminister Đelićiga. See on esimene konkreetne samm Serbia lähendamisel Euroopa Liidule. Tingimusel, et Serbia teeb täielikku koostööd endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtuga, saame me koos liikmesriikidega alla kirjutada kokkuleppele, mis annab Serbiale võimaluse kandidaatriigi staatuse saamiseks.

Meie oleme valmis, kui Serbia on valmis edasi liikuma ja muidugi aitab see Serbial jätta natsionalistlik minevik seljataha ja läheneda ühisele tulevikule koos Euroopaga.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Volinik me kõik loodame, et staatuse küsimus tõepoolest 10. detsembril lahendatakse. Sellegipoolest seisab küsimus järgnevas: mis siis kui resolutsiooni ei tule? Missugused on sel juhul Teie arvates ohud piirkonnale kui tervikule? Kas meil on ühtki võimalust sellest olukorrast välja tulemiseks või ühtki alternatiivset strateegiat juhul, kui 10. detsembril kokkulepet ei saavutata?

Olli Rehn, komisjoni liige. - Me töötame muidugi äärmiselt tõsiselt selle nimel, et lihtsustada staatuse määramise läbirääkimisi. Me toetame saadik Wolfgang Ischingeri, kes Euroopa Liidu esindajana juhib kolmiku tööd. Ma arvan, et on väga oluline, et me keskendaksime oma mõtteid ja avaldused kolmiku abistamisele nende töös ning innustaksime mõlemaid pooli sellest viimasest võimalusest või lisaajast kinni haarama, et saavutada läbirääkimistel konkreetseid tulemusi.

Nii nagu kõik vastutustundlikud institutsioonid, peavad ka Euroopa Liit, liikmesriigid, komisjon ja parlament igasugusteks arenguteks valmis olema, aga ma ei tahaks hetkel sel teemal mõtiskleda. Keskendume praegu läbirääkimistele, valmistudes nagu ma juba ütlesin, samal ajal ette nii komisjoni missiooni kui nõukogu Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika missiooni, et olla valmis oma kohustusi täitma, kui otsus Kosovo staatuse kohta vastu võetakse.

Juhataja. – Küsimus 49, mille on esitanud **Michl Ebner** (H-0805/07)

Teema: Ühinemisläbirääkimised Horvaatiaga

2004. aasta juunis andis EL Horvaatiale lõpuks ametlikult kandidaatriigi staatuse. Oktoobris 2005 algasid ametlikult ühinemisläbirääkimised, mille käigus on siiani avatud esimesed 12 peatükki. Horvaatia loodab läbirääkimised aastaks 2008/2009 lõpule viia. Arvestades Horvaatia positiivset arengut turumajanduse, õigusriigi, demokraatia ja inimõiguste valdkondades, tundub see täiesti reaalne tähtaeg. Siiski on ebakindel, kas EL suudab sellest tähtajast kinni pidada, kuna on esitatud väiteid, et laienemine saab toimuda alles pärast institutsioonilise reformi läbiviimist ELis.

Missugune on komisjoni hinnangul ühinemisläbirääkimiste seis? Kuidas komisjon toetab või kavatsseb toetada Horvaatia selles, et ühinemine ELiga võimalikult peatselt toimuks?

Olli Rehn, komisjoni liige. – Ühinemisläbirääkimised Horvaatiaga liiguvad praegu kiiremas tempos. Nagu te mäletate, algasid kõnelused 3. oktoobril 2005. aastal või täpsemalt 4. oktoobril, kuna see toimus Luksemburgi mõistes hilisööl või varajastel hommikutundidel. Sõelumisprotsess jõudis lõpule aasta hiljem, oktoobris 2006 ja kõik 33 sõelumisaruanne on nõukogule esitatud.

Hetkeseis on selline, et läbirääkimised on avatud 14 peatükis 35st ja suletud kahes peatükis. Me liigume kindlalt edasi. Ma tahaksin lisada, et 10 peatüki suhtes oleme me paika pannud sihttasemed, täpsemalt on nõukogu nendes kokkuleppele jõudnud ja me oleme need edastanud ka Horvaatiale. Praegusel hetkel arutame me sihttasemete paikapanemist õiguslalal ning vabaduse ja turvalisuse küsimustes. Me loodame, et Horvaatia tehtav töö nende sihttasemete paikapanemiseks võimaldab peagi avada läbirääkimised paari järgmise peatüki osas.

Järgmisi samme silmas pidades on kõige olulisem, et me saavutaksime edu kõige raskemates peatükkides. See käib peamiselt nende peatükkide kohta, kus sihttasemed on juba paika pandud. Horvaatia Euroopa Liidu suunas liikumise tempo sõltub eelkõige sellest, kas Horvaatia suudab vastata kõikidele vajalikele tingimustele.

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, olen komisjoni liikmele antud selgituste eest tänulik. Minu arvates on tehtud edusammud tingimata rahuldustpakkuvad, kui siiski saaks rohkem teha. Mis minusse puutub – ja ma olen Euroopa Liidu-Horvaatia parlamentaarse ühiskomisjoni liige – püüavad horvaadid asjade käiku kiirendada, kuid nad ei saa Euroopa Komisjonilt positiivset vastust. Seetõttu paluksin komisjonil kahekordistada oma pingutusi Horvaatia kasuks, nii et Horvaatia saaks ELiga ühineda aastal 2009.

Olli Rehn, komisjoni liige. – Ma olen nõus, et on vaja edasist tegutsemist ja eelkõige Horvaatia poolt.

Väljakutsete kohta võiks näiteks tuua, et tehnilised läbirääkimised on ühenduse õigustiku alaste läbirääkimiste jäämäe tipp, aga kohapeal tehtavad reformid moodustavad

läbirääkimiste aluspõhja. Paljudes valdkondades, mis puudutab Horvaatiat, Türgit ja mis tahes teisi kandidaatriike, tuleb tehniliste läbirääkimiste alustamiseks täita teatud algtingimused. Kõigepealt tuleb saavutada edu kohapealsete reformidega.

Ma saan tuua konkreetse näite laevaehituse ja terasetootmise kohta. Me saaksime soovitada peatüki avamist konkurentsipoliitika ja riigiabi kohta, mis kuuluvad ELi õigusaktide tuumikusse, kui me näeme, et Horvaatia on alustanud laevaehituse ja terasesektoris struktuurireforme ja saavutanud tulemusi.

Seega on asi eelkõige Horvaatia valitsuse ja parlamendi kätes, kes peavad reformidega edu saavutama ja see omakorda lihtsustaks tehniliste läbirääkimiste kulgu.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Väga tõenäoliselt laiendatakse Itaalia ja Austria Schengeni piire 21. detsembril, selleks et Schengeni viisaruumi kaasata veel üks riik, nimelt Sloveenia. Kas sellel on mingit pistmist ühe peatüki avamisega ühinemisläbirääkimistes, seoses ühise vabadus-, ohutus- ja õiguspiirkonnaga? Kas siinkohal on tõesti mõttekas rajada suuremad uued välispiirid, mis tuleb vaid mõne aasta pärast taas demonteerida?

Olli Rehn, komisjoni liige. - Kaine mõistuse seisukohalt, mis ka volinikul võib olla, saan ma teie küsimusest täiesti aru. Samas on Sloveenia saavutanud pärast märkimisväärseid jõupingutusi olukorra, kus ta saab liituda Schengeni alaga, kus toimub inimeste vaba liikumine ja on tõsiasi, et Sloveenia on Euroopa Liidu liige. Horvaatia saab selleks paari aasta pärast ja seepärast kasutame me ajani, mil Horvaatial on Euroopa Liidu liikmena võimalus Schengeni alaga ühineda seda korraldust, millele lugupeetud parlamendiliige viitas.

Keskmise ja pika tähtaja jooksul peaks meil muidugi tekkima niisugune olukord, kus kõik Lääne-Balkani riigid on osaks Euroopa Liidust ja ühel päeval osaks ka Schengeni inimeste vaba liikumise alast. Pikemas perspektiivis on see äärmiselt oluline Lääne-Balkani riikide Euroopaga lähendamisel.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Austatud volinik, ma usun, et Sanaderi valitsus ja pealäbirääkija härra Drobnjak, teevad suurepärast tööd, kuid minu arvates on kaks probleemi. Esiteks olen ma näiteks Slovakkia poolelt kuulnud, et Horvaatiale seatakse tingimusi, mida sel kujul Slovakkiale ei esitatud.

Teine küsimus on järgnev: missugune on olukord seoses komisjoni enda pädevusega selle toimikuga tegelemisel? Olen kuulnud, et väga palju asju on seisma jäetud, sest puudub piisav pädevus Horvaatia toimikuga tegelemiseks. Kas see on õige?

Olli Rehn, komisjoni liige. - Austatud juhataja, mulle tundub, et tõlkes jäi midagi ebaselgeks, kuna ma ei usu, et auväärne parlamendiliige oleks öelnud, et komisjon on raskustes ja ei tegele selle asjaga korralikult.

Me tegeleme kogu vajaliku täpsuse ja sihikindlusega. Me teeme Horvaatiaga tegelikult edusamme, nagu ma juba viitasin, tänu Horvaatia jõupingutustele.

Kui viidatakse piiriküsimusele ja ökoloogilise ja kalapüügikohtade kaitsetsooni küsimusele, mis puudutavad eelkõige Horvaatia ja Sloveenia kahepoolseid suhteid, siis see on kahepoolne küsimus ja me innustame nii Horvaatiat kui Sloveeniat seda pikaajalist probleemi lahendama.

Ma usun, et kõige hiljem kohe pärast parlamendivalimisi Horvaatias suurendavad mõlemad riigid oma jõupingutusi töö intensiivistamiseks, et kasutada võimalust need äärmiselt olulised küsimused, nagu piiriküsimus, lahendada.

Juhataja. – Küsimus 56, mille on esitanud **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0782/07)

Teema: Ebaseaduslikult sisserännanud laste elutingimused ja haridus

Euroopa Liitu ebaseaduslikult sisserännanute hulgas on palju alaealisi, kelle edaspidine elujärg ja haridus Euroopa territooriumil on ebakindlad ja ei põhine ühistel standarditel.

Kas tulevase laste õiguste strateegia raames on võimalik välja töötada

ühine Euroopa poliitika ebaseaduslikult ELi saabuvatele alaealistele

korralike elutingimuste ja hariduse tagamise kohta, mis oleks kooskõlas liikmesriikide rahvusvaheliste kohustustega.

Franco Frattini, komisjoni asepresident . – See on tõsi, et ebaseaduslike sisserändajate lapsed ei saa väga sageli käia koolis ja nende võimalused on juba algusest peale kasinamad.

Meie teatises „Euroopa strateegia lapse õiguste kohta” on öeldud, et asjaomasteks meetmeteks laste õiguste kaitsmise konkreetses poliitikavaldkonnas on vajalik, et selleks oleks alus asutamislepingutes, aga sisserände valdkonnas niisugune konkreetne alus puudub.

Siiski, mis puudutab selle küsimuse sisu, siis ühtne standard, vähemalt miinimumstandard, on juba olemas, kuna kõik liikmesriigid on seotud rahvusvaheliste inimõiguste konventsioonidega. Eeskätt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni tõttu peavad liikmesriigid vaatamata isiku sisserändaja staatusele tagama kindlad õigused nagu erakorraline meditsiiniabi või ülalpidamiseks hädavajalikud vahendid.

Tuleb meeles pidada, et mis puutub lapse õiguste konventsiooni, siis konkreetsete sätete kõrval kohustab see liikmesriike laste huvidega alati arvestama.

Ühenduse tasandil nähakse komisjoni ettepanekus tagasisaatmisdirektiivi kohta ette, et juhul kui liikmesriikide suhtes kohaldatakse kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelistest põhiõigustest, nagu näiteks õigus haridusele ja õigus perekonna ühtsusele, siis tagasisaatmisotsust ei rakendata.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Austatud proua juhataja, volinik, tänan Teid lühida vastuse eest. Minu lisaküsimus on järgmine: kas liikmesriikide kohustusi jälgitakse ja kas peate silmas, et meil ei ole mitte üksnes ebaseaduslikud sisserändajad, kes on lapsed, vaid ka ebaseaduslikud kaubitsejad, kes ise on lapsed? Minu kodusaarel Chiosel, mis asetseb Väike-Aasia ranniku vastas, arreteeriti 14aastane inimestega kaubitseja.

Franco Frattini, komisjoni asepresident (IT). Proua juhataja, daamid ja härrad, küsimus, mille tõstatasite, võib loomulikult olla üks tundlikumaid. Loomulikult väärib see Euroopa tegutsemist. Seetõttu tegin paari kuu eest ettepaneku võtta vastu direktiiv, mis võimaldab karistada tööandjaid, ühelt poolt seoses sisserändajate ebaseadusliku töölevõtmisega ja teiselt poolt inimestega, kes sisenevad Euroopa Liitu ja seejärel jäävad elamisloa kehtivuse lõppedes kohapeale.

Kui ebaseaduslik töölevõtmine mõjutab kõige haavatavamaid rühmi – selle küsimuse puhul, mille tõstatasite – nagu näiteks nende laste puhul, kes värvatakse ebaseaduslikult

ja keda siis ära kasutatakse, olen teinud ettepaneku vanglakaristuste kehtestamiseks. Iseäranis kõige haavatavamate rühmade ära kasutamine mustal turul, mis kehtib laste puhul, on minu arvates kõige tõsisem teema üldse. Mitte kõigil ELi liikmesriikidel ei ole praegu väga jõulisi karistusi tööandjatele, kes kasutavad ebaseaduslikult ära naiste või laste tööjõudu, ning ma usun, et vajame Euroopa Liidu tasemel niisugust õigusloomet.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Volinik, mis puutub nende ebaseaduslike sisserändajate haridusse ja väljaõppesse, kes on lapsed, siis räägime väga tundlikust teemast. Me teame, et inimestega kauplevate organisatsioonide jaoks ei ole olemas ühtki üle piiride ulatuvat meetodit. Kas te ei näe ohtu, et lapsed võidakse ees teele saata, nii et vanemad oleks seejärel võimelised nendega perekondade taasühendamise protsessi käigus liituma, seega ebaseaduslikku sisserännet kiirendades?

Nii väga kui ma ka ei tervita püüdlusi lastele avaldatava mõju leevendamiseks, näen ma siiski ohtu, et see võib anda ebaseaduslikule sisserände edasise impulsi.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – (FR) Ma arvan, et teil on õigus. Vaja on suuremat valvsust, sest nii nagu teiegi, olen ka mina veendunud, et on äärmiselt oluline jälgida nende eraühenduste tegevust, mis on seotud nende laste järgi vaatamisega või esmapilgul ahvatlevate hariduse pakkumise ja muu sellisega seotud ettepanekute tegemisega. Mõned neist ühendustest võivad endast kujutada ebaseadusliku tegevuse suitsukatet.

Seetõttu oleme pööranud sellele küsimusele erilist tähelepanu, rakendades Euroopa strateegiat üldse inimestega – ja iseäranis kõige haavatavamatega, eriti lastega – kaubitsemise vältimiseks ja sellega võitlemiseks. Ma olen lisanud oma laste õigustega seonduva Euroopa strateegia ettepanekule erilise punkti seoses eraühenduste tegevustega, mida tuleb jälgida juhul, kui nende kätte usaldatakse laste eest hoolitsemine.

Juhataja. – Küsimus 57, mille on esitanud **Sarah Ludford** (H-0791/07)

Teema: Riiki sisenemise ja riigist lahkumise kava

Hiljaaegu toimunud kirjavahetuses ütles volinik Frattini, et mis tahes ettepanekud riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi kohta tehakse 2008. aasta alguses, kui kahe käimasoleva uuringu tulemused on kättesaadavad. Seejärel ilmus ajakirjanduses teade, et oktoobri alguses mitteametlikul kohtumisel ELi justiits- ja siseministritega nõudis volinik Frattini kõigi riiki sisenevate ja sealt lahkuvate kolmandate riikide kodanike biomeetriliste tunnuste registrit.

Kuidas võis volinik Frattini ELi sisenemise ja sealt lahkumise kava teatavaks teha enne kui komisjon on avaldanud teatise, mis annab hinnangu teostatavusuuringute kohta?

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – Nagu lugupeetud parlamendisaadik teab, siis Portugal oma eesistumise ajal pani uued tehnoloogiad ja integreeritud piirihalduse 1. oktoobril toimunud siseministrite mitteametliku kohtumise arutluste päevakorda.

Eesistujariik esitas seisukohad, mis on seotud nii turvalisuse suurendamisega kui reisimise lihtsustamisega. Endastmõistetavalt osalesin ma nõukogu arutelul.

Euroopa peab tõhusalt ära kasutama neid suurepäraseid võimalusi, mis uued tehnoloogiad piirikontrolli valdkonnas pakuvad. Biomeetrilise tehnoloogia valdkonnas saavutatud edusammud võimaldavad reisijate kiiremat ja usaldusväärsemat tuvastamist. Konkreetsete näidetena selle kohta, mida Euroopa Liit on siiani selles osas teinud, võib nimetada biomeetriliste passide sisseviimist, viisainfosüsteemi ja Schengeni infosüsteemi II, mis kõik

sillutavad teed biomeetrilise tehnoloogia kasvavale kasutamisele piiridel. Me oleme nendes küsimustes teinud tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga.

Piiriületusprotsesside muutmine ei saa toimuda üleöö. Sellepärast on vaja läheneda järk-järgult. Oluline on viia kõigepealt ellu see, mis on juba planeeritud ja alles seejärel alustada veelgi ambitsioonikamaid projekte. Kuid sealjuures on vaja säilitada ja arendada ka pikaajalist strateegiat ja nägemust koos põhjaliku tasuvusanalüüsiga.

Järgmise aasta alguses esitan ma teatise, mis ei ole veel õigusakti ettepanek, milles on kavandatud, kuidas riiki sisenemise ja sealt lahkumise süsteem ning registreeritud reisijate programm võiks välja näha. Teatistes hinnatakse eri võimalusi ja nende mõju, sealhulgas andmekaitset ja muid põhiõigusi. Riiki sisenemise ja sealt lahkumise süsteemi ning registreeritud reisijate programmi tuleks vaadelda koos kui ühe meetmetepaketi osasid. Heausksete reisijate kontrolli lihtsustamine võimaldab keskenduda vahendeid kõrgema riskiteguriga reisijatele. Heausksete reisijate jaoks kiirem kontroll piiril võiks lühendada ka piiri ületamiseks kuluvat aega ja leevendada seega riiki sisenemise ja sealt lahkumise süsteemi mõju.

Kui me hakkame kasutama niisuguseid automatiseeritud süsteemide sünergiaid äriprotsessidega ja seadmeid SIS II ja viisainfosüsteemi jaoks, tuleb põhjalikult uurida, kas me kasutame oma olemasolevaid infrastruktuure nii tõhusalt kui võimalik. Kõnealune teatis riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi kohta, mille ma kavatsen esitada veebruaris, on osa piiride paketist, mis sisaldab ka Haagi programmi nõuetele vastavalt hindamisaruannet Frontexi kohta ning samuti teatist Euroopa seiresüsteemi kohta.

Selle põhjal ma loodan, et toimub tõeliselt strateegiline arutelu liikmesriikide ja Euroopa Parlamendiga Euroopa piiripoliitika tulevikusuundumuste üle, milles on otsustav roll uutel tehnoloogiatel. Teiste sõnadega, minu arvates annab see aluse kõikehõlmavaks strateegiliseks lähenemiseks ja aruteluks.

Sarah Ludford (ALDE). - Ka mina ootan sellist strateegilist arutelu ja mul ei ole vastuväiteid Teie vastuse esimesele osale. Mulle teeb muret, et sellel mitteametlikul justiits- ja siseküsimuste nõukogu kohtumisel oktoobris nõudsite Teie kuuldavasti riiki sisenemise ja sealt väljumise registrit, öeldes, et see on äärmiselt vajalik, aga Teie ei olnud veel teostatavusuuringut läbi viinud. 2005. aasta teatistes öeldi, et see on halduslikult väga suur samm, mille rakendamine võib olla riskantne ja kulukas. Kas Teie ei rutta asjade käigust ette?

Teie vastuse teine pool oli nagu sisenemise ja väljumise süsteemi müügikampaania. Meil ei ole mingit aimu, mida see endaga nii andmekaitsest kui halduslikust seisukohast võttes kaasa toob, kas need on proportsioonid? Teie aga väidate juba, et see on äärmiselt vajalik. Mulle näib see vankri hobuse ette rakendamisena, nagu öeldakse.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, nagu teate on Euroopa Parlament kodanikuvabaduste komisjoni esimehe isikus kutsutud osalema ja osaleb mitteametlikel nõukogu kohtumistel. Sellegipoolest, mis minusse puutub, oli see, mida sel puhul ütlesin täpselt seesama, mida ma täna teile ütlen. Ma ütlesin nimelt, et mõjuhinnangut tutvustatakse ja see avaldatakse komisjoni veebilehel koos ettepanekuga suhtluseks. Mõjuhinnang, selle arvukad järeldused ja meie ettepanek saavad kättesaadavaks igapäevale. Siis avatakse loomulikult arutelu minu poolt välja toodud põhjusel: me räägime suhtlusest, mille abil kavandatakse võimalikke töövõimalusi ja õigusloomega mitteseotud ettepanekust.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Ma paluksin volinikul kommenteerida Euroopa Liitu sisenemise ja väljumise küsimust: missugune on Iirimaa võimalus Schengeni alaga liituda, võib-olla kokkuleppel Põhja-Iirimaaaga, arvestades seda, mis toimub Ühendkuningriigis seoses algatusega e-piirid. Kas Te saaksite sellele küsimusele täpsemalt vastata, kuna selle kohta on palju kommentaare.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, selle jaoks on veidi vara, sest siis tuleks paruness Ludford kohe tagasi ja ütleks mulle, et asetan vankri hobuse ette. Ma ei taha seda teha. Saan siiski öelda, et ilmselgelt võidaks minu poolehoiu niisuguse riigi, nagu Iirimaa julgustamine või veenmine, võtmaks isegi täielikumalt ühisest vabaduse ja turvalisuse alast osa. Kõik, mida võin teile öelda on see, et niipea, kui kõik ettepanekuni jõudmiseks vajalikud ohtrad tehnilised võimalused on avalikustatud – mis toimub tõepoolest väga varsti – leiab Iirimaa tõenäoliselt teiste hulgas rahuldava vastuse, arvestades, et see või teine võimalus kas on või ei ole tema kodanikele soodus. Siis tuleme ilmselt siia tagasi ja korraldame üksikasjaliku arutelu.

Juhataja. – Küsimus 58, mille on esitanud **Dimitrios Papadimoulis** (H-0802/07)

Teema: Uue lepingu sätted ELi kodanike isikuandmete edastamise kohta kolmandatele riikidele

Euroopa Parlamendi delegatsiooni liige valitsustevahelisel konverentsil parlamendisaadik Elmar Brok kurtis, et nõukogu liikmed on kokku leppinud niisuguse sätte lisamises uude lepingusse, mis võimaldab edastada ELi kodanike isiklikke andmeid kolmandatele riikidele.

See korraldus suruti läbi ilma eelnevalt kodanikke teavitamata ja ilma nende osalusega. Veelgi enam, see ei võta arvesse Euroopa Parlamendi vastuseisu niisugusele käigule, millele on osutatud resolutsioonis P6_TA(2007)0347 reisijate isikuandmeid käsitleva lepingu kohta Ameerika Ühendriikidega. Kas komisjon on nõus sätte lülitamisega uude lepingusse? Kui mitte, siis kuidas ta väljendab oma vastuseisu?

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – Uus leping, milles on juba kokku lepitud, kuid mis on veel allkirjastamata, ei sisalda mingisugust üldist sätet, mis seadustaks Euroopa kodanike isikuandmete üleandmist kolmandatele riikidele. Uue lepingu artikli 15 punkt a tagab tegelikult üldise õiguse isikuandmete kaitsele. Artikkel 24 viitab selle üldise õiguse rakendamisele ja andmete töötlemisele ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas.

See tähendab, et isikuandmete üleandmine kolmandatesse riikidesse põhineb üldistel printsiipidel või asjaomastel sätetel direktiivis 95/46/EÜ isikuandmete kohta, eeskätt selle artiklil 25 ja 26. See isikuandmete direktiiv jääb kehtima. Vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 25 on isikuandmete üleandmine lubatud ainult juhul, kui kolmas riik tagab andmete kaitse piisaval tasemel. Sama direktiivi artikkel 26 sätestab ranged ja selged tingimused, mille korral on muudel juhtudel isikuandmete kolmandasse riiki üleandmine võimalik. Raamotsus andmekaitse kohta õiguslaselise ja politseikoostöö raames on samuti väga kasulik.

Me andsime lubaduse, lubaduse võtta Euroopa Parlamendiga kooskõlas detsembriks vastu andmekaitse kohta käiv raamotsus. Ma olen täiesti veendunud, et me suudame selle äärmiselt tähtsa poliitilise tulemuseni jõuda. Miks? Sellepärast, et Portugal eesistujana tundub olevat väga kindlalt otsustanud selle eesmärgi saavutada ja liikmesriikide vahel tundub valitsevat konsensus. Nagu te võib-olla teate, arutasime me andmekaitset käsitlevat raamotsust viimasel ametlikul justiits- ja siseküsimuste nõukogul. Ma soovin muidugi lähinädalatel kõigest hingest selle kallal tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga, veelgi tihedamat

koostööd kui varem. Ma usun, et meil on ühine eesmärk, me peame selle otsuse enne detsembri lõppu vastu võtma.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Proua juhataja, komisjoni liige, te olete kõrvale põiganud täiusliku seadusliku vilumusega aluslepingute artiklitest.

Palun teil anda minu küsimusele selgem vastus. Kas komisjon nõustub, et nõukogu küsimuse all olevad otsused ignoreerivad Euroopa Parlamendi selget seisukohavõttu ja sinna juurde kuuluvat resolutsiooni? Kas see ei nõrgenda kodanike isikuandmete kaitset ning kas see ei ole püüe kõrvale hiilida Euroopa Kohtu kontrollist?

Minu küsimus on lihtne. Kas Euroopa Kohtul on nõukogu otsuse põhjal võimalik tagasi pöörata see nõukogu otsus, mis võeti vastu lähtuvalt artiklist 24?

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, nagu väga hästi teate, on üleüldiseks eesmärgiks tagada isikuandmete kaitse õigus. Artikkel 24 on erand, teisisõnu paneb see aluse sellele, et antud valdkondades ja kindlat tüüpi teabe ja andmete kohta käib eraldi reegel. See ei tähenda minu arvates kindlasti seda, et kui üldpõhimõtet on kord rikutud, siis ei kehti enam ükski turvameetmetest, sest ilmselgelt ei ole üldpõhimõtet kõrvale heidetud. Kõrvalekallet tavapärasest käsitlusest õigustab tõsiasi, et oleme üldises välis- ja julgeolekupoliitika piirkonnas. Sellegipoolest kordan, et minu arvates – ja siinkohal on see üksnes minu isiklik tõlgendus, sest lepingut ei ole veel allkirjastatud ega ratifitseeritud – kui üldreegli kohta käivad üksikud erandid, siis ei saa need erandid õigust tühistada. Nad saavad reguleerida viise selle õiguse kasutamiseks, mis on ilmselgelt teine asi.

Sarah Ludford (ALDE). - Härra Frattini, Te olete muidugi teadlik, et parlamendiliikmed ja eriti kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni liikmed on rahulolematud arengutega andmete edastamise valdkonnas ilma piisava andmekaitseta ja ilma kaasotsustamise või tegeliku parlamentaarse kontrollita, ka mitte riiklike parlamentide poolt. Mulle tundub, et siin on tegemist mõnetise usalduse kadumisega, sest komisjon ja liikmesriigid saavad peaaegu kasu üleatlandiliste riikidega sõlmitud veidi vabamatest lepingutest.

Kuidas te saaksite meid veenda, et me ei ole libedal teel, et turvalisuse kaalutlustel ülekantud andmeid ei kasutata tegelikult isiku profiili koostamiseks, arvestamata isikuandmete puutumatussega?

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – Nagu te väga hästi teate, olen ma varemgi üritanud poliitilistel eesmärkidel isiklike algatusi ellu viia ja mõnel juhul ei olnud ma selleks komisjoni poolt veel ametlikku volitust saanudki. Ma räägin sellest, et te saate oma käsutusse dokumente või teavet, mis ei ole veel ametlikult nõukoguga läbi arutatud.

Ma mõistan täiesti teie muret, aga ma ei saa üksi tegutseda. Mõningatel juhtudel pean ma saama loa ja mõningatel muudel juhtudel on vaja saavutada konsensus. Ma võin teile korrata kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis öeldut. Ma olen valmis tegema tihedat poliitilist koostööd Euroopa Parlamendiga, kuigi leping ei ole veel allkirjastatud või ratifitseeritud. Ma räägin poliitilisest konsultatsioonist selles mõttes, et me võime mõelda edasiliikumise võimalustest nii, nagu oleks leping juba jõus. Ausalt öeldes on see minu poliitiline ja ka isiklik seisukoht, sest ma ei ole kindel ja ma ei tea, kas nõukogu lepiks niisuguse seisukohaga.

Niisugust põhimõtet võiks rakendada näiteks andmekaitse raamotsuse vastuvõtmise kohta, mis minu arust tuleks vastu võtta enne detsembrit, pärast põhjalikke arutelusid parlamendis, mitte ainult selleks, et saada Euroopa Parlamendi seisukohta, vaid võtta arvesse kõik muudatusettepanekud ning ametlikult ja oluliselt integreeruda.

Kas te olete kindlad, et nõukogu selle seisukohaga nõustub? Mina ei ole päris kindel, aga ma püüan nõukogu veenda, et nad selles suunas edasi liiguksid.

Juhataja. – Me oleme juba palju ajast üle läinud, kuna me alustasime liiga hilja

Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu ei jõutud vastata, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

19. Fraktsioonide koosseis (vt protokoll)

20. Direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, kohaldamine (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

(Istung peatati kell 19.50 ja avati taas kell 21.05)

ISTUNGIT JUHATAB: LUISA MORGANTINI

Asepresident

21. Boeingu (USA) kaebus Airbusi (EL) vastu WTO raames (arutelu)

Juhataja. – järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus seoses Boeingu (USA) kaebusega Airbusi (EL) vastu WTO raames.

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Proua juhataja, daamid ja härrad, on oluline mäletada, et kutsusite komisjoni täna siia selleks, et arutada vaidlust Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahel seoses vastavate valitsuste poolt ettevõtetele Airbus ja Boeing pakutava toetuse osas.

Nende asjade peale on kulutatud palju tinti, nii et alustagem peamiste faktide meeldetuletamisega. Milles on küsimus? USA valitsus väidab, et Euroopa valitsuste ettevõttesse Airbus investeeritud raha on vastuolus WTO toetuste reeglitega. 2004. aasta oktoobris astusid Ameerika Ühendriigid ühepoolset ja eelneva hoiatuseta tagasi kahepoolsest Euroopa Liiduga 1992. aastal sõlmitud lepingust, mis selgesõnaliselt võimaldas niisuguseid investeeringuid, ning USA otsustas alustada kohtuasja WTOs.

Euroopa Liit pani tähele, et Ameerika Ühendriigid eelistavad kohtuprotsessi läbirääkimistele ja palus omalt poolt WTO-l kuulutada ebaseaduslikuks USA poolt ettevõttele Boeing makstavad toetused. Kus me nüüd, kolm aastat hiljem, oleme? Vaatamata viimaste aastate ohtratele püüdlustele vaidluse sõbralikuks lahendamiseks, ei ole see osapoolte lahkkelide tõttu toimuda saanud.

Ameerika Ühendriigid on eitanud ettevõttele Boeing toetuste andmist ning on öelnud, et enne igasuguseid läbirääkimisi peaks Euroopa Liit eeltingimusena lõpetama ettevõttele Airbus selle abi andmise, mis varem toimus tagastatavate laenude süsteemi kaudu.

Te mõistate, et niisugustel tingimustel on võimatu luua vaidlusaluse kokkuleppe jaoks ausat ja tasakaalustatud alust. Mõne nädala eest loobus Boeing avalikult viimasest Airbusi pakutud õlipuuoksast, kui ma tohin seda niiviisi nimetada. See toimus 18. oktoobril.

Seetõttu oleme skeptilised selles suhtes, kas seda vaidlust saab lähiajal läbirääkimiste laua taga lahendada. See tähendab, et kaitseme jätkuvalt WTOs toetust, mida Euroopa annab ettevõttele Airbus ja mis on võimaldanud lennundussektoril innovatiivsemaks muutuda ja õhustranspordi ohutust ja tõhusust parandada.

Oluline on täheldada, et Airbus on alates aastast 1992 Euroopa valitsustele tagasi maksnud 40% rohkem, kui ta on neilt raha saanud, ning on tegelikult lisaks juurde maksnud üle 7 miljardi euro. Me loodame seetõttu, et ekspertide kogu näitab, et üsnagi tagasihoidlikud rahasummad, millega Euroopa on ettevõtet Airbus uurimis- ja arendustöö jaoks osutatava abi ja tagastatavate laenude näol toetanud, ei ole avaldanud mõju ettevõtte Boeing konkurentsivõimele.

Ma usun, et suudate tõenäoliselt ise hinnata: Boeing on just kuulutanud, et tema uus lennuk B787 Dreamliner on alates tema väljalaskmisest saanud ajaloo kaubanduslikult kõige edukamaks lennukiks. See võib olla küll kõige edukam, kuid see on samal ajal ka kõige tugevamalt doteeritud lennuk.

Alates selle aasta septembris toimunud WTO kuulamisest pakkusime minu arvates arvestatavaid asitõendeid toetuste kohta, mida Ameerika Ühendriigid Boeingule selle lennuki jaoks andsid. Me näitasime iseäranis, et selle rahalise abi koguväärtuseks oli 24 miljardit USA dollarit föderaalvõimudelt ja kindlatelt osariikidelt, kaasa arvatud 26 miljardit USA dollarit NASA-lt ja kaitseministeeriumilt lennundussektoris tehtava uurimis- ja arendustöö näol, mis võimaldas Boeingul tasuta välja arendada kaasaegse lennundustehnoloogia ja oskusteabe. Lisaks sellele toetati Boeingut ebaseaduslikult osariiklike toetustega, mis olid kavandatud ainult Boeingu kasuks, nimelt Washingtoni osariigis, kus Boeing sai dotatsioone kogusummas 4 miljardit USA dollarit, kuid samuti ka Kansases Boeingu obligatsioonide abil, ning Illinoisis. Kolmandaks faktoriks on ebaseaduslikud eksporditoetused, mida Boeing jätkuvalt saab välismüügikorporatsioonide vabastuse kehtetuks tunnistamise ja välismüügitulu vabastuse seaduse (FSC/ETI Act) alusel, olgugi et WTO on need õigusaktid mitmeid kordi ebaseaduslikeks kuulutanud.

Väga tõenäoline on, et siis kui WTO on tõenäoliselt 2008. aastal otsusele jõudnud, ei tähenda see veel antud teema lõpetamist. Mõlemal poolel on seejärel võimalik otsus edasi kaevata, mis võib kesta kuni 2009. aastani. Me usume, et pärast seda, kui WTO on nende kahe juhtumi osas otsusele jõudnud, oleks otstarbekas arutada Ameerika Ühendriikidega, kuidas tagajärgedega tegeleda, kuid me ei saa loomulikult kindlad olla, et see lõppeb kohaste läbirääkimistega.

Kokkuvõtteks, mis puutub komisjoni, pakuks läbiräägitud lahendus hädavajalikkude pikaajalist lahendust, mida turg nõuab selleks, et kindlustada tulevikus lennundussektoris rahumeelne ja aus konkurents. Juhul kui see ebaõnnestub, jätkab komisjon resoluutselt ja jõuliselt Euroopa huvide kaitsmist WTOs.

Lõppude lõpuks ei ole ausa konkurentsi võimalus mitte üksnes ettevõtte Airbus huvides, vaid samuti ka varustajate, lennuettevõtete ja nende klientide huvides, kes peaksid kasu saama ausast konkurentsist peamiste tsiviillennukite tootjate vahel.

Konkurents ettevõtete Airbus ja Boeing vahel peaks toimuma turul. Me eeldame, et see on karm, kuid ka aus ja mõistlik konkurents. Sellegipoolest ei ole sellega tegemist, kui USA

konkurent püüab luua mõnedest meie liikmesriikidest pilti, kui, ja ma tsiteerin: „ebausaldusväärsedest õhuruumi äripartneritest ja julgeolekuriskist USA sõjaväelisele valmisolekule”, või ärgitada USA Kongressis seadusandlust, blokeerimaks USA lennujaamade täiustamise rahastamist, selleks et A380-le toetust pakkuda. Niisugused kampaaniad kahjustavad transatlantilisi suhteid ning ei sobi ettevõttele, mis kujutab ennast ülemaailmse (ja mõnikord isegi Euroopa) tegijana, millal iganes see sobib tema vajadustega.

Sellegipoolest sooviksime, et võtaksite endaga koju kaasa sõnumi, et ametlikul tasandil on nii EL kui ka USA jõupingutusi teinud, ja ma usun, et neil on õnnestunud kindlustada, et see vaidlus ei kahjusta laiemalt ELi ja USA partnerlust.

Me püüame seda nõnda hoida ja me usume, et USA valitsus teeb seda sama, tagades, et Airbusi ja Boeingi vaidlustel ei lubata mõjutada ettevõtte võimalust avaliku hanke konkurssidel ausalt konkureerida. Nimelt ei tohiks õigusloomes ega täidesaatvas poliitikas olla konkurentsivastaseid toiminguid, mis kitsendaksid ELi ettevõtete võimet konkureerida praegusel USA õhutankerite rekapitaliseerimisprogrammis.

Me sooviksime rõhutada olulist rolli, mida Euroopa Parlament ja riikide parlamendid saavad mängida olukorra jälgimisel. Teie parlamendiülesed kontaktid oleksid väga väärtuslikud, viimaks see sõnum üle ELi ja võimalik ka, et üle Atlandi ookeani.

Christine De Veyrac, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma räägin ka proua Tokia Saifi nimel, kes on rahvusvahelise kaubanduse komisjoni liige.

Boeingi kaebus Airbusi vastu WTOs näitab teda halva kaotajana. See on tööstuskontsern, mis aastakümneid domineeris turul. Nüüd on Airbus alates aastatest 2003 ja 2004 Boeingi koha üle võtnud. Kes oleks võinud seda 20 aasta eest ette kujutada? Siis ilmub täpselt samal ajal Boeingi kaebus WTO-le. Kaebus on absurdne, sest see Ameerika tootja on alati kasu saanud märkimisväärsedest Pentagoni ja NASA sõjaväelisest uurimis- ja arendustöö programmidest. Paljusid tehnoloogiaid kasutati kõigepealt õhujõududes ja Boeing löikab kasu tehnoloogia vabast siirdest sõjaväelisest sektorist tsiviilsektorisse, nii nagu ta saab ka kasu mitmetest USA valitsuse maksusoodustustest.

Mida saab Euroopa tootja Airbus? Dotatsioonide asemel saab ta tagasimakstavaid laene, mis – nii nagu nende nimi ette näeb – tuleb tagasi maksta. Need ei ole mitte üksnes tagasimakstavad, vaid tagasimakstavad rahasummad on palju suuremad kui algne laen, sest need sõltuvad müüdüd lennukite arvust ja praktiliselt on kõik Airbusi lennukid olnud edukad. See jääb kindlasti nii ka tulevikus, sest A380 ja A350 tellimuste arv on hiljuti suurenenud. Lisaks toimib see süsteem vabalt ja avalikult ning täiesti läbipaistvalt. Airbus ei saa mingist varjatud abist kasu.

Volinik, enda ja kolleegide nimel Euroopa Parlamendi lennundust käsitlevast rühmast, pean ma teile ütleva, et me jälgime seda küsimust hoolikalt, tõepoolest väga hoolikalt. Volinik, me eeldame – ja te olete meile sellekohast kinnitust andnud –, et kaitsete jõuliselt Euroopa tootja majanduslikke huve. Euroopa Liidu ülesandeks, nii nagu ka Ameerika Ühendriikide ülesandeks, ei ole mitte teise ees WTOs eelist saavutada, vaid tuua partnerid kokku kahepoolseteks läbirääkimisteks, selleks et nende lahkeliidid lahendada.

Erika Mann, *fraktsiooni PSE nimel*. – Nagu te teate, kaitseb Euroopa Liit praegu Airbusi WTOs süüdistuse vastu, mille esitas Boeingi nimel USA. Ma arvan, et kohtuvaidluse praeguses järgus on väga tähtis, et meie siin avaldaksime toetust Euroopa Liidu seisukohale Ameerika Ühendriikide vastu.

Ma peaksin selgitama, et kogu see vaidlus tekkis sellest, et Boeing ei soovinud enam osaleda Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahel vastastikku sõlmitud rahvusvahelises kokkuleppes, mis võimaldas mõlemale, nii Airbusile kui Boeingule, mis on ainsad suurte tsiviillennukite tootjad maailmas, teatavat tüüpi riigiabi. Teadaolevalt on niisugused lepingud parim alus suhetele riikide vahel. Niisuguste lepingute tingimustest on kohustuslik kinni pidada. Airbus on seda teinud. Euroopa Liit on seda teinud. Ameerika Ühendriigid kahjuks ei ole.

Airbus ja Euroopa Liit on 1992. aasta kahepoolsest õhusõidukite alasest lepingust püsivalt kinni pidanud. Konkurents Airbusi ja Boeingu vahel õitses 11 aastat, mille tulemuseks oli oluline läbimurre kommertslenkunduse tehnoloogias ja lennukite konstrueerimises, mis on kokkuvõttes viinud ohutuma, tõhusama ja keskkonnasõbralikuma lennutranspordini. Kuid Boeing otsustas, et ei täida enam lepingujärgseid kohustusi. Ameerika Ühendriikide toel süüdistas ta Airbusi ebaseaduslike toetuste väljapressimises, tegemist on selle sama riigiabiga, millega Boeing oli 1992. aasta lepingus nõustunud.

Nagu paljud minu kolleegid teavad, kujutab Airbusi saadav riigiabi endast riigi piiratud uuringuressursside sihtotstarbelist ja ärihuvisid mittekajustavat kasutamist. Airbus omakorda toob turule uudseid tooteid, mis kõikidele kasu toovad ja tasub sellega riigi poolse toetuse eest. Lühidalt öeldes on Euroopa riigitasandil uuringute ja arenguabi piiratud, tagasimakstav ja ei tekita Boeingule mingit konkurentsi.

Kuna Boeing toodab Ameerika Ühendriikidele nii tsiviil- kui sõjalennukeid, saab kommertsõhusõidukite tehnoloogia suuresti kasu USA riigiabist Boeingule sõjatööstusega seotud teadus- ja arengutöölepingutele. Näiteks võib tuua Boeingule olemasolevad teadmised materjalidest, mida praegu laialdaselt kasutatakse uue Dreamliner 787 ehitamisel ja mis pärinevad Boeingule tööst sõjalennukite V-22, F-22, B-2 ja Joint Strike Fighter väljaarendamisel.

Niisugune föderaalne toetus tuleb USA valitsuselt, osariikide valitsuste toetus Boeingule maksusoodustuste, soodsa kinnisvara ja kohaliku infrastruktuuri parandamise näol on mõeldud selleks, et tagada teatud USA linnades ettevõtte kohalolek ja töökohtade baas. Samas kui Boeing on vastu Airbusi tagasimakstavale abiprogrammile, ei ole tal mingit probleemi samasuguste programmidega, mis talle Jaapanis tulu toovad. Neile punktidele tähelepanu juhtides, ei taha ma vihjata sellele, et Boeingule antav abi, mis kuulub tagasimaksmisele Jaapanis, aga mitte USAs, on kuidagi halvem kui Airbusile antavad tagasimakstavad laenud Euroopas. Ma tõin selle abinäite Boeingule, et paremini selgitada tegelikku olukorda, kus mõlemad pooled saavad üht või teist tüüpi riigiabi nendelt riikidelt, kes soovivad lennunduses säilitada oma üleilmset juhtrolli. Kuigi Boeing on riigiabist kasu saanud, püüab ta Euroopale samasuguseid hüvesid keelata.

Ma arvan, et me peaksime veenma komisjoni, et ta aitaks Airbusil ja Boeingul jõuda edumeelsele kokkuleppele, mis looks mõlema poole jaoks stabiilsed konkurentsi ja tipptasemel lennukite väljaarendamise tingimused tulevikus. Võib-olla annaks kuuekuuline moratorium selle juhtumi arutamisel WTOs kahele ettevõttele aega asjas selgusele jõuda. See on võimalus, mis meile praegu avaneb. Me võime urgitseda minevikus või vaadata tulevikku.

Jorgo Chatzimarkakis, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Proua juhataja, volinik, paljudele vaatlejatele on WTO vaidlus ettevõtete Airbus ja Boeing vahel hakanud paistma lõpmatu saagana. Mul on hea meel, et näitasite meile vähemalt tunneli lõpus valgust. Minu arvates tasub – selleks, et saaksime hinnata käesolevat olukorda ja teha poliitilisi soovitusi seoses

sellega, kuidas peaksime edasi liikuma – veel kord üle vaadata vaidluse tagamaa, koos nende kahe lennundushiiu majandusliku arenguga.

Praeguse olukorra põhjuseks on peamiselt rahvusvahelise lennunduse võimas kasv, millega kaasneb alates 1990. aastate algusest lennuettevõtete tugev konkurents. Lubage mul sellega seoses taas komisjonile selgelt au anda selle eest, mis ta siin saavutanud on. Lennundustööstusele 1990. aastatel ühise turu loomiseta ja ülemeremaadega sõlmitavate lepete Euroopa tasandile toomiseta oleks Euroopa lennuettevõtetel olnud võimatu saavutada konkurentsivõimet ja seega ka edu.

Konkurents oli siiski karm ja mõned lennuettevõtted läksid pankrotti. Nõudlus ikka ja jälle ökonoomsemate, turvalisemate, suuremate ja kaasaegsemate lennukite järele saavutasid 1990. aastatel mõõtmel, mis lõpuks jättis tegevusse vaid kaks hästi hakkama saavat ettevõtet. Need olid Airbus ja Boeing. Tõelised alternatiivid neile on nüüd olemas vaid piirkondlikul tasandil ning lennunduse ärisektoris. Olen uhke selle üle, et Airbusil on õnnestunud end Euroopa ettevõtteks taasavastada.

Euroopa majandustele on lennundus väga oluliseks teguriks, milleta majanduselu tervikuna langeks kiiresti koost. Juba sellest tagamaast lähtudes on arenenud majandusega riikidel väga suur huvi kindlustada, et hästi toimivad õhustranspordi võimalused oleksid neile kättesaadavad. Lennundustööstus oli sunnitud seda tunnistama, kuid oli võimetu sammu pidama. Lõppude lõpuks oli sel puudus kapitalist ja tagatistest, mis oleksid tal võimaldanud endale võtta arendusprotsessiga seonduvaid tohutuid riske ja kulutusi.

Kui Airbusi ja Boeingi dualism tööstuses intensiivistus, kasvas nendevaheline konkurents samuti paratamatult. Väheste nõudluse perioodidel maailmamajanduses on hinnasõda Airbusi ja Boeingi vahel olnud pingeline ja see jääb pingeliseks. Kindlustamaks, et sellest konkurentsist ei saa konkurents suurima osa riigiabi saamiseks, koostati 1992. aastal alustpaneel kokkulepe.

2004. aastal, kui Boeingul oli raske aeg, rikkus USA valitsus seda lepet ja esitas kaebuse WTOsse. EL ei kahelnud pikalt ja võttis kasutusele sama abinõu. Boeing tõi samuti juhtumi WTO ette. WTO eeskirjad on väga lihtsad. Me oleme nendega tuttavad ja nende üle on siin istungisaalis arutatud.

Minu arvates peavad mõlemad pooled nüüd läbirääkimiste laua taha tagasi tulema. Mõlemad pooled peavad tõdema, et nende lennundustööstus vajab toetusi. See on iseäranis tõsi juhul, kui soovime hakkama saada kasvava CO₂ heite vältimise, mürasaaste vastase kaitse ja lennuliikluse kasvamisega seotud probleemidega. Siin liigume uuele tehnoloogilisele alale ja kapitali investeerijate riskid on tohutud. Ma sooviksin hoiatada ELi esindajaid kasutamast Airbusi praegust tugevust ettekäändena, selleks et Boeingi ja USA kruvisid liialt innukalt pigistada.

Vähem kui aasta eest oleks meil tulnud pidada väga erinev arutelu. Seetõttu vajavad mõlemad pooled nüüd elujõulist strateegiat. Vaidluse ja peitusemängu aastad ei vii meie tehnoloogiat edasi. Sellegipoolest on edasiliikumine oluline. Võtmesõna CO₂ on juba mainitud.

Ma soovin, et komisjon ei saaks valesti aru sellest, mida ma räägin. Jutt ei ole sellest, et USA-l lubataks tõmmata tekk üle meie näo seoses varjatud sõjaväeliste toetustega ja ristsubsiidiumiga. Laskem meil Ameerikat ausat mängu mängima julgustada. Olen veendunud, et sel juhul suudame jõuda vastastikku vastuvõetavale lahendusele.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Proua juhataja, kui võtan sõnajärje üle fraktsiooni Liit Rahvusriikide Euroopa eest nimel seoses Maailma Kaubandusorganisatsiooni kaasusega, mille sisuks on ettevõtte Boeing kaebus ettevõtte Airbus vastu, pean vajalikuks pöörata tähelepanu tõsiasjale, et kahe majandusliku ja poliitilise võimu vahel toimuva kibeda rivaalitseamise alused, mis asuvad mõlemal Atlandi ookeani kaldal, on jätkunud palju aastaid. Loomulikult vihjan Ameerika Ühendriikidele ja Euroopa Liidule.

Kellelegi ei tohiks üllatuseks olla, et arutelu liigub üha kaasaegsemate majandusharudeni. Lennundussektor on näide just niisugusest valdkonnast. Selles sektoris arendatakse välja ja katsetatakse uusi materjale koos uute tehnoloogiatega nende tootmiseks, uute ehituslahenduste ja samuti uue automatiseerimis-, mõõte- ja teabevahetussüsteemidega. Kavandatakse ka uusi tehnikaid väljaarendatud seadmete kiirendatud testimiseks ja usaldusvääruse hindamiseks.

Tuleb mõista, et eraldiseisvate riikide valitsused ning ka Euroopa Liit peaksid püüdlema nende tootmisharude toetamise poole, lootes, et ehk on avastatud eesrindlikke lahendusi võimalik ära kasutada majanduse kui terviku heaks. Kuna mõlemad vaidluse osalised pakuvad seetõttu oma tööstustele kas otseselt või kaudselt rahalist toetust, võib olla vaid üks mõistlik lahendus. Lahendus peab sisaldama kahepoolseid läbirääkimisi ja mõlematele osapooltele antava toetuse järkjärgulist vähendamist.

Kohtuasjad, millega tegeldakse WTO vahendusel, võivad kesta aastaid ja osutada väga kulukateks. Tõepoolest võib selle näite puhul lõpplahendus ohustada nii Boeingut kui ka Airbusi püsimist.

Jacky Hénin, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Komisjoni toodud seletused kinnitavad, et liberalism on Ameerika Ühendriikide jaoks ikka veel eelkõige ekspordikaup. On selge, et selles valdkonnas, nii nagu paljudes teistes valdkondades, oleme sageli valmis andma endale piisavalt köit selleks, et end üles puua.

USA ja Jaapani valitsus aitavad ettevõtet Boeing tohutult sõjaväeliste tellimuste ja avaliku uurimistöö ning avaliku ja erasektori koostöös tehtava uurimistöö kaudu. Seetõttu saab lennukist Boeing 787, nii nagu siin juba nimetati, ajaloo kõige doteeritum tsiviillennuk. Komisjon peab Airbusi WTOs veatult kaitsma. See on tema kohus ja kodanikud hindavad seda tulemuse järgi.

Airbus lõikab kasu tagasimakstavate laenude süsteemist. See on sobiv ja tõhus süsteem. See tagab selle, et Airbus ei lange finantsturu diktaatide ohvriks. See tagab selle, et liikmesriigid ei kaota lennundussektorisse investeeritud raha. Seda süsteemi peab täiendama tugevama lennunduse alaste uuringute sektoriga, mis tõstaks Euroopa jõupingutused samale tasemele Ameerika Ühendriikide jõupingutustega. See on hädavajalik selleks, et oleksime nii täna kui ka homme konkurentsivõimelised.

Tegelikult ei oleks võimsa avaliku sekkumise ja toetuseta lennundustööstust üldse olemas. Ebapädevus ja nõrkus, mida näitasid EADSi kaks peamist aktsionäri, on tunnistuseks sellest. Galileo probleemid näitavad seda samuti selgelt. Ma usun kindlalt, et ainus moodus Airbusi tuleviku tagamiseks on EADSi muutmine esimeseks Euroopa enamuse avalikuks ettevõtteks. Selle tulevikuettepaneku tegid ka ohtrad ametiühingu aktivistid Airbusi kuulamisel, mille minu fraktsioon korraldas 28. märtsil.

Me usume, et Airbusi juhtkond peab kiiresti tagasi võtma plaani Power 8, mille ainsaks eesmärgiks on tagada, et Airbusi tööstusmudel on identne Boeingut tööstusmudeliga.

Sellegipoolest põhjustab see mudel Boeingule probleeme, mida näitavad väga tõsised raskused, millega ta seisab silmitsi oma lennuki 787 Dreamliner tööstuslikul tootmisel. Euroopal on vaja lennundustööstust, mis on võimas ja pakub tööd. Selle saavutamiseks peab kindlustama, et töötajatel on tugev võim oma ettevõtte strateegiates kaasarääkimisel.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Proua juhataja, vaidlus ettevõtete Boeing ja Airbus vahel toob päevavalgele kaubanduspoliitika peamise erinevuse ning sellel on kurvad majanduslikud tagajärjed. Ärgem laskem meil sellegipoolest olukorda üle dramatiseerida. Vaidlus on igal juhul kaugel minevikus peetud kahepoolsest kaubanduslikust võitlusest. Selle teeb problemaatiliseks, daamid ja härrad, et see kerkis esile pärast seda, kui Ameerika Ühendriigid loobusid ühepoolsest kahepoolsest lepingulisest raamistikust. See omakorda põhjustas ELi õigustatud protestikisa seoses Ameerika Ühendriikide dotatsioonidega, mis kujutavad endast WTO eeskirjade rikkumist. Sõltumata mõlema poole esitatud argumentide maksvusest, on tõsi, et turuosade ümberjaotumine Airbusi kasuks ja selle tagajärjeks olnud Boeingi konkurentsieelise kaotus olid tugevalt politiseeritud. See põhjustas USA administratsioonis automaatse kaitsereaktsiooni, mille tagajärjeks oli lahendusmehhanism WTO vaidluse näol.

EL on õigusega otsinud kokkuleppelist lahendust, et vältida vaidluse laienemist väljapoole läbirääkimiste piire. Sellegipoolest ei ole veel vastust. Ma loodan, et vastus tuleb, samal ajal kui vaidluse tõsidus ja selle tugev politiseeritus paneb kahtlemata WTO süsteemi õigusliku tugevuse proovile. Sel juhul võib kindlasti oodata, et vaidluse lahendamine tugevdab veel enam WTO tõsiseltvõetavust ja rahvusliku juhi omadusi, mis teeb lihtsalt jõudude tasakaalustamisest ja huvide läbikaalumisest rohkem.

Selle kohtuasja tulemustel on tõenäoliselt laiemad tagajärjed kahe partneri majandusele, mõjutades tööhõive tingimusi, kaubanduslikku tasakaalu ja tehnoloogia arengut. Meil on selle vaidluse lahendamise seoses suured lootused.

Kader Arif (PSE). – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma tervitan seda arutelu ja komisjoni kohalolekut siin, selleks et arutada Euroopa ja Ameerika Ühendriikide vahel peetavat õigusvaidlust, mis on toimunud alates aastast 2004, mil Washington tõstas WTOs kohtuasja seoses ettevõttele Airbus antava Euroopa abiga.

Seistes selle rünnakuga silmitsi, peab Euroopa ja iseäranis Euroopa Komisjon näitama üles pühendumist ja veendumust, et kaitsta majanduslikult kahtlemata olulist sektorit. Tõepoolest on Euroopa lennunduse tsiviilsektor, milles Airbus on kroonijuveel, ülemaailmseks näitelavaks Euroopa koostöö ja Euroopa tehnilise asjatundlikkuse jaoks. Nüüd, kui USA Kongress on taganud Boeingule oma täieliku toetuse, on Euroopa Komisjoni ja Euroopa kui terviku kohuseks pühenduda poliitiliselt Airbusi juhtumile.

Usun, et vaid mõned nädalad enne seda, kui WTO lahendusüksus teeb oma otsuse, on hädavajalik, et Euroopa Liit kordab oma toetust Airbusile. See küsimus kujutab endast palju enam lihtsast konfliktist kahe lennundushiiu vahel. See mõjutab meie võimet kaitsta teatud arusaama Euroopa pühendumusest meie peamistele projektidele ja meie tööstusele. Meie tööstuspoliitika ei tohi piirduda pelgalt liidu konkurentsipoliitikaga.

See USA Euroopa lennundussektori jaoks ette nähtud tagasimakstavate laenude mehhanismi vastane kaebus WTOs on minu arvates põhjendamatu ja üllatav. See on põhjendamatu, sest definitsioonist lähtuvalt tuleb tagasimakstavad laenud tagasi maksta. Need makstakse tagasi niisugusel määral, et Euroopa riigid on oma investeringutelt kasu saanud ning alates aastast 1992 on Airbus tagasi maksnud talle laenatud rahasummadest 40% suurema

summa. USA kriitika on samuti põhjendamatu, sest Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide allkirjastatud kahepoolne leping – millest USA loobus ühepoolset 2004. aastal, nagu volinik ütles – võimaldas otsese ja kaudse avaliku abi andmise tsiviillennundustööstusele.

See kaebus on üllatav, sest Ameerika Ühendriigid on süüdistavad ettevõtet Airbus isegi selles, et seda toetati isegi ettevõtte Boeing toetustest nii-öelda USA armee ja NASA laiaulatuslike varustusprogrammide monopolist ja avalikust toetusest sõjaväe arendusprogrammidele. Seetõttu ei saa tagasimakstava laenu süsteemi – vastupidiselt USA kaudsele abile, mida tagasi ei maksta ja mis ei ole kooskõlas lennundus- ja raketisüsteemide alase kokkuleppe ja 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe sätetega – pidada WTO eeskirjade rikkumiseks.

Seetõttu loodan, et Euroopa Komisjon kaitseb resoluutselt seda õiguslikku seisukohta. Missuguseid konkreetseid argumente kavatseb komisjon selles suhtes – arvestades selle küsimuse tohutut tähtsust Euroopa lennundussektori tulevikule – kasutada selleks, et kaitsta Airbusi WTOs?

Sooviksin samuti välja tuua, et nii Ameerika Ühendriigid kui ka Euroopa Liit riskivad sellega, et WTO mõistab hukka kõik või osa nende avalikest lennunduse toetusmehhanismidest. Selle vältimiseks algatasid pooled võimaluse sõbralikuks lahenduseks. Kas Euroopa Komisjon saab meile öelda, kas ta kavatseb seda teed mööda käia, nagu mainitud? Ülioluline on uurida kõiki võimalikke lahendusi, sest tuhandete inimeste, ettevõtete ja piirkondade tulevik kogu Euroopas sõltub kõnealuselt majandussektorist ja selle konflikti positiivsest lahendamisest.

Vural Öger (PSE). - (DE) Proua juhataja, volinik, Airbus kujutab endast Euroopa edulugu ja Euroopa koostöömudelit. Airbus pakub tööd kuues Euroopa kohas ja annab kokku tööd 58 000 inimesele. Hamburgis, kust ma tulen, töötab Airbusi heaks 12 000 inimest. Minevikus on Airbus näidanud, et ELi tööstus võib õige strateegia korral edukalt konkureerida kõige karmimatel kõrgtehnoloogiaga turgudel. USA ettevõtte Boeing ja Euroopa ettevõtte Airbus vahelises vaidluses süüdistavad mõlemad pooled teineteist miljardite suuruste toetusrahade maksmisses ning mõlemad esitasid WTOsse kaebuse 2004. aastal.

Sellel võib olla kahjulikke tagajärgi transatlantilistele kaubandussuhetele, mille ees ma soovin hoiatada, kuid sellegipoolest on väga oluline, et EL teeb selgeks, et ettevõttele Airbus pakutud rahaline abi oli kooskõlas WTO eeskirjadega. Mõlemad osalised on avaldanud oma soovi, leida lahendus väljaspool WTOd ja saavutada kahepoolne kokkulepe.

Meie kui poliitikute eesmärk peaks olema vältida vaidlust lennundustööstuse toetuste üle. Nende kahe ettevõtte majanduslikku tegevust ei tohi ohustada ja rahaline toetus peaks keskenduma eelkõige uurimistöele. See peab hõlmama kasvavalt eriti keskkonna-, sotsiaal- ja tõepoolest tööhõivepoliitikaga seotud küsimusi. Euroopa tööstuse konkurentsivõime jaoks on oluline tagada, et ka Airbus jääb konkurentsivõimeliseks. Euroopa Parlamendis peame ausa konkurentsi eest hea seisma. Komisjon peab selle alusel tegutsema, sest meie kõigi huvides on kindlustada, et aastaks 2010 oleks ELi majandus kõige konkurentsivõimelisem ja dünaamilisem teadmistepõhine majandus maailmas. Majandus- ja tööhõivepoliitika mängib, kombineerituna uuendusliku tehnoloogiapoliitikaga, selle eesmärgi saavutamisel tohutult olulist rolli.

Louis Michel, komisjoni liige. – (FR) Proua juhataja, esiteks usun, et võin rääkida volinik Mandelsoni nimel, kui ütlen, et oleme teile tänulikud üksmeelse toetuse eest Euroopa huvide jõulisel ja õiglasel kaitsmisel selles küsimuses.

Kaks inimest küsis, kas me peaksime taasavama sõbralikud läbirääkimised. Ma loomulikult ei saa rääkida volinik Mandelsoni eest, kuid võin öelda, et sellel puhul on sõbralike läbirääkimiste jaoks vaja kahte osapoolt. Euroopa Komisjon on kindlasti valmis sõbralikeks läbirääkimisteks, kui läbirääkimised on läbipaistvad ja me asume võrdsel pinnasel, sest juhtum, mida volinik Mandelson tutvustas ja esitles, on minu arvates äärmiselt veenev. Paljud kõnelejad on öelnud sedasama. Ma arvan, et võin öelda, et asume tugeval positsioonil.

Mis puudutab üleskutset valvuseks, siis see, kuidas komisjon rääkis ja see, kuidas kolleeg, volinik Mandelson antud küsimusega tegeleb, viitab selgelt sellele, et oleme selles küsimuses äärmiselt valvsad, õiguslikel põhjustel, mida on suure veendumusega selle arutelu käigus väljendatud. Seetõttu võite komisjoniga arvestada. Ma edastan kindlasti volinik Mandelsonile teie tugeva toetuse ja teie palve suhtuda suure valvuse ja pühendumusega teemasse, mis otseselt mõjutab Euroopa majanduslikke huve.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Tokia Saïfi (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Boeing ja Airbus on teineteist süüdistanud aastatepikkuses ebaseadusliku valitsuse toetuse saamises. See vastastikuste kaebuste mäng, mida uurib WTO vaidluste lahendamise osakond kütab endiselt pingeid kahe maailma suurima lennukitootja vahel. Kui need otseste toetuste süüdistused leiavad kinnitust ja tunnustamist, siis kujutavad need endast tõsiseid takistusi maailma majanduslikule süsteemile ja moonutavad vaba turgu, kahjustades tõsiselt WTO poolt paika pandud konkurentsieeskirjad. Ajal, mil peame ülemaailmset süsteemi takistustevabaks, on see kaubanduslik sõda tõkkeks ülemaailmses konkurentsisis, mis peaks olema aus ja õiglane. Vaid WTO pädev institutsioon on võimeline erapooletuid lahendusi pakkuma.

Vaatamata sellele teame, et Boeing soovib endale maailmas liidri kohta, ning sellest kaebusest ei tohi saada püüe Airbusi destabiliseerida. See kaubandusalane vaidlus on delikaatne, kuid see ei tohiks kahjustada transatlantilist koostööd ajal, mil Doha voor on paigalseisus ja soodsat tulemust loodetakse aasta lõpuks.

22. Petitsioonikomisjoni arutelud (2006) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on petsioonikomisjoni nimel koostatud Carlos José Iturgaiz Angulo raport (A6-0392/2007) parlamendi tööaasta (2006) jooksul toimunud petsioonikomisjoni arutelude kohta (2007/2132(INI)).

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Proua juhataja, daamid ja härrad, petsioonikomisjoni töö on imetlusväärne vahend, võimaldamaks meil omandada põhjalikku arusaama kodanike Euroopa asjadega seotud probleemidest ja kaebustest.

Kuna nende sisuks on ohtrad poliitikavaldkonnad, puudutavad need sageli maaplaneerimist ja keskkonnaküsimusi. Need hõlmavad põhiliselt kõiki liikmesriike ja laiud kodanikuühiskonna osi, üksikutest kodanikest kuni mitmerahvuseliste valitsusväliste organisatsioonideni.

Ma arvan, et teie raportöör rõhutab õigusega tööd, mille toovad endaga kaasa 1000 või enam petitsiooni, mille igal aastal saate. Sellel raportil ja resolutsioonil on kolm osa, mida sooviksin mainida.

Esimene neist on hiljutine areng – komisjoni külastused paikadesse, kus konkreetne probleem on esile kerkinud. Neil külastustel võib olla märkimisväärset mõju ajakirjandusele ja need annavad kahtlemata teie tööle kõrgema väärtuse. Lisaks sellele, et teid kajastatakse kirjutavas ajakirjanduses ja ajakirjanduses üldiselt, on nende missioonide tagajärjeks väga üksikasjalikud aruanded, mis on minu arvates kõrge kvaliteediga. Ma usun, et need on teie tegevuse olulised aruanded ja kindlasti väärivad laia avalikkuse tähelepanu. Need teist, kellel õnnestus eelmisel nädalal kuulata raadiosaateid petitsioonikomisjoni tegevusest, mõistavad, kui oluline on see, et pühendaksite neile ettepanekuid tegevatele petitsioonidele isikliku ärakuulamise kõigi vajalike ekspertide juuresolekul. See kujutab endast suurt investeerimist aja ja ressursside näol, kuid olen kindel, et see oleks asja väärt.

Teine punkt, mida rõhutada sooviksin, on nendes aruteludes alati lemmikuks osutunud: petitsiooni ja kaebuse kooseksisteerimine või isegi dubleerimine, mis tõenäoliselt tõstatab õigusrikkumisega seotud menetluse. Raportis viidatakse sellele, et 2006. aastal ei hoidnud komisjon jälle vähemalt ühel korral parlamenti asjade käiguga nii hästi kursis, nagu viimane oleks lootud. Kindlasti oletate juba, et siinkohal vastan, viidates meie hiljutisele suhtlusele seoses ühenduse õiguse jõustamisega, mille pealkirjaks oli „Tulemuste Euroopa”. Selle suhtluse juurde kuulub pühendumus läbipaistvusele, prioriteetide paikapanemine, uuendamine, parem koostöö riiklike võimudega ja kõik, mida võiksite nende dubleerimisjuhtude puhul soovida. See ei ole siiski kõik. Me oleme juba alustanud tööd poliitikat kujundava dokumendiga. See dokument võtab kõik selle keskkonnasektoris kasutusele, mis – nii nagu ma teie auandest järeldan – on üks valdkondadest, mille pärast enim mures olete.

Kolmas ja viimane punkt, mida sooviksin mainida, puudutab rohkem tulevikku. Lubagem mul teile veel kord kinnitada, et me püüdleme parima võimaliku komisjoni ja parlamendi koostöö poole. Niisugune koostöö on kahepoolset kasulik. Süstemaatiline koostöö viib parema teabevahetuse ja seega meie kodanikele kõigis valdkondades pakutava teenuse taseme paranemiseni. See on see, mida kõik soovime, nii et laskem meil püüda tagada, et petitsioonide läbivaatamine on eeskujulik.

Õnnitlen veel kord raportööri selle küsimuse tõstatamise puhul.

Carlos José Iturgaiz Angulo, raportöör. – (ES) Proua juhataja, kõigepealt soovin tänada volinik Dimast kommentaaride ja arutluste eest, ning ma soovin loomulikult samuti tänada kõiki neid, kes tegid selle raporti valmimise võimalikuks, kaasa arvatud sekretariaadi meeskonda, kõiki kolleege, kes osalesid komisjoni aruteludel ja neid, kes täiustasid raportit muudatusettepanekute esitamisega. Tänan teid kõiki.

Daamid ja härrad, esitan selle raporti vastavalt kodukorra artiklile 192 seoses petitsioonikomisjoni arutlustega parlamendi tööaasta 2006 jooksul. Käesolevas raportis pakutakse ülevaade peamistest teguritest, mis eelmisel aastal iseloomustasid petitsioonikomisjoni tegevust. See toob välja komisjoni saavutused ning viitab ka teatud valdkondadele, kus on vajalikud edasised edusammud, sest ilmselgelt peame täiustumist jätkama.

Kõigist parlamendikomisjonidest asub petitsioonikomisjon kodanikele kõige lähemal. Kodanikud saavad sellele läheneda kas üksi või rühmiti ning petitsioonikomisjon püüab

neile pakkuda parimaid lahendusi, tagades, et petitsioonidega tegeletakse läbipaistval ja tõhusal viisil ja et kodanikud saavad oma tõstatatud küsimustele kõikehõlmavad vastused.

Petitsiooniõigus, mis on tagatud EÜ asutamislepingu artiklitega 21 ja 194, on Euroopa kodakondsuse oluline iseloomujoon, sest see võimaldab igal Euroopa Liidu kodanikul ja igal eraisikul ja juriidilisel isikul, kes asub ise mõnes liikmesriigis või kellel on mõnes liikmesriigis registreeritud kontor, pöörduda Euroopa Liidu poole asjus, mis kuuluvad ELi pädevusse.

Seetõttu soovin mõningase entusiasmiga välja tuua, et statistika näitab petitsioonide pidevat voolu. Näiteks esitati 2005. aastal 1032 petitsiooni ja 2006. aastal 1016 petitsiooni. Umbes üks kolmandik kuulutati sobimatuteks. Tuleks välja tuua, et peamised valdkonnad, mis petitsioonide esitajaile muret teevad, on üldiselt jätkuvalt keskkond ja kaupade, inimeste ja kapitali vaba liikumine.

Petitsioonid peegeldavad olulist Euroopa õigusloome rakendamise ja selle üksikisikutele avaldatava mõju kuvandit. Petitsioonide abil heidavad Euroopa kodanikud valgust ülevõtmise ja rakendamise protsessi puudustele ja raskustele. Ideaaljuhul peaksid nemad jälgima ELi õigusloome rakendamist riiklikul tasandil.

Mitteaktsepteeritavate petitsioonide osakaal viitab samuti jätkuvale vajadusele avalikkuse teadlikkuse tõstmiseks ja Euroopa kodanike edukamaks teavitamiseks seoses ELi õigusloome ja poliitikaga ja nende seadusliku õigusega Euroopa Parlamendile petitsioone esitada.

Selleks, et seda saavutada on vaja nimetatud Euroopa institutsiooni kooskõlastatud püüet, kuid sellega peavad kaasas käima liikmesriikide ohtrate rahvuslike institutsioonide püüdlused.

Soovin samuti seoses Euroopa Komisjoniga väljendada, et petitsioonikomisjon toetub Euroopa Komisjoni asjatundlikkusele petitsioonides päevavalgele toodud Euroopa Liidu õigusaktide võimalike rikkumistega seotu uurimisel.

Komisjoni soovitusel jäävad petitsiooni esitaja probleemile kõige sobivama lahenduse määramise vahendiks. Sellegipoolest julgustas petitsioonikomisjon – ja julgustab jätkuvalt – Euroopa Komisjoni vältima standardseid, aeg-ajalt pigem üldsõnalisi vastuseid, mis põhinevad tema pädevuse rangel tõlgendamisel ja liikmesriikidelt saadud teabel.

Petitsioonikomisjon rõhutab jätkuvalt, et on oluline tagada, et petitsioonide hindamisel pöörataks rohkem tähelepanu kodanike tõelistele probleemidele ja paluda Euroopa Komisjonil teostada sõltumatu uurimine, mis võimaldaks sidusamat lähenemisviisi konkreetsetele küsimustele.

Soovin samuti esile tuua, et petitsioonikomisjon on dialoogis Euroopa Komisjoniga pidevalt rõhutanud petitsioonide olulist rolli, saavutamaks Euroopa kodanikele lähemale toomise üldist eesmärki.

Peab samuti ütlema, et komiteel ja Euroopa ombudsmanil oli pidevalt konstruktiivne suhe, mis põhines dialoogil ja vastastikusel austusel üksteise pädevuse ja eesõiguste suhtes, mille tulemusel esitati kaks raportit.

Rainer Wieland, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Proua juhataja, esiteks sooviksin veel kord kurta tõsiasja üle, et iseäranis selle raportiga tegeletakse niisugusel ebasobival ajal, arvestades selle avalikku vastukaja. Soovin kokku teha viis kommentaari.

Mu teine punkt on see, et vajame komisjonilt otsuseid seoses asutamislepingu rikkumise kohta toimuvate menetlustega. Volinik, ei piisa dokumendi koostamisest, mis kavandatakse vaid enese otsustavuse väljendamiseks, mis on just see, mida tõlgendus väidab. Oluline on pigem tõeliste edusammude tegemine. Teie tööks on kaasa aidata asutamislepingu rikkumisega seotud menetluste kohta käivatele otsustele, mille siis avalikustate vajadusel koos kaasnevate kohtuotsustega või seaduslike juhistega.

Kolmandaks, nõukogu on poliitilisemaks muutumas. Rohkemate kvalifitseeritud enamuse hääletustega võtab nõukogu kaasseadusandjana endale seadustega seoses rohkem üldist vastutust ja seega ka seoses nende seaduste täidesaatmisega. Me soovime veel kord rõhutada, et me tervitaksime seetõttu väga nõukogu palju suuremat kaasatust petitsioonikomisjoni tegevusse ja näiteks vanemametniku ametisemääramist, kes koordineeriks petitsioonidega seotud küsimusi.

Viies ja viimane punkt on järgnev: me ei taha üksnes üksteist kritiseerida. Selle raportiga soovime väljastada sõnumi, et meie ise peame Euroopa Parlamendina täiustuma. Selle kohta saate lugeda lõigetest 25 ja 26. Meil on Euroopa Parlamendis vaja paremat korraldust. Meil on vaja kohaseid inimressursse, meil on vaja kohaseid vastamisaegu, meil on vaja paremat töökorraldust, me vajame kodanike jaoks läbipaistvamat korda ja meil on vaja paremat meetodit ebaoluliste ja mitteaktsepteeritavate petitsioonide varases järgus välja sõelumiseks, nii et saaksime keskenduda neile, mis on aktsepteeritavad ja olulised. Parlament on siinkohal teinud uurimiskomisjoni luues olulise edusammu, nii et oleme kindlalt õigel teel.

Proinsias De Rossa, *fraktsiooni PSE nimel* . – Proua juhataja, mina ei toeta esimest muudatusettepanekut lõikele 15 ja ma olen üllatunud, et härra Atkins seda toetab. Ma arvan, et see kahjustab petitsioonikomisjoni ja ombudsmani tööd ning ma kutsun saadikuid üles sellele vastu olema.

Sellel komisjonil on tähtis roll Euroopa Liidu lähendamisel kodanikele. Paljudel juhtudel on meil õnnestunud saavutada hüvitisi ja õiglast kohtlemist nii üksikisikutele kui tervetele kogukondadele. Kodanikud näevad Euroopa Parlamendis järjest enam seda tähtsat platvormi, millest lähtudes on võimalik kaitsta oma keskkonda, oma joogivee kvaliteeti ja oma arheoloogiapärandit.

Samas on petitsioonikomisjoni ja komisjoni süsteemides ka nõrkusi, millega tuleb tegeleda, hüvitiste määramise osas ning otsuste jõustamise osas valitsuste ja kohalikele ametiasutuste poolt hooletusega seotud juhtudel või vahel ka Euroopa õiguse rakendamisest sihiliku kõrvalehoidmise puhul.

Ma toon näitena Madridi M30 kiirtee projekti, kus ma ise petitsioonikomisjoni esindajana kohal käisin ja kus kohalikud asutused ei vii ikka veel ellu kokkulepitud meetmeid rikkumise parandamiseks ELi õiguse suhtes. Samalaadne näide on *lettori* juhtum Itaalias, kus on püütud üle 20 aasta õiglast lahendust saavutada ning lisaks joogivee ja arheoloogiapärandi kaitsmiseks ebapiisavad õigusaktid ja menetlused Irimaal. Ma usun petitsioonikomisjoni ja Euroopa Liidu esindajana, et me võlgname petitsioonide esitajatele vähemalt seda, et valitsuste ja kohalike ametiasutuste suhtes vastu võetud otsuseid ka ellu viidaks.

Volinik Wallström osutas täna siin parlamendis, et õigusakt on väärt ainult nii palju, kui seda on ellu viidud. Muidugi on Euroopa tasandil palju õigusakte, mida ei ole riikide tasandil korralikult rakendatud ja kodanikel ei teki Euroopa Liidu suhtes usaldust enne, kui need on rakendatud.

Marian Harkin, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Proua juhataja, kõigepealt ma sooviksin tunnustada raportööri väga hea töö eest. Mina ise sain petitsioonikomisjoni liikmeks veidi üle aasta tagasi ja selle aja jooksul olen saanud vahetu kogemuse sellest väga väärtuslikust tööst, mida komisjon teeb.

Kui tihti meie, poliitikud, kuuleme demokraatia defitsiidist ja kui tihti palutakse meil tihendada sidemeid inimestega? Petitsioonikomisjon on käegakatsutav äärmiselt praktiline näide sidemetest Euroopa kodanikega. Ütluses, et kõik poliitika on kohalik, peitub tõetera ja kuigi inimesed kõigis 27 liikmesriigis räägivad suurtest asjadest nagu üleilmastumine, Euroopa Liidu laienemine, ränne, energiavarud jne, on nad kõige enam huvitatud sellest, kuidas kõik need probleemid mõjutavad nende elu, nende perekonda, nende kogukonda. Sama kehtib ka Euroopa Liidu õiguse kohta, inimestele on tähtis, kuidas see mõjutab nende elu ja nende kogukonda. Ja kui nad märkavad, et Euroopa õigusakte valesti või ebaõiglaselt rakendatakse, tahavad nad, et selle olukorra jaoks, kiirelt ja tõhusalt tegeletakse.

Seda nad petitsioonikomisjonilt ootavadki. Kui nende poolt esitatud petitsioon on vastu võetud, ootavad nad, et sellega tegeletaks viivitamatult ja tõhusalt ja selles osas toetan ma raportööri lõigetes 9, 10 ja 12, milles ta kutsub nii komisjoni kui ka petitsioonikomisjoni oma tööd kiiremini tegema.

Ma nõustun raportööriga ka lõigete 25 ja 26 osas, milles ta juhib tähelepanu vajadusele tugevdada petitsioonikomisjoni sekretariaati ja vajadusele leida vaja minevad rahalised vahendid, et jätkata e-petitsioonide tarkvarasüsteemi väljaarendamist.

Minu arvates on petitsioonikomisjon igati osa Euroopa institutsioonide avalikust palgest, sest kodanikel on võimalik komisjoni poole pöörduda ja oma probleemidest rääkida ja see on ELi kodakondsuse ülimalt oluline aspekt. Aga süsteem peab laitmatult toimima. Kui see ei toimi tõhusalt, on see halvim võimalik tulemus, sest lisaks sellele, et inimesed mõtleavad ELi õigusaktide valesti kohaldamise või mittekohaldamise puhul, et see mõjutab negatiivselt nende elu, vaid ka seda, et kogu süsteem, mis on mõeldud neid toetama, veab alt. Sellepärast on hästi toimiv, korralikke ressursse omav petitsioonikomisjon, mis teeb tõhusat koostööd komisjoni ja nõukoguga Euroopa Liidu kodanike toetamise ja nende õiguste kaitsmise keskmes.

Ma toetan täielikult ettepanekut suurendada seoses petitsioonide esitamise õigusega kodanike portaali nähtavust. Kui kodanikud teavad, et neil on õigus esitada petitsioone ja neil on õigus saada õiglane ja kiire vastus, siis sellega me tugevdame ELi õigusloomet, anname sellele suurema legitiimsuse ja läbipaistvuse ning kokkuvõttes tugevdame Euroopa Liitu.

Lõpetuseks tahaksin ma öelda volinikule, et me peame, nagu raportis öeldud, parandama petitsioonikomisjoni tööd ja nii ei jää see suurepärane ütlus seosest kodanikega unistuseks, vaid saab realsuseks.

Marcin Libicki, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Proua juhataja, soovin siiralt tänada raportöör härra Iturgaiz'i – kes on petitsioonikomisjoni ja samuti selle härra Lowe'i juhitava petitsioonikomisjon sekretariaadi liige – teednäitava töö eest, mille nad on ette võtnud selle parlamendi ametisoleku viimasel kolmel aastal.

Petitsioonikomisjon on tegelenud kõiksuguste küsimustega, mis rõhuvad Euroopa Liidu kodanikke ja mis olid neile olulised. Need küsimused hõlmasid põhiseadusliku lepingu preambulit, milles vihjatakse Jumalale ja kristlusele, ettevõtetega Lloyds ja Equitable Life seotud isikute pankrotti ja Barcelona katoliku raadiojaama Radio Cope. Petitsioonikomisjon

tegeles ka Valencia maakasutusplaanide, mootorsõidukite aktsiisimaksuga, Poolas asuva Rospuda jõe oru ümbersõiduga, Irimaad mõjutavat Euroopa Liidu direktiivide rikkumist (Tara) ja Orléans'i ümbersõitu Prantsusmaal. Lisaks hindas petitsioonikomisjon niinimetatud Jugendamti tegevust, mis kujutab endast Saksa ametivõimude tegelemist noorte inimestega. Jugendamti vastu esitati palju kaebusi.

Nagu härra Iturgaiz väitis, on petitsioonikomisjon Euroopa inimestele väga oluline. See toob ELi institutsioonid kodanikele lähemale ning see on hädavajalik selleks, et ühiskond muutuks teadlikuks nende institutsioonide tegelikust olemusest.

David Hammerstein, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (ES) Proua juhataja, härra Iturgaiz, ma soovin teid selle suurepärase raporti eest tänada.

Ma soovin alustada palvega juhatajale edastada kõigi petitsioonikomisjoni liikmete tõsine mure komisjoni sekretariaadi suure inimressursside puuduse pärast. Ma palun tal edastada see mure ka Euroopa Parlamendi juhatusele, mis vastutab ressursside võimaldamise eest selle äärmiselt olulise ülesande jaoks, säilitada ELi kodanikega ladus suhtlus.

Teiseks soovin ära kasutada volinik Dimase kohalolekut. Kuna paljud petitsioonid on keskkonnaga seotud ja paljud neist tulevad Hispaaniast, siis sooviksin arutada, kuidas nendega saaks paremini tegeleda.

Esiteks ei täida Euroopa Liit ilmselgelt oma rolli lepete valvurina, kui tal ei õnnestu paljudele petitsioonidele piisavalt kiiresti vastata. Paljudel juhtudel seisame silmitsi olukorraga, kus tegutseme *in articulo mortis*. Teisisõnu ajaks, mil me hakkame jõudma rikkumiste menetlemisele, on juba liiga hilja.

Nagu mõned kolleegid ütlesid, peame siis heitma pilgu teabele, millega petitsiooni esitajad meid varustavad. Liialt paljudel juhtudel – nimelt Hispaania puhul – ei ole petitsioonile järgnenud selget vastust ja isegi mitte püüet lisatud teabe tõsiseks ülevaatamiseks, näiteks Natura 2000 alade keskel asuvate pealmaakaevanduste ja suusakuurortidega seotud petitsioonid.

Teisalt on Euroopa Komisjon teiste petitsioonide osas eeskujulikult tegutsenud, ning siinkohal võiksime viidata Poolas asuva Rospuda oru juhtumile. Sellele vaatamata oleme veendunud, nagu uba mainisin, et paljudel juhtudel asub komisjon tegutsema liiga hilja, pärast keskkonnaalaste seaduste jõhkrat rikkumist. Toogem näiteks 501. kiirtee juhtum Madridi autonoomses piirkonnas, mille puhul õigusrikkumisega seotud menetlust alustati siis, kui tööd olid juba lõppenud.

Me oleme mures ka keskkonnamõju hindamise direktiivi ja strateegiliste keskkonnahinnangute direktiivi rakendamise pärast. Neist ei peeta paljudes riikides kohaselt kinni, eriti Hispaanias, kus projektid tükeldatakse nii, et direktiivi ei pea rakendama.

Lõpuks jääb vee raamdirektiivi rakendamine äärmiselt lünklikuks ning mõnedel Hispaanias asuvate suurte kinnisvaraomanditega seotud puhkudel, mille puhul on hädavajalikke avaldusi tehtud isegi Hispaania valitsuse enda vastu, keeldub Euroopa Komisjon ettevaatusabinõude vastuvõtmisest.

Juhataja. – Tänan teid, David. Ma kinnitan teile, et annan juhatusele edasi teie palve seoses inimressursside lisamisega petitsioonikomisjoni sekretariaadi töö jaoks.

Willy Meyer Pleite, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (ES) Proua juhataja, on tõsi, et üks direktiividest, mille vastu kõige sagemini eksitakse, on keskkonnamõju hindamise direktiiv, mis on kohustuslik igasuguse ehitus- ja planeerimistö puhul.

Meie probleem on lihtsalt, et asume tegutsema liialt kaua aega pärast petitsiooni esitamist kodanike poolt, siis kui tagasipööramatu kahju on juba tehtud.

Hispaanias oleme väga agressiivsete ehitusprojektide tagajärjel näinud äärmiselt negatiivseid mõjusid tervele rannikule. Praegu ehitatakse taasgaasistamise tehas täpselt El Ferrol'i suudme keskele, mis on suuresti ühendusele väga oluline ja osa Natura 2000 võrgustikust, ning mingit keskkonnamõju uuringut ei ole teostatud. Sellest saab Hispaania ainus taasgaasistamise tehas, mille mõju keskkonnale ei ole hinnatud, põhjustades seega turvalisuse puudumise ja rikkudes selgeid direktiive.

Me kõik peame püüdma oma vastustega kiiremini valmis saama, nii et kodanikud näeksid, et nende õigusi ei rikota.

Kathy Sinnott, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – Proua juhataja, minu arvates on petitsioonikomisjon üks kõige väärtuslikumaid parlamendis, kui mitte kõige väärtuslikum. See on vahend, mille abil kodanikud saavad meile öelda, kuidas meie koostatud õigusaktid neid mõjutavad või ei mõjuta. Kui niisugust tagasisidet ei oleks, siis me töötaksime vaakumis. Kuid selleks, et tööd saaks korralikult teha, on siiski midagi puudu, nimelt nõukogu ja liikmesriikide alaline esindus. Kuidas me saaksime lahendada kodaniku vaidlust tema riigiga, kui vastav riik ei ole petitsioonikomisjonis esindatud?

Ma tahaksin veel rääkida ühest konkreetsest petitsioonist. Petitsioonikomisjoni pöördusid kolme avaldusega iirlased. Kõik need puudutasid meie kõige olulisemat arheoloogilist mälestist Tara mäge, kuningate eluaset ja püha Patricku kodupaika. Petitsioonikomisjon vastas ja palus hävitustöö peatada. Komisjon esitas kaebuse Iiri ametiasutustele, aga enne, kui midagi hakkab toimuma, on sinna juba kolme nelja aasta pärast ehitatud maantee ja kogu häving on aset leidnud. Iirlastel on raske oma pettumusest üle saada.

Simon Busuttil (PPE-DE). - Proua juhataja, ma tahaksin avaldada tunnustust kolleeg Iturgaiz Angulole suurepärase raporti eest.

Olen petitsioonikomisjoni liige alates käesoleva aasta algusest. Ma pean tunnustama, et ka minust on saanud selle komisjoni ja tema positsiooni tähtsuse innukas toetaja. Siiski pean ütleva, et paljud parlamendisaadikud ei pea seda komisjoni nii tähtsaks ja seda tuleks muuta.

Kui Euroopa Liidu kodanikuks olemine midagi tähendab, siis kindlasti seda, et kodanikud peavad saama oma õiguste eest seista ja oma häält kuuldavaks teha, olgu siis ettevõtete, kohalike ja piirkondlike ametiasutuste, riigiasutuste või isegi liikmesriigi valitsuse vastu. Seda õigust saab kõige paremini kasutada petitsioonide esitamise kaudu Euroopa Parlamendile, seda õigust tunnustatakse asutamislepingutes põhiõigusena. Kui esitatud kaebused puudutavad õigusi, mis on kaitstud ELi õigusaktidega, võivad inimesed toetuda Euroopale ja meile kui eurooplaste esindajatele.

Ma ütleksin, et petitsioon on suur austusavaldus Euroopale ja sellele, mida Euroopa esindab, kuid samas on see ka suur tunnustus liikmesriikidele, sest liikmesriigid kirjutasid ju alla lepingule, millest tuleneb petitsioonide esitamise õigus ehkki petitsioone võib sageli kasutada vahendina liikmesriikide vastu. Ma kutsun ELi kodanikke tungivalt üles oma õiguste eest

seisma, kasutama petitsioone oma õiguste tagamiseks. Need kes seda teevad, näevad kindlasti, et me toetame neid.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Proua juhataja, Euroopa Parlament sai 2006. aastal 1016 petitsiooni. Nii nagu ka aastal 2005, ei kuulunud üks kolmandik neist petitsioonidest Euroopa Liidu pädevusalasse ning seetõttu loeti need mittevastuvõetavateks.

See viitab vajadusele tagada, et kodanikke teavitatakse korralikult Euroopa Liidu ja tema institutsioonide ülesannetest. Sooviksin sellega seoses rõhutada petitsioonikomisjoni Euroopa Parlamendi tööle tehtud tohutut panust seoses kodanikega suhtlemise ja liidu otsustusprotsessi läbipaistvuse ja sellega seotud vastutuse edendamisel. Samuti tuleb heaks kiita tihe koostöö petitsioonikomisjoni ja Euroopa ombudsmani vahel.

Sellele vaatamata on hädasti vaja nõukogu suuremat pühendumust. Iseäranis tuleks määrata ametisse vanemametnik, kes koordineeriks petitsioone, sest paljud viimastest hõlmavad tundlikke poliitilisi küsimusi, mis on seotud Euroopa Liidu õigusaktide ülevõtmisega liikmesriikide riiklikku õigusloomesse. Ainus võimalus kodanike ootustele vastamiseks, vastates nende kaebustele kiirelt ja tõhusalt, on petitsioonide uurimise protsessi kiirendamine ja erinevate institutsioonide vahelise koostöö tagamine.

Lõpuks sooviksin raportööri väga hästi ettevalmistatud dokumendi eest tänada.

Marios Matsakis (ALDE). - Proua juhataja, ka mina tahan tänada raportööri suurepärase raporti eest. Samas tahan tunnustada petitsioonikomisjoni esimeest, selle liikmeid ja sekretariaati selle eeskujuliku töö eest, mida nad teevad.

Minu arvates on petitsioonikomisjon, vaatamata sellele, et saadikud seal tihti ei käi, üks kõige olulisemaid komisjone, mis loob seose tavalise Euroopa kodaniku ja ELi institutsioonide vahel. Tänu sellele mehhanismile tunnevad meie valijad ennast Euroopa Liidule lähemal. See aitab kodanikel näha ELi institutsioone mitte kamba kalkide, näota bürokraatidena, vaid inimestena, kellel on oma vastutus ja kohustused, kes tegelevad nende muredega ja saavad edasi kriitika nende kohta, kes ei tee oma tööd nii hästi kui peaksid.

See raport näitab, et petitsioonikomisjonil on väga head ja pidevad kontaktid ombudsmani ja komisjoniga, mis on äärmiselt kasulik, aga kahjuks jätab soovida koostöö liikmesriikide ja nõukoguga ning see on valdkond, kus tuleks kiirelt midagi ära teha.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Proua juhataja, petitsioonikomisjoni panus Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide kodanike vaheliseks suhtluse on hindamatu ja vastab ühiskonna ootustele. On tõsiasi, et igal aastal saadakse umbes 1000 petitsiooni, umbes 2500 dokumenti, ja see, et aastas saadetakse jällegi välja sama palju dokumente. Seega on niisugune otsene kontakt Euroopa Parlamendiga meie riikide kodanikele vajalik ning see julgustab neid lootma, et nende probleemidele leidub lahendus.

Muidugi ei tähenda see seda, et nende petitsioonide autoritel on alati õigus. Need hõlmavad arvamuse ja huvide erinevust. Vaatamata sellele teeb juba üksnes tõsiasi, et petitsioonikomisjon uurib petitsioone, võimalikuks ühiskonnale muret tegevate probleemide hindamise. See pakub ka võimalust täiustada õigusloomet, mis ei ole alati üheselt mõistetav ega läbipaistev, kõrvaldada õigusaktidest lünki ning vältida rikkumisi ning Euroopa Liidu õigusaktide ebakorrektselt ülevõtmist.

Soovin petitsioonikomisjoni tänada kasuliku töö tulemuste eest.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Proua juhataja, mina olen siin ja mul on selle üle väga hea meel. Ma tahaksin õnnitleda raportööri tema töö eest ja ma arvan, et töö, mida petitsioonikomisjon teeb, on väga erinev sellest, mis tehakse teistes komisjonides ja nii muidugi ka raport. Meie kui komisjoni liikmed oleme lähedal kodanikele, kui kasutada seda kulunud ütlust, millest ma eriti lugu ei pea. Ma arvan, et see on väga tähtis. Nad helistavad meile, küsivad meie abi ja meie aitame neid. Me toome nende petitsioonid parlamendi ette. Me tegeleme paljude väga erinevate küsimustega ja see nõuab, et saadikud ennast hariks ja end kõigi nende küsimustega kurssi viiks, alates keskkonnaga ja lõpetades rahandusega või millega iganes.

Meie oleme komisjon, kes puutub kõige sagedamini kokku „päris inimestega”. See on jällegi väljend, mida ma ei armasta eriti kasutada, aga samas väga oluline väljend, kõneledes siin, selles saalis, nii hilisel tunnil. Tõsi on see, et me toetume vastuste saamisel suuresti komisjonile, aga mõnikord ei ole vastuste kvaliteet ja kindlasti mitte kvantiteet piisavalt hea, mõnel juhul ei ole see piisavalt kiire ning me võiksime oma tööd paremini teha. Ma olen kõikide raportis nimetatud ettepanekute poolt, mis aitavad meie tööd parandada.

Ma arvan, et parlamendi petitsioonikomisjoni tulek on inimese jaoks suur samm. Kindlasti on palju kodanikke, kes tahaksid seda teha, aga ei ole selleks võimelised. Me puutume kokku inimestega, kes on väga sihikindlad ja muidugi ka nendega, kes on väga vihased selle peale, mis toimub liikmesriigis ja nad ootavad tegusid.

Ma toon teile näiteks probleemi Whiteriveri jäätmehooldlaga oma kodumaal Iirimaa. See on edaspidi meie tegevuskavas, kuid juba oht, et petitsioonikomisjon hakkab asjaga tegelema, viis kohapeal positiivsete tulemusteni. Seega on meil kaalu ja me ei pruugi sellest isegi teadlikud olla enne, kui petitsioon parlamenti jõuab.

Ma tahan petitsioonikomisjoni tööga seondult eraldi ära märkida möödunud aastast *Equitable Life*'i juhtumit. Sellega seoses oli väga oluline, et me ei lubaks inimestele rohkem, kui me tegelikult teha saame. Inimesed soovisid meie käest ilmselt hüvitist oma kahjude eest. Seda me neile anda ei saanud ja ütlesime selle ka otse välja, kuid sealjuures oli väga oluline, et me saime näidata, kes tekkinud olukorra eest vastutab, nimelt Ühendkuningriigi valitsus.

Ma arvan, et väga tähtis on ka meie poolt vastutajatele surve avaldamine, et neid tegutsema sundida, näitena jällegi Ühendkuningriigi asutused ja *Equitable Life*. Suur osa meie tööst on poliitiline ja sõltub survepunktidest ning me peame olema väga sihikindlad, et tulemusi saavutada.

Ma tahaksin veel lisada ja ma olen seda öelnud oma kolleegidele PPE-DE fraktsioonis, ma arvan et meil oleks vaja petitsioonikomisjoni töö suhtes kvaliteedikontrolli, nii et me saaksime oma tööd paremini teha. Me peaksime küsima nendelt, kes petitsioone esitasid, mida nad meie tehtud töö kohta arvavad. Me ei tohiks seda karta. Lõpetuseks, nagu iga kord võimalusel sõna võtta, tuletan ma meelde, et samuti tuleb tegeleda *European City Guides*'i küsimusega.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – Proua juhataja, ma tahaksin tänada kõiki kõnelejaid selle väga huvitava arutelu eest. Te kõik andsite väga olulise panuse. Ma nõustun enamikuga esinejatest ja eriti teiega proua McGuinness, härra Tomaszewska ja härra Matsakis, kes te ütlesite, et see komisjon on üks kõige tähtsamaid ning ühendab Euroopa kodanikke Euroopa Liidu institutsioonidega. Ma olen sellega täiesti nõus ja teen meeeldi igal võimalusel koostööd, et tulla vastu Euroopa kodanike muredele.

Ma vastaksin kahele põhiküsimusele. Kuidas ühildada ettevaatusprintsipi vajadusega hankida enne liikmesriigi ründamist tõendid. Ma olen härra Hammersteini tõstatatud küsimustest teadlik ja tahan öelda, et õiguslikud sunnivahendid võivad kahtluse alla seada ainult Euroopa Liidu õigust rikkunud liikmesriigi ametlikult vastu võetud otsused. Komisjon ei saa algatada kohtumenetlust kavatsuse vastu. Seepärast ei saa hagi esitada enne, kui otsus on ametlikult vastu võetud.

Mis puutub tegevuse kiirusesse, siis peab komisjon arvestama asutamislepinguga ette nähtud menetlusnõudeid ja tegema kindlaks, et on kogutud vajalik tõendusmaterjal, juhul kui on vaja pöörduda kohtu poole. See võtab aega. Detsembris 2006 sai komisjon, tegelikult just mina, esmakordselt keskkonna alases küsimuses, mis peatas ebaseadusliku jahipidamise Itaalias, Euroopa Kohtult enne lõplikku kohtuotsust eelotsuse. 18. aprillil 2007 saime me esimese eelotsuse seoses ühe infrastruktuuri puudutava projektiga.

Iga juhtumit on vaja hinnata, arvestades kõiki konkreetselt sellega seotud asjaolusid, isegi sel juhul, kui äsjased Euroopa Parlamendi poolt toetust leidnud komisjoni algatused nagu ebaseaduslik jahipidamine Itaalias, mida ma mainisin või Rospuda oru juhtum innustavad kasutama samasugust menetlust, et keskkonda kaitsta. Seda ei saa kasutada rutiinse protseduurina. Me saame kasutada ajutiste meetmete menetlust ainult siis, kui tegu on väga silmapaistvate juhtumitega ja kui sellel võib olla õpetlik mõju.

Lõpuks tahan ma veel kord tänada raportööri väga sisutiheda raporti eest, mille puhul ma siiralt loodan, et see toob kasu petitsioonikomisjoni töö nähtavamaks muutmisele ja ma kinnitan teile veel kord komisjoni kindlat tahet teha teie kõigiga koostööd.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.

23. Maaväriinate piirkondlik mõju (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on regionaalarengukomisjoni nimel koostatud Nikolaos Vakalis raport (A6-0388/2007) maaväriinate piirkondliku mõju kohta (2007/2151(INI)).

Nikolaos Vakalis (PPE-DE), raportöör. – (EL) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma palusin seda raportit pärast seda, kui olin teinud järgmise avastuse: kuigi 20. sajandil on maailma maaväriinates hukkunud 1,5 miljonit inimest ja kannatada saanud veel rohkem, kuigi maaväriinad on maailma loodusõnnetuste hulgas surma põhjustajana teisel kohal ning aastatel 2002–2007 oli maaväriin neljas levinuim loodusõnnetus liikmes- ja kandidaatriikides, reageerisime me ELis sellele probleemile ainult ajutiselt ja osaliselt ning ainult teiste loodusõnnetuste kontekstis.

Nüüd tunnen end kindlalt ja olen rahul, et minu raport on regionaalarengukomisjonis kinnitatud ning sellel on kõikide fraktsioonide toetus. Euroopa Parlamendi sõnum on selge: tulevikus ei tohi ega saa meie, EL, maaväriinate probleemiga katkevalt või osaliselt tegeleda; me peame sellele keskendumale kui eraldi seisvale ja erilisele teemale ning uurima selle kõiki eriomaseid aspekte ja komponente.

Eriti palutakse selles raportis komisjonilt mitte raisata aega ja koostada viivitamatult teatis maaväriinaohtude hindamise, ennetamise ja haldamise ning maaväriina põhjustatud kahjustustega tegelemise ja nende kõrvaldamise meetmete kohta. Teisisõnu peab teatis

olema võrdne üleujutuse teatisega. Euroopa Parlament ootab komisjonilt vähemalt sellise teatise ulatuses mitmete raportis sisalduvate ettepanekute uurimist.

Esiteks, seismiliste kaitsemeetmete rakendamine peaks tulevikus olema struktuurifondi alla käiva infrastruktuuri rahastamise oluliseks tingimuseks, võttes eriti arvesse asjaolu, et maavärinad ohustavad mõjutatavate piirkondade üleüldist majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Üle kõige ohustavad maavärinad elu ja tervist, infrastruktuuri, tööhõivet, keskkonda, kultuuripärandit ja turismi.

Teiseks peaksime edendama uute hoonete ehitamist nagu ka vanade ehitiste konserveerimist ja uuendamist, mis hõlmab ka mälestisi, mis ei vasta maavärina ettevaatusnõuetele.

Kolmandaks peaks Euroopa Komisjon tagama avaliku teavitamise ja maavärinatega tegelevate spetsialistide hariduse ja koolitamise laiema rahastamise.

Neljandaks tuleks luua Euroopa maavärinate strateegiline teadusuuringute programm. Arvesse tuleks võtta mitte ainult ühiskondlikku, vaid ka majanduslikku kasu, mida selline tegevus kaasa toob.

Viiendaks peaks koostama ELi ühistegevuse tehnilise protokolliga maavärina põhjustatud ulatuslike katastroofide korral, keskendudes just olulisimatele transpordi-, energia-, sidevahendite- ja tervishoiuinfrastruktuuridele.

Viimaseks, Barnier' ettepaneku peaks taas kasutusele võtma. Samuti peaks täiendama Sarkozy ja Karamanlise Euroopa kodanikukaitseüksuse loomise ettepanekut läbi õigusloomega seotud – rõhutan sõna „õigusloome” – komisjoni ettepaneku.

Proua juhataja, volinik, selles raportis, mis homme parlamendis kinnitatakse, tehakse kindlad ettepanekud. Me mõlemad, nii komisjon kui ka liikmesriigid, soovime neile koheselt vastata ning tegutseda vastavalt iga osapoole kohustustele.

Lõpetuseks soovin tänada variraportööri suurepärase koostöö eest, samuti kaasliikmeid kõikides fraktsioonides, kes sekkumiste ja muudatusettepanekutega algset raportit parandasid.

Stavros Dimas, komisjoni liige. - (EL) Proua juhataja, daamid ja härrad, komisjon ja mina isiklikult soovime tänada raportööri härra Vakalist selle äärmiselt informatiivse ja väärtusliku raporti eest.

Maavärinate küsimusega ei ole lihtne tegeleda. Eelnevalt tuleb kohaseid ettevalmistusi teha ja piisavad meetmed kasutusele võtta, et võiksime kõige tõsisematele tagajärgedele vastu minna.

2007 oli ELi tasandil loodusõnnetustele vastamise meetmete arendamise seisukohalt oluline aasta. Meil ei toimunud mitte ainult ELi kodanikukaitse mehhanismi suurim ühismobilisatsioon Kreeka metsapõlengutega võitlemiseks, vaid kinnitati ka kaks õigusloomega seotud kodanikukaitse meetet – kodanikukaitse rahastamisvahend ja läbivaadatud Euroopa kodanikukaitse mehhanism. Lisaks, nagu on teatatud septembris ja järgnenud Euroopa Parlamendi metsapõlenguid ja üleujutusi käsitlevas resolutsioonis, alustab komisjon erialgatust, et tugevdada ELi võimet õnnetustega tegeleda.

Kiire ja tõhus reageerimine hädaolukordadele on ilmselgelt ülioluline, eriti ohtude puhul, mida on praktiliselt võimatu ette näha nagu näiteks maavärinad. Kuid isegi kui toimuvad ettenägematud sündmused, saab ja peab kohaste ennetavate meetmete nagu näiteks varane

hoiatus, abil olukorrale tõhusalt reageerima, et võimalik kahju miinimumini viia ja olukorra kontrolli alla saamist võimaldada.

Sel põhjusel loob komisjon 2008. aastal täieliku algatuse, et parandada õnnetuse ennetamist üldiselt.

Õnnetuste, nagu maavärinad, haldamise kolmas aste pärast reageerimist ja ennetamist on taastamine. Selles kontekstis tervitan parlamendi nõudmist nõukogule edendada solidaarsusfondi ettepanekut.

Kodanikukaitse rahastamisvahend võimaldab pikaajalist rahastamise raamistikku kodanikukaitsele nagu maavärinale reageerimise operatsioonid. Uus määrus on olemasolevaid fonde peaaegu kahekordistanud. Samuti on komisjonil spetsiaalsed plaanid maavärinatega seotud probleemidega tegelemiseks ning tänu Euroopa Parlamendi 2006. aasta ELi eelarves eraldatud kapitalile toetab komisjon juba keskkonnakaitse uuringute- ja tehnoloogiaprojekti STEP. Projekti rakendatakse Itaalia, Portugali ja Saksamaa koostöös ning selle eesmärgiks on maavärina haldamiseks välja arendada kiire hindamis- ja haldusüksus. Komisjon toetab raportööri härra Vakalise parema kooskõlastamise palvet. Eelmise suve sündmused näitavad, et kuigi ELi kodanikukaitse reaktsioon oli muljetavaldav, on siiski arenguks ruumi. Barnier' raporti soovitude põhjal arendab komisjon praegu valmis kodanikukaitseüksusi, mis on loodud õnnetusele reageerimise ekspertide poolt ning mida saab koheselt mobiliseerida.

Viimaks rõhutab raportöör, härra Vakalis koostöö tähtsust kolmandate riikidega. Kodanikukaitse mehhanism lubab koostööd kolmandate riikidega ning Euromedi programmiga, milles sisaldub loodus- või inimese tekitatud õnnetuste ennetamise, kergendamise ja haldamise plaan, on selles sektoris järjekordne hea koostöö.

Lambert van Nistelrooij, *fraktsiooni PPE-DE nimel* . – (NL) Proua juhataja, volinik, tahaksin kõigepealt õnnitleda härra Vakalist tema raporti puhul. Kreeklasena on ta käsile võtnud teema, mis puudutab ka tema enda piirkonda ja kodanikke. Ta lõpetas oma-algatusliku raporti väga lühikese ajaga ning ma annan sellele oma täieliku toetuse.

Sooviksin väga vaadata õnnetuse kontrolli ja ennetamist laiemas, nimelt kliimamuutuse kontekstis. Sademete hulk ja tõsidus, üleujutused, merevee taseme tõus jne muutuvad ikka rohkem ja rohkem valdavaks.

Selles suhtes vaatavad inimesed loomulikult Euroopa Liidu poole. 31. oktoobrist kuni 2. novembrini osalesin ma koos paljude kontinentide ja piirkondade esindajatega ÜRO arutelul New Yorgis. Ka nemad vaatavad Euroopa poole ning paluvad meil teha oma parima seoses ennetamise, ennetusprogrammide ja õnnetuse ennetamisega ning tahavad, et me kasutaksime oma kogemusi.

Ma arvan, et me peaksime seda tõesti globaalsel skaalal ühes innovatsiooni ja solidaarsusega pakkuma. Minu maa, Madalmaad asetseb samuti osaliselt vee all ning omab eri kogemusi, mida saame selles valdkonnas rakendada. Ma olen seetõttu rahul, et saame Euroopa Liidu erinevate fondide abil head eeskju seada.

Tahaksin korrata oma toetust sellele, mida öeldi täna hommikul komisjoni arutelul: meie solidaarsusfond peab olema paindlikum. Meil on väga hea fond, väga hea näide, kuid Euroopa Ülemkogul on selle suhtes veel kahtlusi.

Lõpetuseks, proua juhataja, härra Vakalise raportil on eriliselt euroopalik mõõde. Õnnetused ei tunne tihti rahvuse- ega riigipiire ning ma kutsun seetõttu komisjoni üles esitama algatusi pidades silmas meie kodanike kaitset ja toetamist.

Vasile Dîncu, *fraktsiooni PSE nimel*. – (RO) Proua juhataja, härra raportöör, austatud kolleegid, maavärinate piirkondliku mõju raport ei olnud kerge ettevõtmine, eriti seetõttu, et ta tekkis nagu maavärinad – väga kiiresti ja ootamatult. Seetõttu soovin meie kolleegi, härra Vakalist õnnitleda, et ta suutis olla selle laeva kapten.

Kuna maavärinatel puuduvad ideoloogilised konnotatsioonid, ei ole meil fraktsioonide vahel olnud mingit arvamuste pörkumist. Meie ainus missioon oli leida pragmaatilised mudelid täitmaks lünka õigusloomes ning luua Euroopa tasemel tõhus reageerimise mehhanism.

Soovin öelda, et härra Vakalise algse tähelepaneku järgi avastasime raportile eelneval uurimisperioodil, et Euroopa Liidu tasemel on meil seoses kaitsega maavärina vastu suured lüngad.

Meil ei ole maavärina puhul ühtegi ühist sekkumismehhanismi. Paljude Euroopa riikide ja piirkondade kohta puuduvad riski kaardid. Paljudes riikides ei ole teemaga seotud riiklikke seadusi. Me investeerime uurimistegevusse väga vähe. Meil ei ole seismiliste ohtude valdkonnas ühtegi Euroopa teadusuuringu-programmi.

Näiteks kindlustuspoliisides omab kaitse seismilise ohu vastu vähe tähtsust või puudub täiesti. Meil ei ole ühtegi üldsuse harimise kampaaniat, kuigi meil on Eurocode 8, mis sisaldab seismilisi kaitsejuhiseid. Siiski ei hõlma see linnaehituseeskirju uute ehitiste puhul.

Tegime ühesõnaga ettepanekuid ka teistes küsimustes. Härra Vakalis on mõnda neist juba maininud. Need meie seas, kes tulevad Euroopa Sotsiaaldemokraatide parteist, kordasid oma toetust Euroopa kodanikukaitseüksuse loomisele, kutsudes komisjoni üles sel eesmärgil ettepanekut tegema. Me tegime ettepaneku luua Euroopa keskne maavärina kriisi ennetus- ja haldamisvahend. Me nõudsime Euroopa tasemel rahastatavaid arenenud uuringuid ja programme.

Vaatamata kõigele sellele töötas härra Vakalis täiusliku katalüsaatorina valmistades suurepäraseid kompromissmuudatusettepanekute sünteese, kui meie ähvardasime raporti sõnaraamatu suuruseks paisutada. Sel põhjusel usun, et käesolev raport on suurepärase koostöö tulemus ning ma õnnitlen härra Vakalist ja kõiki kolleege, kes selles osalesid.

ISTUNGIT JUHATAB: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

Asepresident

Marios Matsakis, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja, ma õnnitlen härra Vakalist tema suurepärase töö puhul. See raport tõstab esile asjaolu, et kuigi maavärinatel võivad seismiliselt aktiivsetes piirkondades olla hävitavad majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed, ei pööra EL neile piisavalt tähelepanu. Raportöör juhib täiesti õigustatult tähelepanu sellele, et olukorra parandamiseks on vaja kiiresti võtta rida õigusloome- ja finantsmeetmeid. Nende meetmete eesmärk peaks olema ühelt poolt maavärina tekitatud kahju vähendamine ja teiselt poolt kiire ja tõhusa reageerimise lihtsustamine ning kannatada saanud inimestele ja kogukondade kahju hüvitamine.

Härra Vakalis rõhutas, et valdkond, millele tuleks eriti tähelepanu pöörata, on teadusuuringud. Mitte tingimata uuringud maavärinate ennustamiseks, mis on teadaolevalt

piiratud võimalustega praktika, vaid uuringud hoonete konstrueerimise valdkonnas. Näiteks tuleks pöörata tähelepanu stabiilsematele, tugevamatele ja kaalult kergematele materjalidele. Ohutusmeetmed, et ei tekiks lühiühendusi ja elektrist põhjustatud tulekahjusid on teine valdkond, kus uurimistöö saaks aidata elusid säästa. Uuringud vastupidavamate sidesüsteemide loomiseks ja uuringud spetsiaalvarustuse väljatöötamiseks, mis aitaks rusude alt inimesi leida ja välja tuua. Need on valdkonnad, milles uuringute läbiviimine oleks väga kasulik ja tänuväärne.

Sebastiano (Nello) Musumeci, *fraktsiooni UEN nimel.* – (IT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma usun, et resolutsiooni ettepanek maavärinate piirkondliku mõju kohta käsitleb esimest korda loogilisel ja sidusal moel ühenduse osade seismilise haavatavuse probleemi ning järelikult kodanikukaitse teenuste edasi lükkamist. Ütlen seetõttu raportöörile: „Ülista, kus ülistus on kohane!”

Olen probleemiga otseselt seotud ja sellest väga huvitatud elades vulkaani Etna jalamil Sitsiilias, Euroopa kõige suurema maavärinate ja vulkaanipursete ohu piirkonnas. Mul oli au olla Itaalia valitsuse eriolukorra volinik selle vulkaani viimase tõsise purskamise ajal. Ma olen seetõttu probleemiga lähedalt tuttav ning tean ka kui ajast maas on Itaalia mis puutub prognoosi ja ennetamise ja mitte ainult seoses seismilise ohuga.

Kuigi ka Euroopa on selles valdkonnas palju maha jäänud. Ma olen aastaid parlamenti ja komisjoni üles kutsunud looma Euroopa kodanikukaitse agentuuri, mis vastutaks liikmesriikide hädaolukorra haldamise teenistuste töö koordineerimise eest ning looks prognoosi, ennetamise ning personali ja vabatahtlike koolitamise üldise poliitika.

Tänases resolutsioonis paistab lõpuks selles suunas liigutavat. Tõtt öeldes puudub Euroopa Liidul kui tervikul ikka kodanikukaitse kultuur, mis jääb sageli ainult ümarlaua teemaks ja valimislubaduseks, isegi kui kaalul on meie igapäevase turvalisusele. Enne kui käskida kohalikel osalistel, maakondadel, valdadel ja piirkondadel konkreetseid samme astuda peab Euroopa näitama, et soovib lõpuks ometi edasi minna, ning ma usun, et see resolutsioon võib olla esimene korralik samm selles suunas.

Diamanto Manolakou, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Härra juhataja, maavärinad on vältimatud, kuid on võimalik rakendada kaitsemeetmeid, et viia surmajuhtumite ja kahjustuste hulk miinimumini ning lubada inimestel kogeda suuremat turvatunnet.

Raportöör esitas hulga pädevaid meetmeid, mida ma ei hakka üle kordama. Ma pean siiski lisaks rõhutama maavärina-eelse inspektsiooni ning struktuuride tugevdamise vajadust seal, kus vaja, nii avalikes kui erahoonetes nagu näiteks tehased, koolid, puhkekeskused, ühe sõnaga kohad, kuhu koguneb suur hulk inimesi. Samas peame me kaitsma ja laiendama vaba ruumi, kuhu pärast katastroofilist maavärinat inimesi majutada, sest maast saadav tulu on julgustanud ehitusele ja arendusele.

Mis puudutab uusi ehitisi, siis materjalide kvaliteeti ja ehitajate usaldusvärsust tuleb kontrollida, sest inimesed on mõnikord suurema kasumi huvides kõrvale jäetud, nagu me Kreeka maavärinatest teame. Spetsiaalseid kaitsemeetmeid tuleb kõigepealt rakendada kõrgema maavärina ohu piirkondades. Need on eriti tihedalt asustatud piirkonnad, mis on sotsiaalselt, majanduslikult ja eluasemete suhtes maha jäänud.

On õige, et seal peaks ühendus taastamisel abiks olema. See on rahva raha. Valitsus peab samuti piirkonna maa ja eluaseme tingimustele kohandatud protseduuridest kinni pidama, et tagada parim võimalik seismiline kaitse ja elumajade paremaks muutmine.

Georgios Georgiou, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – (EL) Härra juhataja, soovin õnnitleda kaasparlamendiliiget härra Vakalist ning tänada volinikku härra Dimast tulevikuks antud lootuse eest.

Võite pääseda tulest, härra juhataja, kui oskate ujuda, võite pääseda tulvaveest. Maavärina puhul võite ainult loota, et jumal on teiega. Oleks hea, kui EL oleks meiega, kuna see on seotud meie metafüüsiliste eesmärkide ja lootustega. Mõnikord see kahjuks nii ei ole, sest me nägime, et solidaarsusfond aktiveeriti ainult ühe maavärina juhtumi puhul, samas kui üleujutuste ja tulekahjude korral näitas see suurt valmisolekut. Me mõistame muidugi, et määruste järgi peab kahju ületama kolme miljardit, kuid langevad hooned ei ole Onassise või Bill Gatesi omad, need on vaeste kodud. Me võime seetõttu määrustest mööda minna. Kuna Vahemere piirkond on tihti üle elanud talumatuid katsumusi, mis sarnanevad ebaõiglase füüsilise karistusega, siis kutsume üles, kui võimalik, aktiveerima struktuuriarengu fondi, solidaarsusfondi (eeldusel, et selle rangeid reegleid muudetakse), Euroopa Regionaalarengu Fondi ja samuti kodanikukaitse fondi. See lubab rahastada olulisi uurimisprogramme ja parandada kahjustusi nii palju, kui inimlikult ja õiglaselt on võimalik saavutada.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, meie kolleegi härra Vakalise suurepärase raport seostub sujuvalt kolme loodusõnnetusi käsitleva raportiga, mille parlament eelmisel aastal kinnitas ning on neile oluline lisa, sest eelnevates ei käsitletud maavärinatega seotud probleeme. Me teame siiski, et maavärinad ohustavad paljusid riike ja piirkondi, eriti Lõuna-Euroopas ja Vahemere piirkonnas. Seetõttu toetan raportööri nõudmist komisjonile koostada maavärina ohtusid hindav teatis ning esitada vastu- ja järelmeetmed ohtude käsitlemiseks, nagu hiljuti tehti üleujutuste puhul.

Finantseerimine on muidugi võtmeküsimus ning nii nagu raportöör seoses solidaarsusfondiga, ei saa ma aru, miks nõukogu ikka viivitab solidaarsusfondi, mida see täiskogu on toetanud, kinnitamisega ning on selle tegelikult kõrvale pannud. Siin on vajalik kohene tegevus, et kindlustada selle ühtsuse ja rahastamise vahendi olemasolu tulevikus, nii et loodusõnnetuste, seal hulgas maavärinate, põhjustatud kahju saab kiirelt, tõhusalt ja paindlikult korvatud. Ilma paindlikkuseta, eriti rahastamise ajakavade ja meetmetega seoses on minevik näidanud, et maavärina ohvrite vajadusi on silmanähtavalt ignoreeritud.

Nagu eelkõneleja ütles peame arvestama, et Solidaarsusfondi, mis on endiselt omal kohal, on kasutatud maavärina kahjudega seoses vaid korra. Maavärinad on siiski sama palju loodusõnnetused nagu üleujutused, metsapõlengud ja tormid. Lisaks otsesele rahastamisele, mida peaks samuti kasutama, on veel teisi finantseerimisviise nagu piirkondlik riiklik abiraha või laenu Euroopa Investeerimisfondist. See on ainus viis kindlustada maavärinate ohjamiseks kohaste ressursside olemasolu. Käesolev raport annab sellesse protsessi hea panuse.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Härra juhataja, 30 aastat tagasi hukkus Friuli maavärinas üle 3000 inimese – see on midagi, mida ma mäletan siiani väga elavalt. Pildid sekundite jooksul tekkinud purustustest ning võidujooks ajaga, et vabastada rusudest vigastatud inimesed, on miski, mida ma kunagi ei unusta. Seetõttu on eriti tervitatav, et Euroopa Parlament selle olulise probleemiga tegeleb. Ilma päästetöötajate, sealhulgas naaberriikide vabatahtlike, helde pühendumuseta on sellisest maavärina õnnetusest peaaegu võimatu võitu saada, sest ainult kiire abi aitab.

Vaatamata sellele tõsiasjale on ELis seoses maavärina ohtude uurimisega vähe koostööd ning puudub Euroopa tasemel ühine mehhanism kriisi sekkumiseks. Vaja on siduvaid

reegleid piiriüleseks koostööks ning peab tihendama koostööd hädaolukorra abi organisatsioonidega. Ma tervitan ettepanekut lisada Eurocode 8 normid ohustatud riikide linnaehituseeskirjadesse. Praegu puudub enamikes Euroopa riikides suurema ehitusstruktuuri hindamise õiguslik alus, kuid just kodanikukaitse seisukohast olulise tähtsusega avalikud hooned ja teised kriitilised infrastruktuurid peavad õnnetuse korral terveks ja töökorda jääma ning vajavad spetsiaalset kaitset. Oluliste hoonete hindamine peab seetõttu olema piirkondlikesse programmidesse lisatud võtmelemendina.

Lõpetuseks kasutaksin võimalust, et anda au ülesehitustööle, mida on teinud õnnetused üle elanud inimesed. Nad on heaks näiteks selle kohta, kuidas läbi oma jõupingutuste on lootus paremale tulevikule isegi pärast täielikku hävingut. Soovin seetõttu raportööri tema töö eest siiralt tänada.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). - (CS) Daamid ja härrad, soovin alustada tsiteerides Johann Wolfgang Goethet, et pole mingit mõtet maavärinaga vaielda. Kuigi need sõnad on 150 aastat vanad, on nad tänagi tõesed. Nagu öeldud härra Vakalise raportis, peame õppima maavärinatega koos elama ning nendeks täiesti valmis olema. Sooviksin raportööri praktiliste juhiste visandamise ja edasise tee näitamise eest kiita.

Pole kahtlust, et maavärin on hävitav fenomen. Geofüüsikute ja ajaloolaste hinnangul on maavärinad tsivilisatsiooni koidikust alates nõudnud 150 miljoni inimese elu. Tänapäeval elab pool maailma inimpopulatsioonist seismiliselt aktiivsetel aladel. Euroopas ei ole maavärinatel alati olnud katastroofilisi tagajärgi, kuid siiski me peame olema nende eest kaitstud. Juba Richteri skaala viienda astme maavärin võib olla ohtlik põhjustades lahtiste objektide maha kukkumist, katuste sissevarisemist, negatiivset mõju ehitistele ning gaasi- ja veevarustuse katkemist.

Isiklikult usun, et viimati maavärinate negatiivse mõju kaotamiseks tehtud sammud on olnud õiged. Nendeks on ühise hädaabinumbri kasutusele võtmine, integreeritud eriolukorra süsteemi loomine, rahvusvahelise koostöö edendamine ning päästejõudude omavaheline info vahetus. Me peame neid samme jätkama, tugevdades pidevalt päästejõudude koostööd naaberpiirkondades ja -riikides, parandades kodanikukaitse spetsialistide väljaõpet ja oskusi, tagades infotehnoloogia laialdase kasutuse ning edendades koolitust ja simulatsiooni, pidades silmas võimalikke õnnetusi.

Me ei peaks püüdma võimatut, näiteks ühiste asutuste loomist või õigusaktide ühtlustamist. Pigem peaksime keskenduma olemasoleva süsteemi vigade kaotamisele. Lõpetuseks, peame mõistma, et maavärinad on vaid üks loodusõnnetuste vorm, nagu üleujutused, põlengud või põuad ning et loodusõnnetuste probleemi tuleb käsitleda terviklikult.

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Öeldakse, et sõpra tuntakse hädas. Piirkond, kus on toimunud tugev või isegi katastroofiline maavärin, vajab Euroopa Liidu kiiret ja tõhusat abi, eriti juhul kui riik ise seda täielikult anda ei suuda.

Vaadates maavärinate sagedust Euroopas, ohvrite arvu ja tekkinud materiaalsel kahju, on üsna tõenäoline, et Solidaarsusfondi ressursse, mis on eraldatud maavärinate ohvrite abistamiseks, kasutatakse vaid korra. Katastroofiline põleng Kreekas näitas, et Euroopa Liit ei ole selliste õnnetustega hakkama saamiseks piisavalt hästi organiseeritud.

Nõustun ettepanekuga, et me peaksime rohkem investeerima paremasse seismilise ohu seire uurimistegevusse ning fondid selleks puhuks on Teadusuuringute seitsmendas raamprogrammis juba eraldatud. Samuti on mõistlik teha koostööd riikidega, millel on sellel alal ulatuslikud teadmised ja kogemused.

Strateegiline kava maaväriinatega toimetulekuks, kiire reageerimine, koordineeritud päästmine ja piiriülene abi võib päästa suure hulga inimesi. Loomulikult võivad ka hilisemad meetmed mitmeid probleeme ennetada. Kes saaks Brüsselit ilma Grand Place'i, Pariisi ilma Eiffeli torni või Londonit ilma Buckinghami paleeta ette kujutada? Igal riigil ja piirkonnal on oma pärlid ja kultuuripärand, mida peab nii palju kui võimalik maaväriinate eest kaitsma. Maaväriina-kindla ehitise standardeid tuleb pidevalt järgida, eriti piirkondades, mis on seismiliselt väga aktiivsed.

Stavros Dimas, komisjoni liige. - (EL) Härra juhataja, soovin veel kord tänada kõiki tänaõhtusel arutelul kõnelejaid nende erakordselt positiivse panuse eest.

Komisjon toetab maaväriinate piirkondlikku mõju käsitleva raporti heaks kiitmist. Kodanikud ootavad liikmesriikidelt ja institutsioonidelt õnnetustega silmitsi seistes tõhusat tegevust ja ühtsustunnet. Keskkonna kahjustuste ja inimtegevuse põhjustatud kahjude ennetamine on seotud kodanikukaitse ressurside ja võimekuse tugevdamise ja arendamisega kohalikul, riiklikul ja Euroopa tasemel. Komisjon on veendunud, et parlament jätkab tulevikus selle eesmärgi toetamist.

Lõpuks, daamid ja härrad, lubage meenutada, et komisjon peab 22. ja 23. novembril Brüsselis teist kodanikukaitse alast foorumit. Foorumil osaleb umbes 500 inimest, kes töötavad kodanikukaitse alal või tunnevad selle vastu huvi. Foorum annab osalistele võimaluse vahetada ideid ja kohtuda teiste kodanikukaitse huvi jagavate ning samal ajal töötavate osalejatega. Kutsun seega oma kaasliikmeid foorumil osalema ja kodanikukaitse ühendusega kohtuma.

Lubage mul veel üks kord raportööri, härra Vakalist, tema suurepärase raporti puhul õnnitleda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Margie Sudre (PPE-DE), kirjalikult . – (FR) Lisaks maaväriinatele on tektooniliste pingetega nähtuseks ka vulkaanipursked. Loodusõnnetuste mõju võivad lisaks suurendada maalihked ja tsunamid.

Euroopa Liidu äärealad, mis selliste õnnetuste all tihti kannatavad, on omandanud nende fenomenide vaatlemises, ennetamises ning neile reageerimises võtmekogemused.

Loodan, et komisjon ja liikmesriigid edendavad teaduse, tehnoloogia ja arhitektuuri alase uuendustegevuse pädevuskeskuste loomist piirkondadesse, eriti kaugematesse piirkondadesse, mida looduslikud riskid kõige rohkem mõjutavad.

Selle struktuuri kahekordne eesmärk oleks elanikkonna turvalisuse kindlustamine ja piirkonna jätkusuutliku arengu võimaldamine läbi piirkondadevahelise koostöö ning teadusasutuste, VKEde ja kohalike asutuste võrgustike moodustamise.

Soovin raportööri tänada minu sel eesmärgil tehtud muudatustepanekutega nõustumise eest ja kinnitada, et ma toetan tema palvet komisjonile esitada nii kiiresti, kui võimalik ambitsioonikas ettepanek ehtsa Euroopa kodanikukaitseüksuse loomiseks.

24. Konsensus humanitaarabi valdkonnas – Euroopa Liit ja humanitaarabi (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu teemal:

- komisjoni avaldus humanitaarabi valdkonna konsensuse kohta, ning
- arengukomisjoni nimel koostatud Thierry Cornillet' raport (A6-0372/2007) Euroopa konsensuse kohta humanitaarabi valdkonnas [2007/2139(INI)].

Louis Michel, komisjoni liige . - (FR) Härra juhataja, raportöör, daamid ja härrad, soovin alustuseks tänada härra Cornillet'd ja õnnitleda teda raporti puhul, mis määratleb täpselt humanitaarse jõupingutuse ees seisvaid väljakutsed ja eriti selle puhul, et ta määratleb samuti täpselt lähenemisviisid, mida Euroopa humanitaartegevuse suhtes tuleb rakendada. See raport on oluline panus parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisesse töösse panna paika tulevane Euroopa konsensus humanitaarabi valdkonnas. Meie eesmärk on esitada kolme institutsiooni ühine avaldus meie nägemuse ja ühtse lähenemisviisi kohta humanitaarabi poliitikale. Ma ei kahtle, et Euroopa Parlamendi aktiivne seotus on avalduse vastuvõtmise protsessi hüvanguks oluline.

Lubage mul veel kord lühidalt üle korrata selle poliitilise algatuse põhjus: viimastel aastatel on humanitaarne kontekst muutunud ja me peame sellega kohanema, kui tahame, et meie humanitaartegevus oleks jätkuvalt sidus ja tõhus.

Millised on peamised muutused ja väljakutsed? Minu arvates võib need kokku võtta järgnevalt. Üha rohkem toimub konflikte ja loodusõnnetusi ning kasvab ka nendes hukkuvate inimeste hulk. Loodusõnnetusi põhjustab eriti sageli kliimamuutus – hiljuti toimunud üleujutused Mehhikos peegeldavad selle muret tekitava trendi reaalsust ja ulatust.

Teiseks oleme tunnistajaks aina keerulisemaks muutuvatele kriisiolukordadele ja konfliktide iseloomu olulistele muutustele. Näiteks relvastatud konfliktides kasutatavad meetmed ja vahendid teevad humanitaarorganisatsioonide töö aina keerulisemaks. Abile suunatud rünnakute ja röövimise oht on kahjuks samuti igapäevane tegelikkus, toimugu see siis Darfuris või Somaalias, Sri Lankal või Myanmaris, Kolumbias või Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Oleme samuti tunnistajateks rahvusvahelise humanitaarõiguse süstemaatilistele rikkumistele ning järelikult humanitaarsete väärtuste piiramisele.

Poliitiliste ja humanitaarsete kavade vahel on pidev segaduse oht. Ma usun kindlalt, et Euroopa Liidul kui suurimal globaalsel rahastajal – ma usun, et on oluline korrata, et me anname 40% maailma humanitaarabist – kuid samuti rahvusvahelise õiguse ja multilateraalsuse poliitilisel alussambal on minu arvates eriline vastutus kindlustada tõhus ja kohane humanitaarabi. Me saame ja peame käituma poliitilise katalüsaatorina ning olema samuti poliitiliseks etaloniks ja tõendiks. See on kontekst, milles peaaegu aasta tagasi otsustasime alustada algatust humanitaarabi valdkonnas selge konsensuse saavutamiseks ELi tasandil.

Need teemad peegelduvad selgesti härra Cornillet' raportis ning ma loomulikult toetan neid võtmelemente, mida Euroopa Liit soovib rõhutada ja kaitsta Euroopa humanitaarabi valdkonna konsensuse ettevalmistamisel. Konsensus ja kohane jälgimine, mis hõlmab kõiki 27 liikmesriiki ja ühendust, annab esmakordselt väärtuste, eesmärkide ja põhimõtete poliitilise tuuma, mida toetavad nii liikmesriigid kui komisjon ning mis aitavad liikmesriikide ja komisjoni töö vastastikust täiendavust ja kooskõlastamist parandada.

Mis on konsensuse projekti peamised elemendid? Esimene on humanitaarpõhimõtete nagu inimlikkus, erapooletus, neutraalsus ja sõltumatus, austamine. Olete muidugi sellega seotust täiesti teadlikud.

Teine on vajadus tugevdada austust rahvusvahelise humanitaarõiguse vastu ja selle rakendamist rahvusvahelisel tasemel. Lubage mul siinkohal rääkida üks lühike anekdootlik lugu. Ma ei nimeta riiki, kuid ma mäletan, et see ei juhtunud ammu aega tagasi, kui ma viibisin humanitaarsest vaatepunktist eriti dramaatilises tegevuspiirkonnas. Ma esitasin ühele riigi juhtivale isikule, kes oli toimuvate sündmuste eest vastutav, küsimusi ja ütlesin talle: „Te ei järgi rahvusvahelist humanitaarõigust.” Ta andis mulle tõeliselt kohutava vastuse: „See on tõsi, kuid praegu käib ju sõda.” On selge, et rahvusvaheline humanitaarõigus on loodud just sõja aja jaoks. Võite seetõttu kujutleda, kui suures ulatuses me tegelikult sellest või sellega seotud põhistandarditest ikka enam eemaldume

Kolmandaks peame parandama doonorite tavasid ja meetmeid nagu ka koostöö kvaliteeti humanitaarorganisatsioonidega, selleks et antav abi tõhusmaks muuta.

Neljandaks peavad liikmesriigid võtma vabatahtliku kohustuse tugevdada meie humanitaartegevuse vastastikust täiendavust ja kooskõlastatust, mis on muidugi seda olulisem seoses laienemisega, mis toob kokku 27 liikmesriiki. Tulevane konsensus peab samuti tagama humanitaarabi ja ELi teiste välispoliitikate vahelise suhte raamistikku. Kõige tähtsam eesmärk on muuta ELi humanitaartegevus järjekindlamaks ja tõhusamaks. Kõik see on oluline panus Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni egiidi all oleva rahvusvahelise süsteemi tugevdamisse ning seda punkti sooviksin ma eriti rõhutada. Euroopa lähenemisviisi edendamise samm ei ole mingil juhul suunatud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni keskse rolli nõrgestamisele või sellega võitlemisele. Vastupidi, see teenib keskse rolli tugevdamist ning mõnikord on kurb kuulda, et Euroopa konsensusesse suhtutakse tõrjuvalt, eeldades, et see võistleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooniga. Asi ei ole üldse selles. Tõde on vastupidine: selle eesmärk on tugevdada Euroopa sammast Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni raamistikku sees ning see on ütlema tagi selge. Konsensuse avalduse teksti projekt viitab konsensuse nendele elementidele, mis tulevikus moodustavad mingis ulatuses Euroopa Liidu humanitaardoktriini. Soovin tänada parlamenti ja Portugali eesistujana nende töö eest teksti üle läbi rääkimisel. Oleme jõudmas selle kolmepoolse menetluse viimasesse järku, mis peaks täitma lootuse, et kõik kolm institutsiooni allkirjastavad ühisavalduse 18. detsembril.

Avaldus konsensuse kohta on vaid protsessi algus. See ei ole mitte lõpp iseendas, vaid uue protsessi algus. Me teame, et see lähenemisviis vajab arvestatavaid jõupingutusi, et kindlustada sõnade tegudeks muutumine. Sel eesmärgil esitleme järgmise aasta alguses tegevuskava humanitaarabi valdkonna konsensuse teostamiseks tulevikus. Nende arutelukuude jooksul konsensust ette valmistades on Euroopa Parlament teinud väga kindlaid ettepanekuid ning me usume, et on täiesti kohane need tegevuskavva lisada, nagu näiteks teie ettepanek koostada arengu kaardistiku mudeli baasil humanitaarabi kaardistik.

Lubage mul lisada paar kommentaari kahele täiskogu liikmetele eriti huvitavale teemale. Need on seotud humanitaarabi poolifilosoofiliste elementidega, mis on täna mõnede arutelude keskmes ning veel enam, humanitaarabi enda eesmärgi elemendid.

Esimene on küsimus kohustusest kaitsta. Järgides parlamendi tehtud ettepanekuid, tõstisime konsensuse teksti projektis esile riikide poolt ÜRO ja rahvusvahelise üldsuse raamistikus selles suhtes võetud kohustusi. Soovin rõhutada, et humanitaartegevus ja kohustus kaitsta põhinevad kahel erineval lähenemisviisil kuigi neil on üks kokkupuutepunkt, nimelt

inimeste kannatuste lõpetamine. Me peame vältima segadust kahe lähenemisviisi vahel, sest see võiks kahjustada humanitaarabi osutajate neutraalsuse ja sõltumatuse kuvandit, midagi mis on oluline selleks, et saaksime humanitaarkriisides kannatavaid inimesi aidata.

Kontseptsioon „kohustus kaitsta” on ikka veel üsna ebaselge. Kontseptsioon on olnud ja on isegi tänapäeval seotud ideega, mille järgi on õigus sekkuda ja sõjaliselt sekkuda humanitaarsetel eesmärkidel eriolukordades, näiteks genotsiidi ära hoidmiseks. See tõlgendus on siiski ka põhjus, miks mõned režiimid kontseptsiooni kohustusest kaitsta tagasi lükkavad – nad näevad seda Lääne poliitilise kattena imperialismi õigustamiseks, et põhjendada mitte humanitaarsetest huvidest vaid võimuihast ajendatud sekkumist. Mõnikord on segadus doktriini „kohustus kaitsta” ja kaitsva humanitaartegevuse vahel, mis muuhulgas on traditsiooniliselt osa RPRK mandaadist. Me toetame tegevust täiesti läbi oma humanitaarabi andmise.

Härra Cornillet’ raportis tõstatatakse samuti väga seotud küsimus, mis puudutab humanitaarpoliitika arutelu institutsionaalset raamistikku. Parlament on määranud humanitaarabi alalise raportööri ning me kõik õnnitleme seda selle puhul. Raportis tõstatatakse õigustatult küsimus sellise esindaja olemasolust nõukogus. Komisjoni nimel teadvustame tänulikult eesistujariik Portugali tehtud märkimisväärseid jõupingutusi, et anda nõukogule aega, mis on vajalik arengu töörühmas konsensusse ette valmistamiseks. Institutsiooniline otsus luua nõukogu juures humanitaarpoliitikale keskenduv töörühm oleneb muidugi liikmesriikidest, kuid ma nõustun täiesti härra Cornillet’ga, et on oluline luua humanitaarküsimustega süstemaatiliseks tegelemiseks kohane asutus, millel oleks ühenduse teiste välispoliitikatega võrdne alus.

Humanitaarabi on neutraalne ja sõltumatu poliitilistest eesmärkidest, kuid see ei tähenda, et poliitika ei oleks kuidagi seotud. Vastupidi, elemendid ja tegutsejad, mis humanitaarseid väärtusi ohustavad, on oma olemuselt poliitilised. Lissaboni leping sätestab selgelt, et humanitaarabi on meie rahvusvahelises tegevuses eraldi peatükk ning ma usun, et see peaks peegelduma ka institutsionaalses struktuuris.

Selles suhtes pean ütleva, et tunnetan kasvavat trendi – mida ma veel hukka ei mõista, sest pole mõtet seda hukka mõista kui midagi kahtlast ei toimu – uskuda näiteks, et sõjaväeliste jõudude logistilisi võimeid saab lihtsal viisil mingis ulatuses humanitaarvaldkonda lähemalt kaasata.

Ma ei heida midagi kergekäeliselt kõrvale, kuid ma ütlen siiski, et me peaksime tõrjuma igasuguse sekkumise sektori poolt, millel puudub humanitaarne eesmärk. Ma mõistan, et teatud erijuhtudel kasutatakse sõjaväeliste jõudude logistikat humanitaartegevusele kaasa aitamiseks. Siiski ma ei eita, et mina isiklikult eelistaksin, et taolised tegevused kuuluksid välisministrite poliitilisse pädevusse, nagu on teatud riikides, selle asemel, et neid teostataks ühe või mitme kaitseministri egiidi all.

See arutelu jätkub, kuid ma usun, et üha tavalisemaks muutub sektorite või logistika – korpuste – nägemine humanitaarvaldkonnas, mis võivad kahtlemata segadust tekitada.

Lõpetuseks, härra juhataja, härra Cornillet, daamid ja härrad, olen rahul Euroopa Ühenduse märkimisväärse panusega humanitaarsesse jõupingutusse ning austan eriti neid mehi ja naisi, kes töötavad kohtadel väga rasketes tingimustes, et anda humanitaarabi neile, kes seda vajavad.

Ma usun kindlalt, et see konsensus peaks lubama süstemaatilisemat ja kooskõlastatumat tegevust. See on mingil määral doktriini alus ja asutamispõhimõtted ning see pakub tõeliselt

raamistikku püsivaks kooskõlastamiseks Euroopa tasemel. Selle tuleviku konsensuse põhjal saame oma tegevuse tõhusamaks muuta, mis ongi meie eesmärk.

Thierry Cornillet, raportöör. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma püüan mitte korrata neid suurepäraseid mõtteid, mida volinik just välja tõi.

Me areneme täiesti uuel maastikul. Siia maani nagu põhiseadus on seda sätestanud ning lihtsustatud leping seda sisaldab, kavatseme luua täieliku ühenduse poliitika, humanitaarabi poliitika, ning, nagu volinik ütles, oleme maailma suurim abi allikas.

Raportit peab uurima sellel maastikul. See ei ole mitte ainult vastus komisjoni teatisele; konsensuse töödokument, mis on saavutatud minu kolleegide kaasabil. Kolm institutsiooni avaldavad esmakordselt ühisdokumendi. See on esimest korda pärast humanitaarabi määruse kinnitamist aastal 1996. Aeg oli kohane hästi läbi mõeldud tekstiks, milles esitatakse meie kolmele institutsioonile humanitaarabi üldine poliitiline avaldus.

Tahaksin esile tõsta diskussioonis sisaldunud suurepäraseid koostööd nii arengukomisjonis, kus minu raport ühehäälselt kinnitati, kui ka koos Euroopa Komisjoni ja eesistujariik Portugaliga.

Soovin samuti rõhutada, et täiskogu liikmed toetasid 12 kindlat punkti, lisaks veel eelarvepunkti. Soovin need siin visandada, et seletada kõigepealt määrata, millega me neid toetame ja miks, ning eriti öelda, et need punktid olid ühendatud konsensusega ja et Euroopa Parlament oli kõigi nõutud punktidega rahul.

Mis puudutab esimest punkti, mis on tihedalt seotud eelneva loodusõnnetuste teemaga, siis me tahtsime näha humanitaartegevuse uut definitsiooni, sest muidugi on relvakonflikte, mida nende olemust arvestades ilmtingimata prognoosida ei saa, ning on õnnetusi, mis eriti kliimamuutuse tulemusel hakkavad paradoksaalsel kombel ennustatavateks muutuma. Me teame, et mõnda riiki tabavad õnnetused, isegi siis kui me ei tea täpselt millal – üheks näiteks on Kagu-Aasia üleujutused. Me loodame seega, et humanitaartegevuse piirid pannakse paika palju varem koos töötajate koolitamise ja ennetustööga. Seejärel näeme järgmises faasis halli tsooni, mis võib olla osa humanitaarsest jõupingutusest, kuid on juba muutumas taastamiseks ning lõpuks arenguabiks.

Me olime oma usus väga kindlad, et neid piire peaks avardama, ning sellel oleks eelarve vihje, millest ma räägin hiljem. Piiride teine oluline element, nii palju kui parlamendiga seotud, on unustatud kriisid, mis on unustatud inimeste meeles, kuid mida pole unustanud need, kes nende sees elavad. Näiteks Kolumbias on sama palju ümberasunud inimesi kui Darfuris ja see asjaolu äratav meie tähelepanu.

Teine punkt on muidugi humanitaarabi ja selle põhimõtete – inimlikkus, neutraalsus, erapooletus, sõltumatus – definitsioon. Konsensuses määratletakse neid põhimõtteid tegevuse jaoks, millel põhineb meie institutsiooni humanitaartegevus.

Lõpuks tõstisime esile kõige haavatavamaid rühmi, viidates naistele, soole ja naiste erilisele osale humanitaartegevuses. Tahtsime samuti rõhutada kohalike osalejate ja tsiviilühiskonna rolli. Tulen toiduabist kõneldes selle teema juurde tagasi.

Mis puudutab sõjaväeliste ressursside kasutamist, milles volinik väljendus väga selgelt, siis sõjaväelisi ressursse, eriti logistilisi ressursse, räägin muidugi helikopteritest, mis võivad loodusõnnetuse eesliini sekkumisel väga olulised olla, võib kasutada ainult viimase abinõuna ja mandaadi raames, nii et nende kasutamine on väga täpselt piiritletud. Alati on oht, et nad on relvakonflikti osapool või neid selleks peetakse ning seetõttu on oluline küsimust

lähemalt vaadata. Sama rakendub ka kodanikukaitsele – ka siin loodame, et kodanikukaitse vahendite kasutamine on erand ning leiab aset kindla raamistiku piires, et kindlustada, et humanitaaralased jõupingutused ei vähene osalejate, kes ei ole esmatahtsad osalejad, sekkumise tõttu.

Volinik, Euroopa Parlamendis toetame loomulikult ÜRO-siseseid reforme ühe tingimusega. Me loodame, et fondid, mis reserveeritakse CERFile, on lisafondid. Pole mingit põhjust, miks meie institutsioonid peaksid ilma jääma võimest olla liikumapanev jõud, eriti ECHO peadirektoraadi abil.

Kui liikmesriigid või teised doonorid tahavad panustada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni eesliini sekkumise fondi, ei tohiks see olla selle kahjuks, mis juba tehtud ja peaks olema üle ja peale selle.

Teine meie jaoks väga oluline aspekt on toiduabi. See on tavaliselt lisatud humanitaarabi raamistikku, kuid meie tahtsime rõhutada, et sel võib mõnikord olla kahjulik mõju, lüües segi kohalikud turud. Kui toiduabi jagatakse, kuid mitte korralikult läbi mõeldult, võib see rikkuda põhimõtet „ära kahjusta” – *primo non nocere*. Väga oluline on õppida teiste riikide näidetel, kes on oma humanitaartegevuses selle poolest hästi tuntud, et mitte teha samu vigu.

Lõpetuseks tahan rääkida kohustusest kaitsta. Voliniku öeldu oli väga oluline ning me toetame täiesti tema kommentaare sekkumise õigusele, vajadusele peatuda ja mõelda ja täielikule austusele humanitaarse jõupingutuse vastu, mis peaks ilmselt lõppema sanktsioonide kaalumisele ELi tasemel. Me oleme lõpuks oma esindaja kindlustanud ning täname teid sellele tähelepanu juhtimise eest.

Me tahame, et sellesse konsensuse raportisse ei oleks ühendatud mitte ainult põhimõtete hulk, vaid ka kaart, millega meil hakkab olema, ja sellega on nõustunud, igaaastane kohtumine, nii et ka parlamendil oleks selles täielik osa.

Vittorio Agnoletto, väliskomisjoni arvamuse koostaja . – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, väliskomisjon toetab volinik Micheli institutsioonidevahelise avalduse ettepanekut Euroopa humanitaarabi valdkonna konsensuse teemal, kuid 27 liikmesriigi valitsused püüdleval ikka humanitaarabi valdkonnas riikliku poliitika eesmärkide poole, mis mõnikord Euroopa omadest oluliselt erinevad.

Nõukogu ja liikmesriigid peavad muutma humanitaarabi valdkonna moraalseks ja poliitiliseks imperatiiviks, mis peab olema rohkem juhitud abi tõhususest kui riiklikest või postkoloniaalsetest huvidest. Me ei saa oma tegevust piirata leiva ja riisi jagamisele, kui vajalik see ka ei ole. ELi humanitaarabi peab käima koos poliitilise ja diplomaatilise tegevusega, mis järgib rahvusvahelist õigust, eriti rahvusvahelist humanitaarõigust, mis on nn saajariigi eelisõigus. Inimlikkuse, neutraalsuse, erapooletuse ja sõltumatuse põhimõtteid tuleb kaitsta ning rangelt eraldi hoida ükskõik millisest sõjalisest sekkumisest humanitaarabi valdkonnas.

Nende põhimõtete järgimise ebaõnnestumine võib kahjustada nii humanitaartöötajaid kui abi vastuvõtjaid. Samuti on oluline meeles pidada, et humanitaaroperatsioonidel tuleb erilist tähelepanu pöörata kõige haavatavamatele rühmadele, nagu naised ja lapsed.

Filip Kaczmarek, fraktsiooni PPE-DE nimel . – (PL) Härra juhataja, Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon tervitas Euroopa Komisjoni

poolt Euroopa Parlamendile ja Euroopa Liidu Nõukogule esitatud teatist pealkirjaga „Euroopa konsensuse saavutamise poole humanitaarabi valdkonnas”.

Me peaksime meeles pidama, et Euroopa Liit on maailma suurim humanitaarabi doonor. Aastal 2006 eraldas ta humanitaarabile 2 miljardit eurot. Need fondid võimaldasid abi rohkem kui 100 miljonile inimesele 75 riigis üle maailma.

Asi on ka selles, et Euroopa Liidu potentsiaali ei ole veel täiel määral kasutatud. Seda kinnitab hiljutine OECD raport, mis viitab Euroopa Liidu tegevuse teatud struktuursetele ebaadekvaatsustele ja paradoksile. Kolme suurema institutsiooni ühine ja ühemõtteline avaldus on erakordne võimalus saavutada poliitiline konsensus viisis, kuidas Euroopa Liit peaks üle maailma tekkivatele üha keerulisemaks muutuvatele kriisisituatsioonidele reageerima.

Avalduse abil saame luua humanitaarabi raamistiku ja määratluse ning visandada Euroopa Liidu põhimõtted ja strateegiad, mis puudutavad abi tagamist neile, kes seda kõige enam vajavad. Veelgi enam, avaldus aitab meil luua ja esitleda humanitaarorganisatsioonide foorumite seas Euroopa Liidu asendit. Lisaks lubab see meil juhtida tähelepanu asjaolule, et Euroopa Liit mitte ainult ei anna humanitaarabi, vaid ka osaleb põhjuste, miks abi vajatakse, analüüsimisel.

Mil iganes võimalik, püüame abistada sobivate poliitiliste lahenduste leidmisel, mille abil eelnimetatud põhjusi kaotada. Ma usun, et raportöör, härra Cornillet on esitanud suurepärase analüüsi sellest keerulisest kontekstist, milles humanitaarabi on viimased 15 aastat teadvustatud. Ka volinik Michel viitas täna sellele keerukusele.

Olud on muutumas ja selle tulemusel seisab Euroopa Liit ja rahvusvaheline üldsus tervikuna uute väljakutsete ees. Muutused hõlmavad relvakonfliktide olemuse põhierinevust ning üha piinarikkamate tagajärgedega loodusõnnetuste sagedast juhtumist. Sisekonfliktide hulk on samuti kasvamas, mis viib suurema pagulaste hulga.

Rahvusvahelist humanitaarõigust ignoreeritakse või rikutakse paljudes paikades tahtlikult. Rahvusvaheliste humanitaarorganisatsioonide töötajad on üha suuremas ohus. Humanitaarabi jagamisega on seotud järjest rohkem üksusi.

Nõustun seetõttu raportöoriga, et humanitaarabi täiendavus, ühtekuuluvus, tõhusus ja koordineerimine tehnilisel ja poliitilisel tasemel liidu 25 liikmesriigi vahel on väga oluline. See on tõepoolest *sine qua non* Euroopa Liidu humanitaarabi peamise rahvusvahelise doonori staatuse tõstmisele. See on samuti vajalik tugeva Euroopa poliitika arenguks rahvusvaheliste institutsioonide kontekstis, poliitika, mis oleks liidu poolt kättesaadavaks tehtud eelarve ressurssidele kohasem.

Tahaksin samuti viidata sellele niinimetatud kohustusele kaitsta. Toetan raportööri arvamust, et Euroopa Liit peaks juhtima selle mõiste reaalsuseks muutmist. See hõlmab diplomaatilisele ja ennetavale tegevusele eelisõiguse andmist, valitsuste toetamist oma rahva kaitsmise kohustuse täitmisel ja kohase surve avaldamist, kus vajalik. Viimane võib sisaldada diplomaatilisi ja majanduslikke sanktsioone. Jõu, nagu sõjaväeline sekkumine, kasutamine peaks jääma viimaseks võimaluseks ning seda peaks kasutatama ainult erijuhtudel, sealjuures täielikult austades ja järgides rahvusvahelist õigust.

Alain Hutchinson, *fraktsiooni PSE nimel*. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, kõigepealt tahaksin tänada kolleeg härra Cornillet'd raportiga tehtud töö ja

arengukomisjonis läbi viidud arutelude eest. Samuti tänan volinikku arutelu alguses esitatud asjakohase analüüsi eest.

Humanitaarabialases raportis keskendutakse humanitaartöötajate kaitsele ja ohvritele juurdepääsule, mis on kaks olulisemat teemat millega humanitaarabi valdkonnas peab tegelema praegu ja üha rohkem tulevikus. Selles suhtes soovin tõsta esile, nagu tegi ka volinik, et muutused relvajõudude kaasamisviisides võivad hägustada humanitaarabi osutajate kuvandit. Kohatine sõjaliste vahendite rakendamine koos humanitaartöötajate tegevusega tekitab segadust ning põhjustab valitsusväliste organisatsioonide ja nende meeskondade puutumatus kadumist selles valdkonnas.

Veel enam, selleks et jõuda ohvriteni ja nõuda teatud väljendusvabadust, on ülioluline mitte näida konfliktidega seotuna või organisatsiooni päritolumaa poliitikast sõltuvana. Viimased muutused konflikti piirkondades on muutnud ettekujutuse valitsusväliste organisatsioonide olemusest keerulisemaks. Eriti Darfuri kohta väidavad mitmed rahvusvahelised valitsusvälised organisatsioonid, seal hulgas Médecins du Monde, et neil on üha raskem jõuda ohvriteni väljaspool ümberasunute laagreid ning et toimuvad vägivallarünnakud inimeste ja humanitaartöötajate vastu. Töötajate manööverdamisruum sõltub sõltumatus kinnitamisest piirkonnas kaasatud relvajõudude ja mis tahes poliitilise asetumise suhtes.

Samuti on tähtis märkida, et kasvav osa humanitaarsete valitsusväliste organisatsioonide finantsvahendeid tuleb finantsinstitutsioonidest, eriti Euroopa institutsioonidest. Selline olukord võib tekitada nende valitsusväliste organisatsioonide mitteusaldamist, mis võib nende tegevust mõnikord näha doonorriigi või liidu geo-strateegilise asetumisena. Sel põhjusel soovin rõhutada, et avaliku rahastamise kasv, mida me tervitame ja mis on suurepärane asi, ei tohi siiski viia nende valitsusväliste organisatsioonide etturitena kasutamiseni.

Viimase 10 aasta jooksul on tapetud üle 1000 humanitaartöötaja üle 500 rünnakus tsiviilabi operatsioonidele. Kui me ei tee kõiki jõupingutusi valitsusväliste organisatsioonide sõltumatus tagamiseks, siis nende tegevuse maht kahtlemata väheneb ning järelikult väheneb tunduvalt alade hulk, kus rakendatakse rahvusvahelist humanitaarõigust.

Meedia lähenemine tähendab, et tänapäeval keskendub kogu maailma tähelepanu Zoe's Ark'ile, mis on väga väike amatöörororganisatsioon, võrreldes suurema enamiku humanitaaroperatsioonidega, mida viivad läbi tunnustatud struktuurid, kelle töötajad omavad suurt julgust ning inimlikke ja professionaalseid omadusi. See eraldiseisev juhtum ei tohi seetõttu diskrediteerida kõiki humanitaarabi osutajaid. Vastupidi, see tuletab meile meelde, et on oluline humanitaaroperatsioonid läbi viia ranges kooskõlas rahvusvahelise humanitaarõiguse ja ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidega.

Tervitame seetõttu tõsiasja, et see Euroopa konsensus, mis järgmisel osaistungjärgul vastu võetakse, hõlmab meie palvet nõukogule luua formaalne struktuur, mis vastutaks eraldi humanitaarküsimuste, konsensuse iga-aastase aruande ja kaasaskäiva tegevuskava eest.

Toomas Savi, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja, ma tahan kõigepealt viidata härra Cornillet' raporti lõikele 21, milles on öeldud, et konsensus tuleks tunnustada ja täpsemalt määratleda mitmesuguste humanitaarabi andjate erinevad rollid, mandaadid ja suhtelised eelised.

Uute liikmesriikide hulgas on mõningaid riike, sealhulgas minu kodumaa, kes koostöös teistega saaksid toimida palju tõhusamalt, panustades oma oskusi ja vahendeid ning jagades isiklikku kogemust. Praktikasse viiduna tooks see palju kasu ELi humanitaartegevusele

ning aitaks uutel liikmesriikidel paremini integreeruda Euroopa poliitikasse. Samas peaks Euroopa Liit olema valmis tsentraliseerima oma agentuure, et koordineerida oma tegevust parimal võimalikul moel.

Teiseks, uute liikmesriikide humanitaarabi on üsnagi mõõdukas. Uued liikmesriigid, kes sõltusid arenguabist ja humanitaarabist ligi kaks aastakümnet tagasi, naudivad nüüd kiiret majanduskasvu. Ma kutsun neid riike üles märgatavalt suurendama oma panust, pidades meeles, et see on nende võimalus aidata vähem arenenud riike, nii nagu alles hiljaaegu muu maailm neile käe ulatas.

Ewa Tomaszewska, fraktsiooni UEN nimel. – (PL) Härra juhataja, veendumus moraalsest kohustusest kriisisituatsiooni ohvritele humanitaarabi anda on Euroopa ühiskondades praegu laialt levinud. Me peaksime olema uhked, et Euroopa Liit on praegu suurim abidoonor.

Sellegipoolest juhtub loodusõnnetuste ja teiste kriisiolukordade tõttu tihti, et abi on ebapiisav või selle andmine viibib. Abi tõhusust saaks palju parandada hea organiseerimise abil, mis hõlmab koordineerimist teiste abidoonoritega, selgeid põhimõtteid ja ühemõttelisi kriteeriume. Oluline on kooskõlastada humanitaarabi arenguabiga. See võimaldab saajatel muutuda iseseisvaks, mis tähendab, et nad ei sõltu abist tulevikus. Sellepärast on Euroopa konsensus humanitaarabi valdkonnas nii oluline. Teine asjassepüütav küsimus on vajadus kaitsta vabatahtlikke vägivalda eest.

Kyriacos Triantaphyllides, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (EL) Härra juhataja, daamid ja härrad, täna arutatav raport rõhutab, et ELi humanitaartegevust peavad juhtima humanitaarabi valdkonna reeglites määratletud ja hea tava kohased põhimõtted. Lugeses midagi sellist, võime imestada ELi kahenäolise rolli, mis ühe käega annab ja teisega võtab, üle. Siin on küsimus Palestiinas. Me anname neile raha, uhkustades oma humanitaarsusega, samal ajal kui meie välispoliitika muudab 1,5 miljonit inimest majanduslikult ja sotsiaalselt tähtsusetuks, andmata neile mingit lootust paranemisele tulevikus. Juhtumi moraalne õppetund peaks olema, et humanitaarabi ilma realistlikku välispoliitikata ei ole võimalik – need kaks käivad käsikäes. On aeg, et komisjon seda märkaks.

Kathy Sinnott, fraktsiooni IND/DEM nimel. – Austatud juhataja, viimastel aastatel on olnud palju humanitaarkriise ja sama palju hädaabiprogramme. Iga päev kannatavad inimesed toidunappuse ja haiguste pärast, igal aastal tuleb ette arvukalt looduskatastroofe, mis jätavad tuhanded inimesed peavarjuta ja nad kaotavad oma tavapärase elukorralduse.

Niisuguste kriiside puhul on põhilised küsimused kannatada saanud piirkonna ja inimeste turvalisuse tagamine, meditsiiniabi osutamine ning toidu, vee ja peavarju andmine. Need on esmatähtsad ülesanded ja kõik jõupingutused tuleks koondada nende täideviimisele. Kahjuks on mõnes riigis toimivate sisekonfliktide tõttu õnnetuseohvrite juurdepääs humanitaarabile piiratud ja ohtu satub ka abi osutajate elu.

Mõnikord võib kriisi ja sellega ka humanitaarabi lõppedes olukord uuesti teravaks muutuda, sest puuduvad vahendid, mille abil inimesed saaksid maad üles ehitada ja pikemas perspektiivis jälle sõltumatuks saada. See ongi meie kõige tähtsam kohustus, abistada teisi, kui neil kõige rohkem abi vaja on. Niisugused probleemid ei saa kestma jääda ja me peame leidma võimaluse anda abi nii lühemas kui pikemas perspektiivis.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Härra juhataja, õnnitlen härra Cornillet'd tema äärmiselt professionaalse humanitaarabi valdkonna raporti puhul. Sellelaadse abi vajadus ei ole vähenemas, vastupidi, loodusõnnetused kasvavad nii arvult kui mitmekesisuselt.

relvakonfliktid arengumaades ei ole vähenenud, nad on vaid oma olemuselt muutunud. Humanitaartöötajad seisavad tihti silmitsi vägivaldarünnakute või rahvusvahelise õiguse teiselaadse rikkumisega. Üleilmsest humanitaarabist anti tervelt 40% eurooplaste poolt kas otse läbi liikmesriikide või läbi ELi. Ainuüksi eelmisel aastal küündis see summa 2 miljardi euroni. See on piisav, et püüdleksime parema abi tagamise poole. Me oleme teadlikud, et see peaks olema süstemaatiline ja teiste osalejatega hästi koordineeritud.

Nõustun, et humanitaarabi peaks samuti olema seotud arenguabiga. See peaks käima käsikäes poliitilise ja diplomaatilise tegevusega, et kaitsta eriti humanitaartöötajaid ja kindlustada nende jõudmine sekkumist vajavatele aladele.

Ühe humanitaarabi tagamise huvitava arvu kohaselt pooldavad seda üheksa eurooplast kümnest. Pooled neist usuvad, et humanitaarabi on tõhusam, kui seda jagatakse ELi tasemel, mitte riiklikul tasemel. Seetõttu on loogiline, et humanitaarabi on sel aastal muutunud iseseisvaks ELi poliitika valdkonnaks. See on muidugi ka suur vastutus. Me peame silmas pidama, et humanitaarabi ei ole kriisijuhtimise vahend: see peaks hoiduma igasugusest mõjust kohalikule poliitikale ja turule ning jääma sõltumatuks poliitilistest oludest. Seetõttu samastun täiesti selle tagamise põhimõtete nagu inimlikkuse, erapooletuse, neutraalsuse, sõltumatuse, vahetuse ja tõhususega. Toetan samuti Hädaolukorras Reageerimise Keskfondi loomise ideed, sest õnnetused nõuavad alati kiiret sekkumist. Olen ka vajadusi hindava ühise ELi raamistiku loomise poolt.

Corina Crețu (PSE). - Austatud juhataja, ma tahaksin samuti tänada raportöör härra Cornillet'd tema väärtusliku töö eest selles keerulises valdkonnas. Samuti tahaksin ma tervitada volinik Micheli ja esile tõsta tema head koostööd meie arengukomisjoniga.

Humanitaarabi käsitleval Euroopa konsensusel on humanitaarabi poliitikate arengus väga tähtis roll. On väga asjakohane, et selles osas on nõukogu, Euroopa Parlament ja komisjon üksmeelel. Sellega me kinnitame oma pühendumist humanitaarabi põhimõtetele ja loome aluse veelgi tihedamaks koostööks, et tagada tulevikus ELi humanitaarabi kõige tõhusam rakendamine ning aidata sellega paljusid inimesi, kes humanitaarkriiside tõttu kannatavad.

Arengukomisjoni liikmena on mul hea meel, et lõpptekstis on selge viide ÜRO resolutsioonile kaitsmiskohustuse kohta ja et selles võetakse arvesse abivajavate elanikkonnarühmade erivajadusi, kusjuures erilise tähelepanu all on lapsed, naised, vanurid ning haiged ja puuetega inimesed. Tekstis on nimetatud ka võimalust, et humanitaarabimeetmed vaadatakse läbi kord aastas, mis on väga oluline detail ja võimaldab humanitaarabi andmist vastavalt vajadusele piisavalt rahastada. Veel tuuakse tekstis välja mõte kasutada kohalike abijõude ja kriisipiirkonnas tegutsevaid valitsusväliseid organisatsioone, kelle kogemused ja teadmised kohalikest tingimustest võimaldavad hädaolukordades kiiremini ja paremini tegutseda.

Me ei tohi unustada, et kõige rohkem kannatavad looduslike või inimeste tekitatud suurõnnetuste all need, kelle olukord on vaesuse tõttu niigi vilets. Need inimesed elavad peamiselt arengumaades ja neil on väga vähe võimalusi paremale elule. Seepärast on oluline, et Euroopa Liit saadaks sõnumi oma solidaarsuse ja toetuse kohta. Selleks, et see juhtuks on tähtis kiiresti ja tõhusalt humanitaarkriisidele puhul reageerida. Samuti on oluline töö parem koordineerimine hädaabi, taastamise ja arengukoostöö vahel, et suurõnnetuse järelmõjud nõuaksid võimalikult vähe ohvreid.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Härra juhataja, volinik, soovin tänada raportööri väga olulisel teemal koostatud tasakaalustatud raporti eest. Vähesed probleemid on liidu jaoks

tähtsamad kui olla võimeline reageerima ja otsustavalt reageerima sõja puhkemisele või looduskatastroofi tekkimisele. ELil on tahe ja võime, kuid vaja on rohkem.

Lubage mul peatuda kahel tundlikul teemal. Esiteks, teatud juhtudel on minu arvates mõistlik kasutada sõjaväelist tegevust humanitaarsete jõupingutuste kaitsmiseks. Darfuris on vajalik otsene relvakaitse humanitaarsete jõupingutuste kaitsmiseks. Siin peame peamiselt silmas pidama tulemust – elude päästmist.

Teiseks saab abi kasutada demokraatliku arengu edendamiseks. Lubage mul esitada konkreetne näide, mida volinik hästi teab. Eritreas on üks rootsi ajakirjanik juba üle kuue aasta vangis olnud, lihtsalt seetõttu et ta praktiseeris sõnavabadust. Kolmkümmend rootsi tegevtoimetajat nõuavad Rootsi abi ja vangistatu, David Isaaki, vahel ühenduse loomist. Ma kaldun nende poolt olema. Eritrea peaks teadma, et abi andmise tahe võib kaduda kui demokraatlikke põhimõtteid nii räägelt, nagu tänapäeva Eritreas, rikutakse.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Volinik Michel ja härra Cornillet, tänan teid teie töö eest. Daamid ja härrad, väga vajalik ja väärtuslik tekst on juba kaotanud pealkirjas osa oma väärtusest: geograafiliselt on EL ainult osa Euroopast, kui just läbirääkimised komisjoni ettepaneku üle ei ole juba alanud väljaspool ELi asuvate riikidega nagu Venemaa, Ukraina, Türgi, Kasahstan, Serbia, Valgevene ja teised, mis muidugi ei ole küsimus. Ma toetan selle suurepärase ja vajaliku resolutsiooni vastuvõtmist. Kuigi, kuidas me tagame selle jälgimist oma transatlantiliste naabrite vanglates Guantánamos või Afganistanis? Või kas nõustume nende tavadege oma süveneva transatlantilise partnerluse kontekstis? Jah, resolutsioon on vajalik ja õige. Mõelgem siiski viisidele, millega julgustada meie transatlantilisi partnereid tunnustama ja rakendama humanitaarseid põhimõtteid. Vastasel korral püüame lahendada teiste tekitatud probleeme.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). - (ES) Härra juhataja, õnnitledes raportööri, härra Cornillet'd ning samuti volinikku ettepaneku ja kõne eest, ja korrates oma fraktsiooni esindaja härra Hutchinsoni sõnu sel õhtusel ajal, võtan kokku oma kõne ja annetan säästetud minuti teile, volinik.

Muide, härra Borell ütles mulle, et volinik Michel esines eelmise nädalavahetuse kohtumisel Lissabonis hiilgavalt.

Härra juhataja, ma säästsin ühe minuti.

Louis Michel, komisjoni liige . - (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, soovin lühidalt teid tänada väga laia toetuse eest härra Cornillet' raportile ja komisjoni vaadetele.

Vastus unustatud kriisidele on täpselt töö parem jaotus. On selge, et kui puudub tööjaotus ning humanitaarabi või areng sõltub poliitilisest võimalusest, riigi välispoliitikast, siis on teil loomulikult unustatud kriisid ja toetuseta riigid; seega tööjaotus on ainus vastus.

Näiteks humanitaarse kaardistiku idee nagu arengu kaardistik, mis on teinud suure arengu ning mida juba rakendatakse, on selgelt hea lahendus. Ma nõustun paljud kõnelejadega, kes viitavad vajadusele rõhutada kohalike osapoolte olulist rolli ja kodanikuühiskonna kaasatust.

Mis puudutab ÜRO hädaabi keskfondi (CERF), siis ma nõustun täiesti – ja ma olen öelnud seda mitmel korral Ühinenud rahvaste Organisatsioonile, Humanitaarasjade Koordineerimise Ametile (OCHA), igapähele, ning te teate minu seisukohta selles küsimuses – humanitaarabi talitus (ECHO) ei panusta CERFi, kui lisafonde ei eraldata. ECHO kulutab

igal aastal kõik saadaoleva humanitaartegevusele, ning kui ECHO panus on vajalik, siis peaks see olema sellele lisaks.

Teiseks on ECHO reaalsuses Euroopa CERF. Seda on oluline meeles pidada. Niisiis selleks ei ole seal suurt vajadust. ECHO on sama paindlik – unistan samalaadsest paindlikkusest arengusektoris – ja võib-olla isegi veel paindlikum kui CERF. Kolmandaks soovin ma, et ÜRO keskenduks oma põhitegevusele seoses humanitaarabiga, mis on põhiliselt humanitaarabi koordineerimine, kus tuleb sisse OCHA. Sellega seoses tuleb samuti suur töö ära teha.

Härra Hutchinson küsis väga olulise küsimuse kirjelduse või mingil määral sildi – kuigi see on ohtlik sõna – kohta, mis antakse valitsusvälistele organisatsioonidele ja kodanikuühiskonna osalistele. Ma nõustun temaga, et me ei saa muidugi ühe või teise assotsiatsiooni pärast valitsusväliseid organisatsioone avalikult põlastada. Ma peaksin möödaminnes mainima, et komisjon ei ole kunagi Zoe's Ark'i panustanud, seda rahastanud või tegutsejana kasutanud, ja ma soovin, et te kõik seda teaksite, et ei oleks mingit valestimõistmist.

Seda öelnud, paneb teie esitatud küsimus mind mõtlema ühele teemale, mida peaksime võib-olla arutama valitsusväliste organisatsioonidega – ning mul on juba olnud võimalus sellest rääkida – nimelt valitsusväliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna osalejate kõrgema võimu loomisele, mis koosneks ainult valitsusväliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna esindajatest. Seepärast ei ole seal tingimust avalike võimude esindatuse kohta selles kõrgemas võimuses, ning ma nägin, et Bernard Kouchner reageeris sellele ettepanekule. Seda luues võiks mingil määral eeskujuga võtta näiteks meditsiinilistest või professionaalsetest ühingutest, mis lahendavad ise hulga probleeme, mis võiksid teisiti tõstatuda koodi, tava ja eetika baasil. See on üks ettepanekutest, mis ma esitan, kuigi see oleks väärt detailsemat vaatlemist.

Mis puudutab uusi liikmesriike, siis ma olen väga rahul täheldades kõrget valmidust, eriti mõnede seas – eriti meenub mulle Tšehhi Vabariik – näidata tulevikus läbi laiapõhjalise humanitaarabi rahvusvahelist solidaarsust.

Samuti on oluline märkida, et kuus liikmesriiki (ELi 25st) annavad 49% kogu Euroopa Liidu poolt antavast abist ning ülejäänud 19 kogu abist 18%. Seega on vastutus humanitaarvaldkonnas tasakaalust kaugel.

Mis puudutab Palestiinat, siis ma ei usu, et Euroopa Liit ühe käega annab ja teisega võtab. Küsimused muidugi ümbritsevad tõsiasja, et Palestiina olukord hoiab meie arenguabi, eriti humanitaarabi tihti pantvangis, aga ma ei usu, et Euroopa Liitu ning eriti komisjoni peaks süüdistama samas mahus tagasi võtmises kui nad on andnud.

Härra Schmidt, sooviksin lühidalt kommenteerida humanitaarabi Eritreas. Eritreas ei ole mingit humanitaarabi; me ei kuluta seal humanitaarabiks sentigi. Ma oletan, et ajate seda segi arenguabiga. Meie poliitilises dialoogis Eritreaga on teie mainitud ajakirjaniku küsimus alati päevakorras. Ma võtsin ühendust, tegelikult kohtusin ja rääkisin Isaiasega sellest probleemist. Ta poeb fakti taha, et see probleem kuulub rangelt Eritrea õiguse alla.

Ma jagan ilmselgelt teie vaatepunkti ja positsiooni selles küsimuses, kuid arenguabi sidumine selle probleemiga on äärmiselt ohtlik. Kui te seote ajakirjaniku vabastamise näiteks poliitilise otsusega, kui te seote oma arenguabi selle küsimusega, kes kannatab? Mitte Eritrea võimud, vaid inimesed, keda tahate aidata, teiste sõnadega rahvas.

See on pisut keerulisem kui te paistate arvavat. Me ei saa tingimata neid kahte küsimust siduda. Kuigi need on väga muret tekitavad probleemid, mille pärast ma muretsen ning mis on jätkuvalt teemaks meie dialoogis – ja ma avaldan pidevalt survet, et seda probleemi lahendada – ei saa me neid siduda arenguabi lubamisega.

Nii või naa, mis puutub humanitaarabisse, võin ma öelda, et Eritreas Euroopa humanitaarabi ei ole, kuigi me küll finantseerime seal arenguprojekte.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Soovin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et hääletus komisjoni avalduse üle toimub 29. novembril 2007 Brüsselis ja hääletus härra Cornillet' raporti üle toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Gay Mitchell (PPE-DE), kirjalikult. – Ma tervitan institutsioonide algatust kehtestada humanitaarabi käsitlev ELi konsensus. See on esmakordne ELi humanitaarabi poliitikat käsitlev avaldus.

Keskkond, milles humanitaarimeetmeid ellu viiakse, areneb kiiresti ja esitab järjest uusi väljakutseid.

Kriisisituatsioonide ja looduskatastroofide tagajärjel abivajavate inimeste arv kasvab pidevalt. Aastal 2003 oli kannatada saanud inimesi 200 miljonit, kellest 45 miljoni elu oli hädaohus. Pärast seda on olnud Aasia tsunami, arvukalt maavärinaid, üleujutusi ja Kesk-Ameerikat rünnanud orkaane ning kohutav olukord Darfuris.

Konsensuses rõhutati humanitaarabi põhimõtteid, milleks on inimlikkus, neutraalsus, erapooletus ja sõltumatus.

Arenguabi on peamine vahend humanitaarhädalukordade ärahoidmiseks. Äärmiselt olulised on suurõnnetuse ohu vähendamine ja selge pühendumine hädaabi andmisele, taastamis- ja arendustegevusele.

Järjest enam on tsiviilelanikkonna abistamisel ja taastamistööl osalenud sõjavägi. Niisugune sissetungimine traditsioonilisest vaatenurgast humanitaar- või arenguruumi tekitab küsimusi.

Paljud inimesed, kes töötavad humanitaarabi valdkonnas on mures tsiviil- ja militaarosalejate eristamise pärast. Eri osalejate mandaadid peaksid olema väga selgelt määratletud.

25. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

26. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.45.)